A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 509 Subject Ramayana

Name of MSS Ramayana Paap Khandini

Author

Period Folios

Script Gurmukhi Source Bhai Buta Singh Pratap Singh Amritsar

Missing Folios

ਰਾਮਾਯਣ ਪਾਧਥੀ ਭਿਤੀ; ਯੋਗ
੧੯੩੨ ਬਿ੦ ਲਿ੦
੧੧੦ ਪਤਰੇ ॥ ਲ੦ ਭ੦ ੨੦ ਪੰ੦ ਫ੦ ਪ੦

ਹ੦ ਲਿ੦

508

48

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਏਨਮਃ

ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਇਨਮਃ ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਪਨਪਾਪਖੰਡਿਨਿ ਪਾਠੰਭਤੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁ
ਰੂਤਨ ਰਚੀ ਪਦਪਦਮ ਵਾਸੁ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰਹਰਿ ਰਿਤਾਸ ਗਲਾਚਰਨਾ ਦੋਹਾ
ਵ੍ਰਿਖਨਾਥੀਲਾਵੂਨ ਬੀਬੀਪਿਧੀਪਿ ਮੰਗਲਕਰਤਾ ਨਾਮ ਗਨਪਤਿ ਚਰ
ਨਅਨਾਥ ਜੋ ਕਰਤਾ ਸਿਧਿ ਮਨਕਾਮ॥੧॥ ਕਬਿਤ॥ ਦੂਖਨਕੋ ਦੂਰ ਕਰ ਸੂ
ਖਨਕੋ ਪੂਰ ਭੂਰ ਦੂਸਰ ਨਜਾਨ ਦੂਰ ਕਰ ਪੂਰਨਾ ਮਿਲਾਵਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਸਤ
ਹਮਤੇ ਰਘੁਪਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰ ਰਘੁਵਰ ਦਾਸਨ ਕੋ ਚਿਤ ਦੂਲ ਮਾਵ
ਨੀ ਗਨੀਆਨ ਗੁਨ ਖਾਨਿ ਆਗਿਆਨ ਪੁਨਗਨ ਕਰਤੇ ਗੀਰਜ ਪਾਨੀ
ਸਦਾਨਿ ਕਮਲ ਪਾਵਨੀ ਤੈਰੋ ਨਾਮ ਧਾਨ ਕਿਰੋ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨੀ ਮਾਈ
ਜੈਜੈ ਮਹਾਰਾਨੀ ਚੰਦ੍ਰਹਰਿਗੀ ਮਨ ਭਾਵਨੀ॥ ਦੋਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਉਤਸਤਤਿ॥
ਕੁੰਡਲੀਯਾ॥ ਨਾਮ ਭੰਡਾਰੀ ਕਲੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਧੀਦਾਨ ਕਰੈ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਆਧਾਰ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਆਧਾਰ

ਸਾਂਤਿਰਸਪੂਰਨਸਾਗਰਰਾਗਦ੍ਵੈਖਮਤੇਜਪ੍ਰਤਾਪਜਾਪਸਭਦੇ
ਸਉਜਾਗਰਾਦਿਸਗੁਣਏਕਸਰੂਪਪਰ[illegible]ਪ੍ਰਗਟਿਓਸ੍ਰੀ
ਗ੍ਯਾਨਗਿਰਭਜੋਨਤਿਨਕੇਨਤਿਜੋਜਪਿਗੁਰੂਗੁਨਨਾਥਾ॥੩॥ਸ੍ਵੈ
ਈਯਾ॥ਪ੍ਰਭੂਅੰਤਸਰੂਪਅਗਾਧਿਅਨੂਪਨਿਰੰਜਨਿਭੂਪਨਕੇਸੁ
ਖਦਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭੂਆਨੰਦਕੰਦਲਸੈਸੁਖਚੰਦਕਟੈਜਮਫੰਦਨਿਗਾ
ਦਤਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭੂਰਾਮਕੇਨਾਮਕੇਦਾਨਦੀਓਸਭਸੇਦੁਰਤਾਖਨ
ਪਾਰਪਰਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭੂਬੇਦੀਬੰਸਉਤਾਰਲੀਓਗੁਰੂਨਾਨਕਨਾਮਸ
ਭਜਗਜਾਨੀ॥੪॥ਸ੍ਵੈਈਯਾ॥ਪ੍ਰਗਲਾਦਕੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਜੀ
ਹਰਿਨਾਖਸਕੇਨਖੁਨਸੋਮਾਰੋ॥ਜਲਡੂਬਤਗੰਗਜਰਾਖਲੀਓ
ਸਭਤੰਦੂਕਿਫੰਦਨਕਾਟਨਿਹਾਰੋ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਬੇਰਨਬੀਚਪ੍ਰਭੂ

ਕ੍ਰਿਤਕਾਨਕੇਆਨਫੁਰੇਬਾਨਸੁਟਾਕੋਤਾਤੇਪ੍ਰਭੂਜਗਤਉਧਾਰਨ
ਕੋਗੁਰੂਨਾਨਕਨਾਮਕਹੀਆਹਿਧਾਰੇ॥੪॥ਦ੍ਰੁਤੀਯਾ॥ਗੋਬਿੰਦ
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰੇਗੁਨਸਮਉਤ੍ਰਜਨਸੀਆਨਾਸਿਖਾਇਓ॥
ਗਿਆਨੀਨਾਮਤੌਂਦ੍ਰਾਗਤੁਰਿਓਸਭਦੇਸਾਦਿਸੀਤਰਜਾਪਜਪਾਇ
ਓ॥ਸਭਤਜਾਤਅਜਾਤਕਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਆਨਕਲਾਲਾਅਲੋ
ਲਕਪਾਇਓ॥ਲੋਕਸੁਖਪਰਲੋਕਸੁਖੀਗੁਰੂਨਾਨਕਨਾਮਚੰਦ
ਸੀਆਗਾਇਓ॥੫॥ਕਬਿਤ॥ਸੁਧਾਅਰਨੀਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬ
ਜੀਕੇਘਰਤਨਅਨਾਕੇਅਤੀਸੁਖਦਸੁਨਾਵੈਨੋਜੋਜੈਸੀ
ਆਸਤੇਸੀਦੇਤਗੁਰੂਗਿਆਨਦਾਸਗੁਰੂਗੁਰੂਨਾਮਜਪੈਕੇਈਰੂ
ਲਖਾਵਨੋ॥ਗਿਆਨਗਿਆਨਤੇਜੀਤਜਨਅਨਪੋਇਸੁਧਾਕੇਧ

ਵਾਸਪਿਤੂਦਤੂਦਨਾਵਨੋ।ਪੂਰਬਪੇਛੈ ਔਰਉਤਰ ਦਛਨਾਸ
ਭਗਤੂਕੇਚਰਨਚੰਦਨਕੀ ਬਾਤਿਜਾਵਨੋ।੬।ਦੋਹਾ॥ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਰੂ ਤਰੀਨਸੋਅਤੀਪੇਰਕਰੋਨਿਵਾਸਾ।ਜਾਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਵਲੇਸਤੇਸਟਿਤਕਾਰਿਤਭੂਸਫਾਸਾ।੭।ਕੀਰਤਕਾਹਿਤਾ
ਪ੍ਰੇਮਕੀਸਰਿਤਾਕੀਨਅਪਾਰਾ।ਜੈਂਧ੍ਯਾਨੀਅਤੈਂਨਰੀਸੇਨਿਕ ਤ
ਸਨਪਾਯੇਪਾਰਾ।੮।ਸੁਰਤਿਰਪ੍ਯੁਧਤਿਪ੍ਰੇਮਕੀਪੂਰਨਹਿਭਰੀਜ
ਰਸਾਲਿ।ਰੋਸਰੋਸਰਧ੍ਯਦਰਸਸੇਰਾਸਰਾਸਮਨਪਾਲਿ।੯।
ਦੋਹਰਾ।ਦਰਸਨਪਰਸਨਜਿਨਕੀਪੇਤਿਨਕੇਭਾਗਅਥਾਹ।
ਵਾਕੇਚਰਨਨਰੇਨੁਕਾਚੰਦਨਰੀਕਿਤਚਾਹ।੧੦।ਦੋਹਾ॥ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ।ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਦਰਬਾਰ।ਅਰਪਾਨਿਸ

## ਅਥਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਖਆਹਿਆਪਹਿਮਾਤਿਚਰਣਸ੍ਰਦੀਮੇਠਵਪਾਰਾ॥੧੧॥ਸੋਰਠਾ
ਕੀਨਜਗਤੈਅਨਿਕਾਨਜਾਹਿਅਤਿਛਗਚਰਚਾਰਲੈਅਪਤਿ
ਤੈਨਮਾਨਿਸਿਰਨਾਮਫੈਰਹਰਮੀਪਗਪਰਿਕ੍ਰੋਧੋ॥੧੨॥ਕਾਮੀਕ੍ਰੁਧਿ
ਲਭੁਚਾਰਕਪਟੀਕੂਰਕਲੰਕੀਪਾਪਾਪਾਗੀਰੋਗਲਵ੍ਰਿਗਰੋਦ
ਹਠੀਲਜਾਨਹੀ॥੧੩॥ਔਗੁਨਨਿਧਿਆਪਾਰਜੇਸਾਰੇਦਾਨ
ਨਕਰੋਂਤਰਾਪੀਨਪਾਦਵਿਪਾਰਗੈਖਆਪਿਕਤੇਫੂਰਤਹੈ॥੧੪॥
ਜਗਤਕੀਨਕਰਤਾਰਪਾਰਨਪਾਵਤਬ੍ਰਹਮਾਦਿਵਾਮਹਿਮਾ
ਪਰਆਪਾਰਨੇਤਿਨੇਤਿਨਿਤਨਿਗਮਕਹਿ॥੧੫॥ਮਾਯਾਮਾਤਿ
ਸੀਸਾਰਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤੈਂਸੁਰਅਸੁਰਸਭਕਾਜੇਜੇਉਤਰੇਪਾਰਗੁਰਮੇ
ਤਾਰਿਨਾਮਜਪਾ॥੧੬॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਹਰਿਨਾਮਸ੍ਰੀਗੁਰਮੁਖਪਾ

ਜੀਰਣੀ॥ਭੁਜੰਗੀਮੀਖਪਤਿਰਾਮਕੇਚਾਰੇਰਘੁਵਰਕਰਾਹਿ॥੧੭॥
ਕਾਘਕਵਿਤਕੀਜਾਤਨਹਿਕਾਲੇਕਿਸਕੇਕਰਹਿਤਾ॥ਛੰਦਬੰਦ
ਕੀਨਿਜਾਤਉਕਤਿਜੁਕਤਿਏਕੋਨਹੀ॥੧੮॥ਭੂੰਡਲੀਆ॥ਜਗਤ
ਖਾਂਡਵੇਵਰਮੁਨੀਬੋਲਤਬੈਂਤਅਨੇਕਾਹਿਨਜਾਤਿਅਤਿਅਤਿ
ਪਵਤਿਸੀਤਾਂਤੇਰਗਾਥਿਬੋਕ॥ਤਾਂਤੇਰਗਾਥਿਬੋਕਏਸੀਆਹਿ
ਰਿਪੁਨਗਾਂਭੂ॥ਬਾਨੀਹੋਵੈਸੁਧਿਬੁਧਿਨਿਰਮਲਭਨਗਾਂਭੂ॥
ਭੂਲਭੂਕਰਮਪ੍ਰਬਖਸਨੀਲੀਕੇਨੀਕੇਲਗੰਤਾ॥ਰਾਮਜਾਇਨ
ਮਹਿਮਾਰੇਂਪਾਵਨਕਰਤਾਜਗੰਤਾ॥੧੯॥ਦੋਹਾ॥ਸੁੰਦਰਿਸੈਲਕ
ਲਾਸਪਰਬਾਟਛਾਯਾਸੁਭਛਾਇਆ॥ਬਾਨੀਬਰਤਹਿਰਾਸਕਰ
ਬੈਠਤਿਹਰਤਰਸਆਇਆ॥੨੦॥ਦੋਹਾ॥ਗੋਰਜਾਗਿਰਾਸੁਤਾਦਨੀਕ

ਸਿਤ੍ਰਾਨਿਵ੍ਰਿਤਿਸੁਨਿਰਨਾਇਓਪ੍ਰਭੂਸੋਪਰਾੜੇਪਾਕਹੋਰਖੁਵਰ
ਭਰਤਸੁਨਾਇਓ॥੨੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੁਨਿਤਿਕਰਸੁਖਪਾਇਓਰਾਮ
ਕਥਾਲਖਭਾਨਾ॥ਗੁਪਤਭਰਤਚਿਤਮਾਹਿਪਰੇਹਰਹਿਰਦਾ
ਅਨਗਾਨਾ॥੨੨॥ਸੋਰਠਾ॥ਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਤੀਤਿਕਹਿਤਕਥਾ
ਰਘੁਨਾਥਕੀ॥ਅਨਤਨਰਤੀਸੀਤਿਭੁਵਥੇਂਚਨਸਟਿਕਹਿਤ
ਹੈ॥੨੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਕਥਾਅਨੇਕਅਪਾਰਸੋਸਭਰਾਖਕਰ
ਹੈ॥ਕਹੋਂਏਕਅਵਤਾਰ॥ਸੁਨਿਗੀਰਜਾਚਿਤਲਾਯਕੈ॥੨੪
ਚੌਪਈ॥ਨਿਖਸਰਾਮਇਕਧੇਲਖਨਾਮੋ॥ਇਛਾਹੂੰਸਕਤਿਉਪ
ਜਾਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਮਹੇਸਭ੍ਰਿਪਾਏ॥ਕਰਤਾਹਰਤਾਪਾ
ਲਨਆਏ॥ਲਖਿਹੈਰਾਮਨਿਸਿਚਰੀਮਾਰੀ॥ਤਾਰਖਾਨਿਸ

ਤ੍ਰਿਖੇਲਤੁਧਾਕੀ।ਦੇਵਅਰੁਦੇਵਾਲਗਤਾਨਿਤਆਏ।ਜੇ
ਕੀਤੇਤੇਪੁਰਸ਼ਚਲਾਏ।ਕੀਤਾਨਿਦੇਵਤਾਪੁਰਸ਼ਚਲਾਵੰਦਿ।
ਅਤੁਰਕੀਤਾਅਪੁਰਸਬਢਾਵੰਦਿ।ਕਰੈਹੋਸਜਗਕਪਤ
ਪਤੰਨੀ।ਦੁਸਟਕਰਮਾਧਿਸਤਾਰਨਿਖਾਨੀ।।੨੫।।ਦੋਹਾ
ਤਪਧਪਰਤੀਜਰਤੀਭੁਈਤਰਤੀਦੁਸਟਨਭੁਗਾਗੋਤਨਕੇ
ਪਰਤੀਭੁਈਕਰਤੀਸੁਰਨਪੁਕਾਰ।।੨੬।।ਸਭੁਸੁਰਕਰਿਤ
ਧਰਿਚਲੇਕਰੈਂਧਾਨਾਸਾਮਸਾਇ।ਹਸਰੁਤੁਸੋਰਪਰਨਿਕਰ
ਪੁਦਰਕਰਨਿਜਗਾਇ।।੨੭।।ਚੌਪਈ।ਤਬਧਾਨਾਸਾਨਿਤ
ਅਪਾਪਤਿ।ਸੁਨਿਭਗਵੰਤਾਅਤੀਤਨਧਾਪਤਿ।ਸਸਿਕਾਰ
ਨਪਭਗਜਾਇਆਵੰਦਿ।ਸੀਤਉਪਾਰਅਨਿਤਾਨਿਧਾਵੰਦਿ।

੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਤ ਦੈਂਤ ਦੁਖ ਜਗਤ ਕੋ ਤਬ ਹਰਿ ਧਰਤ ਸਰੂਪਾਰਾ॥
ਹਰਨ ਪੀਰ ਸੁਰ ਪਰਜਨ ਕੀ ਲੇਤ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰਾ॥੨੧॥ ਸੋਰ
ਠਾ॥ ਜਨਮਿ ਅਵਤਾਰ ਅਨੰਤ ਤਾ ਕਥਾ ਅਤਿ ਬਿਸਥਰਾ ਧਰਤ ਕੀਯਾ ਮੈਂ
ਤਨ ਧਾਰ ਅਨੰਤ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਬਰਨਨ ਕਰ ਸਕੈ॥ ੨੩॥ ਸੋਰਠਾ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਨ ਸਾਰ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਕੈ ਤ ਜਪੈਤ ਜਾਹਿ॥ ਰਾਮ ਜਨਮ
ਅਵਤਾਰ॥ ਸੁਨੈ ਕਥਾ ਭਵ ਤਾਰਨੀ॥ ੨੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਬ ਜਬ
ਰਾਇ ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਕਾਨਨ ਸਭ ਕੋ ਭੂਮਾ ਹਰੀ ਦੁਆਰ ਪਰ ਠਾਢੇ ਦੇਵਤਾ
ਬਿਖਿਆ ਸਨ ਕਾਦ ਕਰਿ ਆਏ॥ ਜਸੁ ਅਰਿ ਬੈਸ ਚੀਨ ਅਟਕਾਏ॥
ਦੇਖੇ ਸਰਾਪ ਸੋ ਭੀਤਰ ਗਏ॥ ਹਰੀ ਬਿਲੋਕ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲਏ॥
ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸ੍ਨ ਪਰਸਪਰ ਲੀਨੀ॥

ਖਿਤਅ

ਪੁਨਪ੍ਰਭੁਆਗਿਆਸੁਪਾਇਕੈਸ੍ਰੀਪਾਇਓ।ਕ੍ਰਿਆਅਰਰੈਣਰਤਨਸਿਰਨਾਇਓ।
ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰਤੋਰਸਕਰਪਾਯਾ।ਜੀਨੇਫਲਜਨਮਰੀਨੇ।ਪਾ੨੨॥
ਦੇਤਾ।ਨਿਸਾਚਰਤੇਵਡੂਜਗਤਅਨਿਦਲਬਲਤੇਜਨਿਪਾਨਾ।
ਤੀਨਲੋਕਨਾਥਕਰਧੇਨੇਤਵਡਸੁਆਨੇਆਨ।੨੩॥ਦੇਤਾ।ਨਿਸਿਅ
ਗਨਕਰਪ੍ਰਭੁਪਤਿਸੋਂਸਾਤਜਨਮਜਗਪਾਇਓ।ਦੇਵਕਰਪ੍ਰਭੁਸੋਲ
ਰੋਫਿਰਤੀਨਜਨਮਆਇਓ।੨੪॥ਤੀਨਜਨਮਜਗਪਾਵਈਅਸ
ਦੀਜੈਵਰਦਾਨਾ।ਤੈਸੋਵਰਮੁਨਿਵਰਚੋਜਕਰਤਰਾਮਗੁਨਗਾਨ।
੨੫॥ਚੋਪਈ।ਅਸਕਹਿਮੁਨਿਨਿਜਧਾਮਸਿਧਾਏ।ਕ੍ਰਿਆਅਰਧਿਤਅ
ਜਗਤਅਨਿਆਏ।ਤਬਹਰਨਾਥਸਕ੍ਰਿਤਨਪਾਯੋ।ਹਰਨਕਸਪਤਨ
ਧਿਕ੍ਰਿਆਧਨਾਯੋ।ਅਤਿਦੁਖਦੇਤਜਗਤਕੋਭਾਰੀ।ਨਗੀਬਲਕਾਰੀ

ਸੋਕੈ ਜੈਟਾਵਗੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨਗਨੀਆ ਕੋਲਘ ਪੁਲੀਨੇ ਕਟਕ ਸਮੇਤ
ਦਾਇਲਘ ਪਿ ਕੀਨੋ। ੩੬। ਸਦੋਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਕਇਕ ਜਨਮ
ਕੋਈ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ। ਪੁਨ ਗਾਵਨ ਕੂੰ ਭਕਾਨਤ ਨਸੀ ਨ ਜਨਮ
ਜਾਗ ਆਇਆ। ੩੭। ਚੌਪਈ। ਜਬ ਤੇ ਕਾਵਨ ਸੀ ਕਾ ਪਾਈ ਦੇ
ਸਾਹਿਬੀ ਰਹਿਗੀ ਦੇ ਗਈ। ਬਹੁਕ ਵੂੰ ਬਤੁ ਪੇ ਸੁਤ ਨਸੀ ਗੈ
ਕਰਚ ਕਰ ਆਨ ਗਨ ਜਾਤੀ। ਅਤਿ ਬਾਲਿਕਾ ਵੀ ਸੇਕ ਸੂਗਰੀ
ਪਾਰਨਾ ਵਹਿ ਨਿ ਸਚਰਧਾ ਗੀ। ਦਸਾਦੇ ਸਪਾ ਵੂਨਿ ਆ ਕੀਹ
ਜਾਂ ਪਾਵਹਿ। ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਗਨ ਦੇਵ ਦੂਖਾ ਵਹਿ। ਜੇ ਜਗ
ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ਕਰਹੀ। ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਸੀ ਪਰਹੀ। ਕਿ
ਹਪਰ ਭੂਸ ਰ ਬੇਦ ਨਨਾ ਵਹਿ। ਸਕਲ ਨਗਰ ਤੇ ਆਗ ਲਗਾਵਹਿ

12

ਸਤ੍ਰ ਆਦਰਨ ਨ ਕਰਤੇ ਕੋਈ। ਜੋ ਕਰਤੇ ਮਰਤੇ ਦੁਖ ਦੇਈ।
ਅਸੁਰਾ ਅਪਰਮਾਨ ਜਿਨ ਤਨੋ ਕੀਨੋ। ਤਿਨ ਅਪਾਰ ਪਰਤਾਪ ਸਿ
ਰ ਦੀਨੋ। ੨੮। ਦੋਹਰਾ। ਜਾਹਿ ਨ ਸਕਤ ਭੂ ਭਾਰ ਕੋ ਸਾਰ ਤਕ
ਰਤ ਪੁਕਾਰ। ਸਰਨ ਸਰਨ ਸ੍ਰਭੁ ਮੁਖ ਕਰਨ ਥਿ ਕਰ ਦਾਨ ਕਨਾਅ
ਪਾਰ। ੨੯। ਚੌਪਈ। ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਚਨ ਸੁਨ ਦੇਵਤਾ। ਸ
ਕਲ ਸੁਰਨ ਕੇ ਕਹਿ ਸਮਝਾਏ ਦੇਵਤਾ। ਤੁਮ ਅਵਤਾਰ ਕਾਰਨ ਨਰਤਨ ਧਾ
ਰਨਾ ਕੋ ਮੈਂ ਨਿਸਾਚਰ ਸਕਲ ਸੰਘਾਰਨਾ। ਤੁਮ ਸਮਾਖਾ ਮ੍ਰਿਗ
ਬਨੁ ਬਨ ਜਾਏ। ਦਿ ਚਰਨ ਸੇਵਨ ਮੈ ਨ ਬਨਾਏ। ਤਬ ਬਾਨੀ
ਨਭ ਭਈ ਅਕਾਸਾ। ਦਿਧਿ ਸੁਰ ਭੂ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ। ਸੁਰ
ਪਤਿ ਤਕ ਰਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗ ਆਏ। ਦ ਸਰਬ ਕੈ ਸਦਿਆ ਦਰ ਪਾਏ।
ਸਕਲ ਕਥਾ ਕੋ ਏਨ ਕੀ ਕਹੂੰ। ਥਾਕੇ ਗਾਰਿ ਬਿਧਾਰਨ ਨੀਕ ਸੁ।।

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੀ ਪੋਤ ਪਰਾਰੀ। ਭੁਧਮੰਗੁਰ ਤਬ ਆਵ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਰੀ।
ਰਾਮ ਲਖ ਨਾਅ ਰਭਰਤ ਸਤ੍ਰੂਗਨਾ। ਚੋਰਾਧਾਵਿ ਤਤਿਨਕੇ ਗੁਨ ਅ
ਨਗਨਾ। ਕਾਰਭੂਮਾਰਸੁਤਾਨੂ ਪਾਵਨਾ। ਅੰਲਾਕਰਤ ਮੁਨਿਨਅ
ਨਲ਼ਾਵਨਾ। ਖੇਲੰਤਿ ਨ੍ਰਿਗਾਆਨਾ ਦੇਖਾਂਵਹਿ। ਤਾਤ ਆਤ ਨਿਰਬ
ਤਾ ਦੁਖ ਪਾਵੰਦੇ ਹੈ। ੪੦॥ ਦੋਹਾ॥ ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਕਰਾਏ ਭੂਅ ਵਪਾਅ ਹਿਦਸ
ਰਥ ਪੁਰ ਕਰ ਵਾਸਾ। ਸੀਤਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਰਨ ਕੇ ਕਰਨ ਅਸੀਤਨ ਨਾਸਾ।
੪੧॥ ਦੋਹਾ॥ ਪਹਿਲੈ ਸੁਨੈ ਗਿਆਨ ਵਾਕੇ ਪਨ ਜਨਮ ਨਗ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਜਾਯਾ ਬਿ
ਸਖਨ ਰਜਨਗ ਤਬ ਆਤਿ ਕਨ ਆਤਿ ਤੇ ਅਵਕਾਂਤਿ। ੪੨॥ ਸੋਹ ਪੀਤੇ ਤਾਕੋ
ਚੇਤ ਤਨ ਗਲੋ ਗਿਆਨ ਪਨ ਵੇਤਾ। ਭਿਆਰਾ ਅਕੀਨਿ ਆਨ ਧੁਨਿ ਹੋ
ਉਪਕਾਰੀ ਕੀਤਾ। ੪੩॥ ਦੋਹਾ॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੇ ਕਹੂੰ ਸੋਤ ਵਡ

ਅੰਬਿਕਾ ਨਿਕਿਤਿ ਕਾਰਨ ਭਿਖ ਆਨ ਕਰ ਕਸ ਮਲ ਧਨਲੀ ਜੇਕਾਂਨਿ ॥
੪੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨਗੁ ਨ ਬਿਧਿ ਗਿਆਨ ਰੀਨ ਨੀਕਾ ਬਗੁ ਨ ਏਕਾ ॥ ਕਾਮ
ਨਾਮ ਅਨਭਾ ਵਤੇ ਚੰਦ ਜਗੀ ਰਿਤ ਟੇਕਾ ॥੪੫॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾ ਜਗ
ਗੁਰ ਚਰਨ ਜੋ ਭਾਵਤ ਸੋ ਲੇਤਾ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਈਐ ਗੁਰ
ਚਰਨਨ ਮੈ ਨੇਤਾ ॥੪੬॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਕੀਏ ਸਭਨੀ ਬਾਲਕ ਚੁਪਿਆ
ਜਾਨਾ ॥ ਚੰਦ ਜਗੀ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪੭॥ ਜੋ ਰਹਾ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰ ਸਭ ਆਸਾ ਚਤੁ ਬਰਨ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜੇ ਜਪਤੇ ਭਏ
ਪਾਰ ਬੇਦ ਬੇਦ ਪਾਵਹਿ ਨਜ ਨਹੀ ॥੪੮॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਤਨ ਜਗੀ ਤਾ ਕਿਰਪਾਨ
ਸੇਆਈ ਜਾਨਾ ਵਤਾਰ ॥ ਜਿਨ ਗੈ ਨਨਨਿ ਰਖੋ ਗਾਏ ਸਾਦ
ਰਬਾਰ ॥੪੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਤਨ ਜਗੀ ਨਿਧ ਜੋ ਜਾਨ ਕੀਜਾ ਨਾ ॥

ਕੁਰਤਲਬਨਭੂਮਾਨੋ ਅਗੀਹਨ ਕਰਕਲਾਂਨਾ। ਪਰ। ਅਬ
ਆਗੇਰੇ ਵਡੋਂ ਕੇ ਪਾਰਗਿਤਾ। ਰੇਵਰਾ। ਅਲਕਅਕਲਕ ਵੂਕ
ਮਨਆਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਕੀਨਪ ਮਾਰ ਵੂਤਖਿਲਾ ਗਾਮ ਕਲ
ਜਾਗਤਮਾਤਿ ਪਾਪਾ ਰਿਆਪਾਕ ਵਨ ਕਰੇ ਤੁਵਪਾਰ ਮਾਸਾਕ
ਭੁਗਾ। ਅਸਿਤ ਮਰਜਾਵੂਗਾਮ ਦਾਸਾਪਰ ਕੇ ਚਲਮਾਨਿਗਲ
ਸ਼ਾਰਾਮ ਕਤਿ ਵੁਆਰਾ। ਏਦਿਹਗੀਤ ਗਨਾਮ ਪਾਪ ਤਕਾਪ
ਤੇਨੇ ਨਪਭੁਰਾਪਾਰਵਿਤਾਰਾ।੧। ਏਹੁਤ ਦਿਆ ਕੁਲੈਰਿ ਭੁਜੇ
ਖੀਸਰਾਨੇ ਮਘਾ ਮਰ ਵੂਸਾਵਨਾਰਿਤ ਲਾਵਨਾ ਬੀਮਰ ਮੈਨੀ ਪਗ
ਮਰਦਾਵਨ ਤੁਰਤਾਨੇ ਮਾ ਚਰਆਵਨ ਸੋਮਾਰੁਵਨਾ ਪਾਪੀ
ਪੁੰਜਾਤਿਆ ਵਨ ਭਗਰੀਸਗਲ ਮਕਰਾਵਨ ਤੇ ਗਨਲਾਵਨਾ।

ਨਿਤਚਰਨਾਂਨਕਰਾਵਨਕਾਰਨਚੰਦ੍ਰਸੀਚਿਤਲਾਵਨਕਾਮ੍ਯ
ਯੋਆਵਨਾ।ਦਾਤੇਤੂਰਤਤਿਆਰੀਕਰੀਰਿਖੀਸੁਰਆਵਧਾਨੂੰਰੀ
ਅਤਿਆਏਤੇਰਨਲਾਏਨਿਰਖਿਨੇਰੇਅਤਿਆਗਾਸਿਧਾਸਾਨ
ਚਰਨਕਮਲਾਨਿਰਨਾਏਪੂਰਨਭਾਗਏ।ਕਹਿਸੋਰਿਅਕਛੂਆ
ਇਨੂਕੀਕੈਸੁਨਿਸੁਨੀਸਸੁਖਵਿਚਰਨਸੁਨਾਏ।ਚੰਦ੍ਰਸੀ। ਪਾਠ
ਭੂਪਾਲਸੁਨਿਤਰਗੀਧਵਨਸੋਕੁਮਲਾਏਮਨਦੁਰਸਾਏ।੨
ਸੋਮਸੁਤਾਈਦਾਤਗੁਕਾਨੇਕੈਸਲੇਸਾਨਧਾਰਨੀਕਰਿਬੁਧੀ
ਆਨਿਸੁਦੀਨਰਾਮਲਖਮਨਕੇਕਾਉਤਤਬਲਿਤਾਰੀਆਵਾ
ਈਤਾਰੀ।ਪੁਰੀਤੂਪਰਲਗਰਲੇਰਾਮਜੀਅਗਸਤਿਰਾਸ
ਸਨਾਰੀਆਨਪੂਕਾਰੀ।ਚੰਦ੍ਰਸੀਰਘੁਧੀਰਧੀਰਧਾਰੇਕਤੋ੩

ਕਰੈਸਾਰੀਪਾਰਉਤਾਰਹੀ॥੪॥ਜੀਅਜਾਨਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭੁ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਉਤਾਰਹੀਨਿਤਚਰਨਿਧਾਰੀਅਸਰਨਾਗਤਰਾਖੁ
ਦੁਰਜੀਆਏਹੂਨਿਮਨਧਾਤਾਬਿਚਰੀਜਨਿਤਕਾਰੀਆ
ਆਸੁਅਆਨਜਗਨੂੰਨਿਰਛੇਹਰਾਮਲਖਨਧਲਕਾਰੀਭੂਪੈ
ਰਸਦ੍ਵਾਰਾਰਾਖੁਦ੍ਵਾਰਭੂਪਅਨੂਪਭੂਪਅਨਿਚੰਦਨਰੀਧਾਲਿ
ਨਾਰੀਭਧੀਨਿਨਾਰੀ॥੫॥ਨੈਰੇਕਰਪੂਅਨਗਾਰੀਦਾਰੀਧਾ
ਰੀਆਏਸੋਰਅਚਾਏਤਧਰਾਖੁਧਾਂਨੂਤਿਰਚਲਾਏਦੈਤਨਦੀ
ਦੀਕੋਏਚਟਧਟਿਕਾਏ॥ਇਕਸਮਾਬਿਨਫਾਵਿਨਅਰੋਕੋ
ਕੋਨਨਸਟਧਾਏਸੰਕਪੁਚਾਏ॥ਚੰਦਨਰੀਕਾਮਗਅਪੂਰਨਭੂਰ
ਨਦੂਸਟਕਾਏਪੂਰਨਿਲਾਏ॥੬॥ਖੇਧੁਸੀਅਨਭੋਪੈਰਿਧਾਸਰ

18

ਦਰਸਰਾਮਕੇਪਾਏਪਾਸਦਾਤਾਏ॥ਪੀਨਪੀਨਕਨਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਸੂਧਾਲੁਰੂਪਪਰਸਾਏਦਰਸਾਦਿਖਾਏ॥ਜਨਨਕਦੂਤਸਾਗੀ
ਦੀਨਪਤੁਕਰਾਮੁਨਿਬਰਲੈਸੁਖਪਾਏਧਾਂਤਸੁਨਾਏ॥ਲਖਮਨ
ਰਾਮਰਿਖੀਸੋਂਪਾਤੀਵੰਦਨਕੀਸੁਨਿਪਾਏਖੁਸੀਮਨਾਏ॥੭॥ਦਾ
ਲਦਿਆਲਨਾਲਮੁਨਿਬਰਕੇਚਲਤਭਬਾਠੀਬਲੇਸਾਮਾਨ
ਮੋਹੇਸਾਮਾਸੁਮਏਕਵੀਖਮਗਪਾਵਨਚੂਰਤਰਾਮਨੇਸਾ
ਚੀਸਾਦੇਨੇਸਾ॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਸਰਾਪਸੀਸਪਰਕਰਪਾਬਰਦੇ
ਭੇਸਾਬਸਤਕੇਸਾ॥ਚੰਦਨਰੀਰਧੂਨਾਬਤਰਨਰਕਨਾਚ
ਤਨਤਿਤਸੋਸਾਨਰੇਕਲੇਸਾ॥੮॥ਕਾਲਜਦੇਲਾਪ॥ਤਰ
ਨਰਾਮਜੀਦਿਖਸਰੂਪਕਰਦੀਨੇਪਾਵਨਕੀਨੋ॥ਕਰਸੀਪਟ

ਬਰਕਰਤਬੇਨਤੀਨੇਸੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕੀਨੇਦਰਸਨਦੀਨੋਕਾਰ
ਨਾਥਿਨਜਿਤਕਾਮੀਭ੍ਰਾਮੀਭ੍ਰਗਤਿਤਿਨਿਆਰੀਦੀਨੋਬਿਦਿ
ਆਂਕੀਨੋਜੰਦ੍ਰਨਕੀਪ੍ਰਨਕਾਨਕਨਗਰਮਾਤਿਰਘੁਦ੍ਵਰਤੇਰਾ
ਕੀਨੋਬਾਗਨਦੀਨੋ।੯।ਦੋਹਿਰਾ।ਆਗਿਦ੍ਰਿਸਟਾਦੋਕਨ
ਨਸਬਰਤਾਨਿਪਾਏਸ੍ਰਮਾਨਿਨਾਏ।ਗਤੁਤਹਿਪਸਤੀਨੁਰਕੀ
ਕੀਨੇਬਨਸਨੀਚਹਿਆਏਸੀਤਾਨਦਾਏ।ਦੀਨਿਆਸਿ
ਸੁਨੀਮਾਤਾਨਿਸਿਬਿਹਨਿਨਗੀਸਭਅਪਾਏਤਕਰਸਨਾਏ।
ਜੰਦ੍ਰਾਗੀਤਿਮੋਕਾਨਕਮਗਨਸਨਰਘੁਦ੍ਵਾਰਦਰਸਨਪਾਏਤੁ
ਰਸਲਾਏ।੧੦।ਜੈਜੈਕਰਕਰੈਭੂਪਤਿਬਿਨਤੀਸੁਨੇ
ਨਮਾਰੀਆਰਨਗੁਗਾਗੀ।ਸੇਨੁਗਬਾਸਭੂਆਲਕਦਨ

ਕੇਪੂਰਨਧ੍ਯਾਨਤ੍ਰਿਤਾਰੀਸੂਰਤਿਪਾਰੀ।ਤਬਬਿਖਿਆਸਕਾਤਿਆਨ
ਕਮਾਤੀਕਾਨਿਆਂਚੀਧਾਤਤੁਆਰੀਕੋਅਨਪਾਰੀ।ਚਿਦਾਨੰਦਆਦ
ਪੇਸਕੂਦਵਦੂਰਤੋਜਾਦਾਨਿਪਿਤੁਰੀਆਦੂਧਾਧਿਰਾਰੀ।੧੧।
ਸੀਨਸੁਦਨਕਾਰਕਬਾਗਾਮਕੀਦਸਾਰਬਪਾਸਆਸਿਪਾਏਕਾਚ
ਲਿਆਏ।ਰਾਖਮਾਨਾਰੀਡਗਰਭਿਪਾਰੀਨਿਜਚਰਨੀਚਖਾਪਾ
ਏ।ਚਿਲਨਪਾਏ।ਪਗਮਾਪੂਰਨਕਰਿਖਲਦੂਰਨਗੋਤਮਨਾਰੀ
ਤਰਾਏਸਾਪਾਸਿਟਾਏ।ਲਖਮਨਰਾਮਨਾਮਚਿਦਾਨੰਦੀਪਨਖੰ
ਪਗਾਤ੍ਰਨਿਆਏਆਖਸੁਨਾਏ।੧੨।ਸੀਨਿਸੁਨੇਸਨਿਆਰਧ੍ਰ
ਦਰਕੀਚਰਨਕਮਲਨਿਰਨਾਵੈਂਬੂਸੀਅਨਾਵੈਂ।ਨਗਰੀਆਦੂ
ਤੇਦੂਨੀਦੂਕੇਰਤ੍ਰਰਤਕਰਾਵੈਂਪਾਸਾਤਿਪਾਵੈਂ।ਰਾਮਚਿਦਲਖਮਨ

ਦਿਲਕਾਨੀ ਮੁਨਿ ਧਰਮ ਆਦਿ ਨੂ ਪਾਵੈਂ ਨਰ ਨਾਰਿ ਦੇਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਛੰਦ
ਹਰੀ ਸੁਲਿੰਧ ਧਰਨ ਨਾਰ ਨਾਰਿ ਤੁ ਨਾਰ ਧਨ ਨਰ ਅਤੁ ਪਾਵੈਂ ਰਾਮਨ
ਪਾਵੈ ॥੧੩॥ ਸ੍ਰੁ ਨਾਦ ਸਭੂ ਪ ਅਨੂ ਪਨਿ ਰਬ ਕਰਨ ਰਨਾਰੀ ਮਨਭਾ
ਵੈ ਆਬ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਲਬਮਨ ਨਰਾ ਨਾ ਅਭੂ ਗਤਾ ਈ ਕੈ ਨਲੇਸ ਕਰ
ਵੈ ਨਨੀਲੇ ਆਵੈ ॥ ਜਨਾ ਅਪੂਰਨ ਕਰ ਮੁਨਿ ਤੁਕੇ ਗੋਤ ਅਤੀ ਪਤਰ
ਵੈ ਸਰਨ ਛੁਨਾਵੈ ॥ ਕਿੰਦਰ ਕੀ ਜੋ ਰਨਿਕ ਧੋਗੀ ਤਰਬ ਗੇਨਨ ਕੁਏਨ
ਨ ਆਵੈ ॥੧੪॥ ਕ੍ਰੁ ਨਾਦ ਕੁਨਾਲ ਆਨਿ ਰਕਿਦ ਲਖਨ ਨਨਾਰੀ ਸੁ
ਧਪਾਵਨ ਤਾ ਨਾ ਸਮਾਵਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਿਤਾਰ ਨਨਾਰਕੀ ਸੇਤਾਰੀ ਸੀ
ਸਰਨਾ ਨਿਰਨਾ ਵਨ ਆਨਾ ਤੀਧ ਪਾਵਨਾ ॥ ਪਨੁ ਸਪਨਾ ਕੀਰਤੀ ਤੇਆ
ਗੀਤ ਕਲ ਭੂਪ ਰਲਿਆ ਵਨ ਸਭਾਲ ਗਾਵਨਾ ॥ ਛੰਦ ਗੀਤ ਧਰੀਗ

ਭੂਮਿਤਿਲਖਨਗਾਮਿਥਿਆਵਨਮਭਮਨਭ੍ਰਾਵਨਾ ॥੧੫॥ ਤੋਤੀ
ਤਅਕਕਰਪਨੁਖਸ੍ਰੀਧਾਰਆਏਭੂਪਤਿਸਾਰੇਭਟਯੁਕਾਰੇ ॥ ਦੇਸ
ਦੇਸਭੂਮੇਸਧੇਸਧਾਲਕਨਕਪੁਨਜੋਪਾਰੇਕਸੀਟਾਰੇ ॥ ਧਨੁਸ
ਤੇਗਕਰਧਰੈਜਾਨਕੀਤੀਨਲੋਕਜਾਸੁਕਾਰੇਧਜਤਿਨਗਾਰੇਕਾਟੀ
ਦਾਰਗੀਸਨਿਦੂਕਟਾਨੀਅਭਿਮਾਨੀਭੂਪਾਰੇਭਯਅਤਿਵਾਰੇ ॥੧੬॥
ਜੌਨੈਜੋਰਕਰਪਨੁਸਉਠਾਵਨਤਿਲਦਾਨਰਹੀਤੇਲਾਵਨਾਸਾ
ਧਾਵਨਾ ॥ ਤਕਤਰਪਨੁਸਾਧਨਧਨਧਨਲਕਪਰਪਰਬਕਖੈਂਆਵ
ਨਮਨਪਛਤਾਵਨਾ ॥ ਦਸੰਸਤੰਮਮਹੀਪਤਿਮਿਲਕਰੈਕਰੀਵਾਰ
ਉਠਾਵਨਭੂਮਛੂਟਾਵਨਾ ॥ ਕੋਟਰਗੀਪੰਨਤਨਕਨਜਸਿਆਭੂਮਾਸਾ
ਦੁਖਪਾਵਨਲਾਜਲਜਾਵਨਾ ॥੧੭॥ ਜੌਨਅਪਿਨਿ ॥ ਮਨਕਮਭਾਮੇ

ਅਸੇ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀਆਂ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਣਹਾਰਾ। ਵੇਦ ਵੇਸਾਨ ਕੇ ਏਸ ਮਤਾ
ਬਲ ਬੰਧੇ ਬੰਧੇ ਬਲ ਕਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕੋ। ਤਿਲਕ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਸੂ ਮਛ
ਡਾਇਨ ਨਾਕੇ ਬ੍ਰਿਖ ਬਾਸ ਸਰੂਪ ਪਾਕੇ ਨਭ ਚਲਤਾ ਕੇ। ਚੰਦ ਰਵੀ
ਮਹੀ ਤ੍ਰੀ ਲੋਕ੍ਰਿਂ ਬਿਖੈ ਕਨਕ ਨਕੇ ਸਾਪੁਕਾਰੇ ਭੁਏ ਲਛ ਕਾਰੇ।
੧੮॥ ਜੈਨ ਗੁਸਾਂ ਭ੍ਰਾਮਾ ਏ ਲਖ ਮਨ ਕਰ ਪਰਸਾ ਟੰਗਿਲਾ ਹੈਂ
ਨੈਨ ਗਿਆਂ ਹੈਂ। ਰਾਸ ਤਰਨ ਪਰਨਿਆਸ ਕਾਰਕਰਾ ਅਤਿ ਬਚਿਤ੍ਰ
ਦੇਸਾ ਹੈਂ ਕਸਾਸ ਹੈਂ। ਕਾਤਿਸਾਸ ਕਾਰ ਪੁਰਸਾ ਹੀ ਕਾਕੀ
ਬਾਤ ਅਸੇ ਗਾਸੂਨ ਹੈਂ ਸੋ ਦੂਸਾ ਹੈਂ। ਵਿੰਦ ਰਾਗੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਥੇ ਤ
ਕਰਤ੍ਰਾ ਤਪਤਾ ਭਾਗੀ ਰਾਹੈਂ ਪਤਾਨ ਜਾ ਹੈਂ। ੧੯॥ ਏਹਿ ਕਰਕ
ਰੇਤ੍ਰ ਪਤਿ ਸਗਰੇ ਲਖ ਮਨ ਅਤਿ ਬ੍ਰਿਲਕਾਰੇ ਸਾਸ ਭ੍ਰਾਰੇ ਤਬ

ਤਿਸੁਨੀਸਰਕੈਰਘੁਬਰਕੋਉਠੇਰਾਮਜ਼ੀਪਿਤਾਰੇਆਇਸੁਪਾਰੋ।
ਪਨੁਸਾਨਿਕਟਜਬਗਏਰਘੁਵਰਜੀਨਿਰਨਾਰੀਤੀਖਾਤਾਰੇਸੋਚ
ਬਿਚਾਰੋ।ਚੰਦ੍ਰਹਾਸੀਪਨੁਕਠਨਕੁਲਸਤੇਰਘੁਵਰਕੇਮਲਬਾਰੇ
ਕਿਉਕਰਟਾਰੋ।੨੦।ਕਾਣਕੀਪਿਕੈਤਕਕਉਨਾਕਰਜਾਨਿਹਿਲੁਰਿਸ
ਨਜੋਭਾਏਵੂਪਲਖਾਏ।ਜੇਨਰਪਤਿਆਤਿਗਾਰਬਤਭਾਰੀਬੀਰਰੂਪ
ਦੇਖਲਾਏਥੇਫਖਵਾਏ।ਜਨਕਰਾਜਨਰਨਾਰਿਨਗਰਸਭਾਨਿਰ
ਖਤਪ੍ਰੀਤਮਆਏਅਨਸੁਖਪਾਏ।ਚੰਦ੍ਰਹਾਰੀਜੋਭਗਤਿਰਮਾਕੀ
ਤਾਇਸਟਵੂਪਾਰਿਸਟਾਏਅਨਮੋਭਾਏ।੨੧।ਗਾਫਰੂਗਰੋਕਸਮਸ
ਕਿਸਾਰਕਠਪਨੁਸਜਾਬਆਤਿਲੀਨਾਬਿਲਮਨਕੀਨਾ।ਜੇਸ
ਪਨੁਆਪਿਦਾਸਨੀਦਸਕੈਰਤਿਸਤਬਭੂਪਲਖਿਨਾਸਭਨੇਚੀ
ਨਾਂ।ਚੰਦ੍ਰਹਾਰੀਦਸਚਾਰਭਵਨਆਏਜੈਜੈਕਾਰਕਰੀਨਾਸਨਰੰਗਭੀਨਾ।
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਆਨਿਦਕੰਦਮਿਦਪਨੁਸਭੈਗਕਰਚੀਨਾਸਬਦਪੂਰਾਨਾ। ੨੨

ਲਾਮਲਈਜੈਸੈਆਲਜਾਨਕੀਸੁਨਿਬਗਆਇਤੁਪਾਈਤੁਰਤਤਿਪਾਈ।
ਮੰਗਲਸਤੇਲੀਬਰਿਅਲਬੇਲੀਰਘੁਵਰਪਾਸਲਿਆਈਘਾਤਮਿਖਾਈ।
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਨਖਸ਼ਜਨਕਲਾਡਲੀਤਨਮਨਸਾਪਿਨਕਾਈਂਭੂਜਾਉਨਾਈ।
ਰੰਗਦੇਹੀਜੈਸੇਆਲਸੁਗਾਵਨਸੀਪਗਾਮਉਰਪਾਈਖੁਸੀਅਨਾਈ।੨੩।
ਤੇ ਮੀਅਮਤੀਪੈਅਨਾਮੂਫੂਮਤਿਸੰਗਿਰਖਸੀਪਪਛਤਾਵਨਯੁਸਾਖਾਵਨ।
ਰਾਮਜੀਤੇਕੋਧਿਲਾਇਜਾਨਕੀਐਸੇਬਚਨਸੁਨਾਵਨਨੈਨਨਾਰਿਸਾ
ਵਨਾ।ਪਰਿਲਾਹਿਤਆਹਿਕੁੰਵਰਵਰਦੋਉਅਪਨੇਬਲਾਇਖਲਾਵਨ
ਪੁਪਮਚਾਵਨਾ।ਰੰਗਦੇਹੀਸੁਨਿਖਰਬਰਤਾਗਿਨਰਨਾਰੀਦੁਖਪਾਵਨ
ਫੈਤਾਬਾਵਨਾ।੨੪। ਤੂਨਨਾਲਜੈਸੇਸਖੀਸੀਪਰੋਜਨਕਨਾਰਿਪਾ
ਆਈਤੇਰਨਲਾਈ।ਥਰਥਰਕੰਪਤਿਪੂਰਨਰਨਾਰਿਭ੍ਰਮਸੀਸੇਰਖ
ਅਸੀਅਯਾਮਾਗਾਈ।ਦੇਵਹਿਦੇਖਧਿਪਾਤਾਅਸਤਕਨੀਕਾਘਾਤ:

ਬਨਾਈ ਉਲਟ ਚਲਾਈ। ਬੈਰਾਗੀ ਸੀ ਜੋ ਆਤਾ ਦੇ ਰਸ ਭੁਗੀ ਬਾਤਨ
ਮੁਖ ਤੇ ਆਈ ਮਨ ਮੁਰਝਾਈ ॥੨੫॥ ਵਾਉ ਦੇਖ ਰਸੋ ਰਧੋ ਕੂੰ ਜੋ ਬਿਲਾ
ਪਤਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਚਿਤ ਲਾਵੈ। ਤਬ ਹੀ ਰਿਖੀ ਸਰਪੁ ਨੇ ਦ ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਨੇ ਕਟ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਥੀ ਤਦੇ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਜਿਸ ਪਰ ਜਿਸ ਜਨੇ ਰਧਨ ਕੀਲੀ ਲਾਲ
ਬਮਨ ਗੁਸਾਈਂ ਦੇ [illegible] ਹੋਰ ਚਲਾਵੈ। ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਦਪ ਤੁਸਾਂ ਤੁੰ ਗਸੁਨੇ
ਪਰਸ ਰਾਮ ਤਬ ਆਵੈ ਰੋਗ ਨ ਲਾਵੈ ॥੨੬॥ ਹੋਹ ਰੈ ਬ੍ਰਿਧ ਪਤਿ ਰੋਗ ਰਤਕੇ ਜ
ਪਤਿ ਰਪਤਿ ਆਵਨ ਆਬ ਦੁਕਾਵਨ। ਕੋਨਕ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸਰਾਮ
ਕੀ ਰਗ ਨੀਸੀਸ ਨੇ ਵਾਵਨ ਆਤਿਸ ਬਪਾਵਨ। ਵੀਨ ਆਸੀ ਤਸ ਜੀਸ
ਸੀਸ ਪਰ ਮਨ ਤਰਪਤਾ ਟਿਗ [illegible] ਵਨ ਸੁ ਸੀਸ ਨਾਵਨ। ਬੈਰਾਗੀ ਆ ਦੁਪੇ
ਸਕੂ ਦਰਸ ਨਿ ਪਰਸਰਾਮ ਪਗ ਲਾਵਨ ਮਨ ਸੋਭਾਵਨ ॥੨੭॥ ਲਾਸ

ਕਹਾਈ ਭੀਰਅਗਾਈ ਪਰਸਰਾਮ ਅਨੁਮਾਏ ਆਖਤ ਨਾਏ ਸਨ
ਮੁਖ ਉਤਰ ਕਰਤ ਨਕੋਈ ਨਿਰਪਤਿ ਅਨ ਛਾਤਾਏ ਕਿਉ ਹਮ ਆਏ।
ਜਨਕ ਨਰੇਸ ਧਸੇ ਸਾਧੋ ਕਰ ਜੋਰੇ ਅਰਨਾਗੰ ਦੂਖ ਪਾਏ ਦੇਵ ਅਨਾਏ।
ਚੰਦ੍ਰਗੀਰ ਕਿ ਧਨੁਖ ਤੁਗਰ ਕੀ ਛੋ ਸੁਧ ਲੱਗ ਹੋਨਾਏ ਸਕਲ ਬਿਹਾ
ਰੋ।੨੬। ਅਗਨ ਉਨਾਏ ਸੇਰ ਨਾਹਿ ਰਾਮ ਕਾ ਜੋਰ ਤੁਮ ਆਨੇ ਰਾਵੇ ਆਖ
ਸੁਨਾਵੋ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਰੂਜਰ ਨਾਜੇ ਰਘੁਨਾ ਦੂਰ ਗਣਾਵੇ ਸਾਂਤੀ ਪਾਵੋ
ਸੁਰ ਰਾਮ ਰੋ ਕੋਪ ਨੁ ਸਭੂਗਰ ਕਾਜੀਤੀ ਧਾਤ ਸੁਨਾਵੇ ਜਨ ਪਤਿਆ ਵੇਖੀ
ਦਰਵੀ ਪੁਨ ਪਰਸਰਾਮ ਕਾਹੇ ਜੇਸਨ ਨੁ ਧਨਖ ਚਾਵੇ ਰੋਗਨ ਲਾਵੇ।੨੭।
ਏਸੁ ਪਰਬੀ ਧਾਤ ਕਰਗੰਜ ਧਨਖ ਅਨੁਰਾ ਧਾਏ ਆਖ ਸੁਨਾਏ ਸਨੀ
ਆਏ ਅਗਨੀ ਤਾਏ ਨੂੰ ਪਰਬੀ ਸੇਤ ਨਜਾਏ ਰਹਿ ਨਨ ਪਾਏ ਛੂਗਤ ਦੂਟਾਏ
ਨਾਨਪੁਰ ਜੋਰ ਧੁਵਰ ਦੇਖਨ ਆਏ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਏ ਚੰਦ੍ਰਗੀਰ ਸੁਨ ਬੁ

ਜਾਂਦੇ ਪਤਨ ਕਰੈ ਤੂੰ ਬਿਨ ਜਾਇ ਸੈ ਰਨ ਤਪਾਏ ॥੨੩॥ ਅਲ ਫਆਰੀ
ਰਹੀ ਲਛਮਨ ਜਬ ਪਰਸਰਾਮ ਚਿਤ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਪਰਸਾਦ ਚਾੜ੍ਹੇ
ਆ ॥ ਧਾਰ ਸੋ ਕੀਸ ਮਤੀ ਸਰ ਕਾਏ ਕੈ ਉਨ ਸਨ ਸੁਖ ਲਾੜ੍ਹਿਆ
ਸਤ ਦੜ੍ਹ ਪਾੜ੍ਹਿਆ ॥ ਪਾਬਾਲ ਕਬਿ ਰਕਾਲ ਨੂ ਕਦਾ ਸਾ ਬਰਸਾ
ਏਆੜ੍ਹਿਆ ਰਿਸ ਨਿਪਾੜ੍ਹਿਆ ॥ ਚੰਦ ਰਸੀ ਬ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬ ਪਕਾ
ਤ ਬਾਲ ਕਚਨ ਉ ਬਾੜ੍ਹਿਆ ਰ ਕਤੂ ਤਾੜ੍ਹਿਆ ॥੨੪॥ ਬੋਧਿ
ਲੋਕ ਬੋਲੇ ਰਸਲ ਖਮਨ ਸੁਨੇ ਪਰਸਪਰ ਭਾਰੀ ਤੁਸ ਬਾਲ ਕਾਰੀ
ਨਿਕਰਨੀ ਨਿਕਸ ਖਸਾਇ ਬਰਨੀ ਸੂਰਮਾ ਤਾ ਬਿਸਤਾਰੀ ਸਨ
ਮੈ ਪਾਰੀ ॥ ਜੰਉ ਲੰਉ ਸਾਂਤਨ ਆਈ ਸਨਕੇ ਸੋਰ ਕਰੋ ਰਸ ਵਾਰੀ
ਮੈ ਲਤਾਰੀ ॥ ਚੰਦ ਰਸੀ ਬ੍ਰਿਸਨਾ ਬਰਿਸਾਏ ਸਭਾ ਕੰਪਤ ਸੀਸਾ
ਸਾ ॥ ਜਨਕ ਦੁਸਾਰੀ ॥੨੫॥ ਤੇ ਤਸਕ ਕਰ ਪਰਸਰਾਮ ਪੁਨ ਪਰਸਾ

ਸਾਟਕ ਨਾਂਦੈ ਗੁਸਾਈਆਂ ਦੈ। ਬਾਲਾ ਬਿਲੋਕਨ ਬਾਪਿ ਜੋ ਬਾ
ਲਕਾਨੇ ਕਬਲ ਬਹੁਤ ਦਿਖਾਂਵੈ ਆਸਣ ਨਾਂਦੈ। ਕੌਲ
ਖਸਨਤ੍ਰਸ ਧੀਰ ਭਿਖੀਆ ਰਬੋਲਤ ਫੁਲ ਬਰਸਾਂਵੈ ਸਭੁ ਕੇ
ਭਾਂਵੈ। ਚੰਦ੍ਰਗੀ ਰਘੁਨਾਥ ਸੀਤਾ ਨੇ ਪਿਤ੍ਰੁ ਰੂਪ ਤਿ ਕੋ ਸਮ
ਧਾਂਵੈ। ਮਿਨਤ ਸੁਨਾਂਦੈ। ੩੩। ਸੇਸ ਜੋ ਤੁਹਿ ਅਨ ਆਇਆ
ਧਲੋਤ੍ਰ ਅਸਨ ਸਰ ਦੂਰ ਠਾਨੀ ਰੈਨ ਕਾਨੀ। ਸਤਰ ਧਾਰੀ
ਦੂ ਪਨਿ ਹਾਰੀ ਤਬ ਚਾਲ ਕਕ ਹੀ ਬਾਨੀ ਬੀਰ ਨੇ ਸਾਨੀ।
ਨਾਸ ਜਾਨ ਪਾਤ ਭਾਨੇ ਜੋ ਨ ਧੁਨ ਆਬਿ ਪਿਭੁਸੀ ਕਰਾਨੀ ਬਾ
ਲਅ ਜਾਨੀ। ਚੰਦ੍ਰਗੀ ਪੋ ਸੀ ਸਹਸ ਕਰ ਪਰ ਸਤ੍ਰੁ ਮਾਰੇ
ਪਾਨੀ ਕਰ ਮਨ ਭਾਨੀ। ੩੪। ਜੀਅਤ ਤੇ ਰਘੁਨਾਥ ਘਾਤ ਕ

ਤੀਪਰਸਰਾਮਸੁਖਪਾਇਆ।ਮਸੁਨਾਇਆ।ਪਨੁਸੋਚੇਰਧਯਾਨ
ਰਆਗਭੁਰਸਸਕਲਾਮਿਟਜਾਇਆਨਪਾਤਿਆਇਆ।ਕਰਛੂਵਤ
ਚੜੁਗਏਪਨੁਸਾਜਬਪਰਸਰਾਮਾਖਿਸਾਇਆਨਪਛਿਤਾਏ।
ਕੇਹਿਧ੍ਰਸੰਡਕੋਨਾਥਰਾਮਜੀਰਿਦਾਰੀਚਿਤ੍ਰਕਾਏ
ਦਾਸਨਪਾਏ।੩੫।ਨੇਤਾਤੇਜੀਕੇਚਰਨਕਮਲ।ਰਪਾਸਰ
ਮਸੀਰਪਾਏਬਿਨਪਉਚਾਰਾ।ਕੈਰਧਯੁਵਰਜੈਜਨਕਸੁਤਾਪਤਿ
ਦਸਰਥਰਾਜਕੂਲਾਏਧ੍ਯਾਨਧਿਆਰਾ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸੁਨਿ
ਦੁਖਦਾਰਨਸਰਨਨਿਸਚਰਕੁਰੇਲੀਨਉਤਾਰੇ।ਚੰਦਾਰੀ
ਭਈਭੂਲਜਮਾਰੀਬਖਸੋਬਖਸਨਹਾਰੇਨਾਥਹਮਾਰੇ੩੬।
ਮੇਖਸੀਸਿਭ੍ਰਿਆਇਸੁਰਾਨੀਪਾਸਰਾਮਸਿਰਨਾਏਧਨਕੋਜਾਏ।

ਰਾਮਨਾਮਾਸੀਅਰਤੁਨਿਰਦੋਸਾਤਿਆਸਨਦੀਪੇਲਗਾਏ
ਸਾਰਿਤਾਮਆਏ।ਜਨਕਸਭਤੁਜੋਰਾਅਧਿਰਾਜੋਨਿਤ
ਨੈਜਾਸਦਨਸਿਪਾਰਗਾਮਾਇਆਏ।ਚੰਦਨਗੀਅਨਮਾਗ
ਨਜਾਨਕਭੁਨਾਗੀਅੰਗਲਗਾਏ।ਬਜਤਬਪਾਏ।੩੧
ਦਾਲਦੇਸਰਘੁਬੀਰਬੀਰਬਰਨਰਨਾਰੀਅਨਭਾਵਤਰ
ਗਸਨਪਾਵਤਾ।ਤਬਮੁਨੀਸਕੇਚਰਨਕਮਲਪਾਰਭੂਪਤਿ
ਸੀਸਨਿਵਾਵਤ।ਅਰਜਸੁਨਾਵਤਾ।ਕੋਨਾਥਜੋਆਸਿਸ
ਦੀਜੈਸੁਨਿਮੁਨਿਆਨਸੁਖਪਾਵਤ।ਧੂਨਿਸਾਮਦਾਵਤਾ।ਵੂ
ਦਤਗੀਪਨੁਤੀਨਮੋਕਾਤ੍ਰਿਭੁਵਾਈਬਾਨਗਾਵਤਸੀਸੀ
ਜਪਤਿ।੩।ਕਾਲਜਲਦਾਏਕਦੂਤਅਵਧਮਾਹਿਕੋਸ
ਲੇਸਪਤਿਕਾਵੈਧਬਰਜਨਦੋ।ਤਬਮੋਬਲਾਪਤਿਦੇਕ

ਰ ਪਾਤੀ ਚਰ ਵ੍ਰਰ ਛਤਰਪ ਨਾ ਵੈ ਕੰਨੈ ਸਮਣਾ ਵੋ ਗਏ ਦੂਤਰ
ਰਖਾਰ ਭੂਪ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰ ਨਾਵੈ ਦ ਭਸਨੁਪ ਵੋ ਤ ਚੰ
ਦਾਰੀ ਕਰ ਪਾਰਕਰ ਪਾਤੀ ਸੁਖ ਘਾਤੀ ਜਸ ਗਾਵੈ ਖਬਾਰ ਸੁਨ
ਵੋ ॥ ੩੮॥ ਹੇ ਰਘੁਵ੍ਰ ਲਖਮਨ ਕੀ ਪਾਤੀ ਸਭ ਕੋ ਬਾਂਚ ਸੁਨਾ
ਈ ਖੁਸੀਅਨਾਈ । ਸਪਤਾ ਰਚ ਸ ਤ੍ਰਸੰਦਰ ਦਾਰਾ ਤਿ ਨ ਕੋਖ
ਘਰ ਜਨਾਈ ਸੁਨਿ ਹਰਖਾਈ । ਤੁਰਤ ਮਹੀਪ ਗਏ ਗੁਰ ਵ੍ਰਗੁ
ਹਿ ਰਘੁਵ੍ਰ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਸੁਨਿ ਮਨ ਭਾਈ । ਚੰਦਨ ਗੀ ਗੁਰ
ਆਸਿਸੁ ਪਾਈ ਜੋ ਵ੍ਰਸਤਾ ਬਖਨਾਈ ਤੇਰ ਨਲਾਈ ॥ ੪੦॥
ਜੋ ਜਨੇਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਰਘੁਵ੍ਰ ਕੀ ਨਗਰ ਕੁਲਾਹਲ ਭਾਰੀ
ਗਾਵਤ ਨਾਰੀ । ਬੋਸਰ ਭੂੰਤਸ ਦਿਨ ਨਾਗ ਗਜ ਸੁਖ ਆਸਨ
ਸਵਾਰੀ ਸਭ ਗਾਂ ਭਾਰੀ । ਸਕਲ ਜਨੇਤ ਸੁ ਸਾਵਨ ਤੁਰਤ

ਸ੍ਰੋਤ

ਕਰੀਅਸਵਾਰੀਅਦਿਭੁਤਕਾਰੀ।।ਚੰਦ੍ਰਹਾਸੀਕਰਗਹਨਪਤਿ
ਪੂਜਾਨੌਬਤਬਜੀਅਪਾਰੀਕਰੀਤਿਆਰੀ।।੪੧।।ਸ੍ਰੀਨਸ
ਬਨਸਾਤਨਉਤੰਗਗਲਰਕਬਚਰਸਨਨਸਪਾਵਹਿਆਤੁਰ
ਪਾਵਹਿਤਾ।ਚਲੀਬਗਤਬਧੀਰਰਘੁਵਰਕੀਸੁਰਵਾਰੂਲਬ
ਰਸਾਵਹਿਤੂਨਗਨਗਾਵਹਿਤਾ।।ਜਨਕਜਨੇਤਤਿਆਵਤ
ਜਾਨੀਆਗਵਾਨੀਪਠਵਾਵਹਿਤੇਗਨਲਾਵਹਿਤਾ।।ਜੁਗਲਗ
ਜਾਸੌਸਾਜਚੰਦ੍ਰਹਾਸਿਮਿਲਤਮਨਹਾਸੁਖਪਾਵਹਿਗਖਧ
ਜਾਵਹਿਤਾ।।੪੨।।ਸ੍ਰੀਨਸਭੀਮਿਲਭੋਅੰਤਰਜਨਕਨਗ
ਜਾਨਿਪਾਏਨੇਬਤਵਾਏ।।ਮਿਥਸਜਾਨਾਥਸਾਥਗੁਰਜੰਡੀ
ਕੈਸਲੇਨਪਠਿਆਏਖੁਸ਼ੀਅਨਾਏ।।ਭਾਂਤਅਨੇਕਜਨੇਤਨ
ਮਿਲਕਰਭੂਪਤਿਅਨਰਗਧਾਏਭਾਗਸਲਾਏ।।ਚੰਦ੍ਰਹਾਸੀ

ਸਿਵ ਨੇ ਸਮਾਧਿ ਦਾ ਗਰਵ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਧਾਪਿ ਨਤੀਗਾਏ ਜੋ ਸੁਖ ਛਾਡੇ ॥
੪੩॥ ਜਨ੍ਹਾ ਨੇ ਸੰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾ ਪਨ ਆਪਨ ਤੇ ਗਦੀਨ ਲਵ ਪਾਏ ਮਨ
ਹਰਖਾਏ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧ ਰਘੁਨਾਥ ਸਲਖਮਨ ਦ੍ਰਿਸ ਪਾਸਿ ਤੌਰਾਆ
ਏ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅਵਧ ਮਹੀ ਸਮੁਕੀਸਾਂ ਤਾ ਨਿਰਖਤ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਸੀਰ ਨਾਏ ਮਨ ਤਿਆਗਾਏ ॥ ਚਿੰਤ ਰਹੀ ਪੁਨ ਭਰਤ ਅਨੁਜ ਸੀਸ
ਮੁਨਿ ਪਗ ਮਸਤਕ ਲਾਏ ਭਾਗ ਸਲਾਹੇ ॥੪੪॥ ਜਨ੍ਹਾ ਨੇ ਜੋਰ ਕਰ ਰਾ
ਮ ਸਲਖੰ ਨੌ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ... ਨਾਏ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬਸਿ
ਸਟ ਰਘੁਵੰਸ ... ਮਨ ਕੇ ਨਾਲ ਗਿ ਦੇ ਦੇਲਾਏ ਮਨ ਮੇ ਭਾਏ ॥ ਪੁ
ਨ ਦਸਰਥ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸਾਨੁ ਜਰ ਬਜੀ ਪਾਏ ਨਕਾਸੀਰ
ਸਾਏ ॥ ਚਿੰਤਰਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਰਖ ਰਾਮ ਕੇ ਕੋਟਿ ਭਾਂਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ਗਲ ਲੇਲ
ਗਾਏ ॥੪੫॥ ਤੋਇ ਤ੍ਰਿ ਰਤ ਤ ਧਜਨਕ ਭੂਪ ਤਿ ਸਕਲ ਜਨੇਤ ਬੁਲਾਈ ਹੈ

ਰਨਲਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਲੀਸ ਦਾ ਰਿਖੀਸਰ ਆਗਿਆ॥ ਕੋਸ ਭੇਸ ਤਬ
ਧਾਰੀ ਖੁਸੀਅਨ ਨਾਈ॥ ਤਜ ਗਯ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨਕਰ ਆਨਿ ਦਿਵਾਰੀ ਤੂਰਤ
ਤਤਕਾਲਿਆਈ ਲੋਗ ਸੁਗਾਈ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਪੁਰਖ ਰਬਡਭਾਗੀ
ਨਾਰੀ ਮੰਨਾ ਲਗਾਈ ਬਜਤ ਬਧਾਈ॥੪੬॥ ਜੋਇ ਜੋਰ ਕਰ ਜਨ
ਕੰਨੁਕਾਲ ਕਰ ਮੁਨਿ ਭਗਨ ਨਾਸਿਰ ਨਾਏ ਆਸਿਖ ਪਾਏ॥ ਦਿਨ ਸਭ
ਰਜਕ ਆਰ ਚਾਰ ਸੀਗਾ ਮਿਲਤ ਅਗਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਕੁਗ ਨਲਾਏ॥
ਸੀਲ ਮਾਰੀ ਲੀ ਚੇਨੁ ਦਰ ਬੀਛੋਤੇ ਤਿਨ ਪਰਮ ਕਲਾ ਬਿਨਏ ਚਰਨ ਸੁ
ਦੇਏ॥ ਨਰਖ ਨਿਰਖਿ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਅਜਿਆ ਕੈ ਬੈਰਾਗੀ ਬਸ ਜਾਏ ਤੇ
ਸੀਰ ਬਿਜਰਾਏ॥੪੭॥ ਮੈਨ ਆਗਿਆ॥ ਪਾਏ ਮੁਨਿ ਨ ਕੀ ਚਰ ਦਰਕ
ਲਈ ਆਵਨ ਬਸਤਾਲਿਆ ਵਨਾ॥ ਆਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਆਠਿਆਈ

ਆਈਤੁਰਤਪਰੋਸੀਜਾਵਨਡੇਰਨਲਾਵਨਾ।ਖਰਗਸ੍ਰਾਪੈਸਭ
ਚਾਰਭੁੰਤਕੀਜੋਸਾਸਤ੍ਰਬਿਧਿਗਾਵਨਸਕਲਲਿਆਵਨਾ।ਛ
ਦਾਰੀਤਰਿਨਾਆਸਿਆਰਕਰਤਚਲਾਗੇਸਭਨੁਖਾਵਨਸੁਖਮੋਪਾ
ਵਨਾ।੪੮।ਗੋਨਸੀਨੈਕੇਅਨਗਨਾਥਿ।ਜਿਨਸਕਲਪਰੋਸੀ
ਜਾਂਏਡੇਰਨਲਾਂਏ।ਅਪ੍ਰਗਟਿਓਨਾਈਸੁਧਾਪਾਚਨਾਈਆਨਭਾਈ
ਸੁਖਪਾਏ।ਜੋਆਜੇਆਖਾਏ।ਸੁਰਚਾਹਆਦਕਸਿਦਸਨ
ਕਾਦਕਨਰਵ੍ਰਿਰਭੁਖਚਨਾਏਲਖਨਾਹਿਪਾਏ।ਪਾਈਆ
ਖਾਇਕਰਾਏ।ਅਚਮਨਕੀਰਦਾਰੀਆਨਭਾਏਪਾਨਖਵਾਏ।
੪੯।ਛੰਦਨਰਾਗੁਆਇਸੁਦੀਨੀਜਨਕਮੀਤੁਪਤਿਆਏ
ਡੇਰਨਲਾਏ।ਗੀਗੋਸਾਲਛੀਏਵਾਤਕਿਆਪਾਰੋਸ੍ਰਬਾਹਿ
ਛੋਏਰਤਨਜੜੇ।ਤਤਾਰਸਸੁਖਪਾਆਈਕਾਜਤਗੁਰੂ

ਗਨੇਸਮਨਾਇ ਸੀਸਨਿਵਾਇਓ। ਚੰਦ੍ਰਗੀਸੁਰਛੁਲ ਧਰਸਾ
ਵੇਨਸੁਰਨੀ ਦਰਸੁਰਗਾਇ ਬਕਤਬਧਾਇਓ ॥੫੦॥ ਕਾਟਕ
ਹਤ੍ਰਬਗੁਰਬਾਸੀਸਟ ਜੀ ਸੀਤਾਕਿਆ ਵੇਕਾਰੀ ਬਾਤਤਨ
ਲੀ। ਜਨਕਨਰੇਸ ਜਾਨਕੀ ਲਿਆਏ ਰਘੁਵਰ ਪਾਸ ਬਹਾਈ
ਪੂਜਾ ਕਰਾਈ। ਕੰਚਨ ਥਾਰ ਸਵਾਰ ਆਰਤੀ ਨਾਥ ਕੀ ਗਲ
ਗਾਈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ। ਚੰਦ੍ਰਗੀਰੰਧ ਬਧਾਨ ਕਰਾਈ ਦਿਓਦ
ਨ ਪੂਜਾ ਲਾਈ ਬਕਤਬਧਾਈ ॥੫੧॥ ਗਾਣ ਗੁਰੂ ਵਸਿਸਟ
ਸਰੂਪਕੇ ਪੂਜਨ ਸਕਲ ਕਰਾਵਨ ਤੇਰਨ ਲਾਵਨਾ। ਕੋਸਾਤੇ
ਸਤਸੁਥਲੇ ਸਰੂਪਕੇ ਨਿਗਮ ਆਗਮ ਜਸ ਗਾਵਨ ਤਗਾਸ
ਲਾਵਨਾ। ਸੁਕਲ ਸਰੂਪ ਨਿਜਾਨਕੇ ਸੁਖਕੇ ਰੇ ਟੇ ਤੇ ਤੁਰਤਾ ਦਿਵਾਵ

ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਧਿਆਵਣਾ॥ਓਦਾਸੀਸਭਸੁਣਨਾਕੀਸੁਣੀਤੂਸਾਚੀਆ
ਗੀਤਗਾਵਣਪੂਜਬਰਗਾਵਣਾ॥੫॥ਜਾਂਸਲੋਕਤੀਨੇਜਾਸ
ਕੀਨੇਸੀਤਾਗਮਚਿਤਾਰੇਸਭਸੁਖਛਾਡੇ॥ਜਾਨਕਨਰੰਗਮਹਾਸੇ
ਸਮਾਨਭਏਪਾਨਗਹਨਕਰਾਏਬਕਤਬਪਾਏ॥ਸਭਦੇਵ
ਨਕੀਪੂਜਾਕੀਨੀਸਭਸਭੂਪਪਰਸਾਏਦਰਸਨਪਾਏ॥ਸੀ
ਦਾਸੀਕੀਗਾਅੰਦਰਜੀਸਭਕੇਸੀਸਨਿਵਾਏਮਨਸੁਖਪਾਏ
॥੫॥੩॥ਸੀਅਸਾਰੀਆਂਕੋਤੇਸਦਰਸਨਕਰਬਦਾਗਾ॥ਰੀ
ਦੈਕਾਰਤਾਰੀ॥ਜੈਜੈਨਾਮਕੋਸਲੇਸਕੇਆਪਰਨਾਮਲੈਨਾਰੀਦੇ
ਦੇਣਾਗਾਰੀ॥ਸੇਬਲਾਪਤਿਆਤਿਸਰੀਤੇਤੁਮਪਾਏਸੂਰਤੇਮਧੁ
ਰੇਨਿਗਾਰੀਨੇਦਰਸਨਾਗੀ॥ਰੰਦਰਗੀਸੁਣਆਏਸੁਪਾਏਸਾਰੀ

ਤਕਰੈ ਸੋ ਗਾਲ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਸਾਰੀ ॥੫੪॥ ਨ੍ਰਿਤਨ ਗਾਵਨ ਕਰਨਾਰਿ
ਸਕਾਰਾ ਮਿਲ ਰਘੁ ਵੀਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ਸੁਖ ਸੋਭਨ ਵੰਤਿ ॥ ਲਖ
ਮਾਨ ਭੂਰ ਤਮ ਨ੍ਰਿਤਨ ਸੋ ਭ੍ਰਾਮਿ ਰਖਨਿ ਰਖਮਾਨ ਭ੍ਰਾ ਵੰਤਿ ਗਾਯਨ
ਗਾਵੰਤਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਸਿਸਟ ਸੌ ਸੁਤਾਨਿ ਦਾ ਜੀ [illegible] ਓਰੈ ਬੁੰਦ ਵਕਸਿ [ਅਰ]
ਵਾਵੰਤਿ ਮਾਨ ਸੁਖ ਪਾਵੰਤਿ ॥ ਚੰਦਾ ਗੀਬਰਨ ਗਨਿ ਕਾਨਨ ਗਨ.
ਨਿ ਕਾਨਿ ਤਾ ਸੋ ਵਾਲਾ ਵੰਤਿ ਹੂ ਲਬ ਰਸਾ ਵੰਤਿ ॥੫੫॥ ਦਾਓਰੇ ਦਿ
ਵਾਤੁ ਭ੍ਰਮੇ ਰਘੁ ਵੀਰ ਕੇਂ ਲਾਗਾ ਸਿਕਸ ਬੁਲਾਏ ਤੇ ਕਨ ਲਾਗੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਲ
ਗਲ ਬਾਰਿ ਲਾਗ ਨਗਨ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਗੁਨ ਪਾਏ ਕੇ ਸਮਾਨ ਭ੍ਰਾਏ ॥ ਕ
ਭੂਲਾਰ ਭੂਸਾਰ ਰਚਿ ਬੂਝੈ ਜੈਸੇ ਗਸਾ ਰਚਿ ਵਾਏ ਸੋ ਸੋ ਗਾਏ ॥ ਚੰਦਾ
ਕੀਸਿ ਬਲੇ ਸਸਗਾਨ ਸਾਨ ਦਸਰਥ ਸਨਸੁਖ ਪਾਏ ਗਾਏ ਨਗਾਏ ॥੫੬

ਤੇਤਾਸਤਅਨਿਅਸਤਲਸਤਮੁਖਗੁਰਦ੍ਵਾਰਨ੍ਰਿਪਾਕੀਨਿਰਿੰਗਨਰਭੀਨਿ।
ਅਵਧਭੂਪਾਲੇਪੁਨਤ੍ਰਆਏਰਾਮਸ੍ਰੂਗਤਿਪਰਜੀਨੀਪਗਟਕੀਨੀ।
ਜਨਕਭੂਪਤਦ੍ਵਾਪਰਭੂਪਪਰਆਇਸੀਪਾਠਧਨਿਸੋਤ੍ਰਾਦੀਨਿ।
ਚੌਦਹਗੀਕ੍ਰਿਸਨਜੋੜੀਆਗੇਥਾਪਿਕੀਨਿਜੋਪਰਚੀਨਿ। ੫੭
ਆਸ ਨਦਿ
ਜਮਲਈਆਏਸਗੁਰਦ੍ਵਾਰਕੀਜਨਬਾਸੇਸਭਆਏਤੇਰਨਜਾਏਗ
ਰਾਜਕੁਆਰਸਮੇਤਧਪੂਰਿਨਨਿਰਖਨ੍ਰਿਪਸੁਖਪਾਏਖੁਸੀਮਨਾਏ।
ਵਿਸਵਾਮਿਤ੍ਰਰੇਪਗਲਾਗਕਰਿਮਨਭਾਵਤਸੁਖਪਾਏਆਪਸਹਾਏ।
ਚੌਦਹਗੀਗੁਰਤਰਨਕਮਲਪਰਧਾਰਬਾਰਧਾਰਿਤਾਏਸੀਸਨਿਵਾਏ।
੫੮। ਆਸਾਸਵਦਪਪਤਿਮਧੁਪਤਿਸਾਨੁਜਾਮਿਦਰਜਨਕਪਠਾਏਤੇ
ਗਨਜਾਏ।ਰਾਜਕੁਮਾਰਨਿਤਾਹਿਜਾਰਦ੍ਵਾਰਜਨਕਨਾਰਿਮਨਭਾਏ

ਪ੍ਰਸੀਅਕਾਂ ਏ ਾ ਤ੍ਰਕਤਨ ਵ੍ਰਾਏ ਤ੍ਰਿਦਾ ਏ ਬਸਤ ਰਘਰ ਰਸਤੋਗ
ਲਵ੍ਰਾ ਏ ਅਨਤਰਖਾ ਏ ਾ ਚੰਦਾਰੀ ਰਘੁਵਰ ਗਸੂ ਸਨਆਏ
ਸੁਧਾ ਏ ਨੀ ਪਾਏ ਬਾਸੇ ਆਏ ਾ ੫੮ ॥ ਜੇ ਜਨਕ ਸੋਂਧਿਨ ਤੀਕਿਰ
ਕਰਦਸਰਥ ਕੀਨਿ ਤਿਆਰੀ ਸਾਜਸ ਵੂਰੀ ਾ ਤਥਾਪਿ ਥਲਾਪ
ਤਿਅ ਵ੍ਰਪਨ ਗਰਅਤਿ ਦਾਕਰ੍ਤੋਜੇ ਆਭਾਰੀ ਬੋਸੁਅਰੀਾਰ
ਘੁਵਰ ਚਲੇ ਅਧੋਧਿਾ ਨਗਰੀ ਨਾਨੇ ਨਾਨੇ ਪੁਰਨਰਨਾਰੀ
ਰੇ ਏ ਛੁਧਾਰੀ ਾ ਚੰਦਾਰੀ ਸੀਆ ਏ ਬੰਦਿ ਾ ਕੀਨੀ ਥਾਰਥਾਰ
ਅਤਿ ਤਾਰੀ ਦਾਲਿਧਾ ਲਿਗਾਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ਅਲਠਅ ਦੁਪਪਾਤਿਸਾ
ਨੁਕਰਘੁ ਪਤਿਰਾਨ ਪਤਿ ਸਾਦਰ ਆਨਾ ਕੀਨ ਧਾਏ ਆਨਾ ਾ
ਤੁਰੀ ਤੈ ਧੂ ਰਪਤ ਦਕੀ ਪ੍ਰਨਿ ਸ੍ਰਨਿ ਕਨਕਨਗਰਸ ਭੂ ਜਾਨਾਅਨ

ਸੁਣਿਜਬਾਨਾ।ਕੋਮਨੇਸਾਹਿਬਲੇਮਨਪੂਰਨਪੂਰਨਆਨਿਕਰਤੌਤ
ਸਨਆਨਾਨਗਗਿਫਿਰਾਨਾ।ਚੰਦ੍ਰਗੀਆਇਅਵਪਅਵਪਧ
ਤਿਲੋਗਾਸੁਲਿਖਿਆਗਵਾਨਾਅਨਰਗਖਾਨਾ।ਦੋਹਾ।ਬੋਲੀਲੋਕ
ਅਵਪੇਸਆਦਿਪਕੋਰਖਤਪੁਰਪਗਾਪਾਏਪਨਵਨਧਾਏ
ਪਾਅਕਾਮਸਭਤਕਠਜਾਆਏਨਿਰਖਗਾਮਸੁਖਪਾਏਮਨ
ਹਰਿਭੁਲੇ।ਕੰਚਨਧਾਰਸੁਵਾਰਿਆਰਤੀਨਾਰਿਸੁਮੰਗਲ
ਗਾਏਧਕਤਥਪਾਏ।ਚੰਦ੍ਰਗੀਦਸਰਥਗ੍ਰਹਿਆਏਤੀਨ
ਲੋਕਜਸਛਾਏਗਾਅਬਿਵਾਏ।ਦੋਹਾ।ਤੇਤੁਰੰਤਨਿ੍ਪਦਾਨਆ
ਨਕਰਕਾਵ੍ਹੀਬਿਦਾਕਰਾਏਕੇਜੇਆਏ।ਲਾਗੀਸਕਲਬੂ
ਲਾਏਆਏਲਾਗਨਲੇਤ੍ਰਜੋਭਾਏਅਨਤਰਘਾਏ।ਪੂਤਪਤੇਊ
ਨਿਰਖਾਨਿਰਖਨਿਪਗਨੀਅਨਸੁਖਪਾਏਰਿਦੇਲਗਾਏ।ਚੰਦ

ਤਬੀ ਗੁਰ ਆਇ ਨ੍ਰਿਪ ਪਾਇ ਲਾਗਾ ਨਾ ਤੁਰਤ ਖੁਲਾਇ ਗਲ ਲਗਾਯੋ ॥੬੩
ਸੋ ਸਮਾਜ ਨਕਰ ਬਾਤ ਰਾਮ ਕੀ ਭੂਪਤਿ ਮਨ ਮੋਂ ਪਾਈ ਨੀਕ ਬਿਚਾ
ਰੀ ॥ ਨਾਥ ਜੋ ਰਾਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਅਰ ਕਹੁ ਜਾਰੀ ॥ ਨਾਥ ਰਾਮ ਸਭ ਲਾਯਕ ਕੋ ਹੋਇ ਭੁਓ ਰਾਜਾਮ
ਪ੍ਰਿਕਾਰੀ ਚਾਤੁਆਰੀ ॥ ਚੌਦਰਾ ਗੁਰ ਸੁਨਿ ਰਘ ਪਾਇ ਕੋ ਤਿਲ
ਕ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੬੪ ॥ ਜੀਅ ਕੇ ਬੋਧੁ ਗਾਆਇ
ਸੁਚੀ ਨਿ ਭੂਪਤਿ ਅਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਖੁਸੀ ਅਨਾਇ ਤੁਰਤ ਰਿਦਾਨ
ਸਚੀ ਚਾਕਰ ਸਭ ਕੋ ਪਾਸ ਬੁਲਾਇ ਸਭਾ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕੋ ਤੁਮ ਕ
ਹੋ ਸਲਾਹ ਸਬ ਨ ਕੀ ਰਾਮ ਰਾਜ ਪਦ ਪਾਇ ਤਿਲਕ ਲਗਾਯੋ ॥
ਚੌਦਰਾ ਗੇ ਸਭ ਕੋ ਹੋ ਰਘ ਅਨਬੰਨ ਦੂਖ ਤਉ ਤਾਆਇ ਅਨਮੋਕਾਰੋ ॥੬੫

ਦੇਹੁਕੰਮ ਜੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਖੈ ਸੋ ਸੋ ਕਰੈ ਤਿਆਗੀ ਵਸਤੂ ਭਾਗੀ॥
ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਸਮਾਰੇ ਜਲ ਦੀਨ ਜਾਗਾ ਜਠ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ਜੀਨ
ਤੇ ਬਾਰੀ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਤਿਲਕ ਜਨਿ ਰਸਰਘੁ ਧਾਰਕੈ ਐਸੋ ਰਥ
ਸਭਗੀ ਦੀਨ ਦੁਖ ਹਾਰੀ॥ ਚੰਦ੍ਰਗੀ ਬਾਨੀ ਸਨਮਾਨੀ ਗਰਜੀ
ਅਰ ਜਗੁ ਜਾਗੇ ਹੋਲ ਚਾਰੀ॥੬੬॥ ਦੋਖੋ ਪੰਥ ਮਨ ਮਾਨੀ ਬਾ
ਨੀ ਭਈ ਕੈ ਤਾਅ ਦੁਗਾਈ ਜਿਗਾਏ ਦੁਕਾਈ ਗਊ ਚਰਨਿ ਵਾਸਨੀ
ਚਕਰਦੂਤੀ ਜਿਗ ਮਤਿ ਭੂਤ ਪਗਾਈ ਤਿਨ ਕਰਨ ਭਾਈ॥ ਸੁਰਗਾਏ
ਸ਼ੇਰਨਾਏ ਸੁਨਾਏ ਆਈ ਦੇਖਨ ਗਈ ਗਾਮ ਰਜਾਈ॥ ਚੰਦ੍ਰਗੀ
ਸਘੁ ਦਰਤ ਪਾਈ ਕੂ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਭੁਰਮਾਈ [illegible] ਸੂਆਈ॥੬੭॥
ਦਾਲਦੇਖ ਕਰਗੈ ਗਨ ਗਰ ਕੋ ਹਿਕੂ ਬਾਰੀ ਪੂਛ ਤਪਾਈ ਕਾਹੋ ਆਈ

ਰਾਮਚੰਦਕੋਰਾਜਤਿਲਕਸੁਨਿਭਰਤਮਾਤਪਹਿਆਈ
ਖਬਰਸੁਨਾਈ।ਕਹਿਕਹਿਕਥਾਅਨੇਕਸੌਂਕਨਕੀਜਤੇਘ
ਣੈਲ[illegible]ਈਤੁਸਮਨਤਾਈ।ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਤਬਕਰਕੇਪਕੀ
ਸੰਦ੍ਰਕੇਪਯਠਾਈਖੂਬਭੜਾਈ। ੬੮। ਕਾਲਜਰੋਗਈ
ਕੈਪਭਵਨਅਹਿਭੁਈਮਿਹਾਇਕਦਾਸੀਕਰਿਵਿਸਵਾਸੀ।
ਕੈਪਭਵਨਅਹਿਸੁਨਿਕਰਿਰਾਨੀਭੂਪਤਿਚਿਤਉਦਾਸੀਪ੍ਰੇਮ
ਸੌਂਕਾਸੀ।ਕਹੋਪ੍ਰਿਆਰੀਕਿਸਦੁਖਦੀਨਾਹੈਕੋਨਗਰੀਬਵ
ਸੀ[illegible]ਮਾਰਗਕਾਸੀ।ਰਿਦਾਰੀਵੇਪਕਰਘਮਾਵੇਂਤੂਕਤ
ਦਿਵਾਵੇਂਦਾਸੀਕੀਨਕੈਤਾਸੀ। ੬੯। ਹੇਰਾਨੀਭੂਪਹਿਆਣ
ਮਾਨਾ[illegible]ਹੈਨੇਨਾਰਿਹਾਰੇ।ਬਤੀਰਖਰੋ[illegible]

ਮਨ ਕਰਿ

ਸਾਠੀ ਸੋਰਠ ਮੈਂ ਆਏ ਸੋ ਪਛੁਤਾਏ ਭੂਪਤਿ ਨ੍ਰਿਪਿਆਂ ਰਾਣੀ
ਸਾਠਿ ਨਸੇ ਥਿਆ ਦੇਖ ਲਗਾਏ ਧਾਰ ਨ ਆਏ ਤੌ ਬੈਰਾਗੀ
ਕਰਿਗਯਾ ਦੂਤਾਈ ਆਗ ਸੁਮਨ ਸੋ ਭਾਏ ਦ੍ਰਿਢਿ ਨਸੋ ਆਏ ॥੭੦॥
ਜੇਜਰ ਰਾਮ ਦੂਤਾਈ ਖਾਈ ਰਾਗ ਨੀਖੁ ਸੰਮਿਨਾਏ ਆਖ ਸੁਨਾਏ।
ਇਕ ਦਿਵਸ ਦੇਹੁ ਦਾਨ ਸਿ ਰੇਸਮਿ ਭਰਤਰਾਜ ਪਰ ਪਾਏ ਹੁਕਮ ਚਲਾ
ਏਰਾ ਦੂਸਰ ਦਿਵਸ ਜੋਗਮ ਭੈਦ ਨੀਆਂ ਨਿ ਦਿਵਸ ਭੇਖ ਧਨਾਏ ਬਨਮ
ਨਿਸਾਏ ਬੈਰਾਗੀ ਦਸ ਸਾਰ ਬਾਰਸ ਬਸ ਅਦਪ ਪੁਰੀ ਪੁਨਿ ਆ
ਭੂਪਤਿ ਏ ਰਾਜ ਕਮਾਏ ॥੭੧॥ ਸੀਨ ਸੁਨੀਕ ਧਿਆਤ ਰਾਨਿ ਕੀਓ ਤੇ ਲਾਏ
ਬਾਤ ਸੀਸ ਗਲਾ ਵੈ ਐਸੀ ਕਿਰੀ ਤੂੰ ਰਾਨੀ ਜੇ ਸੀ ਕਿਸੇ ਨ ਭਾਵੈ ਸਭ ਦੁ
ਖ ਪਾਵੈ ਇਕ ਦਿਵਸ ਰਾਜ ਨਿਸੂਰੀ ਪੁ ਲਾਗਿਆ ਰਾਜਾ ਭਰਤਰਾਜ ਪਰ

ਪਾਵੈ ਅਘਸੁਨਾਵੈ। ਤਿੰਦਰਗੀ ਨ੍ਰਿਪ ਥਾਰਥਾਰ ਕੈ ਭੂਸੁਦਰ
ਨਜੀਭੁਾਵੈ ਮਿਨਤੰਸੁਨਾਵੈ।੭੨। ਸ਼ੀਨਿਸਮਾਣ ਦਕਰ ਭੂਪਤਿਥਾਨੀ
ਰਨਿਭਸੀਧਿ ਦਰਦੀਸੋ ਢਨਕਰਦੀ। ਮੇਲਧਰਿਦਿਸਆਪਸੋਮੇ
ਕੇਕੈਸਾਖਿਆ। ਸੁਭੁਘਰਦੀ ਆਦਾਕਰਦੀ। ਕੇਕਰਰਸਨਾ
ਦੈਥਨਮਾਹਿਤਵ੍ਹਸਿਰਸਾਪਜਸਪਰਦੀ ਪਲਮਾਤਿਮਰਦੀ।
ਤਿੰਦਰਗੀਨ੍ਰਿਪ ਨੂਰਛਾਥਾਸੀ ਮੂਬ ਪਰਛਾਈ ਜਰਦੀ ਮਿਤਰ
ਘਰਦੀ।੭੩। ਸੂਸਾਦ ਸਾਨਿਰਮੈਸੋਰਧੋਰਭ੍ਰੋ ਭੈਰਰੰਸਜ
ਘਾਸਾਏ ਸੀਸਨਿ ਵਾਏ। ਧੂਦਤਸਾਤਕਕੇਸੀਪਸੋ ਤਤ ਕਦ੍ਰਿਨ
ਦੂਖਪਾਏ ਤੈਤਾਲਾਏ। ਭੁਕਤਸਾਤਕਹਿਦੇ ਵਰਸਾਗੇ ਭੁਕਤਰਜ
ਪਦਪਾਏ ਸਨਮੇਭਾਏ। ਤਿੰਦਰਗੇ ਦੂਸਰ ਵਰਸਾਗਕਾਨਨਰਸਸੀ

ਪਾਏਸੋਦੁਖਲਹੈ॥੧੪॥ਜੁਨਾਰਜੋਗਰਭਗਿਆਪਿਤਾਕੇਚਰ
ਨਕਮਲਸਿਰਨਾਵੰਦਿਆਖਸੁਤਾਵੰਦਿਆਖੁਸੀਨਾਲਸੋਹਿਆ
ਇਸਤਰੀਸੋਧਨਅਤਿਸੁਖਪਾਵੰਦਿਖੁਸੀਅਨਾਵੰਦਿਆਤ
ਧਨਤੇਨਗਖੁਧੀਰਪੀਰਜਾਹਿਕ੍ਰਤੀਸਾਖਲਗਾਵੰਦਿਕਹਿਨ
ਨਪਾਵੰਦਿਆ॥ਜੋਇਸਤ੍ਰੀਭੂਪਤਿਕੇਮਨਸੋਧਨਸੋਗਾਸਨਜਾਵੰਦਿ
ਦਰਸਨਪਾਵੰਦਿਆ॥੧੫॥ਤੇਸੋਤਮਕਰਕਰਕੈਕਰਕੇਈਭੂਪਤਿਸੇ
ਚਲੀਟਾਵੇਡੇਰਨਲਾਵੈ॥ਧਨਧਾਨੀਧਸਰਤਪੇਆਈਗਮ
ਜੋਦਤੁਸਪਾਵੇਚਿਤਨਲਾਵੈ॥ਲੋਦਾਧਰਸਾਈਤਾਵੇਧਨਸੋ
ਦੇਗਨਗਰਅਤਿਆਵੇਰਾਜਕਮਾਵੈ॥ਤਾਤਮਾਤਕੀਧਾਤਸਾ
ਨਕੇਜੋਦਾਰਗੀਣਸਪਾਵੇਤੁਰਤਾਸੋਪਾਵੈ॥੧੬॥ਜੋਏ

ਫਲਾ ਦਸੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੈ ਸਾਲਿਆ ਗਹਿਆ ਏ ਦਰਸਨ
ਪਾਏ । ਪਰਾ ਪਰਲ ਰਾਕਰ ਆਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਆ ਤੁਮ ਨਧਿਸ
ਆਏ ਸੋ ਰਸ ਪਾਏ । ਰਾਜਾ ਸੁਨਾਏ ਬਨਾਹਿ ਪਠਾਏ ਬਿਪਿਰ
ਤਿ ਕਾਂਨ ਨਕਾਏ ਸੁਖ ਕੂ ਮਲਾਏ । ਛਿੰਦਾਹਰੀ ਆਕਰੋ ਹਰਾ
ਜੀਆ ਏ ਧ ਰਨਾਸੁਨਾਏ ਜੀਰ ਵਤਾਏ ॥੧੧॥ ਐਨਆ ਈ ਤਧ
ਜਨ ਕਲਾ ਤ ਲੀਆ ਸੂਰ ਗਨਨ ਮੋਰਨਾਏ ਆਸਿਖ ਪਾਏ । ਨਾ
ਬਸਾਲਾ ਬਿਨ ਗਹਿ ਨਾਲਾਹੀ ਧ੍ਯਾਨ ਹਾਨ ਹੋ ਜਾਏ ਬ ਰਨਸੁਨਾਏ
ਧਾਰ ਧਾਰ ਰਘੁ ਬੀਰ ਪੀਰ ਜੀ ਧਨ ਕੇ ਭੋ ਬਤਾਏ ਦੂਖ ਸੁਨਾ
ਏ । ਚੰਦਾਰਗੀ ਆਪੁਰਾਹਿ ਤਨ ਜਾਨੀ ਮਾਤ ਰਗਨਾ ਮੋਰਨਾਏ ਛੀ
ਗਲਿ ਦ੍ਵਾਏ ॥੧੮॥ ਐਨਾਗਿ ਨਤ ਆਨਾ ਆਨ ਗਨਾਗਿ ਨਤੀ ਲਖਮਠ

ਸਰਨੀਆਏਸੀਸਨਿਵਾਏਭ੍ਰਿਗਤਸੰਤੂਨਨਧਾਰਧਨਿਨਾਠਿ
ਨਰਾਮਲਖਨਸਮਦਾਏਨੀਤਸੀਸਾਏਤਾਤਮਾਤਗੁਰਮਾ
ਨਿਭ੍ਰਾਤਤ੍ਰਮਲਖਮਨਆਖਸੁਨਾਏਮਨਲਾਲਚਾਏਸੀਤਾ
ਨਾਥਸਾਥਲੈਲਖਮਨਚੰਦਨਗੀਪਿਤੁਪਾਏਮਸਤਕਲਾਏ
੭੯॥ ਟੇਟੇਰਗੁਰਚਰਨਸ੍ਰਨਲਜੇਬਨਮਗਨਾਮਾਪਿਪਾਵਨ
ਤੇਰਨਲਾਵਨਾਮਗਨਨਗਨਸਭੁਲੇਰਾਏਬੋਲੇਰਨਿਸਬਨਿਸਾ
ਤਜਾਸਵਨਧੇਰਨਪਾਵਨਾਇਕਸਤਮਠਸਾਠਮਾਸਾਮਾਸ
ਕਸਾਵਪਧੁਰੀਪੁਨਿਆਵਨਪ੍ਰਾਨਬਚਾਵਨਾਸੰਗਤੀਰਕ
ਪੁਧੀਰਧੀਰਸੋਚੰਦਨਗੀਸੁਖਪਾਵਨਨਵਰਾਚਾਵਨਾ੮੦
ਕਾਢਕੈਕੈਕੇਵਦਰਗਪੂਘਰਕੈਸੁਨੀਧੋਆਰਕਨਸਾਗੀਆਵਪਧਿ

ਤਰੀਾਤਵਚਰਨਨਕੀਧੂਰਪ੍ਰਗਾਟਿਭਈਪਰਸਪਾਖਰ
ਕਰਨਾਰੀਆਚਰਨਭ੍ਰਾਰੀਤਾਸਾਰੀਨਾਵਕਾਠਕੀਕੈਸਲ
ਬਨਜਾਇਮ੍ਰਨਿਤਿਮਾਰੀਬਾਤਾਬਿਚਾਰੀਧਰੈਦਾਸਰੀਕਹਿ
ਚਰਨਪ੍ਰਾਵੋਵੈਫੇਰਕਰਵ੍ਹੈਸੈਤਿਆਰੀਪਾਰਉਤਾਰੀ।
੮੧।ਜਾਫਗਲਸੁਨਿਤਸੋਰਾਮਜੀਜਾਸਦੀਨਲਲਿਆਉ
ਤੇਰਨਲਾਉਾਪੋਵਹੁਚਰਨਨਸਾਰੇਪਾਨਿਲਗਿਪੀਛੈਪਾਰਧਾ
ਰਪ੍ਰਚਾਉਮ੍ਰਸੀਆਨਾਰਿਚਰਨਪੋਇਭਰਨਾਵਤਲੀਨੇਮਨਮੇ
ਭਿਆਸੋਲਾਓਏਪਰਵਾਓਪਾਰਉਤਰਕਰਿਰਾਮਚੈਦਨੀ
ਚੈਦਾਰੀਕੇਚਾਓਨੈਗਨਤਪਾਓ।੮੨।ਜਾਮਲਈਸੋਨਕਲ
ਸਪੂਰੀਪਰਭੁਜਪਰਚਰਨਪਾਏਸਭਸੁਖਛਾਏਸ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸ

ਦਕਰੀਦੀ ਨਨਪਰਸਕਲੀਕੁਲਤੰਨਾਏ ਆਖਸੁਨਾਏ।
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨੀ ਦੀਨਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਏ ਨੀਚ
ਤਰਾਏ। ਸੰਦਾਗਰੀ ਪੁਨਿ ਗਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਤੀਰਥ ਕਰਾ ਸੁਨਾ
ਏ ਪੂਨੂ ਰੰਗਾਏ। ੮੩॥ ਸੀਮ ਮਾਨ ਪ੍ਰੁਨੀ ਭਿਰ ਦੂਆਰ ਕੇ ਪਾਸ ਗ
ਮਪਪਰਾਏ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ। ਰਪ੍ਰਦਰਸਾਏ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਤਰਖਾ
ਦਿਤੀਸ ਲਾਏ ਪਾਸ ਬਹਾਏ। ਪੁਨਿ ਸੁਨੀ ਸਕਲ ਭਾਗਾ
ਮਾਰੇ ਦਰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਏ ਅਰਜ ਸੁਨਾਏ। ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕ
ਪਤਪਫਲ ਚੰਦਾਗੀ ਅਬ ਪਾਏ ਮਨ ਸਰਸਾਏ। ੮੪॥ ਨੂਨ
ਨਗਰ ਦੇਸ ਗਰਸ ਮੁਨੀ ਸਰ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤੁਰ ਆਏ ਨਦਾਸ
ਨ ਪਾਵਨਾ ਸੀਪਰਸ ਪਾਰ ਸੁਲਖਮਨ ਸੰਭੂ ਨਿਰਖਨਿ ਰਖੇ

ਸੁਖਪਾਵਹੁਨਅਘਰਿਅਗਸਵਨਾਵੈਸਾਕੇਸੀਕੇਸਿਰਪਰਨਾਹਿਨ
ਤ੍ਰਓਤਰਨਤਰਾਵਨਪ੍ਰਭੁਜਗਪਾਵਨਾ॥ਚੰਦ੍ਰਾਗੜਿਖੀ
ਆਦਿਸਪਾਲਿਗਆਤਿਧੇਨੀਨਾਵਨਪੁਨਿਧਨਾਵਨਾ॥੫॥
ਵ੍ਰਿਤ੍ਰਵੇਖਰੇਧਨਕੀਸੇਤ੍ਰਾਸੀਤਾਲਖਅਨਰਾਆਅਤਿਆ
ਤ੍ਰਿਰਾਆਤ੍ਰਗਗਨਗਰਕੇਲੋਗਆਪਰਭੁਓਰਗੀਘੋਅਕਾਧਿ
ਸਾਆਸੀਤਲਛਾਆਦਿਨਰਿਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਗਅਕੀ
ਅਟਕਰੈਜੁਗਤਾਆਪੂਜਨਕਆਵੰਦ੍ਰਾਗੀਪੁਨਿਤਤ
ਸਿਪਾਏਛਿਤ੍ਰਕੂਟੈਨਆਸ੍ਰੰਦਰਪਾਆ॥੬॥ਹੇਰਕਥ
ਰਰਗਅਚੰਦ੍ਰਜੀਧਾਲਅਕਿਪਾਰਿਕਾਏਸੀਸਨਿਵਾਏ
ਨੇਅਸੁਨਿਸੁਖਪਾਅਰਾਅਕੇਧਾਲਅਕਿਉਰਲਾਏਸਾਥ

ਨਸਮਾਏਲਖਮਨਸੀਪਰਘੁਨਾਥੈਲੈਆਸਨਦੀਨਸੁਤਾ
ਏਦਰਸਨਪਾਏਰਾਮਚੰਦਆਨੰਦਕੰਦਪਰਚੈਦਤਰੀਯਾਰ
ਕੋਏਮਨਸੁਖਪਾਏ।੮੭।ਤਾਮਲਤੀਆਨਏਸੂਨਿਮੁਨਿ
ਸੌਪਰਨਕੁਟੀਬਨਵਾਈਪਰਮਸੁਹਾਈ।ਸੀਤਾਲਖਮਨਸੰਗ
ਰਾਮਜੀਕਰਿਨਲਗੇਸੁਖਦਾਈਦੇਵਨਤਾਈ।ਜੀਵਕੀਤ
ਅਨੰਤਪੰਛੀਪਸੂਅਨਭਾਵਤਗਾਤਿਪਾਈਲੋਗਲੁਗਾਈ।
ਸੁਮਦਾਪਰਹੈਰਖਾਰਾਮਕੀਚੰਦਰਗੀਸੁਨਿਗਾਈਗੁਰਮੁਖ
ਪਾਈ।੮੮।ਅਲਫਆਦਨਸਤੁਰੇਰਾਮਜੀਦਸਰਥਕੋ
ਦੁਖਾਗੀਧਿਨਾਕੁਲਭਾਰੀ।ਪੁਰਨਰਨਾਰਿਆਪਾਰਾਵਿਕਲ
ਭੋਏਕਾਂਖਿਆਅਨਿਤਰਾਰੀਪੀਰਅਪਾਰੀ।ਰਾਮਰਾਮਰਘੁਨਾਥ

ਆਤੁਰ ਕਰਿ ਭੂਪ ਪ੍ਰਾਤ ਸ੍ਨਾਨਿ ਕਿ ਗੀਆਂ ਅਉਧਿਆ ਗੀ। ਬੰਦਾਰੀ
ਸੁਵਨ ਸੁਣਿ ਆਸੀਰਬਾਦ ਸੁਨਾਈ ਸਾਗਰ ਕੀਤਿਆ ਗੀ। ੮੯॥
ਪੌਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਤਕੈ ਸਾਲਿਆ। ਭੂਪਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗੇ ਤਨ ਤੇ
ਭਾਗੋ। ਸਗਰ ਨਗਰ ਮਾਹਿ ਤਾਰਾਬਾਰ ਮਾਹਿ ਧਾਧਾਰ ਰੋਵਨ
ਲਾਗੋ ਸਕਰ ਦੁਖ ਦਾਗੋ। ਕੈਕਈ ਸਿਰ ਦੋਸ ਲਗਾਵਨ ਸੁੰਦਰ ਕਾਮ
ਤਿਆਗੇ ਦੁਖ ਭਇਆ ਗੋ। ਬੰਦਾਰੀ ਗੁਰ ਪੀਕਿ ਕਰਕੈ ਭਰਤ ਸਾਰ
ਦਨ ਲਾਗੇ ਤਰ ਦਰਬਾਰਗੇ। ੯੦॥ ਅਲ ਨਿਆ ਰੇ ਦੂਤ ਭਰਤ ਕੇ
ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸਿਤ ਧਾ ਬੁਲਾਏ ਤੇ ਗਨਲਾਏ। ਦੁਖ ਮਗੁਗੰਕਾ ਨ ਸੀਸ ਪ
ਰਧੋਰੇ ਕੇਰ ਚਲਾ ਜਲਦੀ ਆਏ। ਲੋਕ ਭਰਤ ਪਦ ਰਕਤ ਬੰਦਾ
ਸ੍ਰਖਤ ਨਗਰੀ ਆ ਲਗੇ ਆਨ ਸੁਰ ਦਾਏ। ਬੰਦਾਰੀ ਆਈ ਜਾਨਿ ਪਾਈ

੩ ਭੁਗਤਮੀਸੈਂਥਕਾਰੈਂਨੂੰ ਸਸਪ੍ਰਨਾਨੇ॥੧॥ ਏਏਲੀਗੋਲੀਸ
ਖਆਤਾਸੁਨੇਭੁਗਤਆਨੀਆਨੇਨਾਕਦੁਲਾਂਮੋਤ੍ਰਆਨੇਦ
੪ ਗਨਵਾਕਲੀਆਂਧਨਮਾਤਿਗਾਆਸਿਪਾਰੇਕਾਕਸਵ੍ਹਾਰੇਾਇ
ਕਧਾਤਾਧਿਕਾਦਿਚਲਆਈਂਸੁਗਪੁਗਵੂਪਾਪਾਰੇਤਨਤਜ
ਡੇਨਾਵਿਦਾਗੀਤਾਨਿਭੁਗਤਾਧਿਕਲਭੂਏਤੀਖਨਤੀਵਨ
ਮਾਰੇਨਾਮੁਕਾਰੇ॥੨॥ ਤ੍ਰੇਤਰਫਤਆਤਿਭੁਗਤਰਆਈ
ਨਮੀਨਦਾਨਾਧਿਨਧਾਗੀਸੁਗਤ੍ਰਿਧਿਸਾਗੀ॥ ਅਤਾਕਰੇਈ
ਦੀਨੇਕਾਤਾਕੁਲਲੇਕੇਭਈਕੁਠਾਗੀਕੀਨਦੂਖਾਗੀ॥ ਦੂਸ
ਗਧਜੈਸੋਗੀਤਾਨਾਆਰੇਤ੍ਰਮਜੈਸੀਆਤਿਤਾਗੀਧਸਕਗਤਾ
ਗੀ॥ ਚਿੰਦਾਕੀਗਆਪੁਧਿਗਿਧਿਗਿਭਏਮਕਤਜੀਦੁਤਿਕਾਰੀ

ਦੇਸਾਨਿਕਾਰੀ ॥੫੩॥ ਜਿਸਅਜਰਕਉਤੂਤਆਤਰੰਸਤੂਰਾਨ
ਇਸਕੀਨੀਤੇਚੁਪਜੀਨਿ॥ਸੁਣਿਆਸਾਅਨਭਉਤਸਤੂਰਨ
ਤੂਖਗੀਭੀਨਿਵੇਦੀਨੀਠਿਗਮੇਠਿਗਨਿ॥ਆਸੀਟਕਰੀਆਗੀਰ
ਨਖਕਰੀਰੂਖੁਗਆਠਿਲਤਦੀਨਿਪਟਕਸਾਨਿ॥ਬੈਦਾਰੀ
ਰਤਦਗਰੂਖਰੁਦਪੁਨਿਚੇਤੀਗਜਨੀਨਿਪਤੁਸਬਨਿ॥੫੪
ਜੀਅਜੇਦੇਗਾਹਿਯਾਰਆਸੀਰਭਿਕਤਚਾਸਨਆਈਦੀ
ਨਛੁਤਾਈਗਤਜੌਕਕੇਈਭੁਜੌਕਾਨੈਨਿਗਥਾਗਪੁਦਆਈ ਗਾ
ਸੁਖਕੁਸਲਾਈਨਿ ਦਿੰਤਦਤਕਰਤਪਗਤਿਪਰਤੀਪਰਆਤ
ਜੀਨਤ੍ਰਿਕਲਾਈਕਿਆਰਪੁਰਾਨਿ॥ਇਦਗਰੀਭ੍ਰਓਭਕਤਾਦਿਜਾ
ਰੂਲਕਾਅਕੰਤਾਤੇਆਈਦੇਤੁਦਿਖਾਈ॥੫੫॥ਹਰਿਜਸੁਪਗਤਿ

ਭਗਤਸਿਰਮਾਤਾਸੁਨੀਜੋਧਿਆਨਧਿਆਏਸੋਬਾਲਿਕਗਏਕੇਪੀਤਾਦੀਨ
ਬਨਬਾਸਗਏਕੇਤਨਤਜਭੁਏਇਨਿਆਏਸੁਕ੍ਰਗਤਿਪਾਏ।ਲਛਮ
ਨਗਮਸੀਸਬਾਨਗਏਅਨੇਕਪ੍ਰਾਨਕਹੈਤਨਪਾਏਦੂਖਸਗਏਕੇ।ਬੈਦ
ਰਗਏਬਿਧਿਗਤਿਨਤੀਜਾਨੀਜਲਤੈਨਨਫੁਗਏਕਾਹਿਸਾ
ਮੇ।੫੬।ਜੋਸ਼ਬਾਗਕਛੁਤਨਕਨਮਾਤਾਕਹਾਕਕੇਈਕੀਤੇਆ
ਤਿਬਿਪਗਤੋ।ਜੋਆਪਮਾਤਪੀਤਾਜੋਭੂਪਤਿਬਾਲਤੀਪਬਾਪੀ
ਕੀਤੇਅਤਿਦੂਖੀਤੋ।ਜੋਆਪਾਦਿਗਆਏਪ੍ਰਕਾਰੇਸੋਰਬਿਕਾਰ
ਨਗਤੋਦੁਖਕਗੀਤੋ।ਜਿਦਾਗੀਪੋਸਭੁਆਪ੍ਰਬੋਕੇਜੋਮਾਤਿਮਾ
ਤਅਸੀਸੀਤੇਕਗੁਸਗੀਤੋ।੫੭।ਦਾਲਦੂਕਕਰਤਾਕਸੁਪਨਕੀੜ
ਸਗਧੁਦੂਰਕੇਦਾਸਾ।ਪੋਚਕੀਗਸਾ।ਜੋਮਤਿਮਾਤਸਗਾਦੂਖਿਤੁ

ਸੁਰੀਕਲਪਤਰਕਰੀਤਨਾਕੇਰੈਨਿ ਵਾਸਾ॥ਰਸਪਰਿਦੇ
ਧਨਅਤਿਜਾਨਾਅਨਕੇਗਏਦੁਲਾਸਾਦੁਖਦਰਿਦ ਵਾਸਾ॥
ਚੰਦਿਨਰੀਦਸਛੁਨਰਧਰਸਕੀਰਨੀਸਧਨ ਧਨਆਸਾ
ਪੂਰਨਿਵਾਸਾ॥੫੮॥ਜਾਨਕਗਤਗੁਰਸੁਨਿਕਰਸਾਵਨ
ਤੁਰਤਭੁਰਤਦਾਤਿਆਏਡੇਰਨਲਾਏ॥ਨਿਧਤਭਰਤਗੂਦੁਦ
ਰਆਏਚਰਨਕਮਲਾਧਿਨਾਏਵੁਦਨਚਲਾਏ॥ਗੁਰਦ
ਸਿਸਟਧਨੁਧਿਜਿਸਸੁਨਾਏਧਿਧਿਸੇਦੇਖਤਜਾਗੇ
ਪੀਰਕਰਾਏ॥ਤੇਲਨਾਵਨਾਹਿਦੇਗਭੂਪਰੀਚੰਦਨਰੀਸਗ
ਢੋਏਤੁਰਤਜਲਾਏ॥੫੯॥ਰੇਰਾਜਨਰੀਪਾਵਨਕੀਰਿਆ
ਪੂਰਨਭੁਰਤਕਰਾਈ॥ਧਿਧਿ ਵਤਗਾਈ॥ਆਨਿਕਰੰਤਸਭ

ਕਰਨੀਕੀਨੀਦਾਨਮਾਨਧਾਰਿਆਸੀਦਿਕਦਾਗਧਾਸੀ।
ਗੁਰੂਧਾਮੀਸਰਸੁਮੰਤ੍ਰਮਤ੍ਰਮਾਨਨੀਦਰਸਭ੍ਰਾਤਗਧਾਸੀਸਭ
ਸੁਖਦਾਈ।ਜਿਦਰਗੀਨ੍ਹਰਮਾਈਨਾਨਾਈ।ਆਈਭ੍ਰਰਤਸੂਗ
ਭਾਈਰਜਾਈਰਲਾਈ।।੧੦੦।।ਜੈਤੋਰਕਰਭ੍ਰਰਤਗੁਰੰਕੇਚ
ਰਨਕਮਲਸੀਰਨਾਈ।ਸੋਰਨਮਾਏ।ਗੁਨਰਧਾਮੀਸਰਭ੍ਰਧਾਰਕੈ
ਭ੍ਰਤਕਭੂਪਨਿਛਲਨਾਏ।ਪਾਰਪਪਗਾਏ।।ਆਨਸੁਦੇਤਾਰਿ
ਨਰਨੀਧਿਨਆਪਾਮਾਰਿਫਸਨਾਏ।ਜਨਮਨਾਵਾਏ।ਚੌਦ
ਰਗੀਸੋਸਰਨਕੈਰੂਭੂਪਜਗਤਜਸਪ੍ਰਾਏ।ਮਾਰਿਧਾਮਾਏ।
੧੦੧।।ਸੀਨਸੁਨਦਿਰਿਰਗੁਰਸੁਖਧਾਨੀਸੁਨੀਪੋਰਾਜਦੂਲਾਰੇਧ
ਚਨਮਾਰੇਗਾਰਮਾਏ।ਅਕਾਲਸੁਤਭੂਪਤਿਧਛਨਾਨਤੋਹਿਜਾਰੇ

ਰਖੀਨਸਰੇਗੋ। ਫਨੀਅਨੀ ਧਿਨਆਨਗੀਨਜਾਲ [illegible] ਰਘੁਬੰਸੀਨ
ਦੁਖਕੂਰੇਭੂਪਲਜਾਰੇਗੋ। ਚੰਦ੍ਰਗਰੀਐਸੇਪ੍ਰਿਤਮਕੇਕੀਨੇਭੂਪ
ਨੇਆਰੇਧੁਰਨਦਾਰੇਗੋ॥੧੦॥ ਹਾਸੀਨਸਮਦਸਨਗਾਮਲਖਨਘਨ
ਤੁਰਤਹਿਤਨਤਜਤ੍ਰਾਰੇਸੂਰਗਾਮਿਪਾਰੇਗੋ। ਰੋਚਕਭਦ੍ਰਨਭੇਜੇਕਸ
ਭਾਰੀਭੂਪਤਿਅਗਨਸਦਾਰੇਜੈਜੈਕਾਰੇਗੋ। ਐਸੇਭੂਪਤਿਆਸਰਧਰ
ਨਕੇਕੇਰੇਧਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਸ੍ਰਬਗਾਨਿਜਾਰੇਗੋ। ਚੰਦ੍ਰਗਰੀਪੇਮਕਜਸ
ਪਾਲੇਪਾਲੇਪ੍ਰਜਾਧੀਆਰੇਮਾਤਸੁਖਧਾਰੇਗੋ॥੧੦੩॥ ਸ੍ਰੀਚਸਨੀ
ਜਧਗੁਰਸੁਖਧਾਰੀਅਨਤਗਨੀਤੁਖਪਾਰੇਸਭਕੇਭਾਰੇ। ਮਾਤਕੇਸ
ਬਿਆਸਨਪ੍ਰਸਿਨਕਹੈਸਾਨੇਤਤਤਰਜਾਏਸਮਤਕਲਾਰੇ। ਅਪਰਸੁ
ਮੈਤਸਕਲਸਮਸਾਹੈਸੁਨਤਗਾਸੁਸੁਖਪਾਏਗਾਜਧੁਨਾਏ। ਚੰਦ
ਰਗੀਜਨਆਧਸੁਨਦ੍ਰਿਸਭਮਨਪੀਰਜਾਪਾਏਗਾਜਕਮਾਏ॥ ੧੦੪

ਤੁਅ ਟੇਰ ਕਰ ਕਮਲ ਭ੍ਰਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗਿ ਰਹਾਵੈਂ
ਬਰਨ ਸੁਨਾਵੈਂ। ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ਜਾ ਹਿਨ ਮਾਨੀ ਪਾਪ ਸਕ
ਲ ਲਗਾਵੈਂ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ। ਮੈਂ ਮਨ ਮੇਂ ਅਤਿ ਸੁਹਿਕਰ
ਜਾਨੀ ਪਾਵਨ ਜਗ ਜਸ ਗਾਵੈਂ ਸਭ ਮਨ ਭਾਵੈਂ। ਚੰਦਰ
ਜੋ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਇਤ ਬਰ ਮਸਰਨ ਚਤੁਰ ਆਵੈਂ ਦਰਸਨ ਪਾ
ਵੈਂ।੧੦ ਪਾਤੋਂ ਇਤਰਨ ਤਾਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ਮਨ ਭਾਨੀ ਸੁਖਦਾ
ਈ ਸ਼ੁਭਸੀ ਮਨਾਈ। ਗੁਰੂ ਬਾਨੀ ਸਰ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਬਾਰੰ
ਬਾਰ ਸਲਾਈ ਸਭ ਮਨ ਭਾਈ। ਗਾਯ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰ ਦਾਸ ਕਾਰ
ਨਸੂਰ ਤਿਭ ਰਤ ਬਨਾਈ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਜੈ ਦਾਗੀ ਸਤ
ਮਾਤ ਅੰਤਰਗਨਿ ਗਨਾਈ ਚਿਤ ਚਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਵਧਾਈ।੧੦੬।

ਜੋਇ ਜਨ ਅਨੁਰਾਗ ਪੀਵਤ ਰਤ ਕੋ ਨੇ ਰਖ ਸਕਲ ਸੁਖ ਪਾਵਨ
ਖੁਸੀ ਅਨਵਨਾ। ਆਇਸੁ ਪਾਇ ਸਿਆਲਿ ਪਾਲਕੀ ਚਰਵ
ਰਤੇ ਰਨਲਾਵਨ ਮਾਤ ਬਧਾਵਨਾ। ਗੁਰ ਕਾਜ ਸਭ ਪਾਸ
ਗਮਕੇ ਸਭ ਕੋ ਆਪ ਸੁਨਾਵਨੇ ਪਤਨ ਕਰਾਵਨਾ। ਦੀਵਾਰ
ਗੀਸ ਭੁਰਖ ਰਖ ਵਾਰੀ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ਤੁਰਤ ਜਿਪਾ
ਵਨਾ।੧੦੭॥ ਜੌਨ ਆਇਸੁ ਸਿੰਘ ਧੇਰਨ ਰਾਮਕਿ ਦਵਾਰਠ
ਜੀਨੇ ਨਾਗੀ ਧਾਤ ਬਿਛਰੀ। ਰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਪਾਰ ਸੇਨ ਨਲੇਕੀ
ਨਕ ਨਾਕੀ ਤਿਆਰੀ ਸੋ ਰਤ ਕੁਰਾ। ਬਨੇ ਮੇਰਮ ਜਾਨਕਰ
ਮਨ ਮੋ ਧਾਤ ਕਪਟ ਕੀ ਪਾਰੀ ਗਜ ਗੁਧਾਰੀ ਪਚੀਸਰੀ ਜੇ
ਲੀਲਨ ਆਤ ਤਬ ਕਬਸੁ ਗਾਤ ਸੰਗ ਪਾਰੀ ਪਸੁਨਰ ਨਾਰੀ ੧੦੮

ਗੈਨਗਿਨਤਆਗਮਨਭਗਤਕੇਚਾਕਰਚਤਰਗਧੂਲਾਏਹੁਕਮ
ਸੁਨਾਏ॥ਸਕਲਘਾਟਬਾਟਕੀਤਰਨੀਜਲਮਾਹਿਦੇਹੁਛਪਾ
ਏਤੁਰਤਨੂਧਾਏ॥ਪਰੇਸੈਂਜੋਹੁਹਰਕੈਰਤਾਲੁਰੇਸਕਲਸੁਖ
ਪਾਏ॥ਕੀਤਮਿਦਾਏ॥ਚੰਦ੍ਰਹਗੀਅਜਭਗਤਭੇਟਭਈਰਘੁਦੂਰ
ਕਿਰਪਾਪਾਏਭਾਗਸਗਾਏ॥੧੦੪॥ਟੇਢਿਕਰਮਨਤਨਕਨਕਰਨ
ਸਾਰੂਢੋਲਧਜਾਦੇਖੁਸੀਮਨਾਵੇ॥ਜੁਗਲਪਾਨਮਨਸੇਦਕਸ
ਨੋਭਗਤਜੀਤਜੋਆਵੇਜਗਜਸਪਾਵੇ॥ਭਗਤਧਾਨਸੇਧਾਨ
ਜਾਨਜੋਗਮਪਾਮਮਾਤਿਪਾਵੇਮੁਕਤੀਪਾਵੇ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਧੰਨ
ਭਾਗਸਾਰੇਗਮਕਾਮਤਨਲਾਵੇਭੂਰਤਾਲੇਪਾਵੇ॥੧੧੦॥ਕਾਢ
ਕਹਿਤਕੇਦੂਟਸੈਨਨਨਕੇਆਜਧਾਗੀਸੁਭਆਈਖੁਸੀਮਨਾਈ॥
ਪਾਵਨਚਲਜਲਗੰਗਾਕਨਾਹਾਭਗਤਰਾਮਕੇਕਾਈਧਾਤਘਨਾਈ॥

ਸਕਲ ਧੀਰਧਾਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੀਰ ਪਰਸੂੰਦਰ ਸੈਨ ਸਕਾਈ ਖੁਸੀਅਨਾ
ਈਆ ਛੀਵਾਰੀ ਕਹਿਦੇ ਲਧ ਜਾਵੇ ਛੀਕ ਸਵਨ ਸੁਨ ਪਾਈ ਗਈ
ਲਗਾਈ ॥੧੧॥ ਗਾਫ ਗਿਨਤ ਮਨ ਛੀਕ ਠੀਕ ਰਾਭਰਤ ਮਨਾਏ
ਨੇਕਾ ਵਨਾ ਆਖ ਸੁਨਾਵਨਾ ਤੁਰਤ ਭਰਤ ਕੀਆ ਏਸਰਨੀ ਚਰ
ਨੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਨ ਦਰਸਨ ਪਾਵਨਾ ਗੁਰੂ ਧਾਮਿ ਸਟ ਕਰੀ ਗਮ
ਸਖਾ ਭੈਭਰਤ ਰਿਦੇ ਸੋ ਲਾਵਨ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਵਨਾ ਚੈਦਾਰੀਆ
ਰੀਤਨ ਸੋਮਿਲ ਕਰ ਮਾਤ ਚਰਨਨ ਸੋਰ ਨਾਵਨ ਰਜਾਇ ਲਾਵਨ
॥੧੧॥ ਦਾ॥ ਆਮਲੀ ਨਿਗੁਰ ਚਰਨ ਰੇਨੁ ਕਾਕੇ ਵਟ ਸੀਸ ਦਕ੍ਰਾਏ ਖੁਸੀ
ਮਨਾਏ ॥ ਸਖਾ ਗਾਮ ਆਭਿਰਾਮ ਜਾਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਧਾਮਿ ਸਟ ਉਠਾਏ ਘਰ
ਗਲਲਾਏ ॥ ਜੈਸੇ ਆਨਾ ਮਿਲੇ ਲਖਮਨ ਜੀ ਤੈਸੇ ਮਿਲ ਸੁਖ ਪਾਏ
ਮਨ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਤਾਏ ॥ ਚੈਦਾਰੀ ਸੁਰਜੈ ਸੁਰ ਕਰਿ ਕਰ ਰਘੁਵਰ ਆਇਆ ॥

ਗਾਏਫੁਲਬਰਸਾਏ॥੧੩॥ਸੀਮਾਲਿਕਾਨਜਾਨੋਸਰਪਤਿਸੁਰ
ਨਿਰਖਨਿਰਖਰਖਾਵਨਖੁਸੀਆਵਨਾ॥ਨੀਰਨਿਖਾਦਜਾਤਸਮ
ਨਾਰੀਧਰਧਾਮਿਸਰਸਮਪਾਵਨਆਗਮਗਾਵਨਾ॥ਪੁਗਲਪਰ
ਸਪਰਸਿਲਸੁਖਪਾਵਨਗਮਪਤਅਪਾਦੇਖਾਂਵਨਪ੍ਰੀਤਬਢਾਵਨਾ॥
ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਮਨਰਠਨਕੁਲਸਤੋਸਿਮਰਗਸਸੁਖਪਾਵਨਟਿਗਨਗੀ
ਆਵਨਾ॥੧੪॥ਨੂਨਨਿਖਾਦਨਾਸੁਸਚਤਾਰਗਨਾਂਦ੍ਰਾਲਿਆਵੇਨਾ
ਈਧਾਤਸੁਨਾਈ॥ਧਾਟਘਾਟਕੀਧੇੜੀਜੈਡੀਤ੍ਰਿਗਤਤਾਰਾਲਿ
ਆਈਤੇਗਨਨਾਈ॥ਗਨਸਮਾਨਧਨਾਇਦਫ੍ਰਾਇਆਤਾਸਕ
ਲਦਫ੍ਰਾਈਲੋਗਨਲੁਗਾਈ॥ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਸਭਪਾਰਉਤਰਗਨਪੇਸ
ਨੇਸੋਖੁਸੀਅਨਾਈਗਾਮਾਏਆਈ॥੧੫॥ਫੁਉਫ੍ਰਾਮਿਸਰਧਾਰ
ਦੀਨਿਆਗਿਆਸਰਕਲਗੀਗਜਲਨਾਏਮਾਨਸੁਖਪਾਨਏਪੂਜ

ਪਾਰਬੀਗਮਨਕੀਨਬਨਨਾਥਨਿਖਦਾਲਿਆਏਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥
ਕਹਿਤਸੁਨਤਰਘੁਬੀਰਕਥਾਕੇਤੀਰਥਗਨਸੁਹਾਏਤੇਰੇਲਾਏ॥
ਚੰਦਨਰੀਖਤਨਾਇਤਿਬੇਨੀਭਰਦਵਾਜਪਾਹਿਆਏਅਨਸੁਰਜਾ
ਏ॥੧੧੬॥ਜੋਹਰਖਾਏਪਾਇੰਦ੍ਰਸਨਚਰਨਕਮਲਾਸਿਰਨਾਏਆ
ਥਸੁਨਾਏ॥ਸਕਲਕਲਾਕੋਸੇਅਪਰਾਪੀਬਨਮਾਹਿਗਾਸਪ
ਨਾਏਜਗਤਦੁਖਾਏ॥ਕਹਿਰਿਖੀਤੂੰਅਗਮਪ੍ਰੇਮਤਨਾਬਿਥਾ
ਮਨਕਦਗਾਏਦਿਰਲਗਾਏ॥ਚੰਦਨਗੀਜਬਕਸਮਨਗਾਏਸ
ਕਲਅਰਮਤਥਪਾਏਦ੍ਰਿਗਜਲਛਾਏ॥੧੧੭॥ਲਾਅਨਦੇ
ਫਲਫੂਲਗਆਗਆਨਿਬੁਰਬਾਤਸੁਨਾਈਸਿਖਤੈਂਬੁਲਾਈ
ਸਿਖਿਸਿਖਿਪਿਤਿਖੀਆਏਸੁਪਾਈਲਾਗੀਕਰਨਪਹੁਨਾਈਮਨ
ਸੁਖਪਾਈ॥ਜੇਸੁਖਕੇਸਰਪੂਰਅਤਿਜਾਦੂਨਪਲਮੇਰੀਨਪੁ

ਤਸੀਫਾਮਧਨਾਦੀ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਰਵੀ ਸਭਤ੍ਰਿਪ੍ਰਿਸ ਫਲਭੁਦੀ ਨਿਰਖ
ਰਮਲਧ੍ਯਭੁਵੀਭੁਰਾਮਲਾਈ॥੧੧੮॥ ਅਲੰਡ ਆਗਿਆਪਾਸ
ਨਿਧਰਕੀਭਰਤਰਮਨਧਨਰੀਨਾ ਰਾਮਫੇਰੀਨਾ॥ ਤਰਸਰਨਾਗ
ਨਰਨਾਥਿਨਿ ਤਾਰਸਿਰਪ੍ਯ ਵ੍ਰਰੂਪਲਖੀਨਾ ਸਭੂਨੇ ਚੀਨਾ॥ ਭਿਰਤ
ਰਮਤਨਸ਼ਿਆਮਏਕਰੰਗਲਧਨਆਰੀਰਨਰੀਨ ਸਭਸਮਾਦੀ
ਨਾ॥ ਤਨੇਜਾਤਰਪ੍ਯਨਾ ਬਅਨਾਵ੍ਰਨ ਚੰਦ੍ਰ ਰਵੀ ਅਨਭੀਨਾ॥ ਅਤਿ
ਰਸਲੀਨਾ॥੧੧੯॥ ਜੋ ਜੋ ਕਥਾ ਭੁਰਤਕੀਪਾ ਵ੍ਰਨ ਮਾਰਗਮਅਤਿ ਸਭ
ਰਾਵ੍ਰਨਭੁਰਾਗਮਲਾ ਵ੍ਰਨਾ॥ ਪਰੁਚੇਭੁਰਤਾਫੇਤਰਾਰਿ ਰਨਿਰਖਤਅ
ਤਿਰਮਲੰਕਸੁਰਾਵ੍ਰਨਅਨਿਮਨਭੁਵਾਵ੍ਰਨਾ॥ ਦੰਤ ਵ੍ਰਤਕਰਤਪਰਤ
ਪਗਿਪਰਸਰਨਸਰਨਕਹਿ ਜਾਵ੍ਰਨਧਚਨਸੁਨਾਵ੍ਰਨਾ॥ ਚੰਦ੍ਰ
ਰਵੀ ਭੁਜੋਅਰਾਨਰਾਰਾਨਸੁਰਕਲਪਫੂਲਧਰਸਾਵ੍ਰਨਰਾਨਰਾ

ਗਾਵਹਨਾ॥੧੨॥ਅਲੁਫਅਵਾਜਸ੍ਰਵਨਸਰਵਨਕਰਰਸੁਵਰ
ਜਲਦੀਪਾਏਤੇਕਨਲਾਏ॥ਕਮਲਕਰਨਮੇਭੂਖਨਜੁਗਲ
ਪਗਨਅਭ੍ਰਕਤਉਰਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਮਤੂਵਾਏ॥ਸਰਨਸਰਨਸੁਖਕ
ਰਨਧੀਰਧਰਸਰਨਾਗਤਿਸੁਖਪਾਏ॥ਬਿਰਦਬਢਾਏ॥ਚੰਦ
ਤਰੀਸੁਰਰਤਖਾਲਿਰਖਕਰਜੋਰਸੁਵਰਜਸਗਾਏ॥ਸਰਨ
ਗਏ॥੧੨॥੧॥ਬੋਲਭਿਤਿਸੁਖਪਾਇ॥ਭਗਤਪ੍ਰਤਿਲਖਅਨਤਿ
ਰਦੇਲਾਵਤੁਪ੍ਰੇਮਸਾਆਧਾਵਤਾ॥ਸੀਪਪਦਪਦਅਜਨਾਤਕਰ
ਪਾਵਨਭਗਤਅਨੁਜਾਸਿਰਨਾਵਤਅਸਿਧਿਪਾਵਤਾ॥ਦੇਵਦ
ਕੀਨਪ੍ਰਨਾਮਰਾਮਕੋਲਖਅਨਸੀਯਾਪ੍ਰੇਆਵਤਮਨਰਖਾਵਤਾ
ਏਦਾਸੀਗੁਰਵਹਰਸਾਆਸਅਨੂਰਾਮਸੁਨਤਸੁਖਪਾਵਤਾ॥ਤੁਰਪਾਦ
ਤਾ॥੧੨॥

ਤੇਤੁਰੰਤਭਗਦੇਤਆਏਗੁਰਚਰਨਕਮਲਨਸਿਰਨਾਵੰਹਿਮਨ
ਸੁਖਪਾਵੰਹਿ।ਗੁਰਬਸਸਿਟਰਘੁਬੀਰਸੌਲਖਮਨਸਿਹਰਏਤੁ
ਰਤਭਗਾਵੰਹਿਦਰਸਨਪਾਵੰਹਿ।ਕੁਸਲਪ੍ਰਸਨਪਰਸਪਰ
ਪੂਛੀਪੁਨਮਾਤਨਪਹਿਆਵੰਹਿਤੇਰਨਲਾਵੰਹਿ।ਪ੍ਰਿਥਮੇਰ
ਮਾਤੇਲੇਕੈਸੰਕੇਈਚੰਦਰਾਗੀਸਮਦਾਵੰਹਿਸੈਤਮੇਦਾਵੰਹੇ।
੧੨੩।ਸਮੇਸਕਲਮਾਤਨਕੀਚਰਨੀਰਘੁਵੰਸਸੀਸਨੇਵਾਵਨਮਨ
ਸੁਖਪਾਵਨਾ।ਰੰਗਮਬਰੰਗਮਾਤਸਤੁਸੋਰਖਤਤਾਤਮਰਨਸੁਨ
ਪਾਵਨਸੋਕਬਢਾਵਨਾ।ਗੁਰਬਸਸਿਟਰਘੁਬੀਰਧੀਰਦੈਬਿਧਿ
ਗਤਿਕਰੈਸਮਦਾਵਨਾਸੈਤਮੇਦਾਵਨਾ।ਚੰਦਰਾਗੀਰਘੁਨਾਥ
ਸਾਥਸੋਨਿਜਆਸ੍ਰਮਤੇਆਵਨਕਰਨਕਰਾਵਨਾ।੧੨੪।
ਜੀਅਜਲਥਲਨਿਰਖਨਿਰਖਸਤੁਵਾਕਗੁਰਮਕਾਲੀਨਾਤੇਸਕੀਨ

ਰਘੁਵਰਸੋਚਕਰਤਆਤਿਭਾਰੀਪੀਤਾਪ੍ਰੇਮਰੰਗਭੀਨਾਤਨਤਕ
ਦੀਨਾ।ਭਰਤਾਬਿਕਲਸਤ੍ਰੁਪਿਨਿਕਲਗਈਜੈਸੇਨੀਰਬਾਰੀ
ਨਤਲਢਮੀਨਾ।ਜੈਦਰਗੀਭਸੋਸਕਲਸੋਚਬਸਯੁਗਵਰ
ਧੀਰਜਦੀਨਅਨਾਥਰਕੀਨਾ।੧੨੫।ਤੇਹਰੀਤਰਰਾਮਿ
ਧਰਨਾ।ਰਿਨਰਸੋਦਿਨਜਲਾਬਿਨਬੀਤਾ।ਕਿਸੀਨਿਪੀਤਾ।ਦੂਸਰ
ਦਿਨਗੁਰੂਦੀਨਆਗਿਆ।ਅਜਨਸਤ੍ਰਨੇਕੀਤਾ।ਫਲਜਲਲੀ
ਤਾ।ਸ੍ਰੀਰਘੁਸਿਰਧਕਰ।ਉਤਰਕੂਰਬਾਰਪਾਰਦਰਸੁਖਬ
ਸਰੀਤਾ।ਪਾਰਨਕੀਤਾ।ਜੈਦਰਗੀਜਤਾਂਰਾਤਤਾਂਸੁਖਪਾਇ
ਨਰਘੁਵਰਜੋਕੀਤਾ।ਆਗਨਿਪਲੀਤਾ।੧੨੬।ਸੋਖਬਾਰ
ਅਭੁਤ੍ਰੇਜਨਕਕੀ।ਕੈਸਭੂਪਤਿਅਨਭਾਨੀਕਰਬੰਕਰਾਲੀ
ਲਖਅਨਰਾਮਸੀਧਗੈਬਨਸੁਨਿਬਿਕਲਭਪੀਤਬਧਾਨੀ
ਮੀਨਪਾਨੀ।ਦਸਰਥਸਅਰਨਕਰਨਸੁਰਦਨਮੇਅਨਸੋਭ

ਈਗਲਾਨੀਚਿਤਅਗਾਨੀ॥ਚੌਰਰਗੀਗਏਸੋਭਸਮੀਦੂ
ਕੀਨਕੁਟਿਲਪਨਗਾਨੀਘਤੀਸਿਆਨੀ॥੧੨੭॥ਦਾਲਰ
ਲੀਲਕੀਨਮਨਅਨਾਗਿਨਭੁਗਤਅਵਪਯਾਇਆਏਪੇ
ਸੁਣਿਪਾਏ॥ਚਰਤਭੁਗਤਕੇਦੇਖਨਕਾਰਨਚਾਕਰਚਤੁਰ
ਪਠਏਖਬਰਲਿਆਏ॥ਫਲੇਭੁਗਤਰਘੁਨਾਥਮਗਨਕੇ
ਸਭੁਸੁਣਿਆਨਸੁਨਾਏ॥ਮਤਿਆਗਾਏ॥ਜਨਕਨਰੇਸਬਧੇ
ਸਮਗਨਮਨਚੌਦਗਰੀਉਠਿਪਾਏਜਲਦੀਆਏ॥੧੨੮॥ਜਾ
ਲਜਨਕਭੂਪਤਿਕੀਸਭੁਸੁਣਿਆਨੁਚਰਆਨਸੁਨਾਈਮਤਿ
ਆਗਾਈ॥ਅਵਪਨਗਰਨਗਨਾਰੋਪਬਰਸੁਨਿਮਨਮਤਿ
ਖੁਸੀਆਨਾਈਤਨਪੁਲਕਾਈ॥ਫਲੇਰਾਮਅਗੁਵਾਨਜਨਕਪ
ਤਿਸੀਗਾਰਕੀਨੀਪਾਈਡੋਰਨਲਾਈ॥ਰਾਮਜਨਕਕੀਮਿਲ

ਨਵੈਂਦਸਗ੍ਰਿਹਸੋਮੰਕਰਗੀਨਕਾਏਂਮ੍ਰਿਕਾਮੈਠਾਈ॥੧੨੫॥ਰਵਿਗ੍ਰਿਹਨਾਥ
ਸਾਥਭ੍ਰਿਪਤਿਲਖੋਜਿਨਆਸ੍ਰਮਪਰਾਆਵਨਤੇਗਨਲਾਵਨਾ॥
ਭ੍ਰਿਖੋਜਗਰਾਗਨਸਆਨਆਕੈਂਤ੍ਰਆਵਪਰਾਨਕੋਗਾਵਨਸੋਕ
ਖੜ੍ਹਾਵਨਾ॥੨॥ਭ੍ਰਿਗੁਖਸਾਜਿਰਾਜੀਆਨਸਤ੍ਰੈਂਦ੍ਰਸਭ੍ਰਕੋਆਖ
ਸੁਨਾਵਨਪੀਰਕਰਾਵਨਾ॥ਚੈਦਰਗੀਸੁਰਕਥਸਕਲਟਾਰ
ਮਨਮਾਨੀਚਿੰਤ੍ਰਾਲਾਵਨਆਤਿਦੁਖਪਾਵਨਾ॥੧੩੦॥ਜੇਨ
ਨੈਂਕਘਨਆਨੈਂਨਪਾਵਨਸਕਲਮੂਲਫਲਖਾਵਨਖੁਸੀਅ
ਨਾਵਨਾ॥ਫਿਰਤਕਰਤਸਭ੍ਰਮੇਲਾਚਿਤਰਾਗੀਆਨਿਰਖਨਿਰ
ਖਮਨਭ੍ਰਾਵਨਆਤਿਸੁਖਪਾਵਨਾ॥ਏਕਸਤਆਠਸਠਆ
ਸਘਾਸਘਨਰਾਅਲਖਨਸਨਜਾਵਨਆਖਸੁਨਾਵਨਾ॥
ਚੈਦਰਗੀਸਭਕਰੋਪਰਸਪਰਭ੍ਰਾਗਕਰਾਅਸਪਾਵਨਸੈਗਤਿਆ

ਵਨਾ॥੧੩੧॥ਅੰਗਨਿਸ੍ਰਮਜਲਕਰਰਾਮਚੰਦਜੀਪਾਸਗੁਰਾਏਆ
ਏਸੀਸਨਿਵਾਏ॥ਰਾਜਸਮਾਜਜਨਕਰਤਜਆਏਫਲਮਾਨਾ
ਰਨਿਤਥਾਏਇੰਦ੍ਰਵਸਗਵਾਏ॥ਆਪਕਲੇਸਸਗਰੇਬਨਪੇਸਾ
ਤਸਕਲਦੂਖਪਾਏਆਤਪਬਾਏ॥ਭਰਤਸਤ੍ਰੂਹਨਪਰਜਾ
ਸਾਰੀਚੌਦਹਰੀਬਨਆਏਸੀਕਰਪਾਏ॥੧੩੨॥ਸੀਨਸਰਵ
ਨਕਰਬਾਤਰਾਮਕੀਗੁਰਪ੍ਰਸੀਨਮਨਕੀਨਾ॥ਅਤਿਸੁਖਲੀਨਾ
ਕੁਸਨਕਰੁਰਘੁਨਾਥਪਿਆਰੇਤ੍ਰੈਸਸਭੁਸਾਰਕਰੀਨਜਰੂਚ
ਤੀਨਾ॥ਨਰਤਨਪਾਰਸਵ੍ਹਾਰਸਾਜਸਭੁਸਕਲਸੁਰਨਸੁਖ
ਦੀਨਾ॥ਖਲਬਧਿਕੀਨਾ॥ਚੌਦਹਰੀਸਕਲਨਿਰੇਸਸਤਕਰਾਸ
ਰਜਾਇਲਖੀਨਾ॥ਸੋਈਕੀਨਾ॥੧੩੩॥ਸੁਆਦਸੀਸਪਰਗੁ
ਰਤਰਨਨਪਰਰਘੁਵਰਆਸੁਆਆਵਨਸੁਰਘੁਨਿਤਾਹੈ

ਨੁਰਥਾਸੀਰਸਦਵਾਇਭਗਤਕੇਲਾਗੇਮਤ੍ਰਾਜਗਾਵਨਕ
ਕਜੀਆਵਨਾਲਖਮਨਗਾਮਸਮਾਜਥਿਗਾਜੇਸਕਲਤੇ
ਕਸੁਨਪਾਵਨਨਿਰਖਸੁਜਾਵਨਾਬੰਦਨਗੀਸੁਰਫੂਲਬ
ਰਸਾਵਨਮਨਮੋਚਿਤਾਲਾਵਨਕੌਤੇਪਾਵਨਾ।੧੩੪ਤ੍ਰ
ਆਦਜੋਗਸੁਰਦੀਸਕਰਨਕੋਗੁਰਚਰਨੀਚਿਰਨਾਏਆਖ
ਸੁਨਾਏਰਾਮਪ੍ਰੇਮਕੰਭਗਤਸੂਰਤੀਰਾਮਪ੍ਰੇਮਬਸਾਆਏ
ਤੇਰਨਲਾਏਆਭੁਉਪਾਏਕਹੁਕੋਭਗਤਪਰਗਆਵਧ
ਨਜੀਜਾਏਕਾਸਿਥਿਲਖਾਏਬਿਦਨਗੀਸੁਰਗੁਰਮਦਾਏਨੈ
ਨਸਤੀਸੁਪਾਏਨਜਗਨਆਏ।੧੩ਪਾਤੌਇਤੁਕਤਲਖਿ
ਰਤਸਾਗਨਕੇਸੁਰਗੁਰਚਰਨਸੁਨਾਏਕਾਰਸਮਦਾਏ।
ਮਾਪਾਪਤਿਜਨਮਨਕਰਮਾਜਾਗਪ੍ਰਗਮਾਉਲਨਾਜੇਸਨਿਸ੍

ਰਗਾਂਪੋਗਾਸਭੁਸੁਰਗੁਰਮੁਖਬਾਨੀਆਨੀਭੁਰਤਕਰਤਾਚਿਤ
ਲਾਪੋਗੁਨਗਾਨਗਾਂਪੋਂਕਲਪਫੂਲਥਰਧਾਥਰਧਾਂਜੇ
ਤੈਦਾਰੀਸੁਖਪਾਪੇਸੁਰਸ਼ਮਦਾਂਜੋ॥੧੩॥ਜੋਇਜਗ
ਤਗੁਰਕਹੈਭੁਰਤਸੋਕਰੋਰਗਆਕੋਪੀਆਰੋਜੋਅਨਪਾਰੋਂ
ਉਠੈਭੁਰਤਗੁਰਚਰਨਅਰਨਲੈਰਪ੍ਰਵਰਚਰਨਹਿਤਾ
ਰੇਭੁਜੇਸੁਖਾਨੋਗਾਅਨਮੁਖਬਾਤਨਕੀਨਆਜਤਕਆਤ
ਸਕਲਸੁਮਦਾਨੋਰੇਤੜਲਕਾਨੋਗਾਰੈਦਾਰੀਮੈਭੁਜੇਉ
ਪਾਪੀਦੋਸਨਕਿਸੀਭਿਲਾਵੇਭੁਗਨਾਸਾਸੋਗਾ॥੧੩॥
ਐਨਆਂਗੋਆਭੁਰਤਗਆਸੋਸਨੀਪੇਆਦਫਾਹੋਗਾ
ਰੀਅਰਜਨਮਾਰੀਗਾਂਚਲੋਅਦਪਾਮੇਰਜਨਸਚਾਲੇ
ਆਤਾਨਇਸੁਖਾਰੀਪੁਰਨਰਨਾਰੀਗਾਂਤਿਨਕਰਜਾਂਜਸੁ

ਕੈਸਾਜਾਨਿਲੇਆਇਸ੍ਰੀਪਾਕਰੋਊਦਾਰੀਮਸਤਕਧਾਰੀ।
ਬੈਰਾਗੀਆਸ੍ਰਕਰਿਭਗਤਜੀਆਇਉਸਰਨਤੁਮਾਰੀ
ਮੈਬਾਲਕਿਹਾਰੀ॥੧੩੮॥ਜੈਸਨਦਾਬੂਕਰੈਰਘੁਵਰਤੰਸੀ
ਅਨੁਚਰਭਗਤਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹਿਆਰੋ।ਭਗਤਮਾ
ਨਕਰੁਨਾਸਿਧਾਨਤੁਮਰਾਖੋਰਾਖਨਹਾਰੋਰਾਜਦੁਲਾਰੋ।
ਜੈਸੀਆਇਸੁਕਰੋਰਾਮਜੀਭਗਤਸੀਸਧਾਰਧਾਰੋ
ਦੀਨਦਯਾਰੋ।ਬੈਰਾਗੀਸੁਰਤੂਸਬਰਸਾਵੈਂਨਿਰਧ ਨ
ਨਿਰਧਨੀਪਾਨਾਵੈਹੇਤਲਗਾਯੋ॥੧੩੯॥ਫੇਰਰਘੁ
ਵਰਜੀਬੋਲੇਭਗਤਹਮਾਰੇਭਗਤੀਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੀ।
ਜਹਿਕੇਭਗਤਸਮਾਨਜਗਤਮੈਭਗਤੀਭਗਤਕਮਾਈ
ਕਹਿਰਘੁਰਾਈ।ਭਗਤਸਾਰਖੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਨਮਾਨੁਖ

ਦੇਹਬਨਾਈਜਗਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ਬੈਰਾਗੀਜੇਪਰਮਤੇਸਪੂਰ
ਨੰਭੂਰਤਕੀ॥ਰਹੀਰਹਾਈਸਭਸੁਖਦਾਈ॥੧੪੦॥ਕਾਫਕ
ਹੈਰਘੁਨਾਥਭੂਰਤੇਸੋਪਿਤਾਪਰਮਾਦ੍ਰਿਤਪਾਵੇਧਰਮੀਭ੍ਰਾਵੇ
ਧਰਮਪਾਵਕਰਤਿਆਗਾਹਮਾਰਾਬਹੁਤਬਚਨਕੋਪਿ
ਆਵੇਕਬੀਨਟਾਰੇ॥ਪਹਿਤਾਬਚਨਕੋਹਮਤੁਮਪਾਲ
ਹਿੰਕੀਰਤਜਗਾਬਿਸਤਾਰੇਸੀਤਸੁਖਾਰੇ॥ਬੈਰਾਗੀ
ਪੂਨਕਹੈਰਾਮਜੀਜੋਤੁਮਮਨਮੇਪਾਵੇਕਹੋਦੁਲਾਰੇ॥੧੪੧
ਸਾਫਗੁਹੂਤਬਕਹੈਭੂਰਤਸੋਂਆਖਜੋਮਨਮੈਆਈਤਜ
ਧਿਕਲਾਈ॥ਤੁਮਪਰਹਾਮਸਦਾਹੋਤਕਾਗੀਕੋਮਲਾਰਿ
ਤਰਘੁਰਾਈਅਤਿਸੁਕਚਾਈ॥ਅਨੇਕਭਾਂਤਕਹਨੇਤ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਦੇਵੈਂਦਾਮਬਡਾਈਹੀਤਸਦਾਈ॥ਬੈਰਾ

ਸੀਆਨੀਗੁਰਬਾਨੀਤੁੰਕੀਰਾਮਸਰਨਾਈਖੁਸੀਅਨਾਈ੧੪੨
ਲਾਮਲੀਨਮਨਰਾਮਭੂਪਨੀਗਾਬਿਨਤੀਭੁਰਤਸੁਨਾਵੰਹਿਸੀ
ਸਨਿਵਾਵੰਤਾਲਖਚੌਰਾਸੀਜਤ੍ਰਚੇਤਨਅਤਿਨਭੁਜਨ
ਥਲਜੇਆਵੰਤਿਬੇਦਸੁਨਾਵੰਤਿਆਕੇਉਨਸੁਨਿਪੇਅਸ
ਇਨਆਜਨਤੁਅਗੇਆਦ੍ਰੈਸਿਨਾਵੰਤਿਤਜੀਤਰਥਾਵੰਤਿਆਰ
ਦਾਗੀਕਹੈਭਰਤਰਾਮਸੈਬਕ੍ਹੁਅਪਾਰਜੇਪਾਵੰਤਿਸਾਂਤਮ
ਨਾਵੰਤਿਆ੧੪੩ਜਾਮਾਮਾਤਿਆਕਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿਢਲਹਿ
ਸਰਿਤਪ੍ਰੇਮਧਾਰਾਜੀਰਲੀਅਬਾਈਆਦਰੇਪਲਕਾਕੂਲਸੁ
ਹਾਵਨਦੁਤਿਆਤਰਦਰਫਾਈਸੂਲਗਵਾਈਆਸਕਲਸਮਾ
ਜਪਥੰਕਥਕਤਰਉਗਦਗਾਰਲੈਹਰਧਰੂਆਈਪੁਲਕਭੂਖਾਈ

ਫੇਰ ਦਰਗੀ ਤੈ ਸਭਾ ਨਪੇ ਸ ਜਲ ਚਰਨਪੀ ਨ ਰਘੁ ਰਾਈਨ ਦੁਕਾਪਾਈ॥
੧੪੪॥ ਨੂਨ ਨਾਥ ਰਘੁ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਤਿ ਜਿਨ ਜਖ ਰੂਪ ਦਜਬਰੀ ਨੀ
ਭੁਰਤ ਸੁਲਗੀ ਨੀ॥ ਜੇਸ ਸੀਸ ਰਾਮ ਪਾਯਾ ਨਿਰਸਾ ਰੇ ਭੁਰਤ ਖੁਸੀ
ਤਸਕੀਨੀ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨੀ॥ ਜੇ ਪਰਾਸਿ ਦਸਿ ਰੇ ਜਉ ਰਘੁ ਸਾਗਿਤ
ਗੰਗ ਜਗਤ ਪ੍ਰਗਟੀ ਨਿਲੇਕ[illegible]ਤੀ ਨੀ॥ ਫੇਰ ਦਰਗੀ ਤੇ ਚਰਨਪੀ ਨ
ਜੈ ਭੁਰਤ ਭਗਤਿ ਅਤਿ ਭੀਨੀ ਰਸਲ ਪਲੀਨੀ॥ ੧੪੫॥ ਦੁਹੂ ਵੇਖ ਕਰ
ਸਰਨ ਰਸੁ ਲਿ ਜਨ ਜੇ ਜੈਕਾਰ ਸੁਨਾਵੰਤਿ ਫੂਲ ਬਰਸਾਵੰਤਿ ਪੰਨ
ਭਰਤ ਰਘੁ ਨਾਥ ਪਿਆਰੇ ਕੂਸਭਾ ਰਉ ਤਰਾਵੰਤਿ ਫੂਲ ਬਰਸਾਵੰਤੀ
ਅਸਕਾ ਸਿਸਰ ਨਾਸਿ ਪਾਰੇ ਸਾਰੇ ਰਘੁ ਦੁਰਸਾਤੇ ਸਾਗਾਵੰਤਿ ਖੁਸੀ ਮਨਾਵੰਤੀ
ਫੇਰ ਦਰਗੀ ਸਕੁਲੋ ਗਲੁ ਗਾਈ ਸਦ ਪਾਸ ਮਨ ਪਾਵੰਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਵੰਤਿ॥ ੧੪੬

ਤੇਤਰਖਤ੍ਰਮਨਅਤਿਭੂਰਤਜੀਗਣੀਸ੍ਵਰਨਰਘੁਬਰਕੀਜੇਦਯਾਈਧਰਕੀ॥
ਗਅਵਰਨਪਰਸੀਸਧਰਨਕਰਖੁਸੀਭਈਬਹੁਤਰੀਕੀਕਰਨਕਰਕੀ॥
ਹਅਗੀਤੁਅਗੀਸਾਰਕਰੈਗੁਰੂਸਾਧਿਕਰੈਬਾਨਧੁਰਕੀਗਅਨਗਰਕੀ॥
ਚੈਦਹਰੀਕਿਰੈਗਅਭਗਤਸੋਪਾਲੁਪਰਕਾਗੁਰਘਰਕੀਮਾਤਸਗਰ
ਕੀਪ੧੪੭॥ਲਾਅਲਈਆਈਸਰਘੁਬਰਕੀਸਕਲਸਮਾਜਸਜਾਵ
ਨਰੇਰਨਜਾਵਨਾ॥ਸਭਨਰਨਾਰਿਆਪਾ॥ਰਾਬੀਕਲਤਏਗਅਬੀਜੋਗਨਚ
ਵਨਅਤਿਦੁਖਪਾਵਨਾ॥ਗੁਰਬਾਨੀਸਟਕੇਚਰਨਕਮਲਪਰਰਘੁਵਰ
ਸੀਆਨਿਹਾਵਨਾ॥ਨਿਤਸੁਨਾਵਨਾ॥ਦੀਨਅਸੀਸਮੁਨੀਸਰੰਦਾਰੀ
ਨਿਰਖਰਾਮਸੁਖਪਾਵਨਗੀਜੋਲਗਾਵਨਾ॥੧੪੮॥ਅਲਛਆਇਰਘੁ
ਰਾਇਰਾਇਸੋਨਿਲਤਮਤਾਸੁਖਪਾਏਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ॥ਬਹੁਤਭਾਂਤਸਨਮਾ
ਨਰਾਮਕਰਪੂਜਨਆਤਨਪਾਤਿਆਏਸੀਸਨਿਵਾਏ॥ਭਾਤਕਰੋਏਕੋਰ
ਮਢਾਏਮਨਤੇਸੋਕਨਸਾਏਭਰਮਗਵਾਏ॥ਦੋਦਰਗੀਤਿਵਦੇਸਲੋਲਾ

ਦੇਪਾਏਨਰਕਨਜਾਏ ਕੁਲਸੁਧਾਰੈ।੧੪॥ ਜੋਜਗਤਪਤਿਰਾਮ
ਗੁਸਾਈਂਆਤਚਰਨਾਸਿਰਨਾਵਨਕੈਸਮਦਾਵਨਾ।ਸਕਲਪਾਪਨ
ਕੇਪਾਪਨਪਰਮਨਮਸਤਕਪੂਰਲਗਾਵਨਾ।ਬਿਦਾਕਰਾਵਨਾ।ਜਨਕ
ਨਾਰਿਸਭੁਕੋਜੁਨਾਰਕਗਾਥੀਪ੍ਰਗਤਆਖਸੁਨਾਵਨਾ।ਆਸਿਖ
ਪਾਵਨਾ।ਚੰਦ੍ਰਹਰੀਨਕਨਾਰਿਜੋਧਨਗਨਸਭਸਨਮਾਨਕਰਾਵਨ
ਪ੍ਰੀਤਾਦਿਖਾਵਨਾ।੧੫੦॥ ਅਲਫਆਗਿਆਪਾਇਰਾਮਕੀਭਗਤ
ਅਵਧਆਇਆਵਨਗਮਪਿਆਵਨਾ।ਬਹੁਤਦੂਰਸਨਮਾਨਕੂ
ਰਕਰਗਾਮਪੁਜਾਵਨਾਆਵਨਨੀਤਸਿਖਾਵਨਾ।ਬਾਰਬਾਰਗਲ
ਮਿਲਸਬਨਨਕੋਪੁਨਆਸੁਅਚਲਕਾਵਨਭਗਤਸਲਾਵਨਾ।
ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੂਸਰਸਾਹਿਬਜਿਸਦਾਸਨਸੁਖਦਾਵਨਹਾਰਿਚੰਦ
ਗਾਵਨਾ।੧੫੧॥ ਬੇਵੰਤਸੁਖਪਾਇਭਗਤਅਨਰਾਮਪ੍ਰਸੰਨਮਨਜਾ
ਨੀਅੰਟੀਗਲਾਨੀ।ਰਘੁਵਰਗਾਮਗਾਮਕਾਹਿਰਘੁਵਰਆਇਰਘੁ

ਦੇਰਧਾਨੀਸਭੁਸੁਖਦਾਨੀਆਂ।ਚਰਨਪੀਠਪਰਵੀਨਸੈਧਾਸਨਰਾਮਲ
ਖਨਸਮਤਾਨੀਮਨਸੁਖਮਾਨੀ।ਚੰਦ੍ਰਗਤੀਜੇਕਾਰਜਕਰਨਾਆਈਸੁਤੇ
ਨਕੀਮਾਨੀਮਨਰਖਾਨੀ।੧੫੨।ਤੇਤ੍ਰਤਿਸਜਨਕਾਜਕਾਜਕਰੇਪਰਕਾਸ
ਰਲਧੂਲਾਵੰਤਿਆਖਸੁਨਾਵੰਤਿ।ਜੇਜੇਕਾਰਜਜੋਮਨਮੇਸੋਸਭ
ਧੁਰਤੇਪਾਵੰਤਿਦਿਲਨਲਾਵੰਤਿ।ਸਕਲਮਾਤਕੀਸੇਵਾਕਾਰਨਸਭੁਜਨ
ਰੋਲਾਵੰਤਿਕਰਿਸਮਦਾਵੰਤਿ।ਧ੍ਯਾਨਸੁਨਿਅੰਤਸੋਨੀਨਆਰੋਪਾਰਦ
ਰਸੀਸੁਖਪਾਵੰਤਿਬਾਹਰਜਾਵੰਤਿ।੧੫੩।ਜੋਸਮਜਥਨਆਇਰਖ੍ਯੁਦ
ਰਕੇਮਨਮਾਹਿਭਗਤਾਬਿਚਾਰੋਨਿਸਚਾਧਾਰੋ।ਨਿਦਰਸਮਕਰਪ੍ਰਨਕੁਟੀ
ਕੋਪਰਤੀਖੇਦਸਵਾਰੇਆਸਨਮਾਰੋ।ਰਿਖਿਮਨਿਸਗਨਿਰਖਤਪੀਸਰ
ਭਗਤਰਾਮਕੋਟੀਆਰੇਤਨਮਨਵਾਰੋ।ਚੰਦ੍ਰਗੀਸਭੁਧਾਨਪਾਨਸੁਖਮੈ
ਨਦੂਰਕਰਨ੍ਹਾਰੋਸੈਜਮਪਾਰੋ।੧੫੪।ਕੀਅਜਦੇਵਰੈਭਗਤਸਨੇਮਾਸੁਰ
ਸੁਦਰਿਸਰਗਾਂਦਨਫੁਲਬਰਸਾਂਵਨ।ਭਰੈਚਰਤੋਰਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਆਦਿ

ਸੇਤੱਬਮਨਭ੍ਰਾਵਨਨਰਕਨਸਾਵਨਾ।ਆਪਿਬਿਆਪਿਭ੍ਰਪਾਪਿਘਾਪਿਕਰ
ਸੰਤਸਰੂਪਸੁਰਾਂਵਨਸਾਥਸਮਾਂਵਨਾ।ਚੰਦਨਗੀਅਸਕਾਨਮਾਨਮਨ
ਉਲਟਪਲਟਕਰਗਾਂਵਨਜੈਸੇਆਂਵਨਾ।੧੫੫।ਠੋਰਖਰਕਤੈਂਭ੍ਰਿਆ
ਕੇਭਰਤਕਥਾਐਸੇਗਾਈਸੁਖਦਸੁਹਾਈ।ਜੇਸੁਨਿਪੜਤਗੁਨਿਤਮਨ
ਪੁਨਿਪੁਨਿਜਨਮਅਰਨਕੀਜਾਈਨਿਜਗਤਿਪਾਈ।ਬਲਤਪਲਤ
ਦੁਖਦੋਖਦਲਤਤੈਂਫਲਤਧਾਮਰਘੁਰਾਈਨਾਮਸਹਾਈ।ਪਾਵਨ
ਕਰਨਹਰਨਭ੍ਰਵਬੰਦਨਸੁਨਿਗਿਰਜਾਹਰਖਾਨੀਪੁਨਿਸਿਰਨਾਈ।
੧੫੬।ਬੋਸਥਸਆਬਿਸਭਨੇਜਾਨੀਰਘੁਵਰਬਾਤਾਬਿਚਾਰੀਸੁਰਾਇਤ
ਕਾਰੀ।ਆਦਤਜਾਦਤਅੰਤਨਪਾਦਤਭ੍ਰੀਰਭ੍ਰਰਤਨਿਤਭ੍ਰਾਰੀਸੁਰ
ਨਰਨਾਰੀ।ਲੀਨੀਆਇਨਬਾਲਮੀਕਸੋਕੀਨੀਦੁਰਤਾਤਿਆਰੀ
ਐਰਾਆਰਾਰੀਜੰਦਨਰੀਅਤੀਗੁਰਆਏਕੀਨਸੂਤੁਸਤਾਤਿਭਾਰੀ
ਰਾਮਪਿਆਰੀ।੧੫੭।ਦਾਲਦੀਨਰਘੁਨਾਥਭਗਤਿਦਰਧਨਸਰ

ਰਗਨ ਚਲਾਏ ਤੈ ਰਗਨ ਲਾਏ ਨਾਮ ਸੁਤੀ ਪਨਪ ਰਮਭ ਗਾਤੇ ਜਨ ਤੇ ਨ ਕੇਟ
ਗਸਾਦੇ ਖਾਏ ਆਨਾਸਪ੍ਰ ਜਾਏ ਨਾ ਸੁਨਿਆ ਗਾਸਤ ਪ੍ਰਗਿਮ ਲੇਸਮ ਜੀ ਘਤ੍ਰ
ਤਕੰਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ਅਨਤੇ ਭਾਏ ਚੰਦ ਜਗੀਤ੍ਰਰ ਚਲੇਤ ਜੰਤੇ ਪੰਚ ਘਟੀਨਿ
ਪਗਾਏ ਤੇ ਗਾਲਾਏ ॥੧੫੮॥ ਜਾਲ ਜਾਨਿਆ ਦੰਡਕ ਦੁਖੀਆ ਸੁਨਿਆ
ਪਜ ਘਟੀ ਨਾਰਜਾਮ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਗਪ੍ਰ ਨਾਥ ਪਸਕਸਪਰ
ਸਪਾਵਿਤ ਰਕੀਨਾ ਭੈ ਨਵੀਨਾ ਜੀਵਨੀ ਤ ਅਨੰਤ ਮਗਨ ਸੁਨ ਗਸ
ਦਰਸਨ ਬ ਕੀਨਾ ਦੁਖ ਭੂਖ ਛੀਨਾ ਚੰਦ ਰਗੀ ਸਭਭੂ ਦੁਰਦੂਲੇ
ਪੰਖੀ ਰਸ ਬਪ ਲੀਨਾ ਆਨੰਦ ਕੀਨਾ ॥੧੫੯॥ ਰੋਗਪ੍ਰਦ ਰਾਜੀ ਪੰਚ
ਘਟੀ ਪਰਨਕੁਟੀ ਬਨ ਵਾਦਨ ਪਰਮ ਸੁਹਾਵਨਾ ਸੀਪ ਰਘੁਨਾਥ ਸੁਬਲ
੫੨ ਖਮਨ ਘਰ ਲਗੇ ਰਹਿਨ ਮਨ ਭਾਵਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਾ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰਸ
ਮਾਨ ਜੁਰਿ ਆਏ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਕਰ ਗਾਵਨ ਅਰਜਸੁ ਨਾਦ ਨਾਦ
ਦਰਗੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨ ਨਿਤ ਕਾਰੀ ਜਲਦੀ ਮੋਰ ਗਾਵਨ ਅਸ ਕੀਨਾ ॥੧੬੦॥

ਜੇਤਕਪੈਂਤਘਟੀਪ੍ਰਭੁਛੂਏਸ੍ਰੂਪਨਖਾਤਬਆਈਘਾਤਚਲਾਈ।
ਸਕਲਨਗਰਬਨਖੋਜਦੇਖੇਆਨਨਕੀਸੁੰਦਰਤਾਈਮਨਮੋਭਾਈ।
ਨਿਰਖਤੁਸਾਮਰੂਪਪਾਪਿਆਗਾਮਨਆਨਾਕਛੁਗਈਤੌਪੈਆਈ।
ਅਤਿਲੰਪਟਰਾਗੀਕੂੰਵ੍ਯਾਹਿਕੈਦਾਗੀਅਤੁਲਤਨੁਗਤਾਦਿਵਾਈਕਹਿ
ਮੁਸਕਾਈ।੧੬੧।ਸੀਨਿਸ੍ਯਾਮਜਾਕਰਬਾਤਰਾਮਜੀਲਛਮਨਪਾਸ
ਪਠਾਈਬਾਤਸੁਨਾਈ।ਤਮ੍ਹਰੇਸਾਥਸੁੰਦਰੀਸੁੰਦਰਿਤੋਇਬਰੈਸੋ
ਸੋਭਾਈਕਹੈਰਘੁਰਾਈ।ਸੁਨੀਲਖਮਨਪਾਹਿਕਹਿਤਬਗਨਕੋਲ
ਖਮਨਘਣੁਰਘਪਠਾਈਕਹਿਸਮਝਾਈ।ਇਤਉਤਉਤਇਤਾਫਿਰ
ਫਿਰਥਾਕੀਚੰਦਤਰੀਗਿਗਿਨਿਆਈਦੇਤਬਡਾਈ।੧੬੨।ਸੀਨਿ
ਸਭੂਪਭਿਜਾਨਕਕੀਤਾਸੀਤਾਪਰਤਬਧਾਈਮੁਖਰੂਤਿਲਾਈ।ਸਿ
ਮਚਹਿਲਖਮਨਕੇਤਾਂਈਬ੍ਯਾਪਾਗਤੁਸਮਸ੍ਰਣਾਈਭੁਜਕਰਚਲਾਈ।
ਤੁਰਤਉਤਾਵਲਗਾਵਲਲਖਮਨਨਾਕਕਾਨਇਟਕਾਈਦੇਤਪਠਾਈ।

ਰੋਦਨ ਕਰੀ ਅਸੁਰੀ ਬਿਰਲਾਈ ਖਰ ਦੂਖਣ ਪਹਿ ਜਾਈ ਘਾਤ ਸੁਨਾਈ ।੧੬।
ਸੁਪਾਦਸੋ ਰਨ ਰਾਦਿਤ ਅਕੇ ਅਨੇਮੇ ਸੈਤ ਸਭ ਤਨ ਪਾਹਿ ਆਈ ਕਰ ਕੇ ਧਾਈ ।
ਤ੍ਰਅਕੇ ਸੈਰ ਪਰ ਬੈਰੀ ਆਪਾਖ ਘਰ ਨਤ੍ਰ ਅਕੇ ਰਾਈ ਗਾਦ ਫਲ ਤਾਈ ।
ਬਿਨਾ ਅਪਰਾਧ ਏਦ ਸਾਹ ਆਗੀ ਲਛਮਨ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ਦੋਨੋ ਭਾਈ ।
ਰੋਦਨ ਕੀ ਖਰ ਦੂਖਨ ਸੁਨਿ ਕੈ ਫੌਜ ਸਜਾਬ ਬਨਾਈ ਕਰੀ ਚੜਾਈ ।
੧੬ ਸ੍ਵਾਨ ਦੁਆਦ ਜਲਾਦਾਨ ਸਾ ਚਰ ਸਾਰੇ ਤੁਰ ਤਰਾਸ ਪਹਿ ਆਂਵਨ
ਸੇਰ ਮਚਾਂਵਨਾ ਜਾਰਭੁ ਫੈਰ ਸੈ ਖੇਰੈ ਫਾਂਦੂ ਨ ਸੌਸ ਤ ਘਤ ਰਲਾਂਵਨ
ਸੀਖਰ ਸਾਂਵਨਾ ਤਬ ਭਰਗਵਾਨ ਕਮਾਨ ਤਾਨ ਕਰ ਪਾਦ ਕਬਾਨ ਚ
ਲਾਂਵਨ ਆਪ ਪਚਾਂਵਨਾ ਬਿਦਰਗੀ ਰਘੁਨਾਥ ਕਸਾਪ ਕਾਨਿਸਾਰ
ਰਪਾਰਮ ਕਾਂਵਨ ਪੁਨਿ ਫਿਰ ਆਂਵਨਾ ।੧੯ ਪਾਤੋ ਇਤ੍ਰ ਰਤ ਸੁਖ ਸੋਦ੍ਰ
ਫਿਰ ਖਰ ਦੂਖਨ ਰਾਮ ਸਾਥ ਦ੍ਰੁ ਆਖਸਨਾਂ ਦੂਜੇ ਜੇਬ ਗਿਆ ਪਾਰਫਿ

ਰਨਗੇਅਅਕਰਜਾਨਗਵੰਦ੍ਰੂਚਰਨਨਪਾਂਵਾ॥ਉਭੈਭ੍ਰਾਤਸਮਜਾਨਿ
ਜਅਗਨਾਭਰਨਅਨੇਨਰਾਂਵਨ੍ਹੂਨਸੁਖਪਾਂਵਾ॥ਰੰਦਾਗੀਰਘੁਨਾਥ
ਸਾਥਤਬਨਿਸਚਰਜੁਧਮਚਾਂਵ੍ਹੂਨਾਥਉਠਾਂਵਾ॥੧੬੬॥ਜੋਏ
ਜੋਰਕਰਸਮਰੂਪਾਰੀਭਾਰੀਅਨਿਬਰਸਾਂਵਨਗੁਸਾਖਾਂਵਨਾ॥ਤੁਧ
ਰਘੁਰਾਏਬਾਨਚਲਾਈਸਕਲਸੁਪਕਾਰਿਜਾਂਵਨਭੂਪਟਕਾਂਵ
ਨਾਪੁਨਿਰਘੁਬੀਰਸੁਤੀਰਚਲਾਏਖਲਸਰੀਰਪਸਜਾਂਵਨਭੂ
ਜਾਨਿਰਲਾਂਵਨਾ॥ਰੰਦਾਗੀਸੁਖਪਾਂਸਗਸਜੀਕੌਤਕਸੌਰ
ਦਿਖਾਂਵਨਕਰਨਜੋਚਾਂਵਨਾ॥੧੬੭॥ਸੌਨਾਸਾਏਰਿਸਪਾਏਨਿਸਾ
ਚਰਘਨੇਘਨੇਬਲਕਾਰੀਪੇਪੇਭਾਰੀ॥ਸੇਲਾਸਕਤੀਸੂਲਸਮੂ
ਨੂਆਰਨਏਕਨਿਵਾਰੀਅਤਿਬਲਕਾਰੀ॥ਜਿਰਖਤਸੁਰਪਤਿਸੁਰ
ਮਨਧਰਕਤਮਾਯਾਤਾਸਪਸਾਰੀਫੈਲੀਸਾਰੀ॥ਰੰਦਾਗੀਭ੍ਰਮ
ਰਾਮਰੂਪਸਭਸਰਦੇਵਾਰੇਵਾਰੀਰਾਮਚਿਤਾਰੀ॥੧੬੮॥

ਤੀ

ਜੈਨਗਰਕਰਾਮਸਭੀਨਿਸਾਤਰਚੈਦਾਸਤੰਸਮੁਕਾਏਦੇਰਨਲਾਏ।ਰਾਵਨ
ਬਾਹਿਨੀਖੈਨਆਹਿਨੀ**ਰੈਣੁਤਲੈਕਸਿਪ**ਪਾਏਸੋਰਮਚਾਏ।ਬੂਜਤਦਲ
ਨ੍ਰਿਪਕਰਤੇਸਕਲਦੁਖਪਾਇਕੇ**ਨਔ**ਤੂਭਬਨਏਕਤੁਸਮਦਾਏ।ਚੰਦ
ਰਜੀਤਬਕਾਵਨਤਅਹੀਸਗਰੇਹਾਲਸੁਨਾਏਤਾਨਾਲਾਏ।੧ ਦ੍ਵਿਆਛੰਦ
ਰਤਰਹੀਘਨਪਰਹਾਤਪਰਸੂਗਨਲਧੀਰਧਾਲਿਕਾਰੀਸੈਧਾਨਿਹਾਰੀ।
ਸੈਗਸੁਨਾਰੀਭੂਪਆਪਾਰੀਮੋਆਨਕੀਨਾਬੀਚਾਰੀਸੰਦਰਿਭਾਰੀ।ਤਦ
ਭਗਨੀਕੇਕਾਨਧੂਚਕਰਹਾਸਾਕੀਨਪੁਕਾਰੀਨਕਕਨਹਾਰੀ।ਚੰਦ
ਰਜੀਖਰਦੂਖਨਭਾਰਿਸੈਮਾਰਿਕੈਸੈਨਸਧਾਰੀਬੀਰਖਰਾਰੀ।੧੦
ਕਾਢਕਰਤਹੈਸੋਰਮਹਾਸਾਰਪਾਤੇਮਨਮੈਧਾਤਬਿਚਾਰੇਪਾਰਨਪਾਰੇ।
ਸੋਸਮਾਨਖਰਦੂਖਨਕੇਧਾਲਿਕੈਨਤ੍ਰਿਸੀਕੇਮਾਰੇਬਿਨਅਵਤਾਰੇ।
ਤਾਮਸਦੇਭੁਜਨਨਨਹਿਰੋਵੈਧੈਰਕਰੋਹਠਪਾਰੇਲਰੇਂਕਰਾਰੇ।ਚੰਦ
ਰਜੀਜੇਭੂਪਘਲੀਹੈਰਨਆਹਿਦੇਉਭੀਪਾਰੇਮਨਮਤਿਪਾਰੇ।੧੧

ਗਾਵਗੀਤਅਨਆਤਿਨਿਸਾਚਰਪਾਰਸਮੁੰਦਰਸਾਏਭੇਗਨਛਾਏ।
ਭੂਤਅਗੀਤਨਿਸਾਚਰਕੇਦਿਗਨਚੋਰੇਹਾਲਜਨਾਏਕਹਿਸਅਦ
ਧੋਗਾਅਪਰਤਾਪਅਗੀਚਸੁਨਾਏਰਾਂਵਨਗੁਸਾਆਏਨੈਨਹਿਸਾਏ।
ਚੰਦਾਰੀਅਨਅਰਨਆਨਕਰਗਾਅਚਰਨਾਇਤਲਾਏਦਰਸਨਪਾਏ
ਲਾਅਲੀਗੋਸੋਹਰਨਹਰਨਕੈਨਿਰਖਸੀਪਸੁਖਪਾਏਬਚਨਸੁਨਾਏ।
ਜੋਤਭੂਰੰਗਸੁਰੰਗਰੰਗਕੇਰੀਰੰਗਤਨਜਰਾਏਦੇਹੁਲਿਆਏ।
ਕਰਨਕਰਾਵਨਭਾਵਨਜਾਵਨਲਖਮਨਕੇਸਅਦਾਏਪਾਸਘਾ
ਏਚੰਦਪਰੀਗਧੁਨਾਥਕਲਾਸ੍ਰਾਸੁਖੱਧਰਕਰਾਪਏਕੁਾਏਤੁਰਤਸਿ
ਧਾਏ।੧੭੩।ਅੀਸਅਲਿਨਅਨਸੁਰਨਾਥਕਸੁਰਗਾਮਚਰਨਲਿਰਨ
ਦੂਨਅਰਜਸੁਨਾਵਨਾਹਅੱਗਾਦੂਖਨਿਵਾਰੇਸੁਆਅਜਿਨਦੀਆਰੇ
ਗਾਵਨਦੂਖਟਕਾਵਨਾਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਧੀਰਦੇਭੂਰੀਤੀਧਰਤੀਰਚ

ਲਾਵਨ ਮਿਰਗਾ ਗਿਰਾਵਨਾ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਉਚਾਰਨ ਸਭ ਸੁਰ ਚੰਦ੍ਰਾਰੀ
ਜਸ ਗਾਵਨ ਫੁਲ ਬਰਖਾਵਨਾ ।੧੭੪। ਸੁਨ ਨਾਮ ਲਛਮਨ ਕੇ ਲੈ
ਕਰਾਗਿਰਾ ਪਰਨਿਸ੍ਰ ਖਭ੍ਰਾਤੇ ਸਵੇ ਕੇ ਮਾਰੋ । ਪੁਨ ਕਹਿਆ ਲਛਮਨ ਸਰਘੁ
ਵਰਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਾਲਿ ਗਏ ਰੂਪਾਨਿਧਾਰੋ । ਜੋ ਗਾਤਿ ਲਾਗਾਜਾ
ਗਨਿਤ ਕੋ ਰਾਮ ਕਈ ਕਿਨ ਨਾ ਕਰ ਜਾਰੇ ਘਤਨਾ ਬਿਚਾਰੋ । ਚੰਦ੍ਰਾਰੀ
ਗਾਤਿ ਕੀਨ ਨਿਸ ਬਾਸ ਹਿਰਾਸ ਦਾਸਾ ਹਿਤ ਕਾਰੇ ਘਤੇ ਉਦਾਰੋ ।੧੭੫
ਫੁਤਿ ਵਾਜਾ ਲਛਮਨ ਕੀ ਸੁਨਿ ਕਰ ਸੀਅ ਧਰਤ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤਿਤ ਤਾ
ਹੋਇ ਕਹਿ ਲਛਮਨ ਕੇ ਪਾਰ ਬਾਰ ਸੀਅ ਸੰਕਟ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ਦੇਵ
ਈ ਜਾਏ ਆਰਨ ਗਰਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਲਛਮਨ ਕਿ ਸਾਮ ਦਾਏ ਸਾਤਨ ਪਾ
ਏ । ਰਾਮ ਕਾਰ ਕਰ ਦੀਨ ਚੰਦ੍ਰਾਰੀ ਸੀਅ ਚਰਨਨਿ ਰਨਾਏ ਤੁਰਤਾ ਤਿ
ਪਾਏ ।੧੭੬। ਤੇਤੇ ਰਕਰ ਸੀਅ ਅਰੇਖ ਬਿਹਵਨ ਰੂਪ ਹਟਾ ਦੇਖਤ

ਮਲਗਾਵੈਂ॥ ਹੋਨਤਾਰ ਜਬ ਹੋਨਤੇ ਆਵੈ ਨ੍ਰਿਪਿ ਬੁਧਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ਸਭ ਮੈ
ਜਨਪੈਵਾ॥ ਜਾਕੇ ਡਰ ਕਰ ਤੀਨ ਲੋਕ ਡਰ ਥਰ ਥਰ ਸੁਰ ਬੀਰ ਆਵੈ
ਹੁਕਮ ਬਜਾਵੈ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਸੋ ਰਾਵਨ ਕੁਰਬਰ ਜਾਨਕ ਕੂ ਦ੍ਰਿਗਰ ਰਾਵੈ
ਰਘੁਬਰ ਗਾਵੈ॥ ੧੭੭॥ ਜਾਮ ਲਛਮਨ ਤਿਨ੍ਹਾ ਆਗਿਆ ਗਾਤੇ
ਸੀਅ ਨੂ ਲਛਮਨ ਆਈ ਸੀ ਗਰਤਾਈ॥ ਬੋ ਪੀਭੀਖਨ ਕਬਹੂੰ ਜੀਨੀ
ਕਰੋ ਪਾਰ ਰਪਾਈ ਪੁਸੀਆ ਨਾਈ॥ ਮਨ ਮੋਹ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨਾ ਦਨ
ਕੰਪੇ ਲੀਨ ਉਨ ਸੀਰ ਬੰਧਿ ਲਾਈ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਸੁਰ ਕਾਰਜ ਕਾਰ
ਨਾਮਨਿ ਕਭੰਤ ਡੂਬ ਪਾਈ ਸੀਤਾ ਆਈ॥ ੧੭੮॥ ਜਮ ਲਛਮਨ ਜ
ਪਨਿ ਸਚਰ ਜਬ ਜਾਨਾ ਸੀਤਾ ਸੋ ਨ ਪਾਵੈ ਪਤ੍ਰ ਬਿਲਲਾਵੈ॥
ਰਘੁਨਾਥ ਲਛਮਨ ਹਾਰ ਪੁਰ ਐਸੇ ਧਰ ਨਮੁਨਾਵੈ ਆਤਿਰੈ
ਧਾਵੈ॥ ਗ੍ਰਿਧਰਾਜ ਮ੍ਰਿਤਕ ਯੋਗ ਸੋ ਰ ਕੇ ਤੂ ਕਰਤ ਤਾਰ ਬਾਲੋਆ ਦੇਵੈ

ਪਸਰਾਵੈਗਾ। ਬਚਨ ਚੰਦ ਕੇ ਆਗਨਿ ਆ ਬਰਗ ਬੁ ਤੇ ਤੂ ਰਤ ਮੀਰਾਂ ਦੇ ਵੂ ਪਾਰ
ਕਰੈਗਾ॥੧੭੯॥ ਜੋ ਕਾਰਜ ਭੂਪ ਬਾਗ ਵਿ ਰਨਿ ਸਬ ਰਚਨ ਸੋ ਗੁਸਾ ਪਾਏ ਬਾਨ
ਚਲਾਏ। ਤੁਰਤ ਕਟ ਟਾਰੂ ਚੇਂਚਾਗ ਕਰ ਪਸੁ ਤੇ ਗਰਕਾਏ ਤੇ ਰਨਿ ਲਾ
ਏ। ਕਾਰ ਬਧ ਮਾਰ ਕੇ ਰਾਨਿ ਆ ਰਬ ਕਾਪਿ ਖਪਟ ਕਾਏ ਤੁਰਤ ਜੀ
ਗਏ। ਰਾਵਣ ਗੀਤ ਬ ਲੈ ਕਰ ਸੀਤਾ ਬਾਗ ਅਸੋਕ ਪੁਚਾਏ ਖੁਸੀ ਆਨ
ਦੋ॥੧੮੦॥ ਅਗਲੇ ਆਏ ਰਘੁਨਾਥ ਆਗਾਰਿ ਗਲ ਲਛਮਨ ਜੀਨ
ਲਿਆਏ ਆਤੁਰ ਹੋਏ। ਕਹਿ ਰਘੁਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਆਏ ਕਿਸ ਵਾਸਤੀ
ਨ ਸੁਣਾਏ ਮਨ ਨੇ ਆਏ। ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਤੇ ਲਛਮਨ ਬੋਲੇ ਸੀਤਾ ਜੀ ਦਿਪ
ਭੇਜਿਆ ਨਿਮਤ ਤੁਸਾਡੇ। ਲਛਮਨ ਸਾਥ ਰਘੁਨਾਥ ਜੀ ਦਰਸਨ ਆਸ੍ਰਮ ਜਾ
ਲਦੀ ਪਾਏ ਖਾਲੀ ਪਾਏ॥੧੮੧॥ ਦੇਖਿ ਲੋਕਨ ਰਾਮ ਆਸ੍ਰਮ ਸੂਨੇ ਰਾਮ
ਚੰਦ ਦੁਖ ਪਾਵਨ ਚਿੰਤਾ ਲਾਵਨਾ ਪਹੁਤਾ ਬਿਆਕੁਲ ਭਏ ਰਾਮ ਜੀ

ਰਾਵਨ

ਸੀਤਾਸੀਤਾਗਾਵਨਆਯਸੁਨਾਵਨਾ।ਦੇਖੀਦਸਾਬਿਕਲਭਏਰਘੁਬਰ
ਕੀਲਛਮਨਅਤਿਦੁਖਪਾਵਨਧੀਰਧਰਾਵਨਾ।ਢੂੰਢਤਫਿਰੀਕੂਤ
ਤਰਘੁਬਰਜੀਨਿਕਟਜਟਾਊਂਸੁਨਨਰਭਾਵਨਾ।੧੮੨।ਫੇਰਤਰਫ
ਗਗੀਧਪੰਖਬਿਨਰਘੁਬਰਪੂਛਤਪਾਏ।ਕਿਉਂਦੁਖਪਾਏ।ਸੁਨਿ
ਕਰਬਚਨਰਾਮਚਰਨਨਪਰਪੰਖੀਸੀਸਨਿਵਾਏਬਾਤਸੁਨਾਏ।
ਨਿਸਚਰਰਾਵਨਸੀਤਾਲੈਗਯੋਤਿਨਸੋਂਰਾਮਯੁਧਮਚਾਏ।ਪੰਖਕਟਾ
ਏ।ਢੂੰਢਤਗੀਸੀਰਾਮਚੰਦਨ੍ਹਾਨਿਨੈਨਨੀਰਭਰਿਆਏਪ੍ਰਾਨਪਠਾ
ਏ।੧੮੩।ਸੋਸਕਲਚਰਅੰਡਕੇਨਾਮਦਨਿਜਕਰਕਰਿਆਕੀਨੀ
ਮੁਕਤੀਦੀਨੀ।ਰਾਮਸਮਾਨਨਨਾਹਿਬਕੇਊਬਾਤਪੁਰਾਤਨਚੀ
ਨੀਨਦੀਨਦੀਨੀ।ਜੋਜੋਆਇਰਾਮਸਾਚਾਤਕਮਾਨਿਮਾਲੇਕਜੁਤੀ
ਨੀਪਰਗਟਕੀਨੀ।ਢੂੰਢਤਗੀਰਘੁਨਾਥਭੁਜਨਾਥਿਨਕੀਜਾਗਾਨਿਮਾਨਿ

ਦੀਨੀ ਮਤੀ ਅਲੀਨੀ ॥੧੮੪॥ ਜੀਅ ਜਾਗਤੇ ਪਤਿ ਜਨ ਕਲਾਫ ਲੀਬਨ
ਘਨੇਰੇ ਜਤ ਆਏ ਪੂ ਛਤ ਪਾਏ ॥ ਹੇ ਦ੍ਰਿਗ ਹੇ ਪੰਥੀ ਹੇਤ ਰੂ ਦ੍ਰਵ ਭੀਤ ਦੇ
ਦੂਖ ਤਾਏ ਫੇ ਮਨ ਲਾਏ ॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਏਹ ਵ੍ਰਿਤਾਂਤ ਲਿ ਅਰਘੁ ਵਰ ਬੀਤਾਧ
ਨਦੂਖ ਪਾਏ ਜੋ ਤਤ ਜਾਏ ॥ ਰੰਦ... ਬਨ ਪਰਘ ਤਨਿ ਰਖਤ ਸਦ ਰੀ
ਸਰਨਾਗਤਿ ਪਾਏ ਅਨ ਤੂਭ ਪਾਏ ॥੧੮੫॥ ਹੇ ਰੇਰ ਕਰਗਮਾ ਪਾਮ ਜੈ ਸਵ
ਜੀਏ ਫੇ ਵ੍ਰਤ ਕਰਦੀ ॥ ਨਿਰਪਗ ਪਰਦੀ ॥ ਦੀਨਦੇ ਅਲਨਿ ਤਾਲਕੀ
ਲਜੋ ਨਿ ਮੇ ਧਰਦੀ ਰਘੁ ਧਰਦੀ ਅਰਜਾ ਕਰਦੀ ॥ ਆਪਨੀ ਜਾਤ ਅ
ਜਾਤ ਜਾਨਿ ਕਰ ... ਲੋਨ ਤੁਮ ਕੇ ਫਰਦੀ ਅਤਿ ਭੈ ਕਰਦੀ ॥ ਰੰਦਾ
ਜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਧੀਰ ਦ ਜਾਨ ਕਰ ਫ ਦਾਸੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਦੀ ਅਰਜੀ ਹਰਿਦੀ ॥੧੮੬
ਧੇਖੂ ਜੀਅ ਨਤਨਉਣਿ ... ਰਵਦੀ ਘੇਰਾ ... ਅਸੀ ਫੇਰ ਨਲਾਈ ॥
ਜੀਨੈ ਅੰਤੇ ਚਖ ਚਖਦੀ ਨੇ ਲੀ ਨੇ ਰਘੁ ਨੂ ਵਰਾ ਈ ਗੁਸੀਆਨਾਈ ॥

ਖਾਇਖਾਇਕਰਘੋਰਘੋਰਕਰਿਘੋਰਬਚਨਭਾਖੀਮਾਯੁਰਤਾਈ।
ਚੰਡਰਾਗੀਸਦਗੀਨਾਤਿਕੀਨੀਕੋਪਲਾਚਿਤ੍ਰਰਘੁਰਾਇਰਾਮਚੌਪਾ
ਈ॥੧੮੭॥ਦਾਲਦੀਨਹਿਤਅਨਿਤਾਚਿਤਾਸਿਮਰਤਤੇਪੂਰਨਹਿ
ਤਕਾਰੀਪਸੂਨਰਨਾਰੀ॥ਤੀਸਿਰੂਚੀਲੈਂਸੀਸਮੁਰਗਸੁਨਰਬਾਲ
ਮਾਨਿਪਾਰਉਤਾਰੀ॥ਰਾਮਉਦਾਰੀ॥ਸੰਵਰੀਬਦਰੀਨੀਚਜਾਤ
ਅਤਿਗਦਵਰੀਸੀਕਰਤਾਰੀਜਗਨਸ੍ਵਾਰੀ॥ਚੰਦਨਰੀਸ
ਭਆਸਨਾਮਕਰਪੋਰੋਗਾਮਦਾਰਬਾਰੀਨਿਸਚਾਪਾਰੀ॥੧੮੮
ਜਾਲਜਗਤਕੇਪਾਲਕਪ੍ਰਭੁਵਰਪੀਪਾਸਰਪੋਂਰਆਏਤੇਰਨ
ਲਾਏ॥ਤਰਾਮੁਨੀਸਰਨਿਪੀਤਪੀਸਰਨਿਰਖਰਾਮਸੁਖਪਾਏ
ਸੀਸਨਿਵਾਏ॥ਰਾਸਸਮੁਥਿਨਲੀਨਜਾਰਦਮਾਨਿਆਦਿਤਾਨ
ਰੰਗਨਗਾਏ॥ਨਮੋਭਾਏ॥ਚੰਦਨਰੀਮੁਨਿਉਸਤਤਿਕਰਕਰ

ਰਾਵਨਭੇਤ ਬਤਾਏ ਦੂਖ ਸੁਨਾਏ ॥੧੮੯॥ ਰੇਰਖੀਨਾ ਰਦ ਸੋਭਾਨੇ
ਬਾਨੀ ਰਘੁ ਵਰ ਭੁਜਾ ਭਿਰਾਵੰਹਿ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੰਹਿ ਸਨੇਸਭ
ਰਾਨਿਕਰੈ ਮੈ ਪ੍ਰਤੀਏ ਕਨ ਬਚਨਾ ਪਾਵੰਹਿ ਆਖ ਸੁਨਾਵੰ
ਹਿ॥ ਚਲੇ ਰਾਮ ਕਰਾਤਿ ਆਗਾ ਮਰੋਵਰ ਸੁਰ ਦੇਵ ਫੂਲ ਬਰ
ਸਾਵੰਹਿ ਗੁਨ ਗਾਨ ਸੁਨਾਵੰਹਿ॥ ਜੈ ਦੇਹ ਰੀ ਰਘੁ ਨਾਥ ਦਈਆ
ਸਾਂਧਿ ਰਿਖੀ ਸੂਰ ਕਪੂਰ ਜਾਵੰਹਿ ਸੀਤਾ ਗਾਵੰਹਿ ॥੧੯੦॥ ਜੇਕ
੨ ਬਾਆਏ ਰਾਮ ਚੰਜੀ ਲਛਮ ਨੇ ਠਾਸੁ ਕਰਾਏ ਉਤਲਾਏ॥
ਹਨੂਮਾਨ ਅੰਗਦ ਵਾਨਰ ਸੈਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਾਨ ਬੀਰ ਬਾਰ ਆਏ ਨੇ ਰਥੇ
ਪਾਏ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦੂਸਮ ਜਾਨ ਭਾਗ ਤੇ ਰ ਬਾਂਰ ਪਠਾਏ ਮਾ
ਨਪਾਏ॥ ਜੈ ਦੇਹ ਰੀ ਰਾਜਾ ਦੇਜ ਪਨਸ਼ ਏ ਕਨਮੁ ਖ ਤ੍ਰ ਰਤਾਨੇ ਪਾਏ
ਸਾਸਨੇ ਵਾਏ॥੧੯੧॥ ਕੀਨਿ ਸਭੂ ਪਾ ਅਨੂਪ ਨਿਰਖ ਕਹਿ ਕੈ ਨਦੇ

ਸਤੇ ਆਏ ਕਰਾਮਿ ਪਾਏ। ਕਾਰਜ ਕਵਨ ਉਤਿ ਜਾਗਨ ਚ ਜਨਾ ਕੈਸੇ
ਸਰਗਨ ਸੁਤਾਏ ਘਨ ਕਠਨਾਏ। ਸੁਕਿਆ ਤੈ ਨਾਮ ਕਾਮਾ ਕਿਤ ਪਾਏ
ਕੈਸੇ ਭੂਪ ਕੇ ਜਾਏ ਭੂਪ ਬਨਾਏ। ਭ੍ਰਾਤ ਜਾਤ ਕੀ ਘਾਤ ਸੁ ਦਾਨ ਕਰ
ਰੰਦਾਗਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਏ ਕਹਿਨ ਸਕਾਏ।੧੯੨। ਸੀਨ ਵਾਈ ਨੈਨ ਘੇਰਿ ਪਿਖ
ਪਏ ਪਟਨ ਕੋਉਤਿ ਜਾਏ ਆਨ ਰਜਾਏ। ਤਸਮਾਹਿ ਤੁਮ ਬਚਨ ਸਾਨਿ ਬਾਨਿ
ਆਏ ਕੋਸਲ ਦੇਸ ਕੇ ਜਾਏ ਰਘੁਕੁਲ ਆਏ। ਨਾਮੁ ਰਾਮ ਲਸ
ਅਨੈ ਭ੍ਰਾਈ ਨਰ ਕੀਨਾ ਬਾਲਿ ਆਏ। ਪਾਬਤ ਰਕਾਏ। ਚੌਦਹ ਰਕੀ
ਤਸਪਿ ਅਧਿਕਾਏ ਤੁਮ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਆਏ ਕਰਾਮਿ ਪਾਏ।੧੯੩
ਸੁਨਾਵ ਸਾਕੈਆ ਸਾਰਿ ਬਾਸਾ ਪਗਨ ਹਨੂਮਾਨ ਸਿਰ ਨਾਏ ਖੇ
ਸੀਸ ਨਾਏ। ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ। ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨ ਭੁਲਾਏ। ਬ੍ਰਜਾਇ ਕਰੂਪਾ
ਏਅੰਤਨ ਪਾਏ। ਮੂਰਖ ਬੀਚ ਰਜਾਤਿ ਸੁ ਭਾਏ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਗ।

ਪਾਏਰਘੁਬਰਰਾਏ॥ਜਿਸਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕੋਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰਜੈਦਾਰਗੋਸੋ
ਗਾਏਆਮਸੁਨਾਏ॥੧੬੪॥ਤੁਮਾਦਜਾਨਿਆਦੀਨਬੰਧੁਪ੍ਰਭੁ
ਪੁਲਕਾਵਲੀਸਰੀਰਾਪ੍ਰੇਮਮਗਨਪਾਂਰਿਗਾ॥ਬਰਨਤਬਰਨਕਰਿ
ਭਾਗਿਤਾਗਹਿਕਰਜਲਤਨੈਨਨੀਰਹਿਨੀਰਾਮੋਦਗਾਏਧੀਰਾ॥
ਪਵਨਪੂਤਪਾਸੰਭਿਪਰਮਾਨੰਦਪਗਾਇਬ੍ਰਿਨੈਸਰੀਰਾਗੁਨੀ
ਗਹੀਰਾ॥ਚੰਦਹਰੀਜਿਸਦਾਸਜਾਨਕਰਆਨਪ੍ਰਭੁਨੈਨਰਘੁ
ਬੀਰਾਗਹਿਕਰਭੀਰਾ॥੧੬੫॥ਤੌਲਿਤ੍ਰੁਕਤਸੁਖਪਾਮਗਜੀ
ਹਨੂਮਤਬੀਪਾਲਸਗਾਏਹਿਸਾਮਜਾਏ॥ਤੁਮਹੋਪਿਆਰੇਸਖਾ
ਹਮਾਰੇਲਛਮਨਸੋਆਧਿਕਏਮਨਸੋਭ੍ਰਾਏ॥ਅਤਿਆਨੰਦ॥
ਹਿਲੀਨਬੀਰਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਲਾਇਕਰਨਾਏਲੀਨਭਿਠਾਏਬਿਦ
ਹਰੀਸੁਕਬੀਦਿਨਨਿਰਧਾਪ੍ਰਭੁਮਨਸੁਖਦੇਰਾਆਏਸੀਸਬਿਨਵਾਏ੧੬੬

ਜੋਸੈਜਗਤਪਤਿਆਤ੍ਰਿਤਿਤਬੂਝਤਕਛੁਸਾਰੀਹੁਇਆਰੇਕਮਲ
ਤ੍ਰੈਆਏਨਾ।ਪਰਬਤਬੀਚਨਪਰਗਣਬਸਤੇਕਛਨੇਦੇਖਕੇਆਂਰੇਦੂ
ਖਸਹਾਰੇਨਾ।ਬਾਣੀਨਾਮਬਿਰਾਛਕਰਾ।ਜਿਲਾਮੋਰਕਰਿਧ੍ਯਾਨਸੈ
ਧਾਰੇਅਰਿਮਾਮਾਆਰੋਗਾ।ਸੈਤਾਂਸਾਪਬਸਾਆਛਤਨਾਹੀਤਰ
ਧੀਰਹੋਮਨਆਰੇਸਦਾਲਚਾਰੇ।੧੯੭।ਐਸੇਨੇਏਕਾਦਿਨਆਰ
ਪਰਤਿਕੇਰਾਖਸਆਏਜੋਭਾਰੀਕਰਕਿਲਕਾਰੀ।ਸਭੁਨਤਰ
ਸੋਰਧੋਰਉਠ੍ਰਨਪਾਏਬਾਲੀਧਾਲਬਾਲਕਾਰੀਜੋਪਾਭੁਰਾਰੀ।
ਨੇਰਖਤਬਾਲੀਜਿਨਸਭਕਭੂਗਾਸਾਆਗਾਰਬਾਲਿਰਠਪਾਰੀ
ਗਏਖਗਾਰੀ।ਛਿਦਾਰੀਕੈਦਰਪਰਬਤਕੀਛਾਲਾਨਿਸਾ
ਚਰਆਈਅਧਿਗੁਬਾਰੀ।੧੯੮।ਗੈਨਗੁਰਾਸਸਗਾਏ
ਨਿਸਾਚਰਬਾਲੀਧਾਤਸੁਨਾਈਕਰਿਮਾਮਾ।ਛਾਈ।ਏਕ

ਪਾਖਕੀਆਸਤਸਾਰੀਰਾਖੁਕੰਦ ਫਲਖਾਈਸਾਤਿਕਰੈਨਾਈ
ਦੁਆਦਸਾਦਿਵੁਸਦੇਖਦੇਖੀਠੇਰੂਖਰਨਦੀਨਿਕਸਾਈਅਨ
ਭੈਖਾਈ।ਚੰਦਰਾਰੀਬਾਲੀਬਧਿਆਨਾਸਿਲਾਖੋਰਮੁਖ
ਲਾਈਕੀਨੀਧਾਈ।੧੯੯।ਫੇਟਿਕਰਸਭੁਕਰਤਅੰਤਰੀਰ
ਜਤਿਲਕਮੌਤਿਦੀਨਾਮੋਹਤਕੀਨਾ।ਬਾਲੀਤਾਂਤਿਆਗਕੂ
ਤਿਆਵਾਖੇਰੀਸੋਕੋਖੀਨਾਅਤਿਦੁਖਦੀਨਾ।ਕੀਨੀਆ
ਰਨਾਰਿਰਰਲੀਨੀਪ੍ਰਾਨਨਿਕਾਰਨਕੀਨਾ।ਭਟਕਤਦੀਨਾ।
ਚੰਦਰਾਰੀਆਸਿਕਾਰਨਪ੍ਰਭੁਜੀਸਿਦਾਰਤੋਭੈਭੀਨਾਬੁਦਨ
ਚਲੀਨਾ।੨੦੦।ਕਾਟਕਰੈਰੰਰਪ੍ਰਨਾਥਸਥਾਤਨਆਰੰਧ
ਲੀਤਸੀਫੇਰਨਲਾਈ।ਜੋਅਤੈਂਰਦੁਖਦੁਖਾਨੋਦੈਪਾਧ
ਪੂਜਾਲਕਜਾਈਜਨਮਅਜਾਈ।ਤਬੇਸਕੰਠਕਰਿਧਰਿਸ

ਗਾਥਾ॥ ਅਨੇਕਨਾਕੇਸ਼ਕੇਪਾਸੰਗਨਕੇਮਾਸੰਗਾ ਸਪਤਤਾਰਾਦੇਖਕਰ॥
ਏਹਚੰਦਨਾਗਰਿਰਘੁਵਰਦੀਨਦਿਗਾਸੰਗਏਕਸਮਸਮਾਸੰਗਾ॥੨੦੧॥
ਗਾਹਾ॥ ਰੇਤਕੂਪਰੇਧਕਾਨਿਪਨਭੂਖੇਭੁਰੇਸਾਤਾਰਾਸਿਰਖਧਰ
ਰਾ॥ ਜੇਕੂਪਪੇਪਾਸੀਚਾਲੀਪਾਪੇਰਘੁਨਲੀਨਾਤਿਨਾਰੀ
ਅਰਜਸੁਨਾਰੀਨਾਥਸਾਥਰਘੁਨਾਥਸਾਗਾਬਲਤੇਆਏ
ਅਵਤਾਰੀਅਦ੍ਰਿਸਾਥੀਤਾਰੀ॥ ਚੰਦਨਰੀਕਿਸੇਚਾਲੀਜੇਪਾ
ਰਘੁਵਰਸਾਆਏਸਟਾਰੀਕਾਪਰਨਾਰੀ॥੨੦੨॥ ਲਾਮਾ
ਲਾਲਭੂਸ਼ਚਾਲੀਜੇਪਾਤ੍ਰਰਤਨਗਾਂਠਲਿਆਏਰਘੁਸਾਖਾ
ਪੇ॥ ਪੁਸਪਮਾਲਗਲਮੇਲਰਾਮਸਜੀਤੁਰਤਪ੍ਰਬੰਧਪਠਾਏ
ਪੁਸਪਚਾਏ॥ ਤਿਰੇਪ੍ਰਾਲਬਾਸੀਅਤਿਤਰਸਾਸਾਨੁਜ
ਬੀਕਲਹੋਏਪਾਏ॥ ਅਤਿਦੁਖਪਾਏ॥ ਤਬਭਗਵਾਨਕਮਾਨਤਾਂਨ

ਕਰਧ੍ਯਾਨਧ੍ਯਾਨਿਰੀਜਿਲ੍ਯਾਜਿਤੁਕਰਤੁਬਿਰਾਜੈ॥੨੦੩॥ਅਥ
ਸ੍ਰੂਰਫ੍ਯਾਤਕਸਰਦੋਰਾਮਨਤੁਖਰਾਮਨਿਤਾਰੇਬਚਨਉਚਾਰੇ
ਸਕਲਕਹੈਤੁਮਮੇਰੋਸਮਦਰਸੀਕਰਸੁਗ੍ਰੀਵਪਿਆਰੇਤੁਮਦ
ਰੋਆਗੇ॥ਕਹਿਰਘੁਨਾਥਸੁਨਹੁਕਪਤੀਅਛੀਨੀਤਿਗਾਨੀਸਮ
ਨਾਥਿਛਾਡੇਪਾਪੀਤਿਆਗੇ॥ਚੰਦਾਰਗੀਕੰਸਿ॥ਸੁਤਨਰੀਕੈ
ਨਆਨਸਮਛਾਡੇਪਾਪਨਆਗੇ॥੨੦੪॥ਨੂਨਨਾਥਸੁਨਹੂ
ਮੈਪਾਪੀਤੁਮਰੇਕਰਗਾਤੇਲੀਨੀਪੇਮਰੰਗੀਨੀ॥ਕਨਮਕ
ਨਅਮਾਨਿਪਤਨਕਕਤਹੈਤਬਦੂਨਅੰਸੀਕੀਨੀਸਨਮੁਖੀ
ਨੀ॥ਆਨਪਤਿਕਤਦੂਨਾਮਕਪਤਜੈਸੋਸਾਤਿਰਮਛੀਕੀਨੀ
ਸੋਤੁਮਛੀਨੀ॥ਛੰਦਾਰਗੀ॥ਮੈਦਾਸਤੁਮਾਰਾਤੁਮਅੰਗਦਕੀਟੀ

ਜੀਵੇਹਤਜੀਨੀ ॥੨੦੫॥ ਵਾਉਵੇਖਕੇਬਾਲੀਅਕਨਾਤਾਗਾਂਵੇਦ
ਤਆਬੀਅਤਿਦੁਧਪਾਈ॥ਦੀਨਾਏਆਲਕਾਬਗਰਘੁਦਵ
ਰੀਆਨਤੂਕਾਟਿਕਰਵਾਈਚਾਤੁਸੁਨਾਈ॥ਪਿਤਤਕੀਦੇਹਬ:
ਨੀਹੈਸੇਤਵਆਗੇਪਾਈਂਦੇਖਬਨਾਈ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਤੀਨਿਤਆ
ਭਿਨਾਈਨਾਕਤਮਰੇਨਜਾਈਕਾਤਿਆਦਾਈ॥੨੦੬॥ਨੇਤਾਨਿ
ਜੀਸੁਰੀਵਾਂਨਿਗਦਮਨਾਬ੍ਰਿਪਿਗਤਿਆਬਸੁਨਾਵਨਕਾਇਸ
ਖਸਾਵਨਾ॥ਦੇਹਬਾਲੀਕੀਦੇਹੁਦਗਾਕਗਮਤੰਦਰਾਭਿਖਾਬ
ਨਾਵਨਆਗਨਿਜਲਾਵਨਾ॥ਸਭੁਸੁਭੁਸੁੰਦਰਕਾਅਕਾਕੀਨੇਕੀ
ਨੇਬਿਧਿਵਤਪਾਵਨਸੁਨਿਅਨਭੁਾਵਨਾ॥ਕੀਨਛੀਸਰੀਦ
ਰਗੀਪਤਿਚੰਦ੍ਰਗੀਅਨਭੁਾਵਨਤਿਲਕਕਰਾਵਨਾ॥੨੦੭॥

ਲਾਅਲੀਨਸਭ ਮਨਪ੍ਰਬੋਧਸੰਗ ਭ੍ਰਤਨਾਰਅਤਿਆਏਰਾਜ
ਘਰਾਏ॥ਅਨਦਦੇਕੇਜੁਧ ਰਾਜਘਨਾਏ॥ਨਕਲਨਦਸਮੁਖਾਂ
ਪਾਏ॥ਸੁਸੀਮਨਾਏ॥ਪੁਨਕਪਾਲ ਨਾਗਰੀ ਸਪਦ੍ਵਨਸੁਤਕ
ਗਤਈਸਪਾਤਿਆਏ॥ਸੀਤਾਨਿਵਾਏ॥ਵਿੰਦਾਰਗੀਰਘੁਵੰਸੀ
ਪਾਕਰਭਾਪੀਚੀਨਪਭਏ॥ਨੀਤਾਭ੍ਰਿਖਾਏ॥੨੦੮॥ਅਲਛ
ਅਸਲਰਪ੍ਰਨਾਸਰੀਨਤਿਤਕਾਰਨਾਂਢਿਨਉਪਕਾਰੀਆ
ਦਪਾਢਿਨਾਰੀਆ॥ਨਿਸਢਾਅਕਨੁਸ੍ਰੀਵਦੂਖਾਰਾਂਢੈਤਾਛ
ਤੀਆਰੀਘਰਾਛਚਾਰੀਆ॥ਸੋਸੁਸ੍ਰੀਵਕੀਨਕਪੀਰਾਜਾ
ਇਕਪਲਅਆਰਿਭਗਾਰੀਆਆਰਿਧਕ੍ਰਾਰੀਆ॥ਦਿੰਦਾਰਗੀਰਪੁਨ
ਛਭੁਕਨਾਂਢਿਨਨਦਦੇਰੀਕੋਪਾਰੀਖਰਤੇਕ੍ਰਰੀ॥੨੦੯॥ਖੋਜ
ਰਤਅਨੰਤਕਾਪਤਪੂਜਾਕਰਅਪਰਅਕੋਪਾਰੋਗਨਿਤਪਤਿਪਾਰੋ

ਤੇਸਪਗੰਕਰਚਨਨੀਪ੍ਰਿਆਸੁਖਸਾਇਡੀਉਤਿਚਾਲੇਤੇਤਅਧਾਰੇ।
ਤੀਰਥਨਾਇਪਾਇਨਾਥਬਿਆਿਆ।ਪਵਿਤ੍ਰਭਏਪੁਕਾਰੇਪੁਸਤਕਭਾਰੇ
ਕੈਦਾਰੀਕਪੁਨਾਥਤਕਨਾਧਿਨਤੁਨਕਨਲੇਥੇਪਾਰੇਕਨਦਾਰਾ
ਰੋ।੨੧੦।ਅਲਦਆਪਸੁਗਿਨਾਜੀਦਪਾਰਵਰਖਨਪਰਬਤ
ਛਾਏਸੈਲਤੁਗਾਏ।ਗ੍ਰੀਖਮਲਾਗੀਦਗਤਾਰਪਾਵਨਛਾਲਾਗੀ
ਗਾਖਿਛਾਏਆਸਨਲਾਏ।ਸੀਤਤਸੀਪਤੁਤਾਵਨਪਾਵਨ
ਮੰਦਮੰਦਰਲਵਾਏਨੇਦਕਮਾਏ।ਜਿੰਦਗਾਸਭਤਨੁਵਾਰਫੂਲੇ
ਗਮਰਗਨਕਬਪਾਏਦਲਦਲਆਏ।੨੧੧।ਹੋਬੋਲੇਕਪੰਖੀ
ਥਰਥੋਲਹਿਲਿਰਮਾਵਦਿੀਰਲਆਵਨਰਗਸਨਪਾਵਨ।ਕੀ
ਵਸੰਤਕੇਥਾਨਪਰਬਤਥਾਲੇਸਨਭਾਵਨਗਾਤਿਪਾਵਨਖੁਸੀਆਨਾਵਨ

ਸੁਧਾਸਮਾਨਸੋਰੇਵਰਸਰਿਤਾਸਲਿਲਸੁਗੰਧਸੁਹਾਵਨਸੀਤਲ
ਪਾਵਨਾ।ਚੰਦ੍ਰਗੀਰਘੁਨਾਥਲਖਨਸੋਸੁੰਦਰਕਥਾਸੁਨਾਵਨਸੁਨਿ
ਮਨਭਾਵਨਾ।੨੧੨।ਤੇਤੁਮਦੇਖੋਮੋਰਮਗਨਨੈਮੇਘਨਿਰਖਸੁਖਪਾਏ ਮਨ
ਖੁਸੀਮਨਾਏ।ਜੋਮਾਰੀਹਿਰਾਬਿਰਤਪਰਮਸੁਖਪਾਵੈਰਾਮਭਗਤਿ
ਕੇਆਏਮਨਹਰਖਾਏ।ਖਿਨਖਿਨਧਨਮਾਹਿਦਮਕਦਾਮਨੀਸੂ
ਰੂਪ੍ਰੀਤਿਜੈਸਲਾਏ।ਬਿਰਹਨਰਹਾਏ।ਚੰਦ੍ਰਗੀਸੁਕੰਦਦੁਕਆ
ਏਜੈਸਪ੍ਰਭੁਪਿਥਿਵਿਨਿਧਾਏਅਤਿਨਿਵਆਏ।੨੧੩।ਜੇਸਰਿਤਾ
ਉਮਡੂਦੂੰਦਆਈਲਘੁਤਾਜਲਕੇਪਾਏਲਾਹਰਘਰੂਏਜੈਸ
ਗਰਬੀਲੇਗਜਤਗਰਧਮਾਹਿਤਨਕਧਨਕੇਆਏਮਨਬੋਰਾਏ
ਬਰਖਾਜਲਕਰਭੂਮਗੁਪਤਭਈਜੀਆਪਾਲਪਟਾਏਸੂਜ
ਨਪਾਏ।ਚਲਚਲਜਲਥਲਪੂਰਤਲਾਵਾਜੈਸਸਦਗੁਰਜਨ
ਨਪਾਏਆਵਤਪਾਏ।੨੧੪।ਜੀਅਜਲਬਸਦਦੂਟਕਿਆਰੀ

ਐਦ੍ਰਹਿਸੁਤੰਤਗਨਾਰੀ ਤੁਰਤਾ ਬਿਗਾਰੀਆ ਖੋਜਤ ਭੂਅ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੂ
ਰਿਕਰਮ ਅਪਰਮ ਕੀ ਪਾਰੀ ਕਲਤ੍ਰ ਉਜਾਰੀਆ ਦੇਨ ਅਨਿਧਨ ਅਨੂਪ
ਤੇਹੂੰ ਤਾ ਜਿਮ ਪਾਇ ਕੁਸੰਗਤ ਭਾਰੀ ਭੁਈਗੁ ਬਾਰੀਆ ਪ੍ਰਗਾਰਿ ਹੋਤ
ਪਤੰਗ ਕੇ ਦਾਗ ਪਾਇ ਸਜੀ ਗਾਤ ਧਿਆਰੀ ਭਈ ਉਜਾਰੀਆ ੨੧੫
ਤੇ ਜਗਿਕੀ ਲਖਮਨ ਕੇ ਤਾਈ ਕਥਾ ਅਨੇਕ ਸੁਨਾਈ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਰਾਈਆ
ਧਰਖਾ ਬਿਗਤ ਭਆਰਿ ਦਾਰਿਤੁ ਆਈ ਸੀਤਾ ਸੁਧਿ ਨ ਪਾਈ ਕਰਿਹ
ਚੁਰਾਈਆ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਨ ਸੋਗੀ ਸਾਧਿ ਭੁਲਾਈ ਬੇਗ ਤਿਆ ਦੇਖ
ਈਤੈ ਦਿਖਲਾਈਆ ਚੰਦ ਨਰੀ ਲਖਮਨ ਸੁਖਦਾਈ ਰਘੁਵਰ
ਆਇਸੁ ਪਾਈ ਕਾਨਿ ਪਾਈਆ ੨੧੬ ਦੇਖ ਬਾਰ ਕਰ ਦੇਵੀ ਪਦ
ਨ ਸੁਤ ਭਰੇ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਦੁਖਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ਭਾਰੀ ਗਾਮ ਕਾਮ ਸਭ
ਦੀਨਾ ਬਿਸਾਰੀ ਰਾਜ ਕਾਜ ਮਦ ਭਾਰੀ ਸਾਪਾ ਨਾਰੀ ਤਾਰਾ

ਅੰਗਦਜਾਉਅਗਾਰੀਮੈਆਤਿਕਰੋਂਤਿਆਰੀਸੈਨਾਸਾਰੀ॥ਚੰਦ
ਰਸੀਬਜਰੰਗਸੀਗਾਨਿਲਅੰਗਦਬਾਲੀਨੰਦੀਸੰਗਾਤਿਪਾਰੀ
੨੧੩॥ਦੁਗਮਕੇਬਲਬਮਨਜੀਆਏਹਨੂਮਾਨਰਿਰਨਾਏਸਨਮੁ
ਖਧਾਏ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਭਾਏਪਾਏਸਭਨੇਸੀਸਨਿਵਾਏਪਰ
ਤ੍ਰਿਲਗਾਏ॥ਚਰਨਪੂਰਭੁਰਪੂਰਕੀਨਮਨਸਰਨਸਰਨਸਰਨਾਏ
ਸੁਖਮੈਪਾਏ॥ਚਿਦਰਸੀਲਖਮਨਰਖਾਏਨਿਰਦੇਸਾਥਲਗਾਏ
ਮਨਸੋਭਾਏ॥੨੧੪॥ਭਾਲਕੋਰਕਰਅੰਗਦਤਾਕਾਬਹੁਰਿਪਿ
ਧਿਨਤਿਸੁਨਾਏਆਤਿਭੈਖਾਏ॥ਸੀਰਖਪੀਤ੍ਰਲਖਮਨਲਛ
ਏਨਿਰਭੈਬਚਨਸੁਨਾਏਸੁਸੀਸਨਾਏ॥ਲੀਨਸਾਥਰਘੁਨਾਥ
ਧਿਆਦਰਭ੍ਰਾਤਨਗਰਆਇਆਏਪਲਿਗਬਰਾਏ॥ਚੰਦਰਸੀ
ਸੋਏਨਿਰਨਾਏਬਾਰਬਾਰਬਖਸਾਏਚਰਨਪੂਜਾਏ॥੨੧੬॥

ਫੇਰਘੁਰਦ੍ਵਸਮਙਾਨਅਹੀਸਾਹਿਬਾਤੁਬਿਧਿਪ੍ਰਤਾਲਾਏਅਨਸੁਖਪਾ
ਏਆਅਨਿਕਭਾਂਤਕਪਿਮੈਨਾਆਈਚਰਨਕਮਲਾਸਿਰਨਾਏਵਾਸਨ
ਪਾਏ।ਤੁਰਤਤਿਆਰੀਕੀਨਕਪਿਸਿਰਈਸਰਤਰਫਾਸਿਪਾਏਫੇਰ
ਨਲਾਏ।ਰਘੁਵਰਚਰਨਨਾਰਨਤੁੰਖਦਾਰਨਚੰਦਹਰੀਸਿਰਨਾਏ
ਙਾਏਙਾਏ। ੨੨੦।ਜੋਜਗਤਿਪਤਿਰਾਮਦੀਨਹਿਤਕੰਸੁਕੰਠ
ਲਗਾਏਮਨਮੈਭਾਏ।ਪੁਨਿਕਪਿਪਾਰਅਪਾਰਨਿਰਖਪ੍ਰਭੁਸ
ਭਦਲਾਮਿਲਗਲਲਾਏ।ਕ੍ਰਿਪਾਛਾਏ।ਵਿਸਵਰੂਪਸਭਘਟਿ
ਘਟਿਵਾਸੀਅਲਖਨਲਾਖਿਆਜਾਏ।ਕਹੈਜੋਚਾਏ।ਚੰਦਹ
ਰੀਭ੍ਰਾਸੁਖਸੁਕੰਠਰਹੋਇਕਲਪਆਨਿਤਾਏ।ਅਤਨਪਾਏ।
੨੨੧।।ਸ੍ਰੀਨਸੁਕੰਠਸੁਨਾਇਬੇਨਤੀਸੌਂਚਰਜਾਤਹਮਾਰੀਸੁਗਬ
ਭਾਰੀ।ਖਾਨਪਾਨਅਤਿਅਗਨਮਨਦੀਅਨਕਾਮੀਨਿਤਚਿਤਨਾ
ਰੀ।ਅਤਿਬਿਬਚਾਰੀ।ਅਪਨਾਦਾਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਆਪੇਅਪਨਾ

।।।

ਧਿਰਕ ਸਭਾਗੀ ਆਪਸੁਵਾਰਥੀ। ਚੰਦਰਗੀ ਦੇਵਾਨ ਭਗਤਿ
ਵਰਆਯੋਂ ਸਰਨਤੁ ਮਾਰਗੀ ਅਵਾਪਿ ਬਿਰਾਗੀ।੨੨੨। ਸਾਮੀ
ਨਸੁਨੇ ਰਘੁਨਾਥ ਨਾਥ ਮਨਤੁਮਰੀ ਨੂੰ ਪਾਪਾਗੇ ਭਏ ਸਭਾ
ਗੋ। ਪੇਲੀ ਸਾਰਕਾ ਅਪਾਰਾ ਬਿਖਮ ਨੈ ਮਾਯਾ ਮਦ ਅਨੁਰਾ
ਗੇ ਭੁਖ ਦੁਖ ਦਾਰਗੋ। ਲੋਭ ਫਾਸ ਨਾਤਿ ਗਰਦਨ ਬਾਂਧੀਨ
ਰਿਨੈਨ ਨਾਤਿਸਾਗੋ ਮਮਤਾ ਭਾਗੋ। ਚੰਦਰਗੀ ਮੈਂ ਸੇਨਰ
ਰਘੁਵਰ ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਸੁ ਭਲਾਗੋ ਨ ਦਾਬਿਰਾਗੋ।੨੨੩
ਸੁਮਾਦਸੁ ਸਾਨਿ ਬਸਾ ਦਾਸੀ ਲਾਨਿਪੁਨਿ ਤਕਰਪਾਸਧ
ਨਏ ਮਨ ਮੇਭਾਏ। ਸੀਤਾ ਪਤਨ ਕਰੋ ਦੇ ਜਲ ਚੀਰਪੀ
ਸਭੂ ਰਘੁਲਾਏ ਨਾ ਜਗਮਾਏ। ਏਕ ਆਸ ਕੀ ਆਈਸੁ
ਪਾਏ ਦੂਜਾ ਕਰ ਕਰ ਰਪਾਏ ਕਿਲਕ ਸੁਨਾਏ। ਨੂੰ ਮਾਨਤ
ਗਵਾਨ ਬੁਲਾਏ ਚੰਦਰਗੀ ਸਿਰ ਨਾਏ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ੨੨੪

ਜੁਆਨ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਸਤਾ ਤਾਤ ਬਚਨ ਦਿਸਾ ਸੀਤਾ ਖਬਰ ਲਿਆਵੈ
ਕੋਇ ਜਾ ਪਾਵੈ ਗਾ ਦਿਵਰ ਅੰਗਦ ਨੀਲ ਨਲ ਅੰਗਦ ਜਾਮ
ਵੰਤ ਸੰਗ ਜਾਵੈ ਤੇ ਰਗਨ ਲਾਵੈ ਗਾ ਸੁੰਢੀ ਸੁੰਢੀ ਰਘੁ ਦਰਗਦੀ ਨੀ
ਸੀਤਾ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ਪੀਰ ਜਾ ਪਾਵੈ ਗਾ ਜਾਨਕ ਸੁਤਾ ਕੀ ਕੁਸ
ਲ ਬੂਝ ਕਰ ਚੰਦ ਹਰੀ ਤ੍ਰਿਸਆਵੈ ਆਤੁਰ ਪਾਵੈ। ੨੨੫॥
ਤੁਇ ਤ੍ਰਿਤੰਤ ਹਨੂ ਵੰਤ ਬੀਰ ਭਗਵੰਤ ਆਗਿਆ ਪਾਈ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਮਨਾਈ ਜਾਮਵੰਤ ਬਲਵੰਤ ਸੰਤਾ ਸਿਆ ਕੰਤ ਚਰਨ ਸੀਰ
ਨਾਈ ਕੀਨੀ ਧਾਈ ਜਾਇ ਆਗਕੋ ਨਿਸਚਰ ਪਾਵਤਿ ਸੁ
ਖਰਪੇਰ ਕਾਲ ਲਾਈ ਜਾਨ ਗਦਾਈ। ਚੰਦ ਹਰੀ ਹਾਰਿ ਦਾਸ
ਨਿਰਖ ਕਰ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਦੇ ਹਾਈ ਕਿਲਕ ਸੁਨਾਈ। ੨੨੬॥
ਜੋ ਇਕੰਗਾਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਨ ਸ੍ਰਾਪ ਭੁਲਾਏ

ਇਤੁ ਉਤੁ ਪਾਏ॥ ਭਈ ਜੋ ਆਸਾ ਆਸ ਭੁਲੀ ਜਲ ਕੀ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖ
ਕੁ ਸਮਾਏ ਮਨ ਸੁਰਸਾਏ॥ ਕਰ ਸਭੁ ਪੀਰ ਗੰਭੀਰ ਸਮੀਰ ਗਈ
ਰਘੁ ਬੰਸ ਲਪਰ ਪਾਏ ਡੇਰ ਨੂ ਲਾਏ॥ ਚੰਦ ਰਗੀ ਲਖ ਛੋੜ ਦਰੂ
ਅਤਿ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਸੁਰ ਪਾਏ ਮਨ ਹਰਖਾਏ॥ ੨੨੭॥ ਮੈਨ ਸ
ਇਹ ਨੂੰ ਮਾਨ ਆਦਰ ਕਾ ਪੋਖਿਲ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਦੀਨਾ ਬਿਲਮ ਨ
ਕੀਨਾ॥ ਨਿਰਖਿਉ ਬਾਗ ਆਪਿ ਸੋ ਸੁਰ ਦਰ ਕਰਿ ਨਹਿ ਮੈਂ ਡੂੰਚੀ
ਨਾਮ ਨ ਪਰਸੀਨਾ॥ ਖੋਲੀਨਾ ਰਿਆ ਪਾਰ ਭੁਜ ਨ ਕਰ ਮਨ ਕੂ
ਤਾਰ ਮਨ ਭੀਨਾ॥ ਰੂਪ ਨਵੀਨਾ॥ ਚੰਦ ਰਗੀ ਕਾ ਪੇਕਰ ਤਖ ਦਰਨ
ਸਮਾਚਾਰ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ਫਲ ਜਲ ਲੀਨਾ॥ ੨੨੮॥ ਮੈਨ ਗਏ
ਸੁਸਥਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਕੀਨੀ ਨੀਰੂ ਰਤ ਤਿਆਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਗੀ
ਨਿਕਸਨ ਪਾਏ ਵੈ ਆਰਗਾ ਭੂਲੇ ਤ ਘੁਬੋਲੀ ਖਰਨਾ ਗੀ ਬਾਤ ਅਪ
ਨੀ ਆਮੂੰ ਦੇ ਨੈਨਾ ਬਿ ਬਗਤ ਜਾਂ ਵੇਮੂੰ ਦਲੀ ਨ ਕਾ ਪਿ ਪਾਰ ਗੀਲੀ

ਨਉਤ੍ਰਮਾਰੀ। ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਨਲੋਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਕਨਾਥੇਕੌਤਕਦੇਖਨਤ੍ਰਾਰੀਆ
ਦਭੁਤਕਾਰੀ।। ੨੨੯।। ਫੇਫੇਰਗਈਆਪਰਾਅਪਨਿਦਰਸਪ੍ਰਭੂਕੇਪਾ
ਏਸੀਸਨਿਵਾਏ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਬਦੀਨਰਾਮਜੀਆਨਿਕਬੁੰਤਤਸੁ
ਖਪਾਏ। ਮਨਹਰਖਾਏ। ਆਨਿਸੁਲਈਗਈਘਰਗੀਚਨਕਾਮਸਾਰ
ਨਾਚਿਤਲਾਏ। ਗੁਨਗਾਨਗਾਏ। ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਰਪਨਿਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਕਨਾਥੇਤ੍ਰਾਰੇ
ਸੋਭਸਾਆਏਥਾਹਨਪਾਏ।। ੨੩੦।। ਕਾਫਕ੍ਰਾਨੀਕਰਤਗਲਾਨੀ
ਕੌਨਪਾਰਕੋਜਾਏਖਬਰਲਿਆਏ। ਨਿਤਨਿਤਬਲਸਭਆਖੈ
ਸੁਨਾਂਦੈਪਾਰਨਕੋਉਜਾਏਸੰਸਾਪਾਏ। ਅੰਗਦਕਾਹਿਅਨਿਜੌਉ
ਤਰਾਏਫਿਰਨਹੀਆਮਾਕਾਏਬਚਨਸੁਨਾਏ। ਜਾਮਵੰਤਰਨੁ
ਵੰਤਬੁਲਾਏਕਾਤੁਮਮੌਨਪਗਾਏਆਦਰਕਰਾਏ।। ੨੩੧।। ਪਗਾਫਗ
ਰਜਕਰਮਹਾਬੀਰਬਰਭੌਸੁਮੇਰਸਰੀਰਾਸੁਵਨਸਮੀਰਾ।

ਕੋਰੋਤ੍ਰੇ ਲੀ ਕਾਬੀ ਕਾਲਾ ਰੀ ਉਲਿਟ ਵ੍ਰਤਾ ਹਊ ਨੀਰਾ ਕਾਬਖ ਗੀਰਾ
ਲਸਵੰਤ ਹਨੁ ਵੰਤ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਖਬਰ ਲਿਆਵੇ ਬੀਰਾ ਧਰ ਕਰਧੀ
ਰਾਵੰਦਾਰੀ ਕਰ ਗੋਨ ਪੋਨ ਕੋ ਲੰਕ ਮ੍ਰਤ ਸ਼ੀਰ ਘੁਬੀਰ ਉੁਤ
ਰੇਤੀਰਾ ਕਤੂ ਦਾ ਲਾਮ ਲਗਾਏ ਰਾਮ ਕਾਮ ਮਨ ਜਬੀ
ਰਘੁਲ ਕਾਰੀ ਜੋ ਪਾਭਾਰੀਆ ਪਰਬਤ ਏਕ ਦੇਖ ਅਤਿ ਉੂਚਾ
ਤ੍ਰਕਤ ਰਪੋਸ ਸਿਆਰੀ ਨਜਰ ਪਸਾਰੀਆ ਨਿਰਖੇ ਬੀਰਪਗ
ਚਲਕਾਰੀ ਲੰਕਾ ਕੀ ਰਖਵਾਰੀ ਨਿਸ ਚਰਪਾਰੀਆ ਫੰਦ ਹਾਰੀ
ਕੇਈ ਡੰਡ੍ਰ ਪੋਲ ਤਿਹਿ ਬਿਕਟਾਨਨ ਭਏ ਕਾਰੀ ਸੂਰ ਸੁਧਾਰੀਆ ॥੧੩੨
ਅੀਮ ਮਹਾ ਲੰਕਾ ਆਤ ਬੰਕਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਸਿਵਾਰੀ ਆਗ
ਨਵਾਰੀਆ ਚਾਰ ਚੁ ਫੇਰੇ ਜਾਲਾ ਨਿਧ ਘੇਰੇ ਮਾਧ ਅਤਿ ਮੰ
ਦਰ ਭਾਰੀ ਉਚਾ ਟਾਰੀਆ ਹੀਰ ਨਧ ਜੀਰਚੀ ਦਿਸਕਰਆ
ਰਾਵਸਾਮ ਤੋਜ ਅਪਾਰੀ ਚਮਕਾਨਿਹਾਰੀਆ ਨਿਸਾਆਰ ਹਿਕਰ

ਪ੍ਰਵੇਸਚੰਦ੍ਰਹਰੀਮਹਾਬੀਰਬਡਕਾਰੀਅਨਮੋਧਾਰੀ॥੨੩੪
ਨ੍ਰਿਨਨਾਕਰਰੂਪਮਛੰਦਰਵਾਪੁਰਪਰਵੇਸਤਬਕੀਨਾ।ਅਨਹਰਿ
ਸੀਨਾ॥ਨਾਮਲੰਕਨੀਲੰਕਾਦ੍ਰਗਪਰਤਿਸਨੇਡੇਰਾਕੀਨਾ।ਕਰਧਾਰ
ਲੀਨਾ॥ਸੋਰਅਹਾਰਚੋਰਬੈਕਕੇਸੋਰਨਿਰਾਦਰਕੀਨਾ।ਬ੍ਰੋਤ
ਤ੍ਰਦੀਨਾ॥ਚੰਦ੍ਰਹਰਿਸੁਨਮਹਾਬੀਰਤਬਏਕਮੁਸਟਮੁਖਦੀ
ਨਾਰਕਤਭਰੀਨਾ॥੨੩੫॥ਵਾਤ੍ਰਿਵਹੀਰਤਭਈਬੇਕਲਮਤਿ
ਪਰਤਿਗਿਰਤਮੂਰਛਾਈ।ਮੂਰਛਾਖਾਈ॥ਬਰਖਗਈਪਉਨੀ
ਤ੍ਰਬੰਕਾ ਪੁਨਅਭਕਥਾਸੁਨਾਈ।ਪ੍ਰਿਤਬਡ੍ਰਾਈ॥ਜਬ
ਘੁਮਆਰਾਵਨਵਰਦੀਨਾ।ਸੋਹਿਰਸੋਸਮਦਾਈ।ਨਿਸਛਾਪਾ
ਈ॥ਚੰਦ੍ਰਹਰੀਜਬਬਾਲਿਮੁਖਮਾਰੈ।ਜੋਪਾਵੈਬੇਕਲਾਈ।ਨਿ
ਸਚਰਹਾਈ॥੨੩੬॥ਤੇਹਰਿਜੀਅਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੇਦੀਨੇਦਾ

ਸਾਮਿਲਾਈਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਈ।ਮਿਲਤਨਸੰਤਰਾਮਸ੍ਰੂਪਪਾਵਿਨ
ਸੀਤਾਬਿਨਾਰਘੁਰਾਈਕੋਇਨਪਾਈ।ਸੁਦ੍ਰਗਾਬਿਰ੍ਹੰਨਪਰਤੇ
ਕੇਸਭੁਸੁਖਾਇਕਪਲਤ੍ਰਲਾਪਰਾਈਸਕਲਮਿਲਾਈ।ਜੋ
ਸੁਖਲਦਮਤਸੀਗਚੰਦਨਾਰਿਪੁਜੇਨਸੀਗਤ੍ਰਲਾਈਧੋਦ
ਗਾਈ।੨੩੧॥ਲਾਮਲਗੋਰਘੁਨਾਥਕਾਜੋਕੇਤ੍ਰਮਗੁਨਸਾ
ਗਰਭੁਰੇਪੂਜਨਮਾਰੇ।ਪਰਲਭ੍ਰਭੂਪਾਲਿਮਰਰਘੁਵ
ਰੇਕੇਨਗਾਰਢੂੰਢਿਆਸਾਰੇਪਤਾਨਪਾਰੇ।ਗਾਦਨਸੰਦਰ
ਅੰਦਰਕਾਕਰਗਾਵਨਸੋਜਾਨਿਨਾਰੇਦੋਨਪਸਾਰੇ।ਚੰਦ
ਨਰੀਸੀਪਸਾਪਿਨਪਾਈਤਬਕ੍ਰਨੂਕਰਤਾਬਿਚਾਰੇਭਏਲਛ
ਰੋ।੨੩੨॥ਅਲਫਐਗਏਇਕਮੰਦਰਸੁੰਦਰਤ੍ਰਲਸੀਦਰ
ਪਰਲਾਈਸੋਭਾਪਾਈ।ਰਾਮਨਾਮਕਰਸੰਕਪੰਕਤੀਨਿਰ

ਘਰਰਖਚਿਤਭਾਈਖੁਸੀਅਨਾਲੀ॥ ਅਗਿ ਤਾਤਕਰਾਂਮਤਾਨ
ਕਰਵਾਸਾਨਿਸਚਰਾਨਿਕਰਾਨਿਕਾਈਰਹੈਂਆ ਬਾਈ॥ ਕਰਵਟਲੀ
ਨਭੜੀਅਨਤਬਹੀਚੰਦਰਾਗੀਸੁਖਦਾਈਰਾਮਪਹਿਆਈ॥੧੩੯
ਖੇਜਦਰਾਮਰਾਮਸੁਖਦੇਲੇਹਨੂਮਾਨਸੁਖਪਾਏਖੁਸੀਅਨਾਏ
ਪਰਦਿਤਰੂਪਰਾਮਗੁਨਗਾਏਸੁਨਤਭਭੀਖਨਆਏਮਨਸੁ
ਖਪਾਏ॥ਨਿਕਸਦੁਆਰਤੇਪੂਛਾਪ੍ਰੇਮਕਰਾਮਿਲਾਮਿਲਸੀ
ਸਨਿਵਾਏਅਨਤਨਭਾਏ॥ਚੰਦਾਗੀਹਨੂਮਾਨਬੀਰਤਬਾਨਿ
ਜਬਿਤਾਂਤਸੁਨਾਏਰਾਮਪਠਾਏ॥੨੪੦॥ ਅਲਫਿਆਨ
ਕਰਦਰਸਨਦੀਨਾਭਾਰੀਕੀਨਾਪਾਵਨਪਰਮਸੁਹਾਵਨਔਜ
ਗੇਭਾਗਹਮਾਰੇਭਾਰੇਅਸਕਹਿਪ੍ਰਾਨਿਗਲਲਾਵਨਆਤਿ
ਸੁਖਪਾਵਨਾ॥ ਕਹੈਭਭੀਖਨਚੰਦਾਗੀਮੋਤਿਦਾਸਾਬੀਚਰ

ਰਖਵਾਓਰਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਅਪਨਾਦਾਸਮਿਲਾਵਨਕਰਨਕਰਾਵਨ

ਲਾਵਨ ਰਘੁਕੁਲ ਪਾਵਨਾ ।੨੪੧। ਦੋ ਬੋਲੇ ਹਨੁਮਾਨ ਬੀਰ ਤੁਮ
ਸੁਨੋ ਭਭੀਖਨ ਭਾਈ ਰਾਮ ਬਡਾਈ । ਬਿਚਰ ਜਾਤ ਹਮਾਰੀ
ਭਾਰੀ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਮ੍ਰਗ ਧਾਈ ਭੂਖ ਅਘਾਈ । ਪ੍ਰਾਤ ਲੇਤ
ਜੋ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ਤਾਂ ਦਿਨ ਅਨ ਨ ਪਾਈ ਬੇਦਨ ਗਾਈ । ਚੰਦ
ਹਰੀ ਐਸੋ ਕਾਮੀ ਕੋ ਰਘੁਵਰ ਦਾਸ ਬਨਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾ
ਈ ।੨੪੨। ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਭਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਨ ਰਘੁਵਰ ਗੁਨ
ਗਨ ਗਾਵਨ ਤਨ ਪੁਲਕਾਵਨਾ । ਪ੍ਰੇਮ ਸਮਾਰਦਾ ਰਖਤ ਬਰ
ਤ ਭਏ ਅਸਸਮੁਖ ਤਾਂ ਛਿਨ ਪਾਵਨ ਮਨ ਹਰਖਾਵਨਾ । ਸੀ
ਤਾ ਸੁਧਿ ਨ ਪਾਈ ਕਤ ਹੂੰ ਹਨੁਮਤ ਆਖ ਸੁਨਾਵਨ ਪਤਾ
ਮਿਲਾਵਨਾ । ਸਭ ਸੁਧਿ ਕਹੀ ਭਭੀਖਨ ਤਬ ਗੀ ਚੰਦ ਹਰੀ
ਸੁਖ ਪਾਵਨ ਤੁਰਤ ਤਾਸੋ ਪਾਵਨਾ ।੨੪੩। ਸੋ ਸਰੂਪ ਕਹੀ

ਨਤਨਕਸਾਤ੍ਰਤਬਾਗਅਤਿਪਾਏਤੇਰਨਲਾਏ।ਸੋਕਠਾਰਿਤਸੁੰਦਰ
ਤਰੁਵਰਤਰਨਿਰਖਸੀਅਸੁਖਪਾਏਸੀਸਨਿਵਾਏ।ਰਾਮਾਇਬਿਓਗੀ
ਦੀਨਜਾਨਕੀਨਿਰਖਾਬਿਕਲਤੇਜਾਏਤਨਕੈਪਾਏ।ਚੰਦਾਰਗੀਸੀਤਾ
ਕੀਏਲੀਮੁੰਦ੍ਰਾਦੀਨਾਨੀਰਾਏਰਾਮਾਪਿਆਏ।੨੪੪।ਜੀਅਤਾ
ਨਸੀਪਰਾਮਮੁੰਦ੍ਰਾਨਿਰਖਨਿਰਖਸੁਖਪਾਏਖੁਸੀਮਨਾਏ।ਕੌਨ
ਲਿਆਪਾਕੈਸੇਆਪਾਸੋਕਾਬਿਕਲਤੇਜਾਏ।ਛੈਤਾਲਾਏ।ਰ
ਘੁਵਰਅਛਾ।ਜੀਤਨਗੀਜਾਏਆਪਾਸਕਨਚਨਾਏਕੋਰਬ
ਗਾਏ।ਚੰਦਾਰਗੀਸੀਤਾਕੇਮਨਮੇਸੋਕਲਾਰਵਾਰਿਜਾਏਬਾ
ਰਪਾਏ।੨੪੫।ਤੇਰਨੁਮੰਤਾਬਿਅੰਤਪ੍ਰਭੁਕੇਰਸਨਾਕਪਉਰਾ
ਰੇਪਾਨਪਿਆਰੇ।ਕਰਨਲਾਇਸੀਪਸੂਦਾਨਕਰਤੀਨੇਤਰਚ
ਲਨਫੁਹਾਰੇ।ਰਾਮਾਚੰਤਾਰੇ।ਕਾਹਿਕਾਹਿਅਮ੍ਰਤਨਾਮਸੁਨਾਏ

ਸਨਮੁਖੋਹੋਰਹਿਆਰੇਦਰਸਾਦਿਖਾਓ॥ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਹਨੁਵੰਤਪ੍ਰਗਟ
ਭੁਯਸੀਤਾਚਰਨਨਿਹਾਰੇਕਰਤਜੁਹਾਰੋ॥੨੪੬॥ਖੇਖਗਬਰ
ਤਬਭਾਸੀਤਾਅਨਤੁਰਤਾਹਿਪੀਨਾਇਰਾਸੀਡੇਰਨਲਾਈਆਤੁ
ਮਥੀਚਰਪ੍ਰਭੁਨਰਸਭੂਪਵਰਕੈਸੇਮੀਗਾਤਿਪਾਈ॥ਚੇਤਅਬ
ਗਈ॥ਆਵਾਅੰਤਭਗਵੰਤਾਮਿਲਨਕੀਸਭਹਨੂਵੰਤਸੁਨ
ਈਸੁਨਾਰਖਾਈ॥ਜੋਂਨਾਰਾਂਮਦਾਸਅਨਅਨਾਚੰਦ੍ਰਾਗੀ
ਟਾਲ
ਭੇਤਭਾਈਖੁਸੀਅਨਾਈ॥੨੪੭॥ਸੌਦੇਆਪਲਲਾਲਰਘੁ
ਦੇਰਜੀਕਾਰਨਾਥਿਨਉਪਕਾਰੀ॥ਅਵਪਾਥਿਹਾਰੀ॥ਤਤ
ਕੋਰੇਕੁਸਲਾਤਥਾਤਸਭਲਖਅਨਪ੍ਰਭੁਖਗਰੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾ
ਰੀ॥ਦਾਸੀਸੋਗਉਦਾਸੀਕੀਨੀਸਦਾਦੀਨਹਿਤਕਾਰੀਪ੍ਰ
ਭੁਸੁਖਕਾਰੀ॥ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਕਥਾਮਿਲਾਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸੀਤਾਕੀ

ਤਪੁਕਾਰੀ ਸਕਤਿ ਅਪਾਰੀ॥ ੨੪੮॥ ਜਾਲ ਜੋਰ ਕਰਿ ਪਵਨ
ਪੂਤ ਘਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਿਰ ਨਾਏ ਆਯ ਸੁਨਾਏ ਆਨੁ ਜਸਾ
ਬਰਪ੍ਯੁਨਾ ਬਰੁ ਸਲਹੈ ਤੁਮਰੇ ਦੂਖ ਦੂਖ ਪਾਏ ਸੁਖ ਕੁਸ
ਲਾਏ॥ ਜੈਤ ਰਜਿ ਅਹਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁੰਦਰਿ ਕਰ ਕੰਕਨ ਆ
ਭ੍ਰਿਆਏ ਦੀਲ ਦਿਲਾਏ॥ ਚੰਦ ਨਾਰੀ ਸਭ ਜਾਨੈ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਰੀਤ ਜੋ ਆਏ ਕਰੀ ਨ ਜਾਏ॥ ੨੪੯॥ ਰੋਰਪ੍ਯੁ ਦੂਰ ਮਨ
ਮਤਿ ਸ੍ਰਿਅਰ ਕਰ ਸੁਖਤੀ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ
ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦੇਸ ਜਿਆਏ ਸੁਨਾਏ ਕੀਨ ਬਹੋੜੁ ਉਪਕਾਰੀ
ਮੈ ਬਾਲਿ ਤਾਰੀ ਪਲ ਰਕਰਾਵੇ ਦੁਮੋ ਤੁਮ ਕੋ ਚੋਚਾ ਭਵਨ
ਨਿਤਾਰੀ ਸਰਸਨ ਪਾਈ॥ ਚੰਦ ਨਾਰੀ ਰਘੁਨਾਥ ਮਾਬਰ
ਹੁਸਰਾਵਿਆਲ ਖਰਾਰੀ ਜਿਤ ਤਾ ਜਿਤ ਕਾਰੀ॥ ੨੫੦॥

ਜੋਜਬਦੀਨਅਸੀਸਸੀਸਧਰੀਪਵਨਪੂਤਸਿਰਨਾਏਖੁ
ਸੀਅਨਾਏ।ਚਰਨਕਮਲਪਰਸਾਰਨਸਰਨਕਰਧਾਰ
ਧਾਰਾਸਿਰਨਾਏਸੁਖਨਸਮਾਏ।ਫ੍ਰਿਤਾੜ੍ਰਿਤਅਤਿ
ਭ੍ਰੋਨੈਮਾਤਮੈਆਸਿਖਤੁਮਰੀਪਾਏਸਭਸੁਖਛਾਏ।
ਚੰਦਰਾਗੀਸੋਇਭੂਖਲਗੀਹੈਤਰੂਫਲਨਿਰਖਸੁਹਾਏ
ਅਨੰਦੈਭਾਏ।੨੫੧।ਸੀਨਸਖਤਸਭਰਾਖਤ੍ਰਧੇਪੇ
ਕਰੈਧਾਰਾਰਖਵਾਰੀਬਲਨਿਧਿਭਾਰੀ।ਅਤਿਧਿ
ਕਰਾਲਧਰਦਨੈਤੈਧਾਂਕੋਅਨਗਨਨਰੈਕਤਾਰੀਧੋਸੁਅ
ਰੀਸਾਤਿਨਕਰਧੋਫਤਨਕਨਾਇਮਾਤਤੁਮਰੀਆਏ
ਸਭਾਰੀਸਭਸੁਖਦਾਰੀ।ਚੰਦਰਾਗੀਬਲਵਾਨਜਾਨ
ਸਿਖਆਗਿਸੁਦੀਨਉਦਾਰੀਕੀਨਤਿਆਰੀ।੨੫੨।

ਸੀਸੀਘਘਰਪਰਗਨੂਅਨੇਮੇਅਪੁਰਅਪੁਰਫਲਖਏਤਰੂ
ਵ੍ਰਛਏਘੜੇਘੜੇਬਸਿਕਾਸੀਤੁਾਗੀਸਅੜਪਾਰੀਆ
ਏਨੁਪਅਚਏ॥ਤਾਰਸਆਨੁਉਮਾਰਤਰੂਵ੍ਰਗਨੂਆਨ
ਕਿਲਕਾਏਆਰਅੁਕਾਏ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਜੇਨਸੇਨਿਸਾਚਰ
ਗਾਵ੍ਰਨਖਘਰਸੁਨਾਏਸੁਖਕੁਅਲਾਏ॥੨੫੩॥ਸੁਾਦਸੁ
ਨੇਲੰਕਾਪਤਿਗਾਵ੍ਰਨਬੰਚਰਏਕਜੋਆਪਾਘਾਗਗਵ੍ਰਾਪਾ॥
ਸਭਰਖਵ੍ਰਾਰੇਤਿਸਨੇਆਏਏਕਨਘਚਨਾਪਪਾਆਖਸੁ
ਨਾਪਾਨਸਕਰਕਾਨਘਚਾਈਅਪਨੀਦਰਸਨਤੁਅਗਾਪਾ
ਪਾਸੁਕਰਅਨਾਪਾ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਸਰਵ੍ਰਨਕਰਗਵ੍ਰਨਭੰਭੀ
ਤਪਘਰਾਪਾਗੁਸਾਪਾਪਾ॥੨੫੪॥ਸੁਾਦਕਸੀਅਨੰਦ੍ਰ
ਤਸੁਗਰੀਅਛੁਕੁਆਰਘੁਲਏਤੇਰਨਲਏ॥ਜਾਉਸਤਾ

ਬੀਤਤਬਾਗਆਤਿਬੰਚਰਕਿਸਕਾਆਏਸੋਰਮਚਾਏ॥
ਅਤਿਬਲਵਾਨਬਲੀਸੁਖਬਾਂਕਾਰਖਭੂਰਸੁਕਾਏਪੂਰ
ਸੀਲਾਏ॥ਚੰਦ੍ਰਹਾਰਗੀਸੰਗਟੇਜਾਅਛੂਲੈਆਏਸੁਧਾ
ਇਸਿਧਿਪਾਏਤੋਰਨਲਾਏ॥੨੫੫॥ਤੋਏਤਸੂੰਕਰਆਏ
ਬਾਗਆਤਿਆਅਛੂਕੁਆਰਪੁਕਾਰੇਕਿਉਂਅਤਵਾਰੇਆਜ
ਬੀਰੈਸੋਮਹਕਰਤਵੂਦਵਰਏਕਉਸਾਰੇਆਰਿਸਿਰਸਾ
ਰਘੁਬੀਰ ਹੈ॥ਸੈਨਸਮੇਤਅਕੇਤਖੇਤਆਤਿਪਰੇਬੀਰਬਾਲਿਕਾਰੇ
ਸਕਲਸਿਧਾਰੇ॥ਚੰਦ੍ਰਹਾਗੀਆਪਿਆਰੇਨਾਰੇਗਾਵਨਪਾ
ਸਪੁਕਾਰੇਬਿਆਕੁਲਭਾਰੇ॥੨੫੬॥ਜੋਰਿਜੋਰਸੋਬੰਚ
ਰਭਾਰੀਕਾਲਰੂਪਪਰਆਏ॥ਰਸਾਦਿਖਾਯੋਅਛੂਕੁਆ
ਰਸਾਰਗਾਰਕਾਏਸੈਨਸਮੇਤਾਰੀਗਯੋਦਿਲਨਲਾਯਾ॥

ਛਤੀਛਕਪਗਗਾਵਨਕੀਨੋਇੰਦ੍ਰਜੀਤਸਚਵ੍ਯਾਪੇਕਾਹੇਸ
ਅਸਾਧੇਯੋਰੰਚਦਾਹਗੀਕਹਿਜਾਏਕੇਜਲਦੀਕੀਸਕਾਂਗਤੇਆ
ਧੇਜਾਰਨਪਾਯੋ॥੨੫੭॥ਔਨਆਨੇਕਰਸੋਧਨਾਦਨੇਆ
ਤਿਦੁਰਘਰਨਸੁਨਾਏਥਾਨਚਲਾਯੋਹਨੂਮਾਨਧਲਵਾਨ
ਜਾਨਕਰਤੂਵਰਤਾਨਚਲਾਏਤੁਰਤਜੋਰਸੋਆਸਿਮੋਦ
ਨਤੋਰਐਰਸਾਰਥੀਧੋਤੇਮਾਰਸੁਕਾਏਰੇਰਨਲਾਯੋਰੰ
ਦਾਗੀਜੇਸੈਨਸੁਰਾਗੀਮਰਦਾਰਦਾਰਕਾਏਧੂਲਕਨ
ਲਾਯੋ॥੨੫੮॥ਜੋਨਗਰੇਕਰਸਾਤਾਬੀਰਤਧਕੀਨਕੰਪ
ਕਿਲਕਾਰੀਆਤਿਭੈਕਾਰੀਸਇੰਦ੍ਰਜੀਤਕੇਸਨਮੁਖਪਾਯੋ
ਧਾਤਲਾਤਕੀਆਰੀਕਰਸਾਈਕਾਰੀਪਵਨਪੂਤਰਘੁਧੀ

ਰਦੂਤਤਬਧਾਨਿਗਖ਼ਏਕਤਵੁਭਾਰੀਕੀਆਸਵਾਰੀਆਚੰਦਰਾਗੀ
ਨਬਸੁਲੀਸੂਰਛਾਇੰਦਰਜੀਤਬਲਕਾਰੀਲੱਜਤਭਾਰੀ੨੫੯
ਏਢਿਕਰਮਨਕਰਤੀਇੰਦਰਜੀਤਫਾਸੀਬ੍ਰਹਮਚਲਾਈਤੇ
ਰਨਲਾਈਆਹਨੂਮਾਨਆਨੁਮਾਨਕੀਨਮਨਪੇਬ੍ਰਹਮਫਾਸੀ
ਆਈਧ੍ਰਿਦਸਾਪਾਈ।ਜੌਨਮਾਨਬ੍ਰਹਮਾਨਕਾਨਕਗਮਾਰ
ਪਾਰਾਦੂਰਕੋਨੀਬਾਤਨਭਾਈਆਚੰਦਰਾਗੀਬ੍ਰਹਮਫਾਸੀਕੋ
ਈਹਨੂਮਾਨਤਿਦੇਹਧ੍ਰੀਪਾਈਸੂਰਛਾਖਾਈ।੨੬੦।ਕਾਢਕੀਧੋ
ਇਕੇਤਕਹਨੁਮਾਨਤੈਂਰਾਘਸਕੇਲੀਦਬਾਏਮਾਰਸੂਕਾਏਇੰਦ
ਰਜੀਤਰਘੁਬੀਰਦੂਤਕੋ(ਜੌ)ਰਾਵਨਪਾਸਲਿਆਏਸੁਸੀਅਨ
ਏਰਾਵਨਕਹਿਕਹਾਂਕਾਬਾਨਰਕਹਿਕਾਰਨਕੇਆਏਪ੍ਰੂਮਮ
ਚਾਏ।ਚੰਦਰਾਗੀਆਬਾਗਾਬਿਗੋਏ।ਖੇਫਨਆਨੇਮੇਖਾਏਅਰੁ

ਸੁਕਾਏ।ਜਾਨਿ ਗਲ ਗਭ ਸੁਨਿ ਰਾਵਨ ਕੀ ਪੁਨ ਰ ਨੂ ਧਾਰਨ
ਉਚਾਰੇ ਅਤਿ ਬਾਸਦਵ ਰਾਮ। ਜਨਕ ਸੁਤਾ ਆਇ ਪਨ ਖਰੰ ਸਕ
ਰਖਿ ਗੁਪਤਿ ਗਰਭ ਨਿ ਦੇਵ ਦਸਰਥ ਬਾਲੋ। ਜਹਿ ਧਰ ਦੂ
ਖਨ ਤ੍ਰਿਸਰ ਬਾਧ ਧਿਜ ਧਾਲ ਏਕ ਸਰ ਮਾਰੇ ਆਇ ਪਨੂ ਪਾ
ਸੋ। ਲੰਕਾ ਰੀ ਤੋ ਰਾਘੁਵਰ ਪਾਯਾ ਕਨਾ ਪਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਾਰੇ ਕਾਲ
ਤੁਆਗੇ।੨੬। ਸਾਲ ਤਮਾਲ ਤਾਲ ਫਲ ਤਾਲ ਨਾਲ ਤਲ ਖਭੂਖ
ਲਗੀ ਫਲ ਖਾਏ ਤਰੂਨਿ ਤਾਰੋ। ਬਹੁ ਚਰ ਜਾਤੀ ਅਤਿ ਉਤਪਾ
ਤੀ ਤਰੂ ਦੂਰ ਤੇ ਗਨੀ ਗਏ ਸਾਨਕ ਸੁਭਗਏ। ਜੋ ਰਖਵਾਰੇ ਰਾਮ
ਕੇ ਆਗੇ ਤਿਨ ਕੋ ਆਰ ਸੁਕਾਏ ਸਨਮੁਖ ਆਏ। ਜੰਬ ਰਾਗੀ ਪੇਠੇ
ਚਲਿਆ ਏਸੋ ਤਿਨ ਲਾਜ ਨ ਜਾਏ ਨਿਸਚਰ ਗਾਏ।੨੬੩॥
ਜੀਅਆਨ ਦੂਖ ਖਾਨ ਜਾਨਤ ਜਭ ਕਨੇ ਧਾਤੁ ਸਾਰੀ ਕਰੂੰ

ਪਿਆਰੀਆ ਜੀਤੇ ਜੈਸੇ ਲਗਾਮ ਤੇ ਦੇਕੇ ਲੈ ਕਾਬ ਤੇਤੂ ਮਾਰੀ
ਸੋਨਾ ਮਾਰੀਆ ਗਧ੍ਯੁ ਨਾਥ ਕਸੂਅ ਦਾਜ ਕਲਾਜ ਕਪੂਨਤ ਪਾ
ਲਤਿ ਤਕਾਰੀ ਅਵ ਪਾਇ ਤਾਰੀ॥ ਤੰਦਾਗੀ ਤੋਸੈ ਬਖਸ
ਜੈਨਗੇ ਜਬ ਕਰਿ ਸਰਨਤੂ ਮਾਰੀ ਸੁਨੋ ਸੁਗਾਰੀ॥੨੬੪॥
ਨੂਨ ਜਿਸਾਦ ਚਰ ਪਤਿ ਸੁਨਿ ਬੋਲਿਓ ਖੰਡ ਰਆਰ ਸੁ ਕਾਵੇ ਤੇਰ
ਨਜਾਵੋ॥ ਕਹੋ ਤੇ ਭਭਾਖਨ ਰਾਵਨ ਤਾਈ ਜੀਤ ਵਰੋ ਪਨ ਪਾਵੇ
ਤੁਕ ਮਸੂਨ ਵੋ॥ ਰੈ ਕਰਦੈ ਤਜਿ ਮਾਨੀ ਕੋ ਦੀਨੈ ਕਾ ਪਾਰਪੂ
ਚਾਵੇ ਭੈ ਦੇ ਖਲਾਵੋ॥ ਲੰਦਾਗੀ ਕਹੈ ਮੂੜ ਸੁਗਾਰੀ ਤੇਲ
ਤੂਲ ਮਗਵਾਵੇ ਪੂਛ ਜਲਾਵੋ॥੨੬੫॥ ਵਉ ਵਾਕ ਸਤ
ਨਗਾਵਨ ਕਾਰੂ ਤੇਲ ਮਗਵਾਏ ਤੇਗਨ ਲਾਓ॥ ਲਿਓ ਲਿਓ ਲੂੰ
ਲਪੇਟੈ ਉੂਪਰ ਲਿਓ ਤਿਉ ਪੂਛ ਧਰੂ ਏਖਸੀ ਅਨਾਏ॥ ਕਰਕੇ

ਪੂਛਪਤੀਤੈਸੈਸੀਨਿਕਨਾਸੌਕਢਿਗਏਦੇਲਖਜਾਸੋਹੀਦੈਤਬ
ਸਗਰਨਗਰਮੈਫੇਰਘੋਰਕੇਲਿਆਏਆਗਹਿਲਗਾਏਹਾ॥੨੬॥
ਤੇਹਨੁਮਾਨਸਮਰਰਘੁਬਰਕੇਪਾਸਿਲਾਇਪੂਛਛਡਿਗਸੋਸਭਤਾਜ
ਗਈਆਪੂਨਰਾਵਨਕੇਮੰਦਿਰਮਾਂਦਰਰਲਟਲਟਲਾਂਟਲ
ਗਈਪੂਸਅਵਾਸੀਗਾਵਨਰਾਨੀਆਤਿਬਿਲਖਾਨੀਕੈਨਬ
ਲਾਗੇਆਈਸਭਦੁਖਦਾਈਆ ਚੰਦਾਹਰੀਗਾਵਨਕੇਗੇਹਨ
ਕੈਸਨੇਘਾਤਬੜ੍ਹਾਈਲੰਕਸਭੜ੍ਹਾਈਆ॥੨੬॥ਅਗਲਾਸਲਗਾਕੇ
ਘਰਰਾਵਨਕੇਤ੍ਰਗਰਧੂਗਾਗਿਰਸਾਗੇਪਦੇਂਦੂਰਬਗੋਆਜੇਜੇਦੇ
ਘਨਸੁੰਦਿਰਮੰਦਰਤਿਸਾਵਿਚਆਗਾਹਿਪਸਾਗੇਕਿਲਕਾ
ਆਗੋਆਮੰਦਿਰਏਕਭਭੀਖਨਤਾਜੋਜੋਭੁਜੋਜੋਨਿਕਾ
ਸਾਗੇਮੰਦਰਜਾਗੋਆਚੰਦਾਹਰੀਕਬਕਰੀਲੰਕਸਭਆਇ

ਸੁਧਿਕਨਾਰੇਗਾਆਂਉਤਾਰੇ।੨੬।।ਅਲਫਆਗਾਹਿਕੇ
ਤੇਜ਼ਲਗਨਤੇ ਅਲਚਰਜੀਵਦੁਪਾਰੀਧਿਆਕੁਲਭਾ
ਰੀਆਵੀਨਉ ਛੁਾਲਾਆਗਾਰਨਾਗਾਰਪੂਛਸੀਤਕਰੜਾ
ਰੀਪਨਆਹਿਆਰੀ।ਪੁਨਸੀਤਾਕੇਚਰਨਧੋਇਕਰਗਨੁ
ਮਤਆਰਜਾਗੁਜਾਰੀਕਰੇਤਿਆਗੀ।ਚਿਦਾਰੀਮੋਹਿਦੇਤੁ
ਨਿਸਾਨੀਜੋਹੈਰਾਆਹਿ।ਅਧਰੀਸੁੰਦਰਭੁਾਰੀ।।੨੬।।ਲਾਲੋਲ
ਗਤਿਪਤਿਦੀਨਨਕੇਹਿਤਤੁਮੇਕਨਾਥਪਠਾਯਾ।ਪੀਰਜਾਆ
ਪਾਕੇਹੇਤਤਤੁਮਧਿਰਾਆਂਗਣੁਪਨਉਹੀਦੀਨਠਾਯਾਦੁ
ਖਸਵਾਪਾ।ਚੁਕੁਆਸੀਤਾਬਮੈਦੀਨੀਓਰਸੰਦੇਸੁਸੁਨਾਯਾ
ਕਹੁੰਗਾਯਾ।ਚੰਦਾਰੀਸੀਖਬਾਰਬਾਰਕਹੈਇਤਨਾਚਿਤਰਕਿਉ
ਲਾਯਾਮੋਹਿਭੁਲਾਯਾ।।੨੭।।ਅਲਫਆਸੀਸਦੀਨਸੀ

ਰਘ

ਪਜਾਤੁਮੋਹਰਾਜਪਿਆਰੇਬਲਹਿਭਾਰੋ॥ਹਨੂਆਨ
ਸੀਯਆਹਿਤੁਪਾਹਿਆਏਸੀਯਕਨਾਰੇਪਵਨਦੁਲਾਰੇ
ਧਰਧਰਕੰਪਤੁਨਿਸਾਚਰਿਜਾਂਗਹੇਭਦੂਰਕਰਤਾਰੇਕਰਕੇ
ਲਕਾਰੋ॥ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ॥ਹਨੂਮਾਨਕੂਦਦਰਉਤਰੇਪਾਰਕਨਾਰੇ
ਰਾਮਚਿਤਾਹੋ॥੨੭੧॥ਘੋਬਿਲੋਕਹਨੂਮਾਨਧੀਰਕਰੀ
ਗਦਪ੍ਰਸੀਆਨਾਵਹਿ॥ਗਲਨਲਿਲਾਵਹਿ॥ਜਾਮਵੰਤਨ
ਲਨੀਲਨਲਿਲਕਰਣੰਕਾਧਧਰਸੁਨਾਵਹਿ॥ਸੁਨਿਸੁਖ
ਪਾਵਹਿ॥ਕਹਿਤਸੁਨਤ॥ਇਤਗਾਜਨਵਲੋਕਸਪ੍ਰਧਨਭੀ
ਤਰਆਵਹਿ॥ਸਪ੍ਰਫਲਖਲਖਾਵਹਿ॥ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ॥ਰਖਵਾ
ਰੇਧਰਜਾਹਿਸੁਖਚਪੇਟਕਾਲਾਵਹਿ॥ਦੂਰਨਸਾਵਹਿ॥੨੭੨

ਤੇਤੁਰੰਤਰਖਵਾਰੇਸਾਰੇਪਾਸਕਪੀਸਰਆਏਖਬਰਸੁਨਾਏ॥
ਅੰਗਦਾਦਹਨੁਮਾਨਸਕਲਮਿਲਮਧੁਬਨਮਧੁਰਫਲਖਾਏ
ਸਕਲਸੁਕਾਏ।ਬਰਜਨਕਾਰਨਮਾਰਨਲਾਗੇਭਾਗੇਤੁਮ
ਪਹਿਆਏਹੈਗਾਲਸੁਨਾਏ।ਚੰਦਰਗੀਸ੍ਰੀਰਾਮਕਾਆਖਿਨ
ਮਧੁਫਲਕੋਸਕਖਾਏਸੁਨਮੁਸਕਾਏ॥੨੧੩॥ਸੇਸਮਰ
ਤਰਘੁਰਾਜਕਾਜਕੋਤੁਰਤਕਪੀਸਰਪਾਯੋਆਗੇਆਯੋ॥
ਆਵਤਸਨਸੁਖਾਨਿਰਘੁਕਪੀਪਤਿਹਨੁਮਦਾਦਾਸਿਰਨਾ ੩
ਯੋਮਨਸੁਖਪਾਯੋ।ਜਾਮਵੰਤਕੈਹੈਸੁਨੇਕਪੀਸਰਹਨੁਮਤ
ਲੰਕਜਿਪਾਯੋਖਬਰਲਿਆਯੋ।ਚੰਦਰਗੀਰਹਨੁਮਾਨਬੀਰ
ਕੋਬਾਰਬਾਰਗਲਲਾਯੋਅਤਿਸੁਖਪਾਯੋ॥੨੧੪॥ਜੀਅਨ
ਨਭਗਵਾਨਕਾਜਭੋਸੁਤਤਰਾਮਪਹਿਆਏਪਗਸਿਰਨਾ
ਯੋ।ਚੀਨਤਿਆਤਿਨਿਗਾਲਕੀਨਪ੍ਰਭੁਸਭਕੋਹਿਰਦੇਲਗਾਏ

ਪਾਸਬਠਾਏ॥ ਪੂਛੀਕੁਸਲਕੁਸਲਭਈਸਭਕੇਪ੍ਰਭੁਕੇਦਰਸਨਪਾਏ
ਸਭਸੁਖਛਾਏ॥ ਚੰਦ੍ਰਹਰੀਕਰੀਹਨੂਮਤਕੀਸਕਲਾਰਿਛੀਸਨੂਨ
ਏਜੋਕਹਆਏ॥੨੧੫॥ ਤੋਤਕਿਜੀਹਨੂਆਨਧੀਰਕੋਹਿਰਦੇਸੋਖ
ਲਗਾਏਪਾਸਬਠਾਏ॥ ਕਹੁਤਾਤਕਹਾਤੁੰਤਜਾਨਕੀਕਿਉਕਰਪ੍ਰਾਨ
ਧਰਾਏਕਹੁਸਮਝਾਏ॥ ਨਾਮਪਾਹਰੂਆਹਿਨਿਸਦਰਕਰਧਿਆ
ਨਜੋਜੀਰਲਗਾਏਪ੍ਰਭੁਧਜਾਊਏ॥ ਲਿਜਪਦਨੈਨਸੂਦੀਨਜੀਰ
ਕਾਪ੍ਰਾਨਜਾਨਾਕਿਤਜਾਏਰਘੁਵਰਗਾਏ॥੨੧੬॥ ਖੋਖਬਰਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਨੋਸੀਪਕੀਨਿਸਧਾਸਰਦੂਖਭਾਰੀਰਹੋਲਚਾਰੀ॥ ਰਘੁਵਰ
ਚਰਨਾਧਿਓਗਾਸੀਧਿਆਤਿਤਰੀਨਜਾਏਤਾਰੀਜਨਨਕਦੁਲਾਰੀ
ਸੀਸਜਟਾਇਕਧੋਨੀਦੀਸ਼ਾਹੈਨੇਨਸਾਸਿਨਕੀਪਾਰੀਚਲੀ
ਅਧਾਰੀ॥ ਚੰਦ੍ਰਹਰੀਪ੍ਰਭੁਜਲਦੀਚਲਕਰਆਨਦੁਗਾਜ
ਕੁਮਾਰੀਮਾਰਸੁਰਾਰੀ॥੨੧੭॥ ਦਾਲਦਈਆਗਿਆਸਰਘੁਵਰ
ਜੀਜਲਦੀਕਰੋਤਿਆਰੀਚਲੋਆਗਿਆਕੀਜਾਮਵੰਤਹਨੂ

ਵੰਤਕਪੀਪਤਿਸੈਨਸਵਾਰੀਸਾਰੀਬੇਸੁਆਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਇ
ਰਘੁਵਰਕੀਕੀਨੀਪੌਨਸੰਵਾਰੀਕਰਕਿਲਕਾਰੀ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਰ੍ਹ
ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਕਨਾਰੇਉਤਰੀਅਨੀਅਪਾਰੀਰਾਮਪਿਆਰੀ॥੨੭॥ਜਾ
ਲਜਰੋਰਾਮੋਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਕਨਾਰੇਖੇਸੁਪਿਰਾਵਨਪਾਏਦੂਤਜਨਾਏਤੁ
ਰਤਾਇਵਿਚਾਰਤਮੁਸਾਰੀਨਾਜਰਹਾਜਰਜਲਦੀਆਏਸਭਾਲਗਾ
ਏ॥ਬੂਝਤਰਾਵਨਕਹੁਸੁਮੰਤ੍ਰਆਤੁਰਕੀਜੈਕੌਨਉਪਾਏਕਹੋਬੁ
ਝਾਏ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਸਭਕਾਹਿਰਾਵਨਕੌਜੇਅਹਾਰਾਮਖਾਏਸੋ
ਘਰਆਏ॥੨੭॥ਤਾਂਰੇਰਾਵਨਕੋਕਹੈਭਭੀਖਨਾਬਿਨਤੀਏਕ
ਹਮਾਰੀਸੁਨੋਪਿਆਰੀ॥ਨਾਥਰਾਮਸੋਂਗਏਬੈਰਨਕਰੀਐਪੂਰ
ਨਬ੍ਰਹਮਉਤਾਰੀਆਵਪਾਪਹਾਰੀ॥ਹਠਕੋਤਿਆਗਲਗ
ਕਰੋਗੋਰੇਲੋਮਿਲਰਘੁਵਰਨਾਰੀਚਲੋਅਗਾਰੀ॥ਚੰਦ੍ਰ
ਗੀਕਰਆਲਰਾਜਕੋਲੌਕਾਬਚੇਤੁਸਾਰੀਇਛਾਚਾਰੀ॥੨੮॥

ਕੇਹਬਬਾਤਨੀਤਕੀਭਾਖੀਰਾਵਨਗੁਸਾਖਾਏਆਖਸੁਨਾਏਤਾਸੂ
ਤੀ ਪਾਰਕਨਾਰਨਦੀਸਰਤੂਆਮਭੌਂਪਾਬਕਾਏਫਿਤਾਲਾਏਫੇਰਭ
ਭੀਖਨਰਾਵਨਤਾਈਬਾਰਬਾਰਸਮਝਾਏਨੀਤਸਿਖਾਏਤਾਚੰਦਹਰੀ
ਰਾਵਨਅਭਿਮਾਨੀਉਠਕਰਮਾਰਨਧਾਏਲਾਤਹਲਾਏ।੨੮੧।ਤਾਸੀ
ਨਸਖਤਲਤਆਗੀਰਾਵਨਬੋਲਿਓਗੁਸਾਖਾਕੇਜੇਰਲਗਾਕੇਤਾਨੀ
ਤਸਿਖਾਵੇਰਾਮਚੰਦਕੋਪਾਰਸਾਤੂੰਜੂਜਾਕੇਸਤਾਪਕਾਰੇਤਾਚਲੇਭ
ਭੀਖਨਸਰਨਰਾਮਕੀਸਭਕੇਸੀਸਨਿਵਾਕੇਖੁਸੀਮਨਕੇਤਾਚੰਦ
ਰਗਿਭੇਮਗਨਭਭੀਖਨਪਾਰਸਾਨੂੰਦਰਸਾਕੇਰਾਮਪੇਆਕੇ੨੮੨
ਸੀਨਸਤਾਬੀਰਘੁਵਰਤਾਈਬੰਚਰਖਬਾਰਪ੍ਰਭਾਵਨਆਖਸੁ
ਨਾਵਨਾਰਾਖਸਏਕਆਪਾਲੀਕਾਤੇਦੂਤਭੇਜਿਆਰਾਵਨਖਬਾਰ
ਮਗਵਾਨਾਈਜੀਦੀਨਦਿਆਲਆਗਿਆਸਨਸੁਖਤੂਰਤਾਜਿਆ
ਵੇਨਤੇਰਨਲਾਵਨਾਸਰਨਸਾਰਨਸੁਖਕਰਨਧਮਨਿਪਾਰਚੰਦਹਰੀ

ਸੀਰਨਾਵਨਆਤਿਸੁਖਪਾਵਨਾ।੨੮੩।ਸੁਆਦਸਰਨਪੁਨਿਸੁਨਿ
ਸਰਨਾਗਤਿਕਰਨਾਸੋਹਤਖਸੋਂਗਲੇਠਲਗਾਏ।ਕਹੋਤਤਕੁਸ
ਲਾਤਬਾਤਸਭਪੂਛਤਅਨਸੁਖਪਾਏ।ਪਾਸਬਹਾਏ।ਨਾਥਤੁਮਾ
ਰੇਚਰਨਨਿਹਾਰੇਕੁਸਲਹਮਾਰੇ।ਆਏਸਭਸੁਖਛਾਏ।ਚੰਦਾ
ਗੀਰਾਵਨਤੌਕਾਰੀਲਤਆਰੀਤਜਆਏਕਹੈਸਿਰਨਾਏ।੨੮੪
ਜੋ।ਆਦਜਗਤਿਪਤਿਜਾਸਤਬਮਾਂਗਾਹਨੂਆਨਉਰਧਾਯਾਤੂ
ਰਤਾਲਿਆਪਾਯਾ।ਦੀਨਾਨਾਥਦੀਨਹਿਤਕੀਨਾਲੰਕਾਪਤੀਥ
ਨਾਯਾ।ਤਿਲਕਲਗਾਯਾ।ਨਿਰਖਨਿਰਖਹਰਖਤਸਭਸੈਨਾਸੋ
ਜੈਕਰਿਜਸਗਾਯਾ।ਮਨਸੁਖਪਾਯਾ।ਚੰਦਰਾਰੀਸਭਦੇਵਦੇ
ਖਕਰਫੂਲਨਅਰਬਰਸਾਯਾ।ਗੁਨਗਨਗਾਯਾ।੨੮੫।ਤੋ
ਇਤਕੀਨਰਸਭਕਰਤਰਸਾਕੀਸਦਾਦੀਨਹਿਤਕਾਰੀਅਵ
ਧਬਿਹਾਰੀ।ਜੋਜੇਸਰਨਰਸਾਕੀਆ।ਹਿਸੋਲੇਸੁਜਨਕੀ

ਪਾਰੀਰਾਮਪਿਆਰੀ॥ਰਾਵਨਭੇਦਿਨਰਾਤਭਭੀਖਨਦਿਤਾਛਾਤੀਲਾ
ਰੀਅਚਾਰੂਖਾਰੀ॥ਰੰਦਿਹਰੀਲੰਕੇਸਬੰਨਾਯੋਐਸੇਸਾਹਿਬਭਭਾ
ਰੀਰਾਮਉਦਾਰੀ॥੨੮੬॥ਜੌਇਨ੍ਹੰਲੰਕਾਪਾਈਰਾਵਨਨੇਕਈਵਾ
ਰਸੀਸਲਾਯੋਅਗਨਿਤੂਮਾਯੋ॥ਭੋਪ੍ਰਸੰਨਸਦਾਸਿਵਸੀਭੂਤਬ
ਲੰਕਾਵਰਪਾਯੋਰਾਜਕਮਾਯੋ॥ਸੋਈਲੰਕਭਭੀਖਨਤਾਈਦੀਨਰ
ਸਸੁਕਲਾਏਬੇਪਰਵਾਯੋ॥ਰੰਦਿਹਰੀਐਸੇਸਾਹਿਬੌਸਦਾਰਹੋਰੀ ਕੇ
ਖੇਲਾਇਲਵਨਭੁਲਾਯੋ॥੨੮੭॥ਐਨਸਾਰਜਸਮਰੇਸਸੁਨਾਵੈ
ਰਾਵਨਤੁਕਮਚਲਾਏਖੇਵਨਖਾਯੋ॥ਜਾਹਿੰਜਾਹਿੰਜਗਰਾਵਨਜਨ
ਤੁਅਰੇਤਾਤਕਾਲਤਿਤਿਪਾਏਨਸਟਕਗਯੋ॥ਸੁਰਨਰਸੁਰਾਗੀਧੁ
ਬਕਨਿਆਜਹਿੰਤਤਿਪਕਰਮਗਾਏਲੋਗਦੁਖਾਯੋ॥ਰੰਦਿਹਰੀ
ਰਘੁਬੀਰਧੀਰਹੈਸਕਲਸੁਰਨਸਮਦਾਏਸਚਰਨਪਰਾਏ੨੮
ਸੇਨਗਨਿਤਰਘੁਨਾਥਸੁਮੰਤਨਕਾਤਾਹਿਪਵਿਤ੍ਰਰਸਿਯਾਰਾ

ਤੀਖਰਪਾਰਾ॥ ਕਹਿਓ ਡੀਘ ਜਾਚਰੀ ਮਤੂਮਾਗਾਸਰਕਰਸਾਗ
ਰਛਾਰਸਹਿ ਮਖਮਦਾਗੰਗਾ॥ ਜਿਦਪੀਤ ਦਪੀ ਕਰੋ ਗੁਸਾਂਈਆ
ਕਾਰਗੁਰੂਭੂਮਾਰਾ॥ ਪੂਜਨਾਮਾਤਾ॥ ਚੌਦਹਰੀ ਸਾਗਰ ਸਭੂਪਧ
ਰਲਾਏ ਕੰਚਨ ਥਾਰਾ ਮਨੀਆ ਪਾਰਾ॥ ੨੮੫॥ ਤੋਢਿਕਰ
ਸਭਨਾਏ ਸਾਗਰ ਕੇਜਥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ਸਭ ਸੁਖ ਛਾਏ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਦਤ ਰਾਮ ਉਪਾਇ ਸੋਪਿ ਸੋ ਕੀਹੀ ਸੇਤ ਸਲਾਏ ਸਭ ਮਨ
ਭਾਏ॥ ਸਕਲ ਸੈਨਾਸਿ ਰਤ ਭੂਜਿਆਏ ਨੀਲ ਨਲ ਕਰਲਾ
ਏ ਸੇਤ ਬਧਨਾਏ॥ ਚੌਦਹਰੀ ਹਰਿ ਪੂਜ ਰਾਮੇਸਰ ਚੀਨੇ ਕਟਕ
ਚਲਾਏ ਭੂਉਤੁ ਭਾਏ॥ ੨੮੦॥ ਕਾਢ ਕੀਨ ਲੰਕਾ ਮਹਿ ਡੇਰਾ॥
ਸ ਛਬੀ ਚਰਨ ਸੁਧ ਪਾਵਨ ਖੁਸੀਆ ਨਾਵਨਾ॥ ਫਲ ਖਾਵਨ ਤਭੂਤੋਰ
ਚਲਾਵਨ ਲੰਕਾ ਘੀਰਾ ਗਾਵਨਾ ਕਿਲ ਕਸੁਨਾਵਨਾ॥ ਜੀਤ
ਜਿਤ ਠੇਗਲਿ ਸਾਚ ਰਪਾਵਨ ਨਕਚਕਦੇ ਕਰਸਾਵਨ ਉਲਟਾਇ

35

ਰਾਵਨਾ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤੇ ਲੈ ਕਾਜਾ ਵਨ ਨਗਾ ਵਨ ਨਖ ਘਰ ਸੁਨਾਵਨ ਨਾ
ਲਾਦਿ ਖਾਵਨਾ ॥੨੯੧॥ ਗਜਾਵ ਫਗਰ ਭੂਮਿ ਰਜਾ ਸੋ ਰਾਵਨ ਕੇ ਸੋਰ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਮਾਏ ਬਾਜਨ ਪਾਏ ਸੋਤ ਬੰਧ ਪਰ ਰਘੁਨਾਥ ਕਮਾਏ
ਸੈਨਾ ਸਾਥ ਲਿਆਏ ਰੂਰੇ ਲਾਏ ਪੁਨਿ ਬੋਲਿਓ ਰਾਵਨ ਅ
ਭਿਮਾਨੀ ਕਾਲ ਘੇਰ ਕੇ ਲਿਆਏ ਰਸਤ ਰਸਾਏ ਚਦਿ ਵਨ ਗੀ
ਕਹਿਆ ਖਸਾਨ ਅਰੰਗਿ ਛਪੰਦ੍ਰ ਰਸਭੁ ਖਾਂਏ ਭੂਪਾਲ ਟਾਂਏ ॥੨੯੨॥
ਲਅਲਗੇ ਰਘੁਨਾਥ ਕਹਿਨ ਅਤਿ ਕਰੀ ਜੇਕੈ ਨਉ ਪਾਏ ਕਰੁ
ਕਪਿ ਰਾਏ ਜਾਮਵੰਤ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਗਦ ਲੈਕਾ ਜਾਏ
ਕਹਿਸ ਅਦਾਏ ਸੀਤਾ ਲੈ ਚਾਲਿਆ ਵੈਸਰਨੀ ਜੇ ਕਰ ਲੈਕਾ
ਚਾਏ ਰਾਜ ਕਮਾਏ ਚੰਦ੍ਰਗੀਅ ਆਏ ਕੂੰ ਸਾਕੀ ਅੰਗਦ ਸੀ
ਸਹਿ ਦਾਏ ਤੁਰਤ ਸੋਧਾਏ ॥੨੯੩॥ ਸੀਆ ਸਿਨੇ ਸਾਰਗ ਸਾ
ਨਿਸਚਰ ਗਜੀ ਲਾਧਾਲਰ ਚਾਈ ਖੇਲ ਘਨਾਈ ਅਤਿ ਨਸਾਏ ਖੇ
ਲੰਹਿ ਰਾਵਨ ਬੇਟਾ ਬਾਲਾ ਲਿਖਿ ਬਦਨਾ ਦਿਸਾਈ ਅਤਿ ਗਰਬਾਈ॥

ਅੰਗਦਕੇਜਬਆਵਤਦੇਖੇਪਾਏਕਰਗਨਲਗਾਈਲਾਤਰ
ਲਾਈਗਦੇਰਪਈਅੰਗਦਲਤਪਕਰੀਪਰਕਿਐਭੂਤਭਯਾ
ਹੈਕਾਨਗਦਵਾਈ।੨੫੪।ਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਨਸਾਗਰਜੋਨਿਜਾਕ
ਸ੍ਰੀਕਨਰੂਕਪੂਰਕਾਰੋਡਰਕੇਆਏਸੋ।ਅੰਗਦਪੇਪਾਏਚਲੇਉ
ਕਅਨੇਪਤੁਤੇਰਾਕੇਦੂਆਗੇਜਾਯਾਏਤਾਰੇ।ਰੇਪਾਦਾਰਾ
ਪਰਅਨਾਧਨਧਤੇਧਤੇਧਲਕਾਰੇਲੇਪੇਭੁਗੋਲਾਰੰਦ
ਰਹੀਅੰਗਦਕੇਨਿਰਖਤਉਠੇਮੁਸਾਨਿਧਸਾਰੇਕਰਤ
ਸੁਨਾਏ।੨੫੫।ਗੁਰਦਾਸੁਦੇਖਅੰਗਦਕੇਗਾਦਨਤੁਰਤਨ
ਛੀਕਬੁਲਾਯਾਪਾਸਬੁਲਾਯਾ।ਕਦਨਕਾਜੇਕੇਲੀਕਾਆ
ਯਾਕੇਤੁਮਕਦਨਪਠਾਯਾ।ਨਦੂਰਆਯਾਯਾਯੇਤਾਹਾ
ਗਾਈਤਤਆਰਗਾਅੰਗਦਆਪਸੁਨਾਯਾ।ਤਿਤਕਰਆਯਾ।
ਰੰਦਰਗੀਰੋਹੰਦੂਤਰਾਮਕਾਬਾਲੀਕਬੂਜਾਯਾ।ਨਿਸਚਰਕਾਯਾ।੨੫੬।

ਹੇ ਸਖੀਆਂ ਮੈਂ ਗਰੁੜਗਾਮੀ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਮਨੀ ਤੀੜਾ ਸੇ ਖਲਾਂਵੈ ਓਹ ਫਲ ਪਾਵੈ।
ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੇਵਤਾ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਵਿਨਿਤ ਤਾਂ ਆਵੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ
ਲਾਵੈ। ਉਨ ਜਾਸ ਕੋ ਨਿ ਪਿਹਨਤ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦਾਕਰਾ ਹੈ
ਰੁਕਮ ਘੜਿਆ ਹੈ। ਪੰਚਵਟੀ ਪਤੰਗ ਕਵਿ ਤੌਂ ਛੰਦ ਰਾਗਨੀ ਦਿਖਿਆ ਹੈ
ਦੇਵ ਸੁਨਾਵੈ। ੨੫੭। ਲਿਆ ਜੋ ਕਪਾਲ ਅੰਕੁਤ ਤੇ ਮੇ ਯ ਵਾਸ
ਬਨਾਏ ਨਿਗਲਿਆ ਏ। ਤਾਂ ਤਿਨ ਲੋਕ ਮਾਨੋ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਪਾਲਨ
ਸਭ ਤੇ ਕਾਕ ਸਮਾਏ ਤਿਨ ਤਉ ਭੂਖ ਮਿਟਾਏ। ਅਤਾਏ ਦਿਨ ਤਕ ਰਾਨਾਰ
ਫਿਆ ਤੀ ਦਰ ਘਰ ਤੂੰ ਅਪਾਏ ਸ੍ਰੀ ਸਕਲ ਲਾਏ। ਪੰਚੀ ਦਨ ਰੀਸਿ
ਵਿਕੇ ਪਤਿ ਰਘੁਪਤਿ ਤਨ ਕੀ ਨਾਰਿ ਮਿਲਿਆਏ ਹੈ। ਫਲ ਪਾਏ।
੨੫੮ ਅਲਭ ਆਗਾਰ ਪੁਨ ਕਹਿ ਗਵਨ ਕੇ ਸੁਨਿ ਜੋਰ ਘਾਤ ਰਾ
ਆਗੇ ਕ ਸੂੰ ਪਿਆ ਰੀ ਸੀਤਾ ਲੈ ਮਿਲ ਗਾਮ ਪੰਚੀ ਦੇਕਲੀ ਕਾਬ

ਚੇਤੁਆਵਈਸੈਨਮਾਵਈ॥ਗਲਬੁਝਕਰਉਪਧਾਸਦਾਬਨਆ
ਪੇਸਰਨਤੂਆਵਈਆਂਵਪਾਧਿਤਰਈਆਵਿਦਾਵਈਤੋਂਇਬਧਸਲੇ
ਨਗੇਗਾਮਸਰਨਤਿਤਕਾਗੀਆਂਵਫਬਿਤਾਵਈ॥੨੯॥ਸਾਧੇਲਬ
ਧਾਤਕਰੀਆਤ੍ਰਿਤਿਤਕੀਗਾਵਨਗੁਸਾਧਾਵੈਹੋਠਹਿਲਾਵੈਸ
ਅਖੀਆਲਾਲਗੁਲਾਲਾਦੇਖਾਵੈਂਨੂਪਕੜਬਰਨਸਨਾਵੈਂ
ਰੀਤਮਲਾਵੈਂ॥ਸਿਧਾਖਆਦੇਵਨਗੁਰਘਨਆਪੇਸੂਰਖ
ਕਾਤਕਰਾਵੈਂਗਿਨੈਵੈਂ॥ਫਿਰਗਈਲਜਾਤਕਆਪੇਤਪਸੀ
ਸਿਖਾ
ਕੂਤਕਰਾਵੈਂਸਰਮਨਪਾਵੈਂ॥੩੦॥ਅਲਵਈਗਰਕੇਗਦ
ਨਆਪਣੇਆਪੇਤੂੰਤਿਤਕਾਰੀਨਾਤਾਵਈ॥ਬਾਲੀਬਾਨਰ
ਧਿਆਨਲਾਇਆਨਾਤੂੰਕਸਭੂਠਲਵਾਵਈਸੂਰਸਭਕਾਰੀ॥ਪੀਤਾ
ਭੂਆਰਕਿਸਨੇਆਰਾਤਿਸਕਾਹੋਰਖਹਾਵਈਪੁਰਸਸੁਧਾਵਈ॥

ਚੰਦ੍ਰਗੀਰਸਮ੍ਰਥਅਮ੍ਰਤਸਕਰੈਹੈਕੁਲਕੇਭ੍ਰੋਂਕ੍ਰਠਾਸੰਘਰੁਤ
ਬਿਕ੍ਰਾਰੀ॥ਤ੍ਰੰ੦੧॥ਬੇਬੋਲਿਤੋਂਤਬਘਾਲਿਬਾਂਕਰੋਤ੍ਰਾਨੇਰਾਵ
ਨਆਤ੍ਰਿਆਨੀਅੰਧਗੁਆਨੋਂ॥ਤ੍ਰੁਮਸਆਨਜੇਰਾਆਨਸਪ
ਰਮੀਸਕੁਲਜਰਾਤਿਸ੍ਰੁਹੈਜਾਨੀਢਲੀਕਤਾਨੀ॥ਰਾਖਕੈਨ
ਦੇਖਿਆਬੋਠਰਾਡਿਤਿਆਜੋਂਮਹਾਤਮਾਨੀਢੇਰਾਨਿਸਾਨੀ॥
ਚੇਦ੍ਰਗੀਅਸ੍ਰਪ੍ਰਗਮਵੰਤੇਹੈਂਤ੍ਰਪਨਨਕ੍ਰਹੈਜਬਾਂਜੀਆਰਿ ਜਾਪ
ਆਜਾਨੀ॥ਤ੍ਰੰ੦੨॥ਤੇਤਬਤ੍ਰਆਖਿਓਰਾਵਨੈਕ੍ਰਪੈਤੇਜਾਏਂਆ ਵੰਤ
ਪਸੁਨਾਏਂ॥ਮੂਰਖਪਹੁੰਚਰਨਾਸਕਾਰਨੇਜਾਤਿਤਪਸਿਨਿਰਤਾਦਿ
ਖਾਏਂਲਾਜਨਪਾਏਂ॥ਜਿਨਤਪਸੀਕਾਮਾਨਕਰਤਹੈਸੋਮੇਰਾਭੈ
ਪਾਏਂਨੇਕਰਨਆਏਂ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਜੋਰਾਖਸਤਾਮਹੇਕ੍ਰਾਲੁਕਪੀ
ਸਭਖਾਏਂਭੂਖਮਿਟਾਏਂ॥ਤ੍ਰੰ੦੩॥ਜੇਸਰੋਖਰੇਬਾਲੀਤਨਜਾਸੁ

ਸੋਗਾਵਹਿਨਟਕਿਰਾਰੀਆਂਸੁਕ੍ਰਸੁਰਾਗੀ॥ਬਾਨਰਵੈਕਆਪੇਰਘੁਬਰ
ਕੇਲੈਕਾਤੇਰੀਸਾਰੀਸੈਨਾਆਰੀ॥ਤਿਨਤਪਕਰਕਰਖਾਏਨਾ
ਹੀਕਹਾਂਕਾਏਬਲਕਾਰੀਏਪੇਖਾਗੀ॥ਫਿਰਹਰੀਪੁਨਆਂਗ
ਦਬੋਲਿਓਚੂਕਨੁਲਾਤ ਨਆਗੀਤੁਰਤਪਸਾਰੀ॥੩੦੪॥ਜੀ
ਮਕਾਬੀਨਆਹਿਦਲਤਕਾਖੀਗਿਆਖਸਤੁਰਤਉਠਾਵਹੋਹੈਕੈਰ
ਲਗਾਵਹਾਂਹੈ॥ਕੈਆਤੇਸਕੋਪੇਲਾਤਾਠੈਲਾਵਾਹਿਤੇਆਤੇਮ
ਭਾਰੀਪਾਵਹੋਹਿਸਭਤੁਟੀਆਂਵਹਾਂਹੈ॥ਰਾਖਸਨਾਰੇਸਭੁਬਲਕਾ
ਰੇਰਾਵਹਨਗੁਸਾਖਾਵਹਿਤਬਉਠਆਵਹਿਹੈ॥ਫਿਰਗੀਐ
ਗਦਲਤਾਬਿਚਕਰਸੁਖਤੇਬਚਨਸੁਨਵਹੋਤਾਨਲਾਵਹਾਂਹੈ॥
੩੦੫॥ਹੇਨਸਤੇਸਸਤੇਆਂਸਾਦਤਬਰਾਵਹਨਕੇਸਮਦਾਏਆ
ਪਸੁਨਾਏਰਘੁਵਰਚਰਨਕਮਲਚਲਪਕੋਪਾਪਸਕਲ

146

ਸਿਦਆਏਤੇ ਰਲਲਾਏ॥ ਸੁਣਿਕੇ ਰਘਾਤੂੰਆ ਗਦ ਮੁਖਚ ਸਾਮੁਖ
ਪੀਛੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਛਾਏ ਮਨ ਪਛੁਤਾਏ॥ ਰੰਦਾਗੀ ਮਦਦਨਆ ਤ੍ਰਿਆ
ਨੀਤੇ ਜਦੂਰਤੇ ਆਏ ਛਿਤਾਲਾਏ॥ ੩੦੬॥ ਸੇਖ ਬਗਦਾਰ ਕਰ
ਮੇਆਪਨੈ ਨੂੰ ਮਲ ਸਨਆ ਤ੍ਰਿਆਏ ਫੇਰ ਨਲਾਏ॥ ਸੀਤਾ ਨੇਚ
ਲਸਗਨ ਗਆ ਕੀਆਂ ਗਦ ਰਹਿ ਸਮਦਾਏ ਨੀ ਤਾ ਸਿਖਾਏ॥ ਕੂ
ਪਵੰਤੇ ਤਬਖੂੰ ਗਨੇ ਸਾਚ॥ ਜੋਕੋਆ ਨੁਸਆ ਏ ਪਗ ਪਰ ਘੇਰ
ਰੰਦਾਗੀ ਕਰੇ ਗਦਦਨਆਂ ਪਾਤੇ ਨਕਰਭੈ ਸੁਨਾਏ ਕਈ ਮੁਕਾਏ॥
੩੦੭॥ ਦਾਲ ਦੇਖਿਆ ਬਰੁਤਗੁਮਾਨੀਆਂ ਗਦ ਗੁਸਾਖਾਵੈਂ ਨੇ
ਨਿਗਆਵੈਂ॥ ਕੋ ਪਵੰਤੇ ਤਬਖੂੰ ਨੇ ਕਾਪੰਦਾ ਕਰ ਪਰਨੀ ਪਰਕਾਵੈਂ
ਕਿਲਕ ਸੁਨਾਵੈਂ॥ ਛਰ ਛਰ ਕੈ ਪਾਣਿ ਨੇ ਸਚਕ ਪੇ ਪੇਆਂ ਦਰਸ
ਭੀ ਫੁਲਾਵੈਂ ਲੈਕਰ ਗਲਾਵੈਂ॥ ਰੰਦਾਗੀ ਬੁਜਾਂ ਘੀ ਸਸਾਂ ਸਕੇਆਂ

ਧਰਮੁਕਰਿਉਤਾਵੈਂਚਾਰਚਲਾਵੈਂ॥੩੦੮॥ਕਾਲਕਰੋਗਸੇ
ਮੁਕਤਿਸੀਸਰਨਾਸਭੁਪਾਇ॥ਕਲੂਲਹੋਤੀਕਹਿਸਭੁਕੋਈਗ
ਕਿਸਨੇਪਾਤਿਲਾਤਿਲੋਕਾਜਾਰੀਚਾਨਰਆਪੇਸੋਈਅਦ
ਰਨਹੋਈ॥ਜਾਕੇਦੂਤਮਹਾਬਲਿਕਾਗੀਲੰਕਾਤਿਸਨੇਖੋਈ
ਘਰੇਨਕੋਈਗਜੈਦਾਰੀਮਾਵਨਪਟਰਾਨੀਨੇਣਭਗਤਰਗੋਈ
ਮੁਕਤਨਪਾਈ॥੩੦੯॥ਤੇਰਾਵਨਕੋਰਾਮਦੂਤਕਹਿਐਸੀ
ਬਾਤਸੁਨਾਊਂਜੈਸੀਭਾਊਂ॥ਮੈਨਾਸਕਲਸਮੇਤਲੰਕਤਵਤੋ
ਰਪੁਤਾਲਜਾਸਿਰਾਊਂਤਾਨਲਾਊਂ॥ਆਗਚੁਪੇਟਦਸੋਮੁਖ
ਤੋਰੂਸੀਤਾਕੋਨੋਜਾਊਂਤੇਰਨਲਾਊਂ॥ਜੀਦਾਗੀਰਘੁਨਾ
ਥਨਆਗਿਆਤਿਸਕਾਰਾਨਪਹੁਤਾਊਂਖੇਠਨੈਖਾਊਂ॥੩੧੦॥
ਜੋਜੋਰਕਰਾਘਰਵਰਧੈਠੇਸਭੁਪਰਦੁਕਮਚਲਾਏਰਾਕਰਆ

ਹੋਤ ਵਸਿ ਗੁਪਰਾਆਤ੍ਰਿ ਕਾਲ ਤ੍ਰੂਕਦਾ ਤ੍ਰੂਮੇਕੈ ਨਕਰਨਆਏ ਸੁ
ਪੇਤ੍ਰਆਏ ਜਬਰਯੁ ਦੂਰਜੀਤੂ ਕਮਾਕਰ ਨਜੋਰਨਮਾਇਤ੍ਰਮਾਹਿ
ਖਿਲਾਏਂ ਤਾਬਰਿਖਾਏ ਫਿਰਦਰਗੀਆਸਕਾਤੇ ਗਾਦੂ ਨਕੋਆ
ਗੁਰਜੀ ਚਲਿਆਏ ਰਾਮਾਹਿਆਏ ॥੨੧੧॥ ਸੀਨਸਾਰਨਰਖੁ
ਨਾਥ ਚਰਨਕੀ ਅੰਗਦਕਲਦੀਆਪਾ ॥ ਸੀਸਨਿਵਾਪਾ ਰੀ
ਨਦਿਆਲਮਦਾਸੁਖਦਾਪਕਾਹਿਰਦੇਤ੍ਰੁਰਤਲਗਾਪਾ ॥ ਪਸ
ਚਰਾਪਾ ॥ ਸਮਾਚਾਰਖਟਕਾਰਸੀਸਕਾਆਗੁਰਦਸਕਲਸੁ
ਨਾਪਾਲੋਕਰਆਪਾਪਾ ॥ ਫਿਰਦਰਗੀਕਿਰਪਾਲਰਮਾਜੀਨਿਕਸੁ
ਖਪਸੁਤਸਲਾਪਾਜਨਸੁਖਦਾਪਾ ॥੨੧੨॥ ਸੀਨਸਾਲਾਹਾ
ਕਰੋਤ੍ਰਭੂੰਪਨਕੈਸੰਗਾਵਨਮਾਰੇ ਕਟਕਸੀਧਾਹੋ ॥ ਸੀਸ
ਨਾਇਕਰਕ੍ਰੋਲੈਕਪਾਤਿਸਭਪੁਤ੍ਰਤਾਬਤ੍ਰਮਾਰੇਨਾਥਸੁਰਮਾਂਗੇ ॥

ਪੂਛੀਘਾਤਸਮੇਕੀਪ੍ਰਿਤਜੀਨੈਂਕਾਚਾਰਰੂਆਏਰਸਤੇਭੁਗੇ॥
ਫੈਦਰਗੀਸਭੁਰਸਤੇਰੋਰੇ ਫੋਕਾਤੇਕੋਜਾਰੋਜੋਪੇਭੁਗੇ॥੩੧੩॥
ਸੁਆਦਸੁਨਾਦੈਦੁਰਕਮਕਾਮਜੀਸੈਨਾਤੁਰਤਸਕਾਏਲੈਕਪਣ
ਏਤਾਕਾਮਦਿਤਰਨੁਦਿਤਕਪੀਸਰਆਂਗਾਦਨਲਨੀਲਾਏਸੀਸਕਿ
ਦਾਏਤਾਦੀਨੀਦੀਨਾਦਿਆਲਆਗਿਆਠੋਕਾਯਰਘਾਏਤੇਰ
ਨਲਗਏ॥ਫੈਦਰਗੀਗਿਰਤਰੁਪਰਸਸੁਦਰੀਨੇਕਟਕਬਲਾ
ਏਰਾਮਪ੍ਰਿਆਏ॥੩੧੪॥ਸੁਆਦਰਗਦੋਆਂਗਾਦਦਿਠਾਆ
ਦੋਕਾਦਨਕੋਸਮਸਾਕੇਧਾਰਤਅਸਿਧਾਕੇ॥ਪੂਤਤ੍ਰਾਮਾਗਾਂ
ਗਾਦਆਗਾਦੂਤਕਾਨਿਨਤਧਾਕੋਆਤਿਕੋਪਾਕੇ॥ਸੁਨਾਦ
ਸਬੀਸਬੀਸਭੁਜਾਕੈਂਪਾਨਿਧੋਲਿਓਗਸਾਧਾਕੇਤਠਗਲਾਕੇ॥
ਫੈਦਰਗੀਰਘੁਦਿਰਕੀਸੈਨਾਆਗਧਾਇਤੁਅਕਾਕੇਕਾਨਿਤਰਿ

ਪਾਕੋ॥੩੧੫॥ਤੌਇਤੁਰੰਤਤਗਾਦ੍ਵਨਕੀਸੈਨਾਸਨਮੁਖਹੋਕਰਆਈਤੇ
ਰਨਲਾਗੀ॥ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੀਰਣਖੇਤਿਬ੍ਰਿਧਪਾਈ
ਖੁਸੀਅਨਗੀ॥ਇੰਕਇੰਕਰਾਖਸਸਖਨਛੁਇਕਾਇਕਨੈਐਪ੍ਰੀਧ
ਮਚਾਈਭਈਲਗਾਈ॥ਵਿੰਦਾਨੀਸੈਨਾਰਾਖਸਦੀਨਿਕਟਿਨਚ
ਰਾਰਕਾਈਚਟਪਟਕਾਈ॥੩੧੬॥ਜੌਇਤੁਭਮਾਇਨਸੋਨਿ
ਸਾਚਰਸੋਧਾਨਾਦਚਤ੍ਰਆਵੈਨਾਸਾਗਾਵੈ॥ਕ੍ਰਾਲੁਕਪੀਸਬ
ਘਾਇਲਕੀਨੇਬ੍ਰਾਨਸਦ੍ਰੀਲਗਾਵੈਐਂਬਾਰਸਾਵੈ॥ਟਿਗੀਟ
ਜਾਮੁਖਸੋਦ੍ਰਬਲੀਸੁਖਗਨੂਮਾਨਸੂਪੇਰਾਵੈਜਲਦੀਪਾਵੈ॥
ਚੈਦਾਵੀਤਬਾਈਕ੍ਰਜੀਤਸਿਰਰਚੇਟਚਟਾਕਰਚਲਾਵੈਭੂਪ
ਦਿਕਾਵੈ॥੩੧੭॥ਐਨਾਗਾਦਾਗਨੂਮਤਕੇਪੀਛੇਲੈਕਾਬੀ
ਚੇਪਾਏਡੇਰਨਲਾਏ॥ਕਿੰਚਨੈਊਪਾਗਤਿਆਏਨੈਸਾਚਰਕਟ

ਸੁਕਾਏਆਤਿਨਪਾਏ॥ਕੇਈਸਰਦੇਕੇਈਸਿਰਦੇਕੇਈਤੁਰਦੇਫਾ
ਕੇਈਖਾਏ॥ਤਾਂਦਰਗਹਿਬਖਸੀਸੀਧਿਆਤੂਰਤਸਮਧਾਤਿ
ਆਏਸਾਈਸਮਿਦਾਏ॥੩੧੮॥ਗੈਨਗਾਈਨਿਸਭੋਰਭਤੁਈਕਬ
ਸੈਨਾਕਲੀਆਪਾਰੀਗਾਸਾਧਿਆਰੀਗਾਸਾਪ੍ਰਕਾਰਨਲੈਕ
ਤੁਕਾਰਨਤਰਨਪਰਬਤਭਾਰੀਕਰਕਿਲਕਾਰੀ॥ਲਤੱਨ
ਰਤੱਨਦੀਤਨਦਲਤਨਾਨਿਸਚਰਸੈਨਸੁਧਾਰੀਬੇਸੁਮਾਰੀ
ਦੀਦਾਰੀਗਾਵਨਸੂਤਸਆਏਜੈਂਦ੍ਰਜੀਤਬਲਕਾਰੀਸਾਸ
ਤ੍ਰਪਾਰੀ॥੩੧੯॥ਫੇਰਫਿਰੀਰਨਿਸਚਰਸੈਨਾਸੋਧਨਾਦ
ਬਲਧਾਰੇਸਨਸੁਖਆਏ॥ਕਤਾਂਰਾਮਕਤਾਂਲਛਮਨਖੇਤਾ
ਐਸੇਬਚਨਸੁਨਾਏਬਾਨਚਲਾਏਚਲਾਏ॥ਫਿਛਬਿਨਰ
ਰਸਭਿਧਾਏਅਲਕੀਨੇਗਰਜਤਧੋਗਏਸਾਏਤਿਤੁਤਪਾਏ॥

ਫੇਰ ਰਾਮਜੀ ਭ੍ਰਤੀ ਦੇ ਕਹਿਆ ਕੁਲ ਲਛਮਨ ਗੁਸਾ ਖਾਏ ਬਾਨ ਚਲਾ
ਏ॥ ਤੁਰੰ॥ ਕਾਪ ਕਰ ਤਲ ਭੂਅ ਪਿਨਿ ਸਰ ਰਘੁ ਸੈਨ ਲਛਮਨ ਮਾਰੇ
ਬਾਨਾ ਤੇਜ ਕਰ ਸਾਨਾ॥ ਪੰਤ੍ਰਿ ਪੰਤ ਕਰ ਰੰਡ ਮੁੰਡ ਤਾ ਬਿਨ ਰਨ ਮ
ਤਿਗ ਖਸ ਨਾਨਾ॥ ਅਤਿ ਬਲ ਹਾਨਾ॥ ਮੇਘਨਾਦ ਕੀ ਛਾਤੀਆ
ਤੀ ਕਾਤੀ ਕੀਨ ਨਿਸਾਨਾ ਤਬ ਧਾਰਿ ਸਆਨਾ॥ ਫੇਰ ਰਾਮੀ ਕਰੇਸੇ
ਛਪੇ ਛਮਨ ਧੰਮ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਨਿਸਚਰ ਜਾਨਾ॥ ਤੁਰੀ ਗਾਢ
ਗਰਕ ਗਸੇ ਕਰੀ ਨਿਸਾਚਰ ਲਛਮਨ ਸਰ ਕੇ ਮਾਰੇ ਧਰਤੀ
ਡਾਰੇ॥ ਭੁਜ ਬਧੀਨੇ ਨਿਸਾਚਰ ਕੀਨੇ ਧਰਤੇ ਸੀਸ ਉਤਾ
ਰੇ ਅਤਿ ਬਲਿ ਕਾਰੇ॥ ਭੂਧਰ ਸਰੀ ਵਹਿ ਚਲੀ ਭਿਆਵ
ਨ ਲੋਥ ਜੈਨ ਸਭ ਤਾਰੇ ਨ ਹਕਾ ਸਾਰੇ॥ ਫੇਰ ਰਾਮੀ ਤਬ ਧੌ ਤੂਜੀ
ਤਹੈ ਸਕਤੀ ਤੀਬਰ ਮਾਰੇ ਧਾ ਕਰ ਰੂਗੇ॥ ਤੁਰੰਗ॥ ਨਾ ਮੰਲ

ਗੀਲਖਮਨਕੋਸਕਤੀਗਨਕੌਤਕਾਦੇਖਲਾਵੰਦਿਮੂਰਛਾ
ਆਵੰਤਾਕੋਰਿਘੁਨਾਥਤਪਰੇਜਤਿਰਜਸਮਹਿਸਚਰ
ਤਾਸਉਠਾਵੰਤਿਜੋਰਲਗਾਵੰਤਾਕੋਇਜਤਨਕਰਤਾ
ਕਨਤਹਿਲੋਨਨੁਮਤਲਾਤਚਲਾਵੰਤਿਨਿਸਚਰਛਾਵੰਤੀ
ਫੇਰਨਾਰੀਲਖਮਨਕੋਭੁਜਕਰਤੂਰਤਰਾਮਪਹਿਆਵੰ
ਤਿਸਹੀਸਾਨਿਵਾਵੰਹਿ॥੩੨੩॥ਅਮੂਰਛਾਬਸਲਖ
ਮਨਕੋਨਿਰਖਨਿਰਖਰਘੁਰਾਈਤਨਾਬਿਕਲਾਈ॥ਬਾਰ
ਬਾਰਰਘੁਬੀਰਉਠਾਵੈਨਾਗੋਸਮਰੋਭਾਈਤੂਮਸੁਖਦਾ
ਈ॥ਤਲਨਾਬੋਲਨਚਲਨਾਤਜਿਓਰਘੁਵੀਰਚਿੰਤਾਲਾਈ
ਸੁਖਕੂਮਲਾਵੀ॥ਫੇਰਨਾਰੀਰਘੁਨਾਥਉਠਾਵਤਕਿਉਤੁ
ਮਰੋਰਲਗਾਈਕਿਰੋਸਨਾਈ॥੩੨੪॥ਨੂਨਨਤੀਲਖਮਨ

ਮੁਖਬੋਲਨਲਾਗੇਕਰਜੁਗਬਿਚਾਰਾਪਰੇਨਪਾਰਾ।ਨਾਮਦੇਤਭੁ
ਗਦੇਤਅੰਤਨਹੀਦੇਵਸੁਖਪਾਨਕੁਆਰਾਰਾਮਤੁਮਾਰਾਰਾਮਦੇ
ਵਕੀਆਗਿਆਪਾਇਪਾਇਪਵਨਕੁਮਾਰਾਤੇਕਦੁਆਰਾਰਾਜੀ
ਦਾਰੀਗਨੂਆਨਬਾਲੀਨੇਮੰਦਰਤੁਕਨਿਆਆਸਾਰਾਆਨਉ
ਤਾਰਾ।੨੨ਪਾਵਉਦੈਦਾਸਿਰਨਾਇਗਾਮਪਰਾਬੂਟੀਏਕਸੁ
ਨਾਏਦੂਰਬਤਾਏਪਾਪਰਤੇਦੇਤੁਰਤਤੋਕਲੀਬਾਨਕਾਰੀਗਏਤੋਰਤ
ਥਿਆਏਭੋਜਨਪਾਏਤਬਭਗਤਦੇਤਸੁਦੀਨਆਗਿਆਹਨੂਮੰ
ਤਾਸਿਰਨਾਏਅਨਤਸੁਖਪਾਏਪਵਨਪੂਤਰਘੁਬੀਰਦੂਤਤਬ
ਪਵਨਭੂਪਠੋਜਾਏਤੁਰਤਤਿਸਪਾਏ।੨੨੬।ਲਾਅਣਲੀਨਸਰੀਰ
ਮਕਾਅਰਿਹਨੂਮਾਨਰੀਤਬੀਨਾਦਰਸਨਕੀਨਾ।ਸਾਪੂਕਾਨ
ਭਰਨਸਿਰਨਾਏਕਪਟੀਆਦਰਕੀਨਾਆਸਨਦੀਨਾ।
ਸੰਕਪਾਣਿਆਨੀਆਲਾਤਿਲਕਲਗਾਈਰਿਗਾਮਪਿਆਈ।੨੨੭।

੫

ਹਨੂਮਾਨਕਹਿਓਸੀਆਸਭਲਗੀਹੈਸਕਾਰਿਖਲਾਏਦੀਨਾਭਗਪੁਰ
ਲੀਓਨਾ।ਚਉਰਾਗੀਰੋਹ ਲਗਾਖਸਰਾਰਾਗਨੂਮਾਨਸਭਰੀਨਕਹਿ
ਗਈਮੀਨਾ।੭੭੮।ਆਲਫਆਹਿਹਨੂਮਾਨਸਤਾਘੀਘੋਤਿਨੇ
ਕਪਰਾਗਿਆਨੀਆਜਾਖਾਨੀ।ਰਾਤਾਬਿਤਾਦਨੁਕਾਰਨਕਾਰੀ
ਆਗਾ।ਕਰਨਕਾਨੀਬੇਦਪੁਰਾਨੀ।ਕਹਿਹਨੂਮਤਭੇਟਿਲੇਧ
ਤਿਲੋਧਿਧਿਓ।ਟਿ ਰਚਲਾਨੀਜੋਆਨਭਾਨੀ।ਚੈਦਾਗੀਗਾਰ
ਡਾਰਪੂਛਕੇਦੀਨੋਪਰਕਮਦਾਨੀਤਨਾਬਿਨਸਾਨੀ।੭੭੯।ਘੇ
ਰਾਗਤਿਪਾਤਿਸਿਅਰਭਪਾਏਜਗਨਾਪਰਬਤਆਏਅਨਸੁਖ
ਪਾਏਆ।ਸਭਪਰਬਤਪਰਜਾਗਨਬੂਟੀਆਪਾਤਨਕੇਊਪਾਏਰਿ
ਤਯਾਭਰਮਾਏਆ।ਕਰਕੇਸੋਰਧਲੋਭਜਾਨਫਰ।ਪਰਬਤਸਕਲ
ਉਠਾਏਰਾਮਹਿਆਏਆ।ਚੰਦਰਾਗਨੁਦੈਤਸੈਲਪਰਤੁਰਤ

156

ਤਤਾਤੇਪਾਯੋਰਘੁਪੂਰਨਆਯੋ॥੨੨੦॥ ਅਲਫਸਵਵਧਰਘੁਵ
ਰਰਕਪਾਨੀਭੁਰਤਰਰਤਰਖਦਾਰੇਧੀਰਕਰਾਸੋ॥ਆਰਧਰਤੇ
ਕੋਨਾਨਿਸਾਚਰਬਾਨਤਾਨਕਰਮਾਰੇਪਰਤੀਰਾਰੋ॥ਤਨੁਮ
ਤਰਾਮਰਾਮਕਰਾਨਿਮਰਨਲਛਮਨਰਾਮ੍ਰਚਿਤਾਰੇਪੂਨਧਿਆ
ਰੋਕੈਦਾਰੀਭੁਮੇਭਗਤਧਿਅਕੂਲਭੂਵਤਸੇਰਸਥਾਰੇਭਏਲਚਾ
ਰੋ॥੨੨੧॥ਬੋਬੋਲੇਤਬਪਵਨਪੂਤਹਮਦੂਤਰਾਮਕੇਆਏਬੈਰ
ਪਰੋ॥ਮਹਾਮ੍ਰਪਰਾਵਨਸੋਰਚੋਆਲਖਮਨਸੂਰਛਾਧਾਰੋਹਾ
ਲਸੁਨਾਏ॥ਬੂਟੀਏਕਬਤਾਈਬੈਦਨੇਰਾਤੋਰਾਤਾਲਿਆਏਭੋਰ
ਨਪਾਏ॥ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਸੋਲੈਕਰਬੂਟੀਆਭਿਨਤਿਪ੍ਰਚਿਆਜਾਏਸੁ
ਖਕੁਮਲਾਏ॥੨੨੨॥ਤੇਤਰਫਰੇਹੈਭਰਤਮਫੀਸਮਨੈਨਨੀਰ
ਭੁਰਰਾਰੇਚਲਨਛੁਰਾਹੋ॥ਆਹਕਰੇਸੀਤੁਮਕਹਾਕੀਨੋਕੀਨੇਰ

ਮਰੂ ਖਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ॥ ਰਾਮ ਲਖਨ ਕੇ ਦੂਖ ਦੇਣ ਕੋ ਭਰਤ ਨ
ਗਤ ਅਵਤਾਰੇ ਬਰਨ ਨਉ ਜਾਰੇ॥ ਬੰਦਗੀ ਅਤਿ ਭਗਤਾ ਬਿਕਲ
ਭੇ ਏ ਨਸ੍ਰੀ ਖਲ ਕ੍ਰਮੇ ਅੰਗ ਸਾਰੇ ਸੁ ਕਰਤਿ ਬਿਸਾਰੇ॥ ਦੁਦੁ ੩॥ ਸੇਸ
ਮਨ ਕਰ ਧੀਰਜ ਕੀਨਾ ਹਨੂਮਤ ਕੇ ਸਮਝਾਏ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ਧਾ
ਨ ਕਰ ਆਨ ਤਾਨ ਕਰ ਬੰਬੋਲੇ ਕਰ ਛੈਲ ਤਾ ਬੀ ਪਾਏ ਨੀਕ ਪੁਜਾਏ॥ ਭਰਤ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਮਝ ਕਰ ਆਨੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰ ਨਾਏ ਅਰਜ ਸੁਨਾ
ਏ॥ ਬਾਨ ਸਮਾਨ ਉਡਾਨ ਬੰਦਗੀ ਰਿਤੁ ਸਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਏ ਪਹੂਚੰਜਾ
ਏ॥ ਦੁਦੁ ੪॥ ਜੀਸ ਜਲਦ ਦਈ ਭਰਤ ਆਗਿਆ ਹਨੂਮਤ ਧ੍ਰਸੀ
ਸਜਨੀ ਰਜਾ ਸਿਰ ਲਾਈ॥ ਰਾਮ ਚਰਨ ਅਨਾਸ੍ਰਿਮਨ ਕੀਨੇ ਲੀਨੇ
ਸੋ ਲਉ ਠਾਈ ਕੀਨੀ ਪਾਈ॥ ਉਤਰ ਭਗਏ ਤਆਨੀਤ ਕ ਰੰਤੇ ਬੂਟੀ
ਆਨੇ ਨਾਸਾਈ ਦੇ ਗੀਲਾਈ॥ ਬੰਦਗੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਿਕਲ ਭੋਉ
ਠਸੁਖ ਦਾਪ ਕਰਜੀ ਕਹੇ ਰਘੁਰਾਈ॥ ਦੁਦੁ ੫॥ ਹੇ ਹਨੂਮਾਨ ਭਗਵ

ਨਾਅਨੁਜਲਖਭੁਪੋਬਿਆਕਲਭਾਰੀਸੁਰਤਿਬਿਸਾਰੀ॥ਜੀਵਨ
ਆਸਨਿਰਾਸਸਕਲਭੁਏਰਖੁਦੁਰਦ ਸਾਨਿਹਾਰੀਭਈਬੁਧਾਰੀ॥
ਸੋਰਠਸਮੁੰਦਰਸਕਲਭੁਗਏਸਾਦਨਗੋਤੇਭਾਰੀਭਏਦੁਖਾਰੀਯ
ਚੰਦਰਾਰੀਹਨੁਮਾਨਪਾਨਜਲਆਇਆਤੋਂਤਕਾਰੀਪਾਰਊਤਾ
ਰੀ॥੩੩॥ਦੋਹਰਾਖੁਸੀਪ੍ਰਭੁਕਰਤ ਸੈਨਆਨਪਵਨਪੂਤਜਬਆਏ
ਦਰਸਨਪਾਏਆਸੀਰਵਦਧਾਰਪਰਹਰੀਚਰਨਨਪਰਧਾਰਧਾਰਸਿ
ਰਨਾਏਮਨਸੁਖਪਾਏ॥ਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲਰਾਮਸੁਖਦਾਯਕਪਾਯ
ਕਰਾਲਸੋਲਾਏਮਨਮੋਭਾਏ॥ਚੌਪਈਰਾਮਚਰਿਤਬਲਾਕਰਦਿਲ
ਖਮਨਹੀਨਜਗਾਏਮਨਹਰਖਾਏ॥੩੪॥ਦਾਸਾਹੈਆਲਲਾ
ਲਲਖਮਨਕੋਹਿਰਦੇਨਾਲਲਗਾਯੋਮਨਸੁਖਪਾਯੋ॥ਪ੍ਰਭੁਬੈਦ
ਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਜੀਵਨਸੂਕਤਿਕਰਾਯੋਜਨਮਛੁਡਾਯੋ॥ਬਾਪੀ

ਦੇਰਘੁਬੀਰਿਪਠਾਯੋਅੰਗਦਬੀਰਲੈਪਾਯੋਲੰਕਪੁਰਜਾਯੋਬੀਰਰਾਗੀ
ਰਾਵਨਸੁਨਿਪਾਯੋਕੁੰਭਕਰਨਪਠਾਇਆਯੋਅਨਅਰਦਾਯੋ॥੩੩੮
ਜਾਲਾਕਿਲੋਜਰੁਨੀਦਰਤਿਸੰਕੀਘਾਜੇਘਤੁਤਘਜਾਏਢੀਲਤੁ
ਭ੍ਰਾਏ॥ਕੁੰਭਕਰਨਤਬਕਰਵਦਟਲੀਨਾਗਖਸਤੇਠਾਆਏਕਦੀਰ
ਘਾਏ॥ਸਜ੍ਵਾਲਾਖਗਾਗਰਮੁਖਪੇਖੇਮਰੰਆਸਾਗਿਰਖਾਏਸੁ
ਤਾਪਾਏ॥ਬੀਰਰਾਗੀਰਾਵਨਿਸੋਘੂਰਤਰਾਵਨਸਕਲਸੁਨਾਏਕੈ
ਕਰਆਏ॥੩੩੯॥ਰਾਵਨਕੇਕੁੰਭਕਰਨਕਹਿਤੁਅਭਬੀਯਾ
ਆਭਿਆਨੀਗਗਭ੍ਰਗੁਆਨੀਪਰਘੁਪਤਿਤੀਨਲੋਕਪਤਿਨਾਥਕਿ
ਤਿਨਕੀਜੋਪਟਰਾਨੀਤੂਰਅਆਨੀਪਾਘਅਤਿਸੋਤਖਗੀਦਨਿ
ਆਯੋਅਨਆਤਿਕਰਛੁਜਾਨੀਕਾਲਨਿਸਾਨੀ॥ਕੁੰਭਕਾਨਅਪਿ
ਪਾਨਘਾਨਕਰਜਾਬਚਨਰਤਿਆਨਿਬਲਾਅਦਾਨੀ॥੩੪੦॥

ਜੇਤਬਰਨਅਤਿਗਾਧੇ ਬਰਾਬਰਰਵਿਛ ਬਨਚਰ ਤਾੜੇ ਆਏ ਆਰਨਪਾਏ
ਮੈਤਮਿਸ੍ਰਾਨਪਟੀਤਨਤਰੂਪਰ ਨਿਸਚਰਤਨਪਰਤਾਏ ਤੇਰਨਪਾਏ
ਖੰਤਖੰਡਭਏਪਰਬਤਪਬਰਤਨਬਜਰਆਧੀਕਾਏਤਨਕਨਧਾਏਨਸੀ
ਦਾਗੀਤਬਭਾਲੂਕਾਪਿਨਕੋਲੈਲੈਮੁਖਆਨਿਨਾਏਅੰਤਨਪਾਏ ੩੪੧॥
ਸੀਨਸੁਣਨਮੁਖਨੈਨਨਾਸਕਨਨਿਕਸਨਿਕਸਸਭ ਆਵਤੇਰਨਲਾਏ
੨ ਤਾ ਲਖਸੰਕਾਪਤਿ ਕਹਿ ਰਘੁਪਤਿ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦਲ ਆਵਤ ਪਰ
ਘਤਢਾਵਤਾ ਰਘੁਪਤਿ ਆਨਿ ਹਨੁਮਤਿ ਪਾਏ ਕਿਲਕ ਸੁਨਾਏ
ਪਾਵਤ ਮੁਸਟਕਲਾਵਤਾ ਚੀਦਾਗੀ ਕੁੰਭਕਾਨ ਸੂਰਮਾ ਹਨੂਮਾਨ
ਜੋ ਸਗਾਵਤ ਪੀਰਜਪਾਵਤਾ ੩੪ ਧਾਸੀਨ ਸਕਲ ਸੈਨਾਰਘੁਬਰ
ਕੀਸਨਮੁਖ ਹੋਕਰਪਾਈ ਧੂਮਮਚਾਈ ਮੁਸਟਕ ਦੀਤਨਤੀਤ
ਨਧਾਤਨਦੇਵਨਗਮਦੋਹਾਈ ਭਈ ਲਗਾਈ ਕੁੰਭਕਾਨ ਬਲਦਾ

ਨਖੰ ਕਰੋ ਗਾਰਜਤ ਗਦਾ ਚਲਾਈ ਅਤਿ ਰਿਸ ਆਈ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ
ਸੈਨ ਰਘੁ ਬਰ ਕੀ ਕੂੰ ਭਕਰਨ ਬਿਚ ਲਾਈ ਤਨ ਕੰਪਾਈ ॥ ੩੪੩ ॥
ਸੁਗ੍ਰਾਵ ਨਲ ਕਲ ਕਪਿ ਹਨੂ ਸੈਨਾ ਕੁੰਭਕਰਨ ਪਟਕਾਈ ਰੋਗਨ ਲਾਈ
ਅੰਗਦਾਦ ਸੁਭਟ ਦਿਵ ਨੀਲ ਨਲ ਦੀਨੇ ਪਛਾਨੇ ਗਿਰਾਈ ਮੂਰਛਾਯਾ
ਈ ॥ ਕਾਂਧ ਚਾਪ ਲੈ ਚੀਨ ਕਪੀ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਨਲ ਕਰ ਕੈ ਪਾਈ ਖੁਸੀਆਨਾ
ਈ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਨੇ ਬਕਰੋ ਨਕ ਤੇ ਦੰਤੀ ਲਾਈ ਹੋਤ ਗਵਾ
ਈ ॥ ੩੪੪ ॥ ਹਨੂ ਆਦ ਜਾਨ ਕਰ ਕੁੰਭਕਾਨ ਤਬ ਪੂਛ ਪਕਰ ਭਰਮਾਯੋ
ਭੂ ਪਟਕਾਯੋ ॥ ਉਨ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਦੀਨੋ ਲਤ ਛਾਤੀ ਰਿਸ ਕਰ ਮਾਰ ਕਰ ਧਾਯੋ
ਗੋਖੀਰ ਗਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭਯੋ ਬਲ ਭਾਰੀ ਰਾਮਨਿ ਕਟ ਕਾਰੋ
ਆਯੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਤ ਬਕੁੰਭਕਾਨ ਸੋ ਰੂਪ ਨਲ ਨੀਲ
ਮਚਾਯੋ ਕਰ ਗਦ ਚਿਖ ਲਾਯੋ ॥ ੩੪੫ ॥ ਤੌ ਰਿਤ੍ਰ ਰਤ ਰਾਧ ਸਕੋ ਸ੍ਰਿਯਰ
ਨੀਲ ਨਲ ਟਪ ਜਾਯੋ ਤੇ ਰਨੰ ਲਾਯੋ ॥ ਨਚ ਦੰਤ ਨਸੋ ਧਾਯ ਲਕੀਨੇ

ਦੀਨੋਕੂਦਰਥਚਲਾਏਆਬਪੁਨਾਏ।ਭੁਜਾਪਸਾਰੀਤਿਨਤਿਸੁਰਾਗੀ
ਕੂਦਪਰੇਕਿਲਕਾਏਰਸਅਧਿਆਏ।ਚੰਦਰਾਗੀਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਰੇ
ਸਕਲੇਸਨਪਾਏਤਨਪੁਲਕਾਏ।੩੪੬।ਜੌਇਜਾਨਕਰਸਮਰਨਠਾ
ਨੇਕਰਕੁੰਭਕਾਨਬਲਕਾਰੀਲੀਨਕਟਾਰੀ।ਕਾਲਸਮਾਨਮਹਾਨ
ਗਰਜਿਓਨਸਗਾਈਸੈਨਾਸਾਰੀਰਸਅਪੁਕਾਰੀ।ਬਿਕਲਾਬਿਲੋਕ
ਬਲੀਅਖਪਾਰੀਪੀਠਜਦੀਨਾਭਾਰੀਅਦਪਬਿਗਾਰੀ।ਚੰਦਰਾਗੀ
ਰਘੁਨਾਥਕੌਤਕੀਖੇਲਤ੍ਰਖੇਲਾਖੇਲਾਰੀਕਰਿਤਜਾਰੀ।੩੪੭।
ਜੌਨਜਾਨੁਕੁੰਭਕਾਨਧਾਨਕ੍ਰਿਪਾਨਸਹਾਨਚਲਾਏਸੀਧਰਸਾਰੇ
ਪ੍ਰਪਦਵਿਪਰਕਪਾਨਿਸਾਰਰਗਾਰਜਤਖੇਰਵਿਸਾਏਕਾਧਿਪਾਰ
ਕਾਏ।ਤਾਨਕਮਾਨਕਾਨਰਘੁਨਾਥਕੰਸਾਜਕਸਪਰਚਲਾਏਤੈ
ਕਰਪਾਏ।ਚੰਦਰਾਗੀਨਿਸਚਰਗਾਲਿਲਾਏਅਤਿਸਰਵਰਧਾਰਦੀਨਾ
ਏਨਿਕਸਤਪਾਏ।੩੪੮।ਜੌਨਗੁਮਾਨਕਾਨਕੁੰਭਕ੍ਰਿਨੋਪਾਰਿਖੇ

163

ਸੈਲਸੁਰਗਣੀਬਧੂਬਿਸਤਾਰੀ।ਤਬਰਘੁਨਾਥਕਸਾਥਕਧਾਯਕਪਾਲਿ
ਨਭੂਜਾਉਤਾਰੀਪਰਬਤਵਾਰੀ।ਧਾਵੀਬਾਨਾਸ਼ੀਨਾਗੀਰਧਾਰੀ
ਸੋਰਘੁਵਰਕਾਟਿਡਾਰੀਭੁਜੀਨਆਰੀ।ਚੰਦਿਰਗੀਭੁਜਾਬਿਨਖਾ
ਧਾਯੋਪਰਕਰਗੀਕਾਧਿਧਾਰੀਤਰਧਾਬਿਸਾਰੀ।੩੪।ਟੇਫੁਕਤੀ
ਕਰਗਾਮਸਾਮਨੇਮੁਖਧਧਸਾਰਕਰਆਯੋਗੁਸਨਾਰਾਯੋ।ਹਾਹਾ
ਕਾਰਕਰੈਸੁਰਪਤਿਸੁਰਰਾਖਸਗਾਰਨਾਤਪਾਯੋਭ੍ਰੋਸਵਾਯੋ।ਰ
ਘੁਨਾਥਕਸਾਥਕਸੁਖਭਕੀਓਹਟੈਨਤਨਕਰਾਰਾਯੋ।ਸਾਸੁਤਾਮੇ
ਚੰਦਰਗੀਮਹਾਂਕਾਲਜਾਮਜੀਪਕ੍ਰੋਵੈਤਬਧਨਾਯੋਤੇਕ੍ਰਮਆਯੋ੩੫।
ਕਾਟਕੀਨੇਜੇਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਕਾਲੁਕਪੀਹਰਖਾਵਨਵਰਸਨ
ਧਾਵਨਾਸੁਰਗੀਪ੍ਰਬਸਕਲਾਮਿਸਾਆਵਨਸਪੁਰਸਪੁਰਸੁ
ਰਗਾਵਨਫੂਲਬਰਸਾਵਨਾ।ਜੈਜੈਮਾਭਯੋਕੁਭਕਰਨਕੈਤੈਸੋਯਾ
ਰੋਗਾਦੂਨਦੁਖਾਮਿਟਾਵਨਾ।ਚੰਦਰਗੀਪ੍ਰਭੁਸੁਰਗਸਮਦਾਵਨ

ਜੋਕਰਿਜਤਨਸਿਧਪਾਵਨਖੁਮੀਅਨਵਰਨਾ।੩੫੧।ਰਾਵਣਰੋ
ਸਿਰਧਿਰਲੰਕਾਦੇਰਾਵਨਭ੍ਰੋਵੁਖਾਰੰਧਿ੍ਰ।ਨਕੁਲਭ੍ਰਾਤਾਕ੍ਰਿਤ
ਕਰਨਕਾਮਰਨਾਸੁਨਿਸੁਨਿਛਾਤੀਪੀਟਤਨਾਰੀਲੰਕਾਸਾਰੀ।
ਸਭ੍ਰਾਸੋਰਦੇਸਨਰਾਵਨਰਾਵਨਪਰਮਾਨਿਤੋਤਨਕਾਰੀਕੂਕ
ਪੁਕਾਰੀਆ।ਬੰਦਰਨਰੀਜਿਰਰਕੇਤਆਏਦੈਦੇਕਰਪੀਰਜਭਾਰੀ
ਕਰੀਤਿਆਰੀਆ।੩੫੨।ਲਾਅਲਛੀਕਰਨਾਨਾਠਾਸਕੇਚਾੜ੍ਹ
ਆਗੁਸਾਧਾਕੇਢੋਲਬਜਾਕੋ।ਕਨੰਗਾਮਕਨੰਲਖਮਨਪੇ
ਪਾਅਕੇਤੇਰਨਪਾਕੇਪੁਪਮਚਾਕੋ।ਆਨਕਾਇਨਾਰਾ
ਫਾਸਕਬਪਾਈਲਪਟਾਈਤਬਜਾਕੇਘੇਰਾਪਾਕੋ।ਵੰਦਾਰੀ
ਪੁਰਬੀਰਸੈਨਸਗਿਰਸੋਏਸੁਰਛੁਾਬਾਕੇਸੁਪਿਭੁਲਾਕੋ।
੩੫੩।ਅਸੂਰਛਾਬਸਰਧੁਵਰਕੇਵੇਵਦੇਖਵੁਖਪਾਵਨਨੌ
ਤਲਾਵਨਾਪ੍ਰਭੁਕੇਤਿਕਰਨਸੋਭ੍ਰਾਕਾਰਨਅਪਨਾਆਪਧੀਧਾ

ਵਨਕਰਨਕਰਾਵਨਾ। ਜਾਮ ਵਿਤਥਿ ਲਾਭਸੂਰਛਤਕਰਲਾਗਾ ਬਚਨਸੁ
ਨਾਵਨਸੂਨਆਪਾਵਨਾ। ਚਿਦਾਰਗੀਗਾਵਨਸੁਤਅਨਸੁਖਜਾਮ ਵਿਤਉ
ਠਪਾਵਨਾ। ਗੁਸਾਈਂ ਆਵਨਾ॥ ੩੫੪॥ ਨੂਨਾਲੀਆ ਜਰ ਗਾਨਕਰੀਆਕਰਕ
ਰਪਰਸੂਲਭਿਠਾਪੋ ਬਚਨਸੁਨਾਯੋ। ਜਾਰਠ ਜਾਨਤ ਵਜਾਨਘਰਾਈ
ਸਕਲਸੁਖਪਾਈਆਯੋ ਬੋਲਨਪਾਯੋ। ਆਸਕਰਿਸੂਲਸਤਾਬਚ
ਨਾਯੋ ਜਾਮ ਵਿਤਨਾਰਿਪਾਯੋ ਗੁਸਾਈਂ ਆਯੋ। ਚੰਦਾਰਗੀਨਿਸਚਰ
ਕੀਕਾਂਤੀ ਸੋਇਸੂਲ ਲਗਾਯੋ ਨੂਸੀਨੇਜਾਯੋ। ੩੫੫॥ ਵਾਕੁਵੇ
ਖਕਾਸੂਰਛੁਤਪੋਯਾ ਜਾਮ ਵਿਤਨਿਕਟਾਇ ਬਲਾਦਿਖਲਾਇਆ। ਯਾਦ
ਪਕਰਕਰਪਰਪਟਕਾਏ ਅਠੇਨ ਦਾਰਕਰਪਾਏ ਲੀ ਦਾਗੀ ਗਯੋ। ਪ੍ਰਾਨ
ਨਾਰਦਸੁ ਨਿਨਿਰਖਗਾਯਕੋ … ਪਖੀਪਤਿਪਰਪਾਇਕਰਿਸ
ਮਦਾਇਆ। ਚੰਦਾਰਗੀਤਾਰਿਥਾਨਿ ਨਆਏ ਨਿਰਖਨਾਗਸੁਖਪਾਏਸੁ

ਖੈਂਚਲਾਯੋ ॥੩੫੬॥ ਹੇਤਰਖਤਮਨਕਰਖਤਅਤਿਭੁਖਕੋਰਕਰੋਰ
ਮੁਕਾਏਫੇਰਨਲਾਏ ॥ ਢਰੂਢਰੂਢਨਭਤਨਮਨਗਨੁਸਿਰੀਆਸੈ
ਜੈਮੁਖਧੋਨਾਏਜਲਦੀਖਯੋ ॥ ਤਟਪਟਨਟਵਰਮੈਨਜਗਾਈ
ਰਘੁਰਾਈਪਗਪਾਏਸੀਸਨਿਵਾਯੋ ॥ ਚੰਦਨਗੀਪਭੂਆਇਸੁ
ਪਾਏਪਾਏਮਨਹਰਖਾਏਗਾਅਪਿਆਯੋ ॥੩੫੭॥ ਲਾਅਲੀਕ
ਅਰਿਕਾਟਨਸੁਤਕੀਮੂਰਛਾਜਾਗੀਪਾਵੈਰਨਮਾਹਿਆਵੈ ॥
ਅਸਤ੍ਰਸਸਤ੍ਰਅਨੇਕਚਲਾਏਮਾਰਮਾਰਗਤੁਗਾਵੈਸੋਰਮ
ਚਾਵੈ ॥ ਭਾਲੂਕਪੀਸਭਧਾਏਜਲਕੀਨੇਤੀਖਨਤੀਰਚਲਾਵੈ
ਅਤੀਰਿਸਾਵੈ ॥ ਚੰਦਨਗੀਰਘੁਨਾਥਆਗੇਪੋਲਖਮਨਸੁ
ਨਸੁਖਪਾਵੈਸਾਨਸੁਖਪਾਵੈ ॥੩੫੮॥ ਅਲਟਆਇਜਬ
ਲਖਮਨਸੋਪਾਸੇਸਨਾਗਅਵਤਾਰੀਤੇਜਾਅਪਾਰੀਅਨੇਰ
ਖਨਿਸਾਤ੍ਰਰਵਿਸਕਰਭਾਰੀਆਰੀਤੇਜਕਟਾਰੀਤੀਖਰ

ਧਾਈ।ਲਛਮਨਮਾਰੇਬਾਨਕਰਾਰੇਟੂਕਟੂਕਕਰਤਾਰੀਫਿਰਮਖ
ਮਸੁਰਗੀ।ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਲਛਮਨਬਾਨਕਾਰੀਸਾਰੀਸੈਨਕੀਯਾ
ਗੀਸੂਰਸੂਰਾਰੀ।੩੫੮।ਏਕਬਜਾਨੀਸੈਨਨਰਾਨੀਇੰਦ੍ਰ
ਜੀਤਅਭਿਮਾਨੀਚੜ੍ਹਆਸਮਾਨੀ।ਗੁਪਤਹੋਇਕਰਸਸਤ੍ਰ
ਛੁਟ੍ਹਮਜੋਮੇਸਾਰਨਪਾਨੀਮੇਂਬਾਰਸਾਨੀ।ਕਾਬੂਰੀਸਖੀ
ਸਕਨਦੀਨੈਮੈਸੀਮਾਯਾਤਾਨੀਕਿਸੀਨਜਾਨੀ।ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ
ਲਛਮਨਪਨੁਤਾਨੀਮਾਯਾਜਾਨੀਬਲਾਗਰਾਨੀਏਕਰਾਬਾਨੀ੩੫੯
ਅਲਟਾਨਕਰਾਹਿਕੋਕਾਪਾਤਿਸੁਤਸੁਨੇਰਾਮਕੋਤਾਈਖਬਰਮਾ
ਕਾਈ।ਆਤੁਰਹੋਇਕੋਡੇਜਾਤੇਰਨਮਾਹਿਦੇਵੇਪਿਤਾਦੇਰਾਈ
ਰਦਾਬਲਾਈ।ਸੇਸੁਕਮਾਨਤਾਨਸਾਰਕੀਬਰਸੀਜਾਤੁਲ
ਟਟਿਸੀਬੋਕਨਪਾਈ। ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਪੁਨਕੋਡੇਸਸਕਤੀ
ਲਛਮਨਕਾਰਿਜਾਈਪੂਰਾਹਿਲਾਈ।੩੬੦।ਬੋਧਿਨੇਕ

ਘਲਿਆ ਤੂ ਲਿਆਇ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤ ਆਇਆ ਨੀਤ ਬਧ ਪਨੁਤਾ
ਨੀ। ਕਾਨ ਕਮਾਨ ਤਾਨ ਕਰ ਲਖਮਨ ਬਾਨ ਲਗਾਏ ਨੈਸਾ
ਨੀ ਕੂਜਾਉ ਤਾ ਨੀ। ਦੂਸਰੈ ਨਾਮੇਰਨ ਕਾਰਿ ਪਰਕੇ ਭਰਕੇ
ਸਰ
ਮਾਂਫਿਆ ਦਾਨੀ ਕੂਰ ਕੈ ਪਾਨੀ। ਚੰਦ੍ਰ ਗੀਜੀ ਨੀ। ਇੰਦ੍ਰਜੀਤ
ਰਕੋ ਜੈ ਜੈ ਸਾਡੀ ਗਯਾਨੀ ਬੋਲਿ ਦੇ ਬਾਨੀ। ੩ ੯ ਰਾਤੇ
ਤੁਰੰਤ ਲੈ ਛੀਸਾਅਗੀ ਦਾਤਨੁ ਆਨਤ ਰਥ ਪਾਏ ਕਿਲਕ ਸੁ
ਨਸੋ। ਸੁਰਤ ਰਖੇ ਸੂਆਨਨ ਬਾਣੁ ਬਾਗ ਖੇਤ ਨਨਗਾਨਗਾਏ
ਸੁਨਾਏ ਆਨਸੁ ਖਪਾਏ। ਨਿਸਚਰ ਗਜਿ ਕੀਸ ਕੀਜੈ ਨ
ਨਾਗਤ ਈਸ ਪਾਤਿਆ ਆਏ ਸੀ ਸਾਨਿ ਵਾਏ। ਚੰਦ੍ਰਗੀਸੁ
ਪਪਾਅਗਾਅਪਭੂ ਲਾਪਅਨ ਦੀਪੇ ਲਗਾਏ ਪਾਸਬਤਾਏ
੩ ੯ ਤ੍ਰਾ। ਸੇਸੁਖਦਾਪਕ ਰਘੁ ਕੁਲ ਨਾਪ। ਕਰ੍ਹਿ ਪਾਡ੍ਹਿਸ

ਦਿਪਸਾਰੀਸਤੁਸੁਖਦਾਰੀ॥ਜੇਰਨਕਸਟਨਿਸਟਭਪੇਤਰਠਤੇ
ਧਯਾਨਭਈਕਾਧਿਪਾਰੀਕੂਪਨਿਤਾਰੀਆਸੈਂਨਾਚਾਰਝੂਠੇਰੇ
ਤੈਰੇਧਾਪਿਨਖਮਨਿਤਕਾਰੀਅਦਪਾਬਿਤਾਰੀ॥ਚੰਦਾ
ਰਾਜੇਰਪਤਬਾਰਜੋਰੀਤਨਅਨਪਨਕਰਦਾਰੀਪ੍ਰਾਨਪਿ
ਆਰੀ॥੩੬੪॥ਜੀਅਨਜੋਦੋਇੰਦਰਜੋਤਬਾਪਿਭੂਪਨਿਲ
ਗਿਭੂਜਾਕਟਾਈਲੈਕਪਨਾਈ॥ਰਾਦੂਨਸੁਤਕੇਸਦਨਾਏਪ
ਈਰਾਈਪਾਈਆਈਖਬਰਕਨਾਈ॥ਨਅਸੂਨੇਨਾਈ
ਦਰਕੀਤਬਧੂਸੇਸਨਾਗਰੀਜਾਈ॥ਤੇਜਆਪਾਈ॥ਚੰਦ
ਤਰੀਜਰਦੂਨਸੁਪਿਪਾਈਪਾਈਆਗਨਆਈਸਾਬਿਤ
ਸਾਈ॥੩੬੫॥ਜੇਤਬਰੀਨੁਕਲਅਸਾਨੀਕੇਅਨੀਸੋਚਾਸ
ਦਾਏਅਗਕਸੁਨਾਏ॥ਉਠਿਕਰਭੁਜਾਲਿਖਨਤਬਾਲਾਗੀਤੈ

ਦੂਜਾਰਫਬਨਾਏਗੋਲਸਫਾਏਾਲਖਮਨਮਤੀਸਤੀਘਲਕਾੜੀ
ਰਨਅਹਿਰੀਨਾਨੀਰਾਏਜੂਪਮਚਾਏਾਚੰਦਹਗੀਗਏਸੀਸ
ਗਾਪਾਇਭੁਜਤਵਖਘਰਜਨਾਏਨੋਖਾਦੇਸਲਾਏਾ੨੯੬
ਖੇਖਘਰਜਬਜਾਨੀਰਾਨੀਪਨਤਿਪਗਤਿਚਿਤਲਖਾਨੀਅਨਸੂਰ
ਦਾਨੀਾਹਾਰਸਿਗਾਰਉਤਾਰਡਾਰਸਭਰੁਦਨਕਰਤਵਖਮਾ
ਨੀਚੀਰਛਿਰਾਨੀਾਈ੨੯੭ਜੀਤਕਰਦਾਸਬਨਾਏਰੋਦਤ
ਘਰਕਾਪਾਨੀਸਭਰਜਪਾਨੀਾਬਰਬਰਤੰਪਰਹੀਤ੍ਰਿਲੋਕੀਚੋ
ਦਾਰੀਭੈਮਾਨੀਤੇਕਘਘਾਨੀਾ੨੯੮ਦਾਲਦਲੀਲਸਭਲੋਚ
ਨਕਰਕੈਤੋਲੀਲੀਨਅਗਾਏਈਸਭੈਰਨਲਾਏੀਪਵਿਲਹਿਤਾਰ
ਤਸਕਾਏੀਭੁਜਦਰਆਪਸਾਥਘਾਇਜਾਏੀਕੀਨੀਧਾਏੀਤੂ
ਰਤੁਰਿਗਾਵਨਸਦਨਾਇਪਾਈਰੁਦਨਕਰਤਚਾਲਿਕਾਈਨ
ਦੀਚਲਾਈੀਚੰਦਰਾਗੀਗਾਵਨਲਾਗਪਰਕੇਭੁਜਾਤੁਰਤਾਏ

ਘਲਾਣੀਕਬਾਸ੍ਰ ਨਾਈ॥ ੩੬॥ ਕਾਲਜਮਸਤਬਧਪਗਕਲੇ
ਜੇਸਵਨਭਪੋਦੂਪਾਰੀਧਿਆਕੁਲਭਾਰੀ॥ ਭੁਜਨਿਰਖਤਕ
ਰਸੋਤਸਮਸ੍ਰੋਨੇਇੰਦ੍ਰਜੀਤਧਲਕਾਰੀ ਸਾਗਰਭੁਕਾਰੀ॥ਬ
ਨਭਗਏਤੇਅਤਿਕੋਕਰਸਕਆਇਰਾਮਉਤਾਰੀ ਸੁਕਾ
ਤਕਾਰੀ॥ ਚੰਦਨਰੀਆਭਿਲ ਭੂਰਾਮਸੋਆਈਹਾਰੀਵ
ਗੀਕਰੈਤੇਆਰੀ॥ ੩੬॥ ਰੇਗਾਵਨਕਾਸਿਸੁਨੇਸਨਿਆਨਾ
ਪਰੋਪਰਿਅਨਭਾਰੀਨੇਸੁਤਨਾਰੀ॥ ਆਕਿਰਚਰਤਕਰਲਾ
ਤਆਰਿਨਸੋਆਰੇਲਖਨਖਗਾਰੀਸੋਨਾਸਾਰੀ॥ ਅਭਲਗ
ਗੀਉਪੂਤਬਰਨਿਰਖਤਕੂੰਭਕਰਨਬਲਕਾਰੀ ਮਸੋਰਨ
ਪਾਰੀ॥ ਚੰਦ੍ਰਗੀਲਭ੍ਰਿਥੋਰਸਤਨੇਕੋਭੁਜਾਬੀਸਬਲਭਾਰੀ
ਨਿਰਖਤਸਾਰੀ॥ ੩੭॥ ਜੋਜਬਕਹੀਲੰਕਪਤਿਬਾਨੀ ਸੁਨੀ

ਸੁਲੋਚਨ ਰਾਨੀ ਗਾਵਹਿ ਬਿਲਸਮਾਨੀਆ ਅੰਦੋਲੁ ਕੇਸ ਅਦਿ ਰੋਅੰ ਰੰਗਪਾਈ
ਚਰਨ ਲਪਟਾਨੀ ਕਹਿਤ ਕਰਾਨੀ। ਜਨਤ ਕਥਾਨੇ ਰਖਤ ਭੁਜਾ
ਸੁਤ ਕੀ ਦੁਖਤ ਭਈ ਪਟਰਾਨੀ ਮੂਰਛਾਤਾਨੀ। ਰਦਿਤ ਕੀ ਭੋ ਸੋ
ਰਘੋਰਆਤਿ ਹਾਹਤ ਰੋਗ ਪਟਰਾਨੀ ਗਾਵਨ ਗਾਨੀ।। ੩੭੧।। ਸਭੀਨ
ਸਮਝਕਰ ਰੂਕ ਮਰਾਮ ਰਾਗਨੀ ਸੋਚ ਸੋ ਦਾਏ ਪੀਰ ਜਪਾਏ ਆਰ
ਅਸਰਨ ਅਨ ਰਹਨ ਹਨ ਹੈ ਪੂਤ ਬਧੂ ਸਾਥ ਦਾਏ ਕੀਤਾ ਸੋਦਾਏ
ਏਕ ਨਾਰਿ ਘੁਤ ਗਾਮੂੰ ਤੇ ਲਖਨ ਨ ਪਤੀ ਕਤਾਏ ਭੁਜਾਨਿ ਧਾਏ।।
ਚੈਰ
ਚੈਦਾਰੀ ਗਨੂ ਆਰ ਭਗਤਿ ਦੁਰਾਮੀਆ ਰਭਗਨੀ ਕਾਏ ਕਹਿ ਸਮਝ
ਏ।। ੩੭੨।। ਸਭੀਨ ਸਸੂਰ ਹੈ ਪਾਸ ਭਭੀਖਨ ਸੋਚ ਕਰ ਸੀਤਾ ਨਾਰੀ
ਘੋਟਨ ਖਾਂਗੀ ਕਾਮ ਵੰਤ ਸੁਗੀਵ ਪਾਸ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਪੁਗਟਿਆ
ਹੀ ਸੈਨਾ ਆਂਗੀ। ਸਕਲ ਲਫੋਜ ਮਿਰਗਾ ਰਜਾਇ ਸਰਾਮ ਸਾਰ

ਲਸਨਸਾਂਹੀ ਬਸਤ ਸਦਾਹੀਂ। ਚੰਦਾਰੀ ਸੁਨਾਤਿ ਰਘੁਵ
ਰਹਿਗਾ ਆਗਮਾ ਨਿਤ ਗਾਹੀਂ ਕਿ ਠਲਗਾਹੀਂ॥ ੩੭੩॥ ਸੁਆਦਕ
ਮਨਆਹਿ ਆਰਘੁਵਰ ਕੀ ਤ੍ਰਤ ਰਕਾਮ ਪਾਹਿ ਆਈ ਆਸਾਨਿਵਾਈ।
ਕੌਤੁਕੀ ਬਨਰਘੁਵਰ ਤਾਂਹੀ ਸੀਂ ਤ੍ਰ ਜੀਤ ਬਧੂ ਆਈ ਓਨਿ ਪਤ੍ਰਿਕਾ
ਦੀ। ਚਰਨਪਕਰ ਕਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦੀ ਆਪਨੀ ਅਰਜ ਸੁਨਾਈ
ਕਰੋ ਸੁਹਾਗ ਈ। ਚੰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ ਸੀਸ ਦੀਜੈ ਰਘੁਰਾਈ
ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ॥ ੩੭੪॥ ਸੁਆਦ ਕਰਾਤ ਪਤ੍ਰਿਆ ਤ੍ਰਿਤਿ ਕਰੀਹੁ
ਰਤਨਿ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵਨ ਸੀਸ ਗਾਵਨਾ ਆਦਿ ਆਪ ਪਾਏ
ਪਵਨ ਸੁਤ ਸੀਸ ਸੁਗ੍ਰਾਮਾਤਿ ਲਿਆਵਨ ਦੇਰ ਨਲਾਵਨਾ ਸ਼ਕ
ਲਛੈਨ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਬਧੂ ਨਾ ਕੀ ਆਨਆ ਸੁਚਰਕ ਬਧ੍ਰਾਵਨ ਚੈਨ ਨ
ਪਾਵਨਾ। ਚੰਦਾਰੀ ਤ ਬਧ ਨਾਨ ਹੌਂ ਆ ਤ੍ਰਿਓ ਸੀਸ ਜਸਾਵਨ ਪੋਸ
ਆਂਚੀ

ਲਚਾਵਨਾ।੩੧੫।ਤ੍ਰੈਇਤ੍ਰਕਤਸੁਨਿਬਾਤਸੁਅਨਾਇਸਿਕੇਸੀਸ
ਨਿਵਾਏਅਰਕਸੁਨਾਏ।ਜੋਪਤਿਬ੍ਰਤਰਨਾਨੇਤਪਰਾਸਭਕਾਤ
ਰਸਗਵਾਏਰਨਸਾਦਿਖਲਾਏ।ਇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਤਕਬਸੁੰਦਰਿ
ਸਕਰਸੀਸਸੁਨਾਏਖੁਸੀਅਨਾਏ।ਚੰਦਰਾਗੀਰਘੁਨਾਥਧੰਤਰਾਇ
ਲੇਵੋਪਤੀਜੀਵਾਏਗਜਕਮਾਏ।੩੧੬।ਜੋਇਕਨਾਤਿਆਇਸ
ਭੁਸਖੇਤੇਗੋਸੁੰਦ੍ਰਿਮੁਕਤਾਪਾ

ਭੁਸੁਖੇਤੇ — ਗੋਸੁੰਦ੍ਰਿਮੁਕਤੀਪਾਈਂਅਰਕਸੁਨਾਈ।ਏਹਰਸਮਾ
ਨਸਘ — ਨੇਨਸੌਨਾਤ੍ਰਮਕਾਨੇਰਘੁਰਾਈਆਪਸੁਨਾਈ।ਦੀ
ਨਦਿਆਲਸੀਸਨੌਏਦੀਜੋਸਤੀਨੇਦ੍ਰਿਗਜਾਈਏਖਾਬ
ਨਾਈ।ਚੰਦਰਾਗਿਨਿਗਈਦ੍ਰਿਜੀਤਕਰਤ੍ਰਰਤਲੀਨਾਰਖਾਈ
ਸੀਸਨਿਵਾਈ।੩੧੭।ਜੌਨੈਨਸੌਨਾਤਿਆਇਸੁਨੈਨਾਅ

ਨਗਾਰ ਪਨਲੁਟਾਏ ਹੈ ਤੇ ਰਨ ਲਾਏ ਹੈ। ਕੇਈ ਲੁਟੇ ਗੇ ਘਨੇ ਕੁ ਏ ਹੋ ਗੇ ਪਨ
ਕਾ ਅਤਿ ਨਆਏ ਹੈ ਮੀ ਬਰਸਾਏ ਹੈ। ਚੰਦਨਾ ਰਿਖਾ ਬਨਾਈ ਸੁੰਦਰਿ
ਸਾਰਿਸ ਸਾਖ ਬਾਹਿਣਾਏ ਹੈ ਆਨਾਨਿਨਾਲ ਏ ਹੈ। ਚੰਦਨਾਰੀ ਸੀ ਰਾਮ
ਸੋ ਸਰ ਕਰ ਧਨਸ ਗਾਤੀ ਕੇ ਧਾਏ ਹੈ ਫਿਰਨ ਗੀਆ ਏ ਹੈ। ੩੧੮॥
ਗੈਨ ਗਾਈ ਹੋਸਤੀ ਸੁਨੈ ਨਾਸ ਵੇਦਾਰਿ ਦੁਖ ਪਾਏ ਹੈ ਸੂਰ ਛਾਏ ਹੈ
ਛਾਤੀ ਛੇਕ ਧਾ ਆਪੁ ਦੂਰ ਕਾਰਾਰਾਕਾਰ ਸੁਨਾਏ ਹੈ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਏ ਹੈ
ਸਕਲ ਰਾਨੀਆ ਗਾਲਾ ਮੇਲ ਰੋਵਹਿ ਅਨਨੀਰ ਭਰਿਆਏ ਹੈ
ਡੋਲਾਏ ਹੈ। ਚੰਦਨਾਰੀ ਸਿਰ ਵੇ ਸਕਾਵਨ ਦੇ ਸੀਤਾ ਨਗਰ ਪਠ
ਹੈਲੈ ਕਸੂਕਾ ਏ ਹੈ। ੩੧੯॥ ਟੇਟੇਰ ਕੈ ਸਕਲ ਰਾਨੀਆ ਗਾਵ
ਨੇ ਕੇ ਸਸ ਦਾਏ ਕੇ ਲੀਨਾ ਏ। ਲੰਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਬਚੇ ਨ ਕੇ ਲੀਆ ਨੂ
ਨਾਲ ਬਕਾ ਏ ਸ ਭਨੂਖਾ ਏ। ਸੀਤਾ ਲੈ ਚਲਾ ਮੇਛੇ ਰਾਮ ਕੇ ਰ
ਰਨ ਕਮਲਾ ਸੇ ਰਨਾਏ ਭੂਲ ਬਾਖ ਸਾਏ। ਚੰਦਨਾਰੀ ਫਿਰਨੇ ਰਤੈ

ਤੇਰਾਰਾਜਕੇਰਾਜਕਮਾਏਹੁਕਮਬਜਾਏ॥੩੮੦॥ਕਾਫਰਤੇ
ਜੈਨੇਜੋਵੈਨਿਮੈਰਾਵਨਗਨੀਧਾਈਬਚਨਸੁਨਾਈ॥ਕਤਨਮਾ
ਗਮਾਨੈਧੀਧਾਸੀਧਵੇਨੁਪਠਾਈ॥ਸੋਚਾਬਿਤਾਈ॥ਸਾਰਸੁਤੀ
ਸੁਤਨੈਕਾਊਧਗਸੀਧਾਰੂਪਧਾਰਆਈਕਰਕੇਪਾਈ॥ਚੌਦਾ
ਗੀਮੈਦੇਵਰਿਗਨੀਬਾਰਬਾਰਸਮਝਾਈਤੌਜੈਲਗਾਈ॥੩੮੧
ਸਾਟਗਰਬਮਹਿਰਾਵਨਨਿਸਚਰਗਨੀਕੇਸਮਝਾਏਵੈਤਖਾ
ਖਸੁਨਾਵਤਾਨਮਰੇਜੈਸਾਬੀਗਨਦੂਸਰਤਮਕੀਗਨਾਧਮ
ਰਾਵਤਾਨਰਗਨਆਵਤਾ॥ਤੇਤੀਸਕੋਟਿਕੋਟਿਦੂਨਾਯਕਤ
ਮਗਦਾਸਕਗਾਵਤਮਮਭੈਪਵਤਾ॥ਚਰਨਗੀਲੇਬੋਰਧਿ
ਧਤਾਨਿਤਪ੍ਰਤਿਗਾਕਾਰਆਵਤਪਾਠਸੁਨਾਵਤਾ॥੩੮੨॥
ਲਾਮਲਾਏਗਲਨਾਰੀਪਿਆਰੀਬਸੁਤਭਾਂਤਸਮਝਾਏਆ
ਖਸੁਨਾਏ॥ਸਕਲਬਧੀਰਗੈਜੁਗਭੁਜਧਾਰੀਧੀਸਭੁਜਾਦਿ

ਖਲਾਏ ਹੈਨੇ ਰਸੂਨਾਏ। ਸ੍ਰੀਦਵਜੀ ਸਾਹਿਤ ਕਲਾਸ ਉਠਾਏ ਤਨਕ
ਤਾਂ ਨਨਗੀ ਲਾਏ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰਿਬਿ ਠਲਾਏ। ਚੰਦ੍ਰਗਰੀ ਕਾਵਨ ਗਹੀ ਕੇ
ਘਾਰ ਘਾਰ ਗਾਲ ਲਾਏ ਸੋ ਤਾਸੋ ਨਾਏ। ੩੮੩। ਸੀਅ ਦੇਵਕਿ
ਕੈ ਰਾਵਨ ਕੇ ਤੈ ਨੂ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ਗਾਰਭ ਜੋ ਭਾਰਾ। ਰਘੁਵਰ
ਦੂਤ ਆਏ ਲੰਕਾ ਆਗਿ ਘਾਗ ਪੁਨਿ ਆਸਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਘਾਰਾ।
ਲੰਕਾ ਫੂਕ ਦਈ ਤਿਨ ਛਿਨ ਮਾਹਿ ਹੈ ਤਕ ਦੇਖਿ ਆਕ੍ਰਗਾਕੇ
ਸੋਨ ਮਾਰਾ। ਚੰਦ੍ਰਗਰੀ ਗਹੀ ਸਮਦਾ ਦਤਤਿਆ ਗਦੇਤੁ ਰ
ਠਭ੍ਰਾਕਾ ਫਨੀਆ ਗਰਾਰਾ। ੩੮੪। ਨੂਨਨਾਵਿ ਕੇ ਕੈ ਸਦਾ
ਦੇਤ ਸਾਰੀ ਘਾਤ ਸੁਨਾਊ ਜੋ ਅਨਚਾਊ। ਸੀਤਾ ਕਥਾ ਸੁਨ ਦੇਤੁ ਗ
ਅਕੋ ਤਿਨ ਸੀਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ਲਾਊ ਚਾਨਚ ਲਾਊ। ਕੇ ਰਘੁਨਾਥ
ਉਤ੍ਰਾ ਰਲੀ ਪੈ ਹੈ ਰਾਮ ਆਹਿ ਸ੍ਰੀ ਸਕੰਦਾਊ ਮੁਕਤੀ ਪਾਊ। ਸੈ
ਦਾਰੀ ਕੇ ਰਾਜ ਪੁਰ ਹੈ ਪਲਏ ਪਾਰਸਕਾਊ ਤੇ ਗਨ ਲਾਊ ੩੮੫

ਵਾਉਦੇਖਤੂਲੋਰਨਮਾਰਾਜਾੜਿਆਰਥਮਗਾਕੇਫੋਲਧਜਾਕੇ।
ਧੀਸਭੁਜਾਪੋਸਾਸਤ੍ਰਪਾਕੇਬਿਜਲੀਸੀਚਮਕਾਕੇਖੁਸੀਮਨਾਕੇ।
ਪੀਛੈਸੋਚਕਰਤਮਨਗਾਨੀਬਧਤ੍ਰਤਰਾਜੀਮਾਮਦਾਕੇਆਰਜਾਸੁਨਾ
ਕੇਾਚੰਦਰਾਰੀਉਸਏਕਨਮਾਨੀਲੈਗਿਓਕਾਲਧ੍ਰਲਾਕੇਜੋਰਲ
ਗਾਕੇ। ੩੮੯। ਹੋਰਥਕਰਜਾੜ੍ਹੇਪੋਸੇ। ਦਿਨਮਾਸੂਗੁਨਤੋਵ
ਤਭਾਰੀਬੋਸੂਮਾਰੀ। ਕਾਲਧਲੀਸਿਰਪੋਗਾਪਾਯਾਬਾਤਨਸੁ
ਮ੍ਰਿਦੁਚਾਰੀਜਨਤੈਕਾਰੀ। ਸੁਰਧੁਰੰਨਾਂਪਕੰਮਾਇਰਾਮਪਰਿਸੁ
ਜੀਪੇਆਰਜਨਮਾਰੀਅਵਪਾਧਿਗਾਰੀ। ਚੰਦਰਾਰੀਕਹਿਬਾਰ
ਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਲਦੀਕਰੋਤਿਆਰੀਮੋਰੈਸੂਰਾਰੀ। ੩੯੦। ਲਾਮਲ
ਜਦਮਾਰਥਕੇਸੁੰਦਰਿਸਕਲਸੁਰਨਸਮਾਪਾਵੈਂਸੋਚਨਿਜਾਵੈਂ।
ਜੈਜੈਕਾਰਕਰੈਸੁਰਪਤਿਸੁਰਸੋਵਾਮਪਨੀਜਾਵੈਂਫੂਲਬਰਸਾਵੈਂ।

ਤਾਸਲੋਕਕਰਨਾਮਚਰਨਪਰਬਾਰਬਾਰਜਿਰਨਵੈਂਸ਼ਰਨ
ਸਿਪਾਵੈਂ। ਚੰਦ੍ਰਗੀਤਾਵਚਨ ਅਤਿਆਨੰਭੂਰਤਮਦਾਨੀਆ
ਹੈਂਤੇਰਨਲਾਵੈਂ। ੩੮੮॥ ਅਜਤਿਆਦਿਕਨਗੀਤਾਵਚਨਕਬਾਗੀ
ਸੋਰਠੇਦਲਭਾਰੀਗੀਤਾਕਾਰੀਪਕਰੈਭਭੀਖਨਰਘੁਵਰਕਤਾ
ਈਆਪੇਸੂਰਸੁਕਾਰੀਸੁਜਾਨਰੂਪਾਰੀ॥ਆਪਿਸ੍ਰੁਪਇਨਰਪਾ
ਨੈਪਵਚਨਸੁਤਸੁਨਟੇਕਾਜਿਰਆਰੀਸੂਰਛਾਰਾਰੀਕੈ
ਦਗੀਗੀਤਾਵਚਨਕੇਤਾਣਿਪੇਰਲੀਨਕਾਪੇਪਾਰੀਕਗਕਿਤਕ
ਰੀ॥ ੩੮੯॥ ਪੇਨਿਘਸੂਰਛਾਗਈਗੀਤਾਵਚਨਕਤਿਗੁਸਾਖਾਏਪਾ
ਏਥਾਨਚਲਤੇ॥ਬੀਸਭੁਜਾਅਤਿਸਤਰੂਪਾਰੇਆਰੇਲੋਰ
ਜਨਾਏਸੀਬਾਰਸਾਏ॥ਬਿਕਲਭੁਈਸਭਸੈਨਬਲੋਸੁਖ
ਸੀਤਾਤਾਕਰਕਗਪਾਏਮਨਪਬਕਾਏ॥ਚੰਦ੍ਰਗੀਕੇਸੀਰਿ

ਛਬੂੰਰ ਲਪਟ ਦ੍ਰਪਟ ਪਟਕਾਏ ਤੇਗਨ ਨਾਏ॥ ੩੯੦॥ ਆਲਛ
ਐਂਠਿਓ ਰਾਵਨ ਪੇਪਾ ਸੈਨਾ ਸਕਲ ਨਸਾਈ ਭੂ ਮੇਘੀ ਸਈ॥ ਰਾ
ਰਾਮ ਰਾਜ ਖਸਮ ਨਪੇ ਪਾ ਕਹਿਤ ਦਸੋ ਦਿਸ ਪਾਈ ਮਨ ਸੁਰ ਦਾਈ
ਘਿਰ ਲਾਥਿ ਲੋਕ ਬਣੀ ਸੁਖ ਸੈਨਾ ਰਨੁ ਅਤਰਾ ਦਾਊ ਨਾਈ ਕਰੀ
ਦਰੁਾਈ॥ ਚੰਦ੍ਰਗੀਨਿ ਸਚਰ ਕੀ ਛਾਤੀ ਪ੍ਰਿਥ ਬਸਾਹਿ ਗਦਾ ਚਲ
ਈ ਲਾਤ ਲਗਾਈ॥ ੩੯੧॥ ਬੋ ਬਿਲੋਕ ਹਨੂਮਾਨ ਬੀਰੋਕ ਰਾ
ਵਨ ਸੂਸਾ ਖਾਏ ਬਾਨ ਚਲਾਏ॥ ਇਨ ਤਿਸਮਾਰ ਗੀਲਿ ਕਾਜਾਗੀ
ਬਾਗ ਅਸੋਕ ਰਸਾ ਵਾਏ ਅਛੂ ਸੁਕਾਏ॥ ਲਖ ਉਤਪਾਤੀ ਜਾਰਰ
ਹੀ ਛਾਤੀ ਤੀਖਨ ਤੀਰ ਚਲਾਏ ਕੀਨ ਸਾਧਾਏ॥ ਚੰਦ੍ਰਗੀਰ ਨੂਆ
ਨਾਬਿਰ ਲਭੂ ਨੀਲ ਨਲ ਭ੍ਰਿਆਏ ਜੁਧ ਮਚਾਏ॥ ੩੯੨॥ ਤਾਤੇ
ਤੁਰਤਿ ਲੰਕਾਪਤਿ ਰਾਵਨ ਅਨਗਨ ਬਾਨ ਚਲਾਂਏ ਨ ਸੀਬ ਗਸਾਂ

ਦੁਹਾ ਸਕਲ ਬਰਿਆਰ ਧਾਇ ਪਲਕ ਕੀਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਿਸੈ ਗਾਕਿਆ
ਜਿੰਦੁਹਾ ਕੇਸ ਧਨ ਸੰਦੁਹਾ ਕਾਸਤ੍ਰ ਦਤਿ ਕਲ ਨਰਿ ਕਰੋਪ ਕਰ
ਅੰਗਦ ਦਾਦਰਿ ਲਿਆਂ ਦੁਹਨ ਜੁਧਾਸ ਖਾਂਦੁਹਾ ਚਿਰਗਹੀਧ
ਰਘਤਸੂਕ ਸਾਰੇ ਨਿਸਰਚਰ ਸੈ ਨਸੁਕਾਂ ਦੁਹਾ ਤਿ ਤਨਪਾਂ ਦੁਹਨ
੩੮੩ ॥ ਸੋ ਸਕਲ ਸੈਨਾ ਗਈਆ ਰੀਰਾ ਦੁਹਾ ਰਿਸਕ ਰਕੁ
ਰੀਆਂ ਤਿ ਧਾਲ ਕਰੀਜਾ ਸੋ ਲਾਸ ਕਤੀਖ ਰਾਵਿਰਾ ਅਨਾ
ਨਕਰਪ੍ਰਾਰੀ ਹੁਰਕਾਤ ਭਾਰੀਜ ਕੋਧਿ ਗਿਰਨਮਾਤਿ ਅਤਿਨੂ
ਗਰੀਧ ਲਿਕੀਨ ਕਧਿ ਪਾਰੀਰਾ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਚੰਦਾਰੀ
ਸਗਾ ਬੀਰਪੀਰ ਧਰ ਸਾਨਸੁਖ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀਂ ਸਿਮਰ
ਖਗਾਰੀ ॥ ੩੮੪ ॥ ਸਰੀਅ ਅੰਬ ਬਕ ਰੀਗ ਬੀਰ ਬਰ ਸੁਸਟ
ਰਸੈ ਕਟਕ ਕਾਰੀ ਕਾਰੀ ਲਾਈ ॥ ਦਸਸੁਖ ਬਿਕਲ ਭਯੋ ਪੁਨ

ਉਠਕਰਸੀਗਾਰਗਾਦਾਚਲਾਈਫੇਰਨਲਾਈਹਨੂਮਾਨ
ਸੋਗਦਾਪਕਰਕਰਗਾਵਨਸੀਸਵਗਾਈਦੀ[illegible]ਸੀਗਾਈ
ਚੰਦਾਰਗੀਰਥਟੁਕੜੇਕੀਨੇਵਾਜੀਨੇਖਰਪਟਕਾਈਆਰਰਥ
ਵਾਈ॥੩੯੫॥ਤੇਤਸਤਗਿਦਾਲਸਤਤੈਸਨਾਬੀਰਘ
ਲਕਾਈਜੋਪਾਭਾਗੀ॥ਉਨ੍ਹਾਨਿਸਾਚਰਨਿਰਖਬੀਰਕੋ
ਸੀਸਰਭੂਕਾਪਸਾਰੀ॥ਮਿਲਕਰਭਾਗੀ॥ਝਟਪਟਚੋਟ
ਗਦਾਨਸਿਰਦੀਨੀਝਟਪਟਲੀਨਉਤਾਰੀਕਰਕਲਕਾ
ਰੀ॥ਚੰਦਾਰਗੀਪਰਪੂਛਹਨੂਕੀਗਿਓਆਕਾਸਪਧਾਰੀ
ਭਿੜਨਾਸੁਕਾਰੀ॥੩੯੬॥ਜੋਖੂਬੇਲਰਾਈਦੁੰਦਮਚਾਈ
ਹਾਰਨਕੋਈਖਾਏਆਰਨਪਾਏ॥ਸਰਤਲਰਤਕਰਪਰਤ
ਪਰਤਿਪਰਹਨੂਮਾਨਬਕਜਾਏਚਰਨਹਟਾਏ॥ਸਕਤਬੀ

ਰਕੋਲਖਤਭਭੀਖਨਗਦਾਹਥਲੈਧਾਏਤੋਰਨਲਾਏ।
ਰੰਦਾਹਰੀਰਾਵਨਛੋਲਥਲੀਆਹਪਤਭੂਪਹੋਕਾਏਆ
ਧਾਯਾਏ।੩੯੭।ਦਾਲਨੈਣਕਪੀਸੈਨਾਭਾਗੀਆਧਾਤੁਰ
ਤਪਸਾਰੀਭਈਨਿਦਾਰੀਪਥਰਪਰਬਤਸੀਬਰਸਾਵ
ਤਟੇਸਨਸਾਈਸਾਰੀਘੇਸੁਆਰੀਧਾਹਥਪਸਾਰਨ
ਕਰਨਪਾਸਾਬਿਕਲਭਈਕਾਪੈਧਾਰੀਰਾਮਪੁਕਾਰੀ
ਚੰਦਾਹਰੀਸਭਨਾਹਿਨਾਹਿ ਕਰੈ ਹੈਰਘੁਵਰਸਾਨਤੁਆਰੀ
ਅਵਧਾਇਹਾਰੀ।੩੯੮।ਕਾਲਕਾਸੈਭੋਆਏ ਸਭ
ਰਘੁਵਰਬਾਨਚਲਾਏਤੋਰਨਲਾਏ।ਇਕਸਾਰ
ਲਾਗਾਮਾਯਾਭਾਗੀਦਸਾਦਿਸਾਰੋਸਨਛਾਏਕਪਿਸੁਖ
ਪਾਏ।ਪ੍ਰਗਟਭੋ।ਪੁਲਸਤਪੋਤਰਾਤੁਰਤਰਾਮਪਹਿ।

ਘੋਬਕਬਕਤ੍ਰਾਓ।ਕੇਦਾਰਗੀਗਾਵਨਅਭ੍ਰਿਮਾਨੀਸਮਤ੍ਰਤਾ
ਨਚਲਾਓਸੰਫਨੰਓ।੩੯੯।ਫੇਰਧ੍ਰੁਗਾਏਖਾਨਚ
ਲਾਏਸਮਤ੍ਰਦੂਰਗਾਵਾਏਪੂਰਮਿਲਾਏ।ਤੀਖਨਤੀ
ਰਫਰੇਪੁਨਿਪ੍ਰਭੁਜੀਵਾਰਿਸਿਰਸੀਸਉਡਾਏਫਿਸਨ
ਲਾਏ।ਭ੍ਰਮੋਨਵੀਨਤਮੀਚਰਕੇ।ਸੇਰਰਘੁਵਰਗਦਏਇਦਏ
ਰਾਏਕਰਟਪਟਕਾਏ।ਕੇਦਾਰਗੀਕਲੀਵਾਰਰਾਮਜੀਗ
ਵਨਸੀਸਸੁਕਾਏਫਿਰਹੋਆਏ।੪੦੦।ਜੇਜਬਸਿਰ
ਫਿਰਫਿਰਤ੍ਰਿਗਾਆਵਨਗਾਵਨਖੁਸੀਅਨਾਵਤਰੋਫਨ
ਖਾਵਤਾ।ਰਘੁਵਰਕੇਸਰਨਿਰਖਸੁਨਾਰੀਆ।ਆਤੁਰ
ਤਾਰਖਾਵਤਡੇਰਨਲਾਵਤਾ।ਜਿਤਨੀਸੈਨਰਾਮਚੰਦ
ਕੀਤਿਤਨੇਰੂਪਧਨਾਵਤਜੈਜੈਗਾਵਤਾ।ਕੇਦਾਰਗੀਦ

ਸਾਸੀਸ ਦਸੋ ਦਿਸ ਕਾਲ ਰੂਪ ਖਲ ਪਾਵਤ ਸੰਤ੍ਰ ਕੋ ਖਾਦ
ਤਾ॥੪੦੧॥ ਸੀਨ ਸਕਲ ਗਾਵਨ ਸਸਤ੍ਰ ਪਰਰਖ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਕਾਵੈਂਗਾ ਰਕਤਿ ਪਾਂਵੈਂਗਾ ਕਰਗਾਗਸਕਰ ਗਾਲਖਸ ਸਲੇਖਾ
ਸੁਖਤੇਧ ਚਨ ਸੁਨਾਂਵੈ ਧਾਨ ਚਲਾਂ ਵੈਗਾ ਚਤਰਕੂਟ ਵਿਛ
ਧੰਚਰਭੂਗਨੋ ਰੋਗਨ ਕਤਨੂੰ ਪਾਂਵੈਗੋ ਛਪਤਾਂ ਵੈਗਾ ਜੰਦਾਗੀ
ਨੇਸਸੋ ਸਹਿਰਘ ਕਰਰਘੁ ਦਰਗੁ ਸਾਧਾਂ ਵੈਧਨੁ ਸਭੁ
ਰੰਵੈਗਾ॥੪੦੨॥ ਸਹਿ ਸਾਧ ਕਰਘੁ ਨਾਧ ਕਸਾਰੇ ਸਾਧਾਰ
ਦੁਨਗਾਰੇ ਭੂਕਨਿਵਾਰੋ॥ ਪੁਨ ਸਰਦੁਰਰਘ ਦੁਰਪਰਗਾਰੇ
ਗਾਵਨ ਖਰ ਸਗਭਾਰੇ ਪਰਤੀ ਭਾਰੋ॥ ਰਥ ਭੂਨਾਰਥ ਦ
ਸੀਸੂਕਾ ਗਾਵਨ ਸੂਰ ਛਪਾਰੇ ਸੁਰ ਤੇ ਬੰਧ ਸਾਰੇ॥ ਚੰਦਾ
ਸੀਭੂਸਰਰਥ ਭੂਪਰਰਥੀ ਆਤੁਰ ਤਸੰਤ੍ਰ ਰੋਲੀ ਕਪੂਰਾ

ਰੋ॥੪੦੩॥ਸ੍ਰ॥ਨਾਦ ਸੁਰਤਿ ਜਬ ਪਾਨੀ ਤਬ ਨ ਬੋਲੈ ਮੈ ਥੈ
ਨਾਥੁ ਤਾਰੈ ਨੈ ਨਰਿ ਆਖੇ॥ਰਨ ਨਾਨ ਸੁਖ ਦੇ ਸੁਖ ਕਰਦੀ
ਕੋਲੈ ਕਮਾਇ ਲਗਿਆ ਸੋ ਲਾਜ ਭਗਾਏ॥ਤਬ ਬਗਖ ਵ
ਈਆ ਰਜਸੁ ਨਾਲੀ ਵਿਨ ਬਰਸੋ ਰਾਮ ਚਾਏ ਘੋਗਾ ਪਾਏ
ਬੈਦਾਰੀਕਾ ਵਨ ਤਤੁ ਕਾਗਾ ਲਾਗਾ ਕਰਨ ਉਪਾਏ ਪਗ
ਰਕਾਏ॥੪੦੪॥ਮ॥ਦ ਜਾਕੋ ਨੈ ਰਖ ਭੁਭੀਖਨ ਤੁਰਤ
ਰਾਮ ਪਠਿਆ ਸੈ ਮਦਾਰ ਕਜਨਾਏ॥ਨਾਥ ਪਗਾਈ ਕਰਾਏ
ਚੋਗਾਵਨ ਨੈ ਪੂਜਨ ਤੇ ਜਾਏ ਤਾਰਨ ਮਾਏ॥ਲਾਖਨ ਮੀਗ
ਬਜਰੰਗਾ॥ਠਾਏ ਅੰਗਦ ਦਾਦ ਕਾਈ ਪਾਏ ਤੋਰਨ ਲਾਏ
ਬੈਦਾਰੀਕ ਜਾਜ ਰਕਰਾਏ ਤ ਨਲ ਖਨ ਜੀਜਾਏ ਥਾ
ਕਸੁਨਾਏ॥੪੦੫॥ਤੌਇਤ ਕੌਰ ਨਭੁ ਕੌਨਿ ਸੁ ਚਰ ਛੁਪਿ
ਚੋਜੈ ਬੇਆਕੇ ਲਾਜਲ ਕਾਕੋ॥ਸੁਨ ਸੁਖ ਤੇ ਕਰ ਲਤੇ

ਲਕਾਸੀਰਨਮਾਨਿਰੁਪਮਾ ਚਾਕੇਜੋਰਲਗਾਕੇ।ਪਗ
ਕਰੈਮ੍ਰਿਖਬੋ ਨੈਨਨਾਹੀਰਨੁਮਾਨਤਬਲਾਕੇਗੁਮਾਖਾਕੇ।
ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀਰਾਵ੍ਹਨਕੀਦਾੜ੍ਹੀਠੌਂਚਤਬ੍ਰੂਬਗਲਾਕੇਲਾਤ
ਚਲਾਕੇ॥੪੦੦॥ਜੋਊਇਕਗੰਨਕੇਲਗੌਂਤ੍ਰਗਗੀਵ੍ਰਧਾਂਆ
ਰੁਤੀਆਪਾਏਅਗਾਨਿਰੁਮਾਰੇ।ਬਸੁਤਾਬਿਆਦਬੀਰਨੁ
ਮਤਕੀਨੀਬੋਲਤਨਗੀਬੈਲਾਏਲਾਤਚਲਾਏ।ਪਦ
ਨਪੂਤਕਾਵ੍ਹਨਗਨੀਕੇਕੈਸੋਪਕੜ੍ਹਨਿਆਏਆਨਦਿ
ਖਾਏ।ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀਜਬਨਾਰਿਪੁਕਾਰੀਜੈਂਗੈਂਤੈਂਜੈਤਕੈਂ
ਆਏਗੁਮਾਖਾਏ॥੪੦੧॥ਐਨਆਇਸਤਪਗਨਸ
ਟਕਰਗਾਮਚਰਨਨਾਲਿਕਨਾਵ੍ਹਤਬੁਸੀਮਨਾਵ੍ਹਤਾਦੀਨ
ਨੈਆਲਕ੍ਰਿਪਾਂਸ਼ਕਾਮਜੀਇਕਦੇਤੁਮੇਲਗਾਵ੍ਹਤਪਾ

ਸਬਹਾ ਵਤਾ। ਰਾਵਨ ਰਾਨੀ ਰਾਵਨ ਤਾਈ ਬਿਰਧ ਬਾਰਤਾ
ਮੁਣਾਵਤਸੀ ਆਨਿ ਵਾਵਤਾ ਕੈਂਦਰੀ ਤਜ ਧੋਰ ਗਾਮੋ ਸੋ
ਲੰਕਾਰਾਜ ਨਜਾ ਵਤਾ ਅਰ ਜ ਸੁਨਾਵਤਾ।੪੦੮। ਮੈਨਗ
ਮਾਕਿ ਸ਼ਕਾਰਨ ਕੀਨਾ ਮੋ ਸਮਾਨ ਬਲ ਕਾਰੀ ਤੂ ਕਹਾ ਪਿਆ
ਰੀਆ ਲਛਮਨ ਰਾਮਾ ਪੁਗ ਲਬਲ ਭੁਗੀ ਕਿਓ ਭੂਲੀ ਕਮ
ਦਾਰੀ ਦੇਖਹੁ ਨਾਰੀ। ਭਾਲੁ ਕਪੀ ਸਭ ਮਾਰ ਦਗ ਰਦ ਕਰ
ਦੇਹੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰਤਾਰੀ ਮੈਂ ਨ ਅਪਾਰੀ। ਕੈਂਦਰੀ ਮਾਨ
ਸੋ ਕਤੇ ਆਗੋ ਨਿਰ ਖੋਭੁ ਜਾਹੁ ਮਾਰੀ ਸਾਗਰ ਭਾਰੀ।
੪੦੯। ਫਿਰ ਫਿਰ ਕਰ ਰਾਵਨ ਗਾਨੀ ਮੈਨ ਤਾ ਕਰ ਕਰ
ਹਾਰੀ ਬਾਤਾ ਧਿਕ ਜਾਰੀ। ਤੂ ਮਾਰੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਾਲ ਸੂਕ

ਦਾਰਾਤਭਈਹੈਕਾਰੀਅਧਿਗੁਧਾਰੀਜਾਭਨੀਘਾਨੀਤਨ
ਕਨਆਨੀਅਤਿਆਨੀਤੈਂਕਾਰੀਕਰੀਤਿਆਰੀਜਾਚੰਦ
ਰਵੀਭਈਜਾਦੀਧਨਨਥਾਨੀਕਾਲਨਿਸਾਨੀਭਾਰੀਗਸੈ
ਸੁਰਾਰੀ॥੪੧੦॥ਕਾਢਕਲਪਨਾਕਰਤਾਨਿਸਾਚਰਰ
ਨਆਦਾਨਆਤਿਆਯੋਧਾਨਚਲਾਯੋ॥ਕਾਂਰਾਮਕਾਂ
ਲਛਮਨਪੈਧਾਮੁਖਤੇਧਾਕਬਕਾਯੋਨਿਰਖਾਯੋ
ਭੁਜਲਕਪੀਸਭੁਧਾਯਲਕੀਨਸੁਕਾਨਕਪੀਕੁਲਪਾਯੋ
ਤਨਪਰਆਯੋ॥ਚੰਦ੍ਰਵੀਨਾਕਰਭਾਗੇਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿ
ਰਘੁਰਾਯੋ॥ਤਜੋਬਚਾਯੋ॥੪੧੧॥ਗਾਢਗਦਾਕਰਧ
ਕਰਭਭੀਖਨਗਾਦੂਨਾਤਿਰਪਰਮਾਰੀਧਤੁਤਕਰਾਰੀ
ਗਦਾਖਾਇ੍ਰਿਸੁਰਢਾਯੋਨਿਸਾਚਰਉਠਿਧਾਯੋਸੂਰਾਤਿਸਭੁ

ਰੀ ਚੀ ਰਘੁਰਾਈ॥ ਗੁਸਾ ਖਾਇ ਚਲਾਇਆ ਕਤੀ ਕੋ ਰਲ
ਸਾਇ ਮਾਰੀ ਤੀ ਧਰ ਭਾਰੀ॥ ਚੰਦਹਰੀ ਰਛਪਾਲਿ ਰਾਮ।
ਜੀ ਸਨੂ ਖਆਲ ਸਹਾਈ ਜਿ ਦੇਅਦਾਈ॥ ੪੧੨॥
ਲਾਮ ਲਗੀ ਰਘੁਵਰ ਕੇ ਸੀਨੇ ਨਿਆ ਮੂਰਛਤ ਹੋਈ ਭੂਪ
ਬਚ ਲਈ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਖੇਲ ਖੇਲਤੇ ਦੇਖ ਦੇਵਾਂ ਧਿਕ
ਲਾਈ ਹੋਸਨ ਗਈ॥ ਹਨੂਮੰਤ ਭਗਵੰਤ ਤਨਿ ਰਖਤ ਮੂੰ
ਸਟ ਸੀਸ ਦ ਸਜਾਈ ਕਰ ਕਿਲਕਾਈ॥ ਚੰਦਹਰੀ ਕਹਿ
ਗਵਨ ਨਾ ਕਰ ਚੋਟ ਤੁਮਾਰੀ ਖਾਈ ਤੇ ਠਾਂਢੇ ਭਾਈ ੪੧੩
ਅੰਜਨਾ ਮਾਤੀ ਪੂਤ ਇਕ ਉਪਾਉ ਗਵਾਮ ਸੇਨ ਪਰਤਾਪ ਗਾਗਰ ਸ
ਤ ਭੂਰਾ॥ ਭੂਨ ਕਪੀ ਸਭ ਪਾਲ ਕੀਨ ਸੋ ਰਭੋ
ਦਲ ਭੂਰਾ ਨਾਨਾਕਾਰ ਨਾਨਾ ਮਾ ਵੰਤ ਭਗਵੰਤ ਸਿਮਰ

ਕਰਸੋਪਰਘਾਤਚੂਕਆਗਾਸੈਨਸਿਖਿਆਜਾਨਾਲੈਂਦਾਸੀ
ਗਾਵਨਕੀਕ੍ਰਿਆਤੀਲਾਤੀਂਕਰਪਰਤਾਗਾਮਾਰੇਨਆਗਾ।
੪੧੪॥ਨੂਨਾਲਿਆਜਰਨਨਾਗਾਪੇਆਰੇਕਾਮਹੂੰਤਕੇਆਰੇ
ਘੀਰਸਿਖਿਆਰੇ।ਵੇਖਦੇਵਤਾਮਨਹਰਖਾਵਤਘਰਮਾਵਤ
ਰਸਾਵਾਰੇਫੂਲਆਪਾਰੇ।ਗੁਨਗਾਨਗਾਵਨਆਰਕਾਸੁ
ਨਾਵਨਗਾਮਾਲਗਨਾਤਿਤਕਾਰੇਦੂਸਟਾਬਿਚਾਰੇ।ਬੰਦ
ਹਰੀਗਾਵਨਕੋਆਰੇਕਲਵੀਪ੍ਰਭੂਪਾਏਆਰੇਅਦਪਾਇ
ਹਾਰੇ।੪੧੫॥ਵਾਊਵੇਖਸਾਤੁਠੇਨਸੀਆਰੀਗੁਸਾਏਂਵੇ
ਗਾਵਨਦੇਵਦੂਆਵਨਾ।ਕਾਲਸਮਾਨਗਾਰਕਰਪਾਏ
ਰਿਛਈਵਰਨਸਨਾਵਨਆਤਿਭੈਆਵਨਾ।ਤਘਰਪਾਈ
ਰਤੀਰਪਨੁਪਾਰਿਲਖਮਨਕੋਮਾਵਾਵਨਘਛਮੁਨਾਵ

ਨਾਚੁਕਿਨ ਗੀਤੁ ਸਮੈਨ ਸਭੁ ਗਾਏ ਮੈ ਦੇਖੋ ਬਲ ਗਾਵਨ ਕਰਮ
ਚਲਾਵਨਾ ॥੫੧੬॥ ਤੇਹਰਿ ਜੀ ਅਰੰਜਨੀ ਕੇ ਮਾਲ ਕਸੂਰ ਆਮੀ
ਸੁਨਿ ਪਾਈ ਕਰੀ ਦਕ੍ਰਾਈ ॥ ਬਾਪ ਚਿਕਾਰ ਕੀਨ ਰਘੁਵਰ ਜੀ
ਨਿਸਾਚਰ ਸੈਨ ਸਭੁ ਆਈ ਸੁਗਤਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਤਸ ਚਰ ਪਾਤਿ ਕੰਪ
ਤੁਤਨ ਥਰ ਥਰ ਸਨਾ ਮੁਖ ਕਰਿ ਨੀ ਪਾਈ ਡੇਰਨ ਲਾਈ ॥ ਚੌਦਰ
ਗੀ ਆਤਿ ਗਰਬ ਭਰੀ ਮੁਖ ਗਾਵਨ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ਬੋਲੀ ਤਾਈ
੫੧੭॥ ਲਾਮਲੰਬੁ ਸਿਭ ਪ ਧਰਤੂ ਮਾਰੀ ਰਨਤੋ ਭਾਜਨ ਕਾਂਈ
ਲਾਗਨ ਲਾਂਈ ਆਕੂ ਭਕਾਨ ਧਨਨਾਦ ਸਭ ਨੇ ਕੇ ਬੈਰ ਲੰਊਥ
ਭਆਈ ਡੇਰਨ ਲਾਂਈ ॥ ਸੁਨਿ ਰਘੁਨਾਥ ਕਹੈ ਗਾਵਨ ਕੇ ਕਾਲ ਕ
ਵਰਹੋ ਨਾਈ ਆਤਿਗਨ ਮਾਂਈ ॥ ਚਦਾਗੀ ਕਹੈ ਗਾਵਨ ਸੀਧਾ
ਮੋਕੋ ਜਾਨਤ ਨਾਂਈ ਸਭ ਧਰਧਾਂਈ ॥੫੧੮॥ ਅਲਫਉਰ.ਈ

ਸਕਤੀਲਾਵਨਰਘੁਵਰਦਾਸਚਲਾਈਜਨਕਦੀਪਾਈ।ਤਬਰਘੁ
ਨਾਥਕਮਾਨਡਿਗੈਸਾਯਕਉਨਕੀਤੁਰਤਨਿਗਾਈਦੂਰਕਰਾਈਜ
ਕੀਨਸਦਾਯਚਾਪਕਰਲੀਨਾਸਬਾਨਹਛੀਨਲਗਾਈਪ੍ਰਸਸਤ
ਈਆਤਬਰਘੁਨੰਦਚੰਦਜੀਪਲਮਾਹਿਦੂਰਕਰਾਈਪ੍ਰ
ਸਿਲਾਵਲੀ।੪੧੯।ਜੋਪ੍ਰਭਸੋਕ੍ਰੋਧਿਤਰਘੁਵਰਸਕਤੀਖਨਤੀਰਚ
ਲਾਏਜੀਬਰਸਾਯੋਏਕਹਿਬਾਨਸੋਕਨਸਾਥਕਰਕਿ
ਦਾਇਕਪਟਕਾਏਆਰਮੁਕਾਯੋਕੋਈਤੁੰਡਮੁੰਤਾਹਿਨਿਸਾਯੋਰੂ
ਡਨਾਮੁਫਿਰਆਨਲਗਾਯੋਜੈਜੈਗਾਯੋ।ਚੰਦਰਾਗੀਸਿਰਿਰਾਮਚੰਦਜੀ
ਏਕਹਿਬਾਨਸੂਗਾਏਬਾਹਨਪਾਯੋ।੪੨੦।ਅਬਚਲਿਓਸੀਤਾ
ਰਾਮਚੰਦਜੀਕਿਸੁਭਰੈਨਸੁਖਾਰੀਆਰਬਿਦਾਰੀ।ਸਤਿ
ਗੁਰਗਤਿਆਵਨਕਾਰੀਚਲਦੀਲਾਹਿਰਾਮਭਾਰੀਅਗਮਅਪਾ

ਗੀਆਜੋਗਨਤੀਨਿਨਾਚਾਰੈਨਾਮੁਰਵੇਤਰਵੇਤਾਗੀਸੂਰਸੂਗ
ਗੀਆਵੀਵਾਗੀਭੂਪਗਗ੍ਰਿਜਬਾਜਸਾਜੋਅਥੇਤੈਂਖਿਲਵਾਗੀਨ
ਵਕਾਆਗਾ॥੪੨੧॥ਦੋਖਿਲੋਕਾਨਗਾਵਨੋਪੇਧਾਸੈਨਾਸਕਨਸੀ
ਪਾਰੀਆਤ੍ਰਿਥਾਲਕਾਗੀ॥ਰਤਾਨਕੇਈਧੀਰਧਾਂਕਗਾਗਾਅਵੀਦ
ਕਿਤਾਗੀਏਕਾਹਿਵਾਰੀ॥ਬਾਨਕਆਨਤਾਨਕਰਫਾਤ੍ਰਸਧਰਖਾ
ਕੀਨਸਭਾਗੀਅੰਪਗੁਧਾਰੀ॥ਚੰਦਾਗੀਨਾਰੀਜਾਰਕੀਨਸਦ
ਪਗਏਬੀਚਖਗਾਗੀਆਵਪਾਖਿਤਾਗੀ॥੪੨੨॥ਤੇਤ੍ਰਤਿਤਗਪ੍ਰ
ਲਪਕਸਾਪਕਤੀਥਰਤਾਨਚਲਾਏਆਕਾਮਿਲਾਏ॥ਪੁਨਿਰ
ਘੁਬੀਰਸੁਤੀਰਚਲਾਏਦਸਾਨੁਖਸੀਸਤ੍ਰਿਡਾਏਨਗਪੁਰਧਾਏ
ਲਤਿਤਦਾਤਿਤਪੁਨਿਭੁਏਨਵੀਨੇਰਘੁਵਰਲੀਨਾਟਪਾਏਫਿਰਤ੍ਰਿ
ਗਆਏ॥ਵੀਦਾਗੀਗਾਵਨੋਕੇਮਗਨਾਭੂਲਾਗਰਬਾਥਜਾਏਸੋਰ

ਮਚਾਏ॥੪੨੩॥ ਜੈਸਾ ਮਦਰਾਜੀ ਬਾਤ ਕਰੀ ਖਨ ਸੁਨੀਏ ਅੰਗਰਜ
ਹਮਾਰੀ ਅਵਧ ਪਾਇ ਹਾਸੀ ਆ ਮ੍ਰਿਤ ਕੂੰ ਤਬ ਰਾਸਿੰਘ ਨਾ ਭੀ
ਤੇ ਸੁਬਾਲ ਬਚਾ ਸੂਕਾਰੀ ਮੋਤਨ ਆਰੀ॥ ਸਦਨ ਸੇ ਸਭ ਮੀ
ਦੁਖ ਪਾਵਨ ਨ ਬਲਸੀ ਪਰਜਾ ਸਾਰੀ ਸੁਨਗਨਾਰੀਆਂ
ਚੰਦਹਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਲਦੀ ਮੋਰੇ ਸੀਤਾ ਹੋਤੇ ਦੁਖਾਰੀ ਕਰੋਤੇ
ਆਰੀ॥੪੨੪॥ ਜੀ ਮੰਗੋ ਦੇਕਰੀ ਬਾਤ ਭਭੀਖਨ ਤੇ ਖ
ਨੇਤੀ ਰਉਠਾਏ ਦੇ ਰਨ ਲਾਏ॥ ਏਕਤੀ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਸਿ
ਲਾਏ ਕਾਲ ਸਮਾਨ ਬਨਾਏ ਤੁਰਤ ਚਲਾਏ॥ ਪਾਰਿ ਨਾਬਾ
ਨਲਗਾ ਹਿ ਚਨਾ ਭੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਨਸੁ ਕਾਏ ਤੇ ਜਨ ਸਾਏ॥
ਚੰਦਹਰੀ ਸਾਰਥੀ ਸਿਭੁਜਾ ਕੇ ਦਸਦ ਸਸੀ ਸਉ ਰਾਏ ਗਾ
ਨਸਿ ਪਾਏ॥੪੨੫॥ ਹੇਤ ਬਸੀ ਸਾਰੀ ਕੇ ਸਦਨ ਕੇ ਰੰਗੁ ਸੀਰ
ਖਿਨ ਪਾਵਤ ਆਵਤ ਜਾਵਤਾ॥ ਤੁਬਰਪੁਨਾਦ ਕਮਾਨ ਰਿਪੋਸਾ

੧

196

ਪਕਪਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਥਨ ਆਵਤ ਪਰਮਾਨੀ ਗਾਵਤਾ ਪਾਰਗਿਓ ਸੈਲ
ਸਮਾਨ ਮਚਾਨੀ ਹੋਠਾ ਕਈ ਦਿਰ ਥਾਵਤ ਅੰਤਨ ਪਾਵਤਾ ਰੰਚ
ਹਰੀਰਨ ਗਾਵਨ ਸੋਇਆ ਸੋਇਆ ਸੋ ਚਾਲੇ ਆਵਤ ਗਾਰਭੂ
ਕਾਵਤਾ ॥੪੨੬॥ ਖੇਖਲਾ ਸਕਰਦੀਨ ਨਿਸਾਚ ਰਮਤੁ ਰਸ ਨੂੰ
ਸੁਖਪਾਵਨ ਖੁਸੀ ਮਨਾਵਨਾ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਅਪਾਰ ਜਗਤ ਮੀ
ਕਲਪ ਫੂਲ ਬਰਸਾਵਨ ਗੁਨ ਗਨ ਗਾਵਨਾ ਕਾਲੁਕਪੀ ਰਿ
ਗਸਾਲ ਭਯੇ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਰਾਮ ਬੁਲਾਵਨਾ ਹਰਖ ਬਢਾਵਨਾ
ਚੰਦਾਗੀ ਜੋਰੀ ਕੋਸਮ ਲਖ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਾਲਿਆਵਨ ਦਰ
ਸਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪੨੭॥ ਦਾਲ ਦੂਖ ਤਭ ਈ ਗਾਵਨ ਮਨੀਂ ਨਿਰਖ
ਤਅਨ ਮੂਰਛਾਈ ਸੂਰ ਛੁਧਾ ਖਾਈ ਪਰਤੀਪ ਰਤੀ ਬਰ ਬਰਕ
ਰਤੀ ਨਿਨੀਰ ਵਤਾਈ ਨਦੀ ਚਲਾਈ ਆ ਚੰਦਾਗੀ ਪੀਖ
ਏਕਨ ਮਾਨੀ ਰਤੂ ਤਰਹੀ ਬਾਤ ਤਰਹੀ ਸਮ ਦਾਈ ਤ ਛੋਲ ਰਾਸੀ
੪੨੮

ਰਾਵਨ ਕੀ ਨਾਰਿ ਪਾਈ ਰੋਵਤ ਆਈ ॥ ਲਾਗਿਓ ਮਾਤੋ ਮਪਾਰਿਓ ਧਰਨੀ ਆ

ਜਾਲ ਜਾਮਾਂ ਕਿ ਨੱਰ ਸਭ ਤੇ ਠੇ ਸੂਖਮ ਦਾ ਸਕਰ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਭੈ ਖਾਵੈ॥
ਰੂਪ ਦਾ ਰਿਸ਼ਿ ਤਕ ਰਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਗਾਣ ਕਮ ਧਕਾਵੈ ਹਾਜਰ
ਆਵੈ॥ ਕਾਲ ਧਲਿ ਨਿਸਿ ਰਪਾਂ ਵ ਪਗਾਤ੍ਰ ਮਧ੍ਰ ਗਆ ਬੇਦ ਸੁਨ
ਵੈ ਤਵ ਜਸ ਗਾਵੈ॥ ਚੰਦ ਹਰਿ ਐਸੇ ਵ ਕਰ ਰਖ ਵਾਰੀ ਦਾ ਕੂਪ
ਕੂਨ ਕਰਾਵੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਤ ਆਵੈ॥ ੪੨੪॥ ਰੇਗਤ ਦੇ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰ
ਕੇ ਮਨਮੋਰ ਹਿਤ ਤੇ ਰਾਤ੍ਰ ਰਭਾਰੀ ਚਿਤਾ ਜਾਰੀ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ
ਦੇਵਤਾ ਬੰਦੀ ਹਾਜਰ ਤਵ ਦਰ ਦ੍ਵਾਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ॥ ਐ
ਸਾ ਤੇਜ ਤ੍ਰਆ ਜੀ ਤ੍ਰਮਰਾ ਬਾਤਨ ਏਕ ਬਧੇ ਚਾਰੀ ਅੰਧ
ਗੁ ਬਾਰੀ ਪ ਚੰਦ ਹਰੀ ਰਘੁਨਾਥ ਬਿਸੁ ਖਭ੍ਰਾ ਐਸੀ ਦਸਾ
ਤ੍ਰਮਾਰੀ ਭਈ ਖ੍ਰਆਰੀ॥ ੪੨੫॥ ਜੋ ਜਾਨੀ ਗਾਵਨ ਕੀਰ
ਨੀ ਬਧੁ ਤੁਭੁੰਤ ਦੂਖ ਪਾਏ ਤੁ ਨਿਪ ਭ੍ਰਆ ਜੋ ਪਹਿ ਚਤ ਤਕੀਰੇ
ਹ ਬਨੀ ਹੈ ਜੀ ਨਿਤ ਅਰੇਨ ਜਾਏ ਬਾਚ ਨਸ੍ਰ ਨਾਲੋ॥ ਜੈਸੀ

198

ਕਲਾਚਲੀਛੇਸਮਸਤਤੈਸੇਕਰਸਕਗਏਦੁਖਸੁਖਪਾਸੋ।
ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਰਘੁਨਾਥਬਚਨਸੁਨਿਮਨਮੇਪੀਰਜਪਾਏਸੋਚਮਿਟਾ
ਏ।੪੩੧। ਸ੍ਰੀਨਸਦਾਏਪਾਸਭੂਤੀਖਨਗਏਨਦਾਕਰਾ
ਏਨਕਾਰਿਸਅਣਾਏਨਾ। ਚੰਦਨਭੂਸਣਅਪਾਰਅਨਾਏਈ
ਚਪਗਏਗਾਏਨਛਿਆਬਨਾਏਨਾ। ਲੀਬੂਸਾਪਾਤ੍ਰਰਤਕਭੀ
ਖਨਕੂਆਲਾਜੋਤਜਗਾਏਨਡੇਰਨਲਾਏਨਾ। ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ
ਗਏਨਏਭਭਾਗਾਪਾਸਖਰੇਜਗਪਾਏਨਕਰਨਕਰਾਏਨ
੪੩੨। ਸ੍ਰੀਨਸਕਲਾਦ੍ਰਿਤਕਕੀਅੈਘਿਘਿਏਤਅਨੁਜਕਰਾਏ
ਕਲੀ ਸਕਲਸਗਾਈ। ਪੁਨਿਰਘੁਨੰਦਨਆਏਸੁਦੀਜੀਸੀਤਾ
ਛਿਆਏਭੂਸੀਤਿਕਾਜਾਈ। ਅੰਧਚਾਦਰਨੂਪਾਨਲਿਪਾਏ
ਜਾਇਚਰਨਸੀਰਨਾਈਖੁਸੀਅਨਾਈ। ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਰਚਨਸੁ
ਖਆਸਨਤੁਰਤਚੜੀਸੀਘਆਈਸਭਸੁਖਦਾਈ।੪੩੩

ਸੁਆਦਸੀਯਕੀਚਲੀਪਾਲਕੀਦੇਖਦੇਵਾਸਿਰਨਾਏਦੁਲਭ
ਰਸਾਏ।ਘਨਚਰਤਮਚਰਤ੍ਰਾਭੂਸਾਭੂਜੈਜੈਸਬਦਸੁਨ
ਦੇਦਰਸਨਪਾਏ।ਆਈਜਾਨਕੀਸੁਖਨਿਧਾਨਕੈਚਰਨਨ
ਮਲਾਸਿਰਨਾਏਆਨ੍ਦੁਖਪਾਏ।ਚੰਦਨਗੀਸੀਆਕੋਪੀਆ
ਕਹੁਕਦੁਬਚਨਸੁਨਾਏਨੈਨਰੋਸਾਏ।੪੩੪।ਸੁਆਦਸ਼
ਨਕੀਕਹੈਲਛਮਨਕੋਕਰੋਕਾਨਕੀਦੇਗੀਕਰੋਨਤੇਗੀਰਘੁ
ਦ੍ਰਗੁਖਤਬਜਾਨਿਪੋਲਛਮਨਏਪਨਆਪ੍ਰਿਕਸਕੇਗੀ
ਆਨਨਘਨੇਰੀਆਨਨਕੂਮਘਾਚਨਚਾਨਕੀਬੋਲੀਫੇਰ
ਪ੍ਰਦੁਰਕੀਫੇਰੀਸਾਂਸੁਸਦੇਰੀਪਚੰਦਕਹਿਗਈਆ ਰਗੀ
ਗਲਿਆਨੀਹੋਏਸਹਾਏਕਮੇਰੀਆਖੀਤੇਰੀ।੪੩੫।ਤੋ
ਮੈਤ੍ਰਰਤਪਰਭੂਪਬ੍ਰਾਮਨਆਗੂਲਿਦੇਵਤਾਆਏਤੇਰਨ

ਸਾਜੇ॥ਸੀਤਾਕਰਕੇਕਰਜੋਪਰਕਰਣਾਮਰਗਨਾਸਿਰਨਾਏਅਰਜ
ਸੁਨਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸ੍ਰੀਸਾਗਰਾਏਸਨਮਾਨਪ੍ਰੀਤਿਅਸੋਧੀਰਘੁ
ਰਾਏ॥ਖੁਸੀਅਨਾਏ॥ਚੰਦਨਰੀਜੋਰੀਸੁਖਦੋਰੀਅਨਜੋਰੀਦ੍ਰਸਾਆ
ਏਅਪਨਾਬਨਾਏ॥੪੩੬॥ਜੌਸੇਜਗਾਤਿਪਤਿਸਦਾਦੀਨਾਹਿ
ਤਭੁਗਤਿਭਾਈਸੁਖਪਾਏਧੋਪ੍ਰਵਾਹੋ॥ਭੂਰਤਅਨਾਪਾਜਲਸਾ
ਗਰਸੋਸਕਲਸੁਆਜਬਨਾਏ॥ਤੋਰਨਲਾਏ॥ਭਿਗਤਿਭਰੀਅਨ
ਸਾਹਿਬਰਘੁਵਰਲੈਕਾਗਜਬਨਾਏਤਿਲਕਲਗਾਏ॥ਚੰਦ
ਨਰੀਸੁਰਜੈਰਘੁਵਰਕੌਮਾਲਾਫੂਲਬਨਾਏਅੰਬਰਸਾਏ
੪੩੭॥ਜੌਨਅਸਾਨੀਆਦਨੀਰਾਮਕੀਲਖਮਨਕਾਲਦੀਜਾ
ਭਿੰਰਨਲਾਓ॥ਲੈਕਾਭੀਤਰਗਾਜਾਸ੍ਰੀਧਾਸਨਲੈਕੇਸਰਾਬ
ਨਾਓ॥ਤਿਲਕਲਗਾਓ॥ਨਾਮਸਕਾਰਕਰਚਲੇਭੀਖਨਜਾ
ਸਰਨਾਵਿਤਰਾਓਧੋਪਰਵਾਓ॥ਤਿਲਕਲਗਾਏਬਨਾਏ

ਸ੍ਰੀਪਾਸਨ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਨਰਖਾਤਿਗਿਆਪ੍ਰਿਆਜਾਗਿ ॥੪੩॥ ਪਾਤੇ ਜਾਗੀ
ਜੈਰੋ ਭਾਗਤ ਭੀਖਨ ਗਾਮ ਸਾਹਨ ਜਧਾਆਏ ਸਭ ਸੂਖ ਛਾਏ
ਜਤਿਸੀ ਪਤ ਲਾਗ ਚਾਤਿਸਾਰ ਚੌਪਿ ਸਿਰ ਵਾਰ ਅਨੇਕ ਕਰਾਏ
ਅਗਾਨਿਕ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਸੰਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਤੋ ਭੀਖਨ ਪਨਾਏ ਆਤਿਸ
ਕਚਾਏ ਰਘੁਵਰ ਗਾਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਕੇ ਈਸ ਰਾਮ ਜੀਨੀ ਰੇਭੂ
ਰ ਘਨਾਏ ਦ੍ਰਿਲਨ ਪਾਏ ॥੪੩॥ ਨਾਟੋ ਫੋਰਲੰਕਾ ਪਤਿਲ
ਖਮਨ ਗਾਮ ਸਾਰਨ ਚਾਲਿਆ ਏਮਨ ਹਰਖਾਏ ॥ ਕੰਚਨ ਥਾ
ਰਮਣੀਗਨ ਭਰਕ ਰਘੁਵਰ ਤੋ ਨਿਰਿਆਏ ਦਰਸਨ ਪਾਏ
ਭ੍ਰੋਟਿਗਾ ਖੇਸੀਤਾ ਪਤਿਆ ਗੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਗਾਏ ਬਹੁ
ਘਲਕਾਏ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਰਘੁਨਾਥ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨਿ ਕੈਠਲ
ਗਾਏ ਪਾਸ ਬੁਜਾਏ ॥੪੪੦॥ ਕਾਣ ਕੌਨੀ ਕਪਤਿ ਰਾਜੈ ਜੀਅ
ਰਬੀ ਏਕ ਰਮਾ ਰੀਸੁਨੇ ਖਗਾ ਰੀਲੰਕਾ ਰਹੇ ਕਰੇ ਰਜਪਾਲੀ

ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਮਾਰੀ ਚਾਹਨਾ ਮਾਰੀ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈਂ ਜੁ ਕਹੈਂ ਸੁਜਾ
ਨੋ ਕਾਰਜ ਹਮਾਰੋ ਕਭਾ ਸੀਰੇ ਤ ਅਹੂਾਰੀ ॥ ਜੈ ਦਾਸ ਰੀਗਤਿ ਸਾਜ
ਜਭ ਕਰਤ ਕੀ ਪਲਕ ਕਲਪ ਤੇ ਭਾਰੀ ਜਾਹਿ ਲਾਗੀ ॥੪੫॥ ਸਾ
ਚੀਨਤ ਕੇ ਸਕਤ ਕਾਮ ਗੁਨ ਕਾਮਰਾਮ ਸਾਭਾ ਖੀਜੈ ਤਨ
ਸਾਖੀ ॥ ਭਗਤਿ ਨਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਤਾਪੀ ਆਰੋ ਭਗਤਿ ਨਮਨ ਅ
ਭਿਲਾਖੀ ਰਘੁਵਰ ਨਾਖੀ ॥ ਭਗਤਿ ਜਗਤਿ ਮਸਕਲ
ਤਿਆਗੈ ਰਾਮ ਰੂਪ ਬਸ ਆਖੀ ਦਰਸਨ ਕਾਂਖੀ ॥ ਜੈ ਦਾ
ਰੀ ਭਗਤਿ ਨਬਾਸ ਰਘੁਵਰ ਜੈ ਸੇਮ ਪੁਬਸ ਮਾਖੀ ਰਸੀਂ ਰਸ
ਚਾਖੀ ॥੪੬॥ ਲਾਮ ਤੁਰੀ ਦੇਉ ਸੌ ਮੁਨੀ ਆ ਕੇ ਜੇ ਮਨ
ਮੈ ਭਾਏ ਲੈ ਲੈ ਆਏ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਗਨ ਮਾਨ ਮਨੀ ਕਿ ਰਘੁਵਰ
ਦੀਨ ਪਾਹਿ ਗਾਏ ਰਵੀ ਲਕਾਏ ॥ ਮਾਲਾ ਤੇ ਰਾਮਨੀਆ ਟੇਰੀ
ਟੂਕ ਟੂਕ ਪਾਕੋ ਏ ਸਕਲ ਲਾਮੁ ਕਾਏ ॥ ਜੈ ਦਾਸ ਰੀ ਬੂਝਤ ਕਪਿ ਹਨੂ

ਝਾ

ਤੋਰਸਨਾਮਨਾਈਧਾਰੇਕਿਸਮਾਂ ਏ॥੪੪੩॥ਜੀਅਆਸਕੀਦੇ
ਕਿਉਂਰਾਖੀਐਸਨਾਮਾਬਿਨਤੁਰੀਅਦਾਦਿਕਾਰਗਾਏਖੇਲਤੂਬਾ
ਦਿਖਲਾਇਸਭਨੇਕਰਸਾਰਾਮਗਟਆਰਗੀਰੇਮਨਪਾਰਗੀਪਦ
ਨਪੁਤ੍ਰਕੀਪੂਰਨਭਗਤੀਜਿਰਖਤਮੈਨਾਮਾਰਗੀਉਸਤਤਿਕਾਰਗੀ॥
ਚੰਦਰਗੀਨੁਆਸਪੂਰਤੀਰਾਮਪ੍ਰੇਮਕੀਧਿਆਰਗੀਨੇਨਜਿਤ
ਗੀ॥੪੪੪॥ਤੂਨਨਗਰਨਿਕਾਰਿਮੈਨਾਰਘੂੰਧਿਧਾਕਨਾਈ ਸਭ
ਜੀਨਤਸੁਨਾਈ॥ਨੁਆਨਤੁਸਜਾਉਆਦਧਾਮਨਿਭਰਤ
ਨਿਦੇਨੁਜਨਾਈਆਦਤਭਗੀ॥ਆਗਿ[illegible]ਪਾਇ ਪ ਏਪ
ਦਨਸੁਤਆਏਨੈਰਘੁਗਾਈਖਧਰਸੁਨਾਈ॥ਚੰਦਰਗੀ
ਅਜਕਾਨਿਚਰਨੈਪ੍ਰਗਦੀਨੋਸੀਸਿਰਿਕਾਈਤਨਪੁਲਕਾਈ॥
੪੪੫॥ਦੁਤਿਦੇਖਿਰਘੁਨਾਥਦੂਤਕੇਸਿਰਦੇਭਰਤਲਗਾਏ
ਮਾਨੋਭਾਲੋ ਪੁਨਪੁਨਗਾਲਾਧਿਲਕਾਨਿਭਰਤਜੀਰਾਮ

ਸੰਦੇਸਾ ਲਿਆਏ ਆਨ ਸੁਨਾਏ। ਬਦਲਾ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨਿ ਲੋਕਮ
ਨਿਧੋ ਕਾ ਖਜਾਨ ਲਿਆਏ ਦੀਪਾਨ ਜਾਂਏ। ਚੰਦ੍ਰਾਗੀਰਾ ਕਰਤ
ਸੀਸ ਪਰਤੁ ਅਗੇਰਿ ਨੀ ਕਰਾਏ ਆਖ ਸੁਨਾਏ ॥੪੬॥ ਰੋਗ ਨੁਸ
ਤੈ ਅਤਿ ਦੀਨ ਹੀਨ ਹੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰ ਨਾਵਤ ਅਰਜਸੁ
ਨਾਵਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮ ਸਦਾ ਕਸ ਗਾਵਤ
ਪ੍ਰੇਮ ਅਘਾਵਤਾ ਅਸ ਕਹਿ ਸੀਸ ਨੇਵਾ ਏ ਪਾਇਨ ਆਨਿ
ਸੁਪਾਇ ਸਿਰ ਧਾਵਤ ਖੁਸੀ ਮਨਾਵਤਾ ਲਛਮਨ ਰਾਮ ਜਾਨਕੀ
ਕੀ ਸੁਧਿ ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਕਹਿ ਕਾਵਤ ਤੇਗਨ ਲਾਵਤਾ ॥੪੭॥ ਲਾ
ਮਲਈ ਖੁਸ ਖਬਰ ਰਾਮ ਕੀ ਭਰਤ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਏ ਤਨ ਪੁ
ਲਕਾਏ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸਨ ਮਨ ਆਨਿ ਭਰਤ ਜੀ ਗੁਰ ਗਾ ਚਤੁਰਤ
ਸ੍ਰੀ ਧਾਏ ਸੀਸ ਨਿ ਵਾਏ ਅਦ੍ਰਪਾਬ੍ਰਿ ਨਾਗੀ ਜਨਕ ਦੁਲਾਰੀ ਸ
ਖਮਨ ਲਲਨ ਆਏ ਖਬਰ ਸੁਨਾਏ। ਚੰਦ੍ਰਾਗੀ ਸੁਨ ਆਵਤ

ਰਘੁਵਰ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਸਰ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮਨਨ ਸਮਾਏ॥੫੪੮॥ ਅਥ
ਫਾਵਵ ਪਸਾਤਿ ਖਬਾਰੈ ਫੈਲ ਗਈ ਸਕਲ ਲੋਕ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ਸਾ
ਸੁਖ ਪਾਵਨਾ। ਗੁਰੂ ਬਸਸਟ ਭਰਤ ਸਤ੍ਰੂਘਨ ਨਗਰ ਬਾਹਰ ਚਲ
ਆਵਨ ਤੇਰਨ ਲਾਵਨਾ। ਸਕਲ ਮਾਤ ਸੁਖ ਪਾਤ ਕਾਤ ਤੈ ਨੈਨ ਚਰ
ਸੋਕ ਭਾਵਨ ਭਾਤ ਕਸਾਵਨਾ। ਚੰਦ ਰਾਗ ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਬੂੰਦ ਸਵਾਤੀ ਚਕੂਰ ਚਿ
ਬਾਨ ਪਰ ਆਵਨ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਨਾ॥੫੪੯॥ ਯੋਕ ਗਤਿ ਪਤਿ
ਰਾਮ ਰਮਾ ਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਾਏ ਖੁਸੀਅ ਨਾਏ। ਭਰਤ ਸ੍ਰੁ
ਨੀਸਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਚਕੋਤੀਸ ਦੇ ਸਭੂ ਲਗਾਏ ਅਨਮੋਤ ਭਾਏ। ਪੂਛੀ ਕੁਸ
ਲ ਕਹਿ ਰਘੁਵਰ ਕੀਨੂ ਸਲ ਦਰਸ ਗੁਰ ਪਾਏ ਸਭ ਸੁਖ ਛਾਏ।
ਚੰਦ ਰਾਗੀ ਰਘੁਨਾਥ ਚਰਨਨ ਪਰ ਭਰਤ ਭੂਮਿ ਲਪਟਾਏ ਕਹਾਏ ਹਾਏ
੫੫੦॥ ਅਥ ਫਉਤਾਰਿ ਰਾਮ ਭਰਤ ਸੋ ਕੈਠ ਲਗਾਇ ਲੀਨਾ
ਸੀਤਲ ਕੀਨਾ। ਪੁਨ ਸਤ੍ਰੂਘਨ ਰਾਮ ਚਰਨ ਪਰ ਮਾਤ ਤਿਆ ਨੈਦ

ਮਾਤ੍ਰੀਆਂ ਦੰਡਵਤ ਕੀਨਾ । ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧੂ ਨਿਰ
ਮਲ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭਰਿ ਪੂਰੀਆਂ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ਕੀਨਾ । ਭੰਡਾਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਵਿ ਲੇ
ਲਛਮਨ ਸੋ ਭਰਤ ਸਤ੍ਰਿਤ ਆਗਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਗੀਨਾ ॥੪੫੧॥
ਦੋਹਿਰੋ ਕਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਪਾਏ ਸਭ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਰਤ ਭਾ
ਰੀ ਦਰਸ ਰਸ ਲਾਲਾਇਆ ਲਦੀਨ ਕੇ ਲਿਕ ਜਨ ਕੋ ਤਿਤ
ਕਾਰੀ ਕਲਾਪ ਸਾਰੀ ॥ ਕੇਤਨੇ ਨੌ ਗਰੂ ਪ੍ਰਕਰ ਤਿਤੇਨੇ
ਨਲ ਗਮੇ ਏਕ ਨਿਹਾਰੀ ਲਿਆ ਘਮ ਧਾਰਾ ॥ ਭੰਡਾਰੀਆ
ਭਰ ਕੁਨਤੀ ਆਨੀ ਕੋ ਨਿਪਟਨ ਭਰ ਧਾਰੀ ਰਦੀ ਨਿਹਾਰੀ ।
੪੫੨॥ ਤੇਤ੍ਰ ਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਮਾਤ ਕਰਨਾ ਸਿਰ ਨਾਏ
ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਕਲ ਆਸ਼ਿਖ ਦੇ ਪਾਸ ਪ੍ਰਗਾਰ ਕੇ ਮਲ ਲਖ ਤਨ
ਸੁਨਾਏ ਪ੍ਰੀਤ ਆਪਣੇ ॥ ਪੁਨਿ ਗੁਨ ਖਸਾ ਬ ਗੁਰ ਭਾਈ
ਸਕਲ ਨਗਰ ਮਤਿ ਆਏ ਖੁਸੀਆਨ ਏ ॥ ਭੰਡਾਰੀ ਤੇ ਸਬੇ

ਰਾਮਕੇਸੁੰਦਰਧਾਮਾਦਿਵਾਏਸਭਸੁਖਛਾਏ॥੪੫੩॥ਸੋਸੋਰ
ਧਮਜਾਨਿਕਕੇਈਤਾਸੁਗੰਨਹਿਰਘੁਰਾਈਗਾਏਸੁਖਦਾਈ॥
ਸੀਸੋਸੋਕਨਿਵਾਰੇਮਾਤਾਦੇਖਨਤੁਮਕੋਰਾਈਸੀਸਰਜਾਈ
ਜੇਨਰਨਾਰਿਦੇਖਦੈਤੁਮਕੋਮਨਿਕਜੇਨਭਰਮਸਾਈਸੁਖਨ
ਪਾਈ॥ਚੰਦਰਾਈਸੀਰਾਮਚੰਦਕਾਹਿਕੋਬਿਧਿਮਨਮੋਭਾਈ
ਧਾਤਧਾਨਾਈ॥੪੫੪॥ਜੀਮਤੁਹਾਰੀਕੈਕਈਮਾਈਕੋਸ
ਲਿਆਗਹਨਆਏਤੇਰਨਲਾਏਹਿਰਖਤਚਰਨਤੁਮਾਏਧਾਏ
ਮਾਏਕਠਨਗਾਏਸੁਸੀਮਨਾਏਜੋਸੁਖਭੋਕੋਸਾਲਿਨ
ਮਾਏਸੋਸਮਤੈਸੁਗਾਏਪਾਰਨਪਾਏਚੰਦਰਾਈਕਿਮਪੁਨ
ਲਿਕਸਾਰਗੇਪਾਲਿਤਨਾਮਾਨਸਾਮਾਏਸੋਸੁਖਛਾਏ॥੪੫੫॥
ਤੇਹਰਖਾਏਸੁਨਨਾਇਸੁਨਾਏਰਘੁਬਰਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਰਾਜਤੁ

ਲਾਗੇ ਪਗਾਵਨ ਕੁੰਭਕਰਨ ਭਟ ਭ੍ਰਾਤੇ ਬੀਰ ਮਹਾ ਬਲਿ ਕਾਟੇ ਕੈ
ਸੋ ਮਾਰੇ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਕਹਿ ਰਾਮ ਜੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਖਵਾਰੇ
ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ॥ ਤੀਰ ਦਾਸ ਹਰੀ ਜੋ ਬੈਰੀ ਆਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰਤ ਸੰਘਿਆ
ਰੇ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰੇ॥ ੪੫੬॥ ਕੋ ਖੇਤ ਜਾਈ ਮਨ ਹਰ ਖਾਈ ਆਦੁ
ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਾਈ ਆਸਿਖ ਪਾਈ॥ ਭ੍ਰਿਤ ਤਉ ਛਾਈ ਛਾਤੀ
ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਰਿ ਦੇ ਮਾਈ ਪਾਸ ਬੁਲਾਈ॥ ਆਇ ਸੁਪਾ
ਈ ਰਘੁ ਕੁਲ ਰਾਈ ਮਾਤ ਸੀਆ ਅਨੁ ਵਾਰੀ ਬਸਨ ਉਤਰਾਈ॥
ਭੂਖਨ ਲਾਈ ਤਨ ਪਹਿਰਾਈ ਚੌਦਹਰੀ ਚਲਨ ਜਾਈ ਨਿਰਖ
ਤਮਾਈ॥ ੪੫੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਖ ਲਲਾ ਲਘੁ ਵਾਕੀ ਭ੍ਰਾਤ
ਲਖਨ ਬਿਮਲ ਦੋਇ ਅੰਗ ਨ ਮਾਏ॥ ਗਨ ਪਖੇਲੀ ਆਨਿ ਕਰ
ਰਘੁਵਰ ਸੁੰਦਰ ਸੀਸ ਬਨਾਏ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਏ॥ ਪੁਨਿ ਰਘੁ

ਨਖਕੀਨਸਭਅੰਗਨਭੂਖਨਬਸਨਅਗਾਏਸਭਤਨਧਾਯੋ।ਚੰਦ
ਤਰੀਸੀਆਮਚੰਦਜੀਬੀੜਾਪਾਨਆਗਾਸੌਂਖਾਏਖਵਾਏ।।੪੫੮।।
ਜਾਨਜਗਤਕੇਤਾਰਨਕਾਰਨਰਾਮਭਏਅਵਤਾਰੀਅਵਧਪ
ਧਾਰੀ।ਸਕਲਸਖਰਘੁਵਰਤੀਗਾਅਸਤ੍ਰਿਨਤਿਨਿਵਾਰਿ
ਸਗਰੀਆਨਕਿਬਤਾਰੀ।ਭੂਖਨਬਸਨਆਨਲਕਰੀਹੈਕੀ
ਸਤਆਨਿਤਅਪਾਰੀਸੁੰਦਰਤਾਰੀ।ਚੰਦਨਰੀਮਿਲਚਰਤ
ਈਆਭੂਰਤਸੋਗੁਰਦੁਆਰੀਚਰਨਭੁਹਰੀ।।੪੫੯।।ਰੇਰਘੁ
ਵਰਕੋਲਿਗਖਿਸਕਰਾਅਤਿਅਪਾਰਸੁਖਪਾਏ।ਸੁਕਰਅਨਾਏ
ਲੀਨਸਾਥਰਘੁਨਾਥਸਅਨੁਜਨਰਾਜਦੁਆਰੇਆਏ।ਤੁਕਲ
ਸੁਨਾਏ।ਰਘੁਵਰਧਾਮਸੋਹਰਸੁੰਦਰਕਨਕਨਰੀਮਗਵਾ
ਏਤਿਲਕਬਨਾਏ।ਚੰਦਾਸਿਧਾਸਨਰਾਮਜਾਨਕੀਭੂਖਨ
ਸਟਬਨਏਤਿਲਕਲਗਾਏ।।੪੬੦।।ਜੋਬਰਾਮਾਸਿੰਘਾਸਨਬੇ

ਅਲਖਜਗਾਵੈ

ਰੋਚਕਮਨਰੌਗਦੂਲਾਂਵੈ ਖੁਸੀਆਂਵੈ। ਭ੍ਰਕੁਟਾਸਤੂਹਨਸਨਮੁਖਠਾੜੇ
ਹਨੁਮਤਭਰਨਦਸਾਂਵੈ ਦਾਸਨਪਾਂਵੈ। ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਦੇਵਤਾਆ
ਏਦੂਰਨਾਂ ਧਰਸਾਂਵੈ ਗੁਨਗਨਗਾਂਵੈ। ਚੰਦਨਠੀਬਿਧਿਬੇਦ
ਸੁਨਾਂਵੈ ਸਿਵਜੋਉਸਤਤਿਗਾਂਵੈ।।੪੬।। ਸਿਨਸਕਲਸੁਖਦਾ
ਪਕਲਾਪਕਰਧੁਨਾਪਕਤੁਮਆਏ ਮਨਮੋਭਾਏ। ਦੁਸਟਨ
ਦੰਡਿਨਕਾਲਿਮਲਖੰਡਿਨ ਮਹੀਮੰਡਿਨਸੁਖਛਾਏ। ਪਰਮ
ਧੜਾਏ। ਪਾਲਨਪਰਨੀ ਅਰਦਭੁਤਕਰਨੀ ਅਰਮਨਕੋਉਪਾਏ
ਅਗਮਅਥਾਏ। ਚੰਦਨਰੀਭ੍ਰਮਾਤਿਨਹਿਤਕਾਰੀਨਰਨਾਰੀ
ਸੁਖਪਾਏ ਕੌਸਲਰਾਏ।।੪੬।। ਸਾਮੀਨਸਕਲਦੁਹ੍ਰਮੰਡਿਨਕ
ਰਨੀਪਾਲਨਹਰਨੀਆਈਦੇਵਸਹਾਈ। ਜਨਕਦੁਲਾਰੀ
ਕਮਾਪਿਆਰੀ ਆਦਿਸਕਤਿਮਹਾਮਾਈ ਬੇਦਾਗਾਈ।
ਜੋਜਨਗਾਨਤਦਰਸਨਅਗਨਮਨਕਭੁਖਨਾਹਿਆਪਤਰਾ

ਸੀਨਿਜਗਾਤ੍ਰਿਪਾਈ। ਚਿੰਦਾਗਰੀਜੋਜੈਸੇਵਿਗਾਈਂਜਗਤਉਧਾ
ਰਨਆਈਂਸੀਤਾਆਈਂ।੪੬੩। ਸ੍ਰੀਆਦਾਸੀਖਧਾਸਨਰਾਮਕਾਨ
ਕੀਨਿਰਖਦੇਵਿਲਿਖਿਆਏਦਰਸਨਪਾਏ। ਕਰਕੈਰੇਸੀਧਾ
ਰਾਮਚਰਨਪਰਨਾਰਦਮੁਨੀਸਨਿਵਾਏਖੁਸੀਮਨਾਏ। ਸੁੰਦਰ
ਬੀਨਬਜਾਵਨਲਾਗੇਰਘੁਪਤਿਕੇਗੁਨਗਾਏਨਿਰਤਕਰਾਏ।
ਚੰਦਰਗੀਤੇਭ੍ਰਾਤਲੋਨੈਜੋਧੇਧਿਆਨਕਰਾਏਜੀਧੇਸਮਾਏ
੪੬੪।। ਕ੍ਰੂਰਦਾਜਗਤਦੁਖਦੇਤਸੁਮਾਰੀਰਾਮਜੈਸਾਧਰ
ਕਾਰੀਸੋਗਨਭ੍ਰਾਰੀ। ਦਾਨਵਦੇਵਸਭੀਨਖਜੀਨੇਨਖਜੀ
ਨਾਸਨਰਨਾਰੀਕਰੈਸੁਖਿਆਰੀ। ਰਘੁਵਰਰਾਜ੍ਰਧਾਮਭ੍ਰਪਰਕੀਨੀ
ਆਗਿਧੇਦੇਵਦੁਖਾਰੀਅਵਧਾਵਿਨਾਰੀ। ਚੰਦਾਰੀਤੁਰਗਜੂ
ਰਜਾਤਿਆਈਭ੍ਰਗਾਤਿਨਕੇਹਿਤਕਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ੪੬੫
ਤੋਟਿਤ੍ਰਿਆਗਨਾਮਸੰਭ੍ਰਗਾਸੋਸਭਕਹੈਰਾਜਾਧੇਸੂਜਾਤਜਾ
ਨਾਮਧਿਨਾਨਰਹੇਰਨਧਾਵੈਉਤਕਾਜੇਸਭਧਾਜਾਰੈਨਤਾਜਾ

ਰਲਤਨਸੋਭੁਧੁਲਤਨਦੇਸੀਵੰਤੁਦੈਸ[illegible]ਮਭਾਂਜਾਨਰਕਸ
ਗ ਆਜਾ।ਫਿਰਰਾਗੀਸਭੁਤਿਮਾ।ਉਰੇਸਾਆਸਭੁਆਗੀ[illegible]
ਜਾਨਿਰਭੈਗਾਤਾ।੪੬੬।।ਜੋਈਜਗਤਈਕਕੀਤੋਂਮਾਸਾ ਨ
ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਰੀਲੀਲਾਧਾਰੀਆ।ਆਪੇਮਾਲਕਮਾ
ਪੇਸ਼ਾਕਰਆ।ਹੈਂਬਪਾਰੀਆ।ਪਸਾਰੀ।ਲਖਚੋਰਾਸੀ
ਆਪੇਕੀਨੀਆ।ਜੋਤਿਦਿਵਪਾਰੀਆ।ਪਸਵਾਰੀ।ਚੇ
ਰਾਗੀਦੂਸਰਾਨਹੀਕੋਈਤੂਧਾਬਿਨਅਵਰਿਪਿਆਇਤਾਰੀਸ
ਰਨਤੁਮਾਰੀਆ।੪੬੭।।ਔਨਉਸਤਤਿਨਾਰਦਕੀਨੀਰਾਮ
ਚਰਨਾਚਿਤਲਾਏਆ।ਨੇਮੋਭਾਏ।ਸ੍ਰਿਆਫੂਸਰਾਬਿਲੇਕ
ਤਰਖੂਹਰਪ੍ਰੀਤਨਾਰਦੇਸਾਆਏਕੰਠਲਗਾਏ।ਬਾਰਬਾਰ
ਨੂਨਿਚਰਨਪਕਰਕਰਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਖੁਸੀਆਨਾਏ

ਚੰਦਰ ਹਰਿ ਰਘੁਵਰ ਗੁਨ ਗਾਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਿਨ ਨਾਏ ਰਘੁਨਾਥਿਆ
ਏਹ। ੪੬। ਪਾਰੰਭੈਨ ਗੰਗਾ ਨੇ ਸੰਮਾ ਹੇਮਾ ਨੇ ਸਾਪਤਿ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ
ਵਾਏ ਦੇਵ ਨਗਾਏ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦ ਸਕਲ ਸਨਕਾਦਕ
ਜੋਗਾਦਿਕ ਨੇ ਸੁਰ ਆਏ ਦਰਸਨ ਪਾਏ। ਸ੍ਰੁਤਿਆ ਨੁ ਸਾਰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਉ
ਸਤਤਿ ਕੀਨੀ ਸੁਰ ਵਰ ਫੂਲ ਬਰਖਾਏ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਚੰ
ਦਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਇ ਸੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿ ਕਾਮ ਦਹਨ ਜਿਨ ਪਾਏ
ਮਨ ਹਰਖਾਏ। ੪੬। ਟੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਆਗਿ
ਦਾਦ ਬਾਲ ਰੂਪ ਭਏ ਬਨ ਸੁਨਾਏ। ਭੁਜ ਪਰਤਾਪ ਸਕਲ ਸੁ
ਖ ਪਾਏ ਥਾਪੇ ਜਿਸ ਰਚਨਾਏ ਕਾਗ ਕਮਸ ਛੁਡਾਏ। ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਮ
ਧਾਮ ਤਜ ਆਏ ਸੁਪਨੇ ਪਾਦ ਦਰਨ ਪਾਏ ਪਰਮ ਬਢਾਏ। ਚੰਦ
ਰਹਿ ਜਿਨਿ ਜਿਨ ਗੁਨ ਜਿਨ ਵੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮਨ ਭਾਏ ਕਹਿ ਸਮਦਾ

ਦੋ॥੪੭੦॥ਕਾਠਕਠੋਰਸਭਸਮਨਰਾਮਕੋਸੁਨੀਏਅਵਧ
ਬਿਹਾਰੀਅਰਜਨਤਆਰੀ॥ਤੁਮਸਮਾਨਜਾਨਊਤਮਾਸ
ਹਨੀਚੀਜਾਤਿਤਮਾਰੀ॥ਮੂਰਖਭਾਰੀ॥ਪਤਿਤਮਾਰੀ
ਪਤਿਆਤੁਰੀਕੁਟਤਨਾਰੀਤਾਰੀ॥ਛੂਪਸਾਰੀ॥ਚੋਟ
ਹਰ॥ਖੁਡ੍ਰਿਪਾਰਕੀਜੋਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾ॥ਤੈਪੈਆਰੀਅਪਿਤ
ਧਾਰੀ॥ ੪੭੧॥ਗਾਫਰੀਸੋਕੋਪੀਤਰਾਪਕੀਰਘੁਵਰਸ
ਮਰਪੁਰਾਈ॥ਸੁਦਾਸਤਾਈ॥ਕਾਰਕਅਪਨੇਆਪ॥ਸਵਾ
ਰੇਦੇਤਦਾਸਦਤਿਆਈ॥ਰੀਤਨਦਾਈ॥ਸੁਨੇਊਆਜੋਰ
ਮਨਾਸਿਅਰਤਤਿਨਮੁਖਪਾਈ॥ਪੇਪਸਾਲਾਈ॥ਕੋਨਿਭੂਆਈ
ਬੈਦਾਰੀਜੇਰਾਮਾਨਾਮਕਾ॥ਤਿਨਕੋਨੂੰਪਸਦਾਈ॥ਨਿਜਗ
ਤਿਪਾਈ॥੪੭੨॥ਜਾਮਲਾਈਆਈਸਮਾਧੁਦਰਕੀਚਲੇਸ

ਮਾਨਿਕਾਪਰਕੈਤਕੁਸਭੁਤਰਕੈ।ਕਾਮਵੰਤਨਲਨੀਲ
ਭਭੀਖਨਾਦਿਦੇਪਾਰਰਘੁਵਰਕੈਸ੍ਰੀਮਾਮਸੁਧਾਰਕੈ।ਗੁ
ਨਗਾਵਤਸੁਖਪਾਵਤਭ੍ਰਾਵਤਕਾਵਤਸਮਨਗਾਰਕੈ
ਨਿਕਾਨਿਜਦਰਕੈ।ਚੰਦ੍ਰਤਰੀਸੁਖਪਾਮਾਹਿਗਾਕਤ
ਸੀਅਰਤਸੀਤ੍ਰਾਚਰਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਿਸਰਕੈ।੪੧ਤ੍ਰਾਸੀ
ਅਮਨਾਮਨੈਆਰਘੁਵਰਕੀਸਕਲਲੋਕਸੁਖਕਾਰੀ
ਸੂਰਤਿਪਾਰੀ।ਰਾਮਰਾਜਮਾਹਿਸਭਲੂਖਪਾਵਤਸ
ਭਨੰਦਕਰਨਰਨਾਰੀਭੂਖਨਪਾਰੀ।ਰੋਗਨਸੋਗਨਲੋਭ
ਨਮੋਹਿਦੰਭਨਕੁਲਾਵਕਾਰੀਨਹਿਨਿਕਾਰੀ।ਸੀਮਾਨ
ਵਿਕਾਭਗਾਤਿਰਸਭੀਨੈਚੰਦ੍ਰਗੀਤਨਪਾਰੀਸੋਭਾਭ
ਰੀ।੪੧੪।।ਨੂਨਨਜੀਭਾਗਾਦੂਖੀਮਾਦੀਨਾਅੰਗਤਿਗ

216

ਝ੍ਰਿਲੋਈਚੀਤਨਕੇਈਆਅਨੁਪਮਕ੍ਰਿਤਜਨਾਗਬਿਆਧੇ
ਕਬਹੂੰਨੈਨਬਚੀਜਨਕੇਈਸੂਕਨਹੋਈਆਦਾਰਿਦ੍ਰੀਨ
ਹੀਸੂਭ੍ਰਜਾਗਤਾਅਨਾਇਪਾਰਪਾਰਪੰਡਿਤਕੋਈਲਭਸੁ
ਖੇਸੋਈਆ।ਚੰਦਨਗੀਰਘੁਨਾਥਰਾਜਤੇਦੁਸਟਪਾਰਸ
ਭੁਜੋਈਰਹਾਨਕੇਈਆ।੪੧੫।।ਦੋਹਾ।ਉਦ੍ਵੈਖਰਘੁਨਾਥਰਾ
ਜਕੇਰਿਤੁਬਸੰਤਭਲਿਆਈਸੋਵਾਲਾਈਤਰੁਵਰਨੂੰ
ਲੇਟਲਦਲਤਦੂਲੇਦੋਲਿਦਿਤਾਨਘਨਾਈਸੁੰਦਰਕਾਈਓ।
ਸੀਤਲਅੰਦਸੂਨੀਪਸੂਜਾਵਨਪਾਵਨਪਵਨਚਲਾਈ
ਸਭਨੂਖਦਾਈਆ।ਚੰਦਨਗੀਸਰਸਿਕਸਰਦੂਲੇਅਪੂ
ਕਰਅਪੂਲੈਭੁਈਗੂੰਜਅਧਾਈਆ।੪੧੬।ਤੇਤਰਖਾ

ਰਕਤੇਤ੍ਰਿਆਕੋਰਾਮਕਥਾਮੈਗਾਈਤੂਮਾਤਿਸੁਨਾਈਪੂਰਨ
ਪ੍ਰੀਤਤਨੂਮਾਰੀਚਿਆਰੀਨਿਰਘਮੇਰੇਮਨਭਈਸਭਸੁਖਦਾ
ਈਆਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਤਨਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਪ੍ਰੀਤਬਿਨਾਸੁਖਕਾਈ
ਕਥਾਨਭਾਈ।ਚਿਦਾਨਰੀਕੋਰਾਮਾਇਣਸੁਣੀਯਾਤਿਨਆ
ਨੌਨਹੀਗਾਈਉਸਿਉਪਾਦਪਾਈ।੪੧੧॥ਲਾਮਲਾਨ
ਦਸਰਥਕੇਰਘੁਵਰਮੇਰੇਮਨਮੋਭਾਵੈਂਦਰਸਨਪਾਵੈਂ।
ਰਾਮਨਾਮਨਨਦੀਨਦਿਆਲੂਨੀਰੋਭੂਚਰਨਨਾਵੈਂਰੋਰ
ਨਲਾਵੈਂ।ਊਨੀਭਭੀਖਨਆਹੇਨਿਸਪਲਪਲਖੇਟ
ਰਾਵਨਕਾਮਾਵੈਂਚੀਤਲਾਵੈਂ।ਸੀਦਾਗਰੀਰਘੁਵਰਕਰ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕਾਰਜਕਮਾਵੈਂਸੁਸੀਮਨਾਵੈਂ।੪੧੨॥ਆਲ

ਤਿਆਗਿਕੈ ਜੋ ਨਰ ਕਰਮ ਮਾਤ੍ਰ ਰਘੁਵਰ ਦਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤ
ਲਪਾਇਓ ॥ ਆਨ ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਮੇਲੀ ਤਿ ਸਕਾਰਨ ਰਾਮ ਚਰਨਾ ਚਿਤ
ਲਾਇਓ ਸੁਰਮੁਖ ਗਾਇਓ ॥ ਅਨਾ ਚਿਤ ਕਾਮ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ
ਚਿਤ ਕੇ ਫਲ ਪਾਇ ਡੇਰ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਵੈਰਾਗੀ ਰਘੁਨਾਥ ਭਜਨ ਨ
ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇ ਪੁਨ ਪਛੁਤਾਇਓ ॥ ੪੭੯ ॥ ਜਿਨ
ਦੁਗੁਰ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਰਘੁਵਰ ਚਰਨ ਤਸੁਨਾਇ ਮਨ ਮੈ ਭਾਏ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਿਗਾਰੀ ਤਾਪਰ ਬੈਠ ਬਨਾਇ ਕੈ ਸੋ ਆ
ਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਤਨ ਨਾਥ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਭਾਏ
ਸਾਂਤੀ ਪਾਇਓ ॥ ਵੈਰਾਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਨਾਥ ਕੋ ਉਲਟ ਪਲਟ ਕਰਗਾ
ਏ ਰੋਵਨ ਸੋ ਪਾਇਓ ॥ ੪੮੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਯਨ ਨਾਨਾ ਲੀ ਤਿਨ ਕ
ਗਿਆਨ ਲਈ ਤਨ ਵੈਰਾਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੧੯ ੩੧ ਪੂਰਨ ॥

ਦੋਹਰਾ। ਸੀਤਾਪਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਨਿਜ ਗੁਰ ਦੀਨ ਮਿਲਾਇ।
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਜਾਇ।੧।
ਕਾਂਸੀ ਮੈ ਬਾਸੀ ਕਰੈ ਅਨ ਕੰਚਨ ਨਿਤ ਦਾਨ। ਕੋਟਿ ਜ
ਨਮ ਜਗ ਤਪ ਕਰੈ ਗੁਰੂ ਪਗ ਰਜ ਨ ਸਮਾਨ।੨। ਕੋ
ਟਿ ਕਸਟ ਤਨ ਮਾਹਿ ਕਰੈ ਤਉ ਨ ਮਿਲਨ ਹਰਿ ਨਾਮ। ਗੁਰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਬਿਨ ਨਾਮ ਲੈ ਨਹਿ ਕੋ ਨਾਮ।੩। ਕੋਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਇ। ਖਟ ਕ੍ਰ
ਮ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ ਬਿਨ ਬਾਇਨ ਪਾਇ।੪। ਜਿਨੀ
ਸੈ ਇਕਤੀਸ ਮਾਹਿ ਪੋਖ ਸੁਦੀ ਸਿਤ ਪਾਖ। ਸਕਲ
ਦੇਸ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰ ਕੋ ਭਯੋ ਪੂਰਨ ਅਭਿਲਾਖ।੫।